INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI MAIU

TIP[illegible]T [illegible] AL
[illegible] SALE
[illegible] [illegible]ia, bine a vo[illegible]
[illegible]
RE[illegible] ROMÂNIEI

ȘI SUB PĂSTORIA

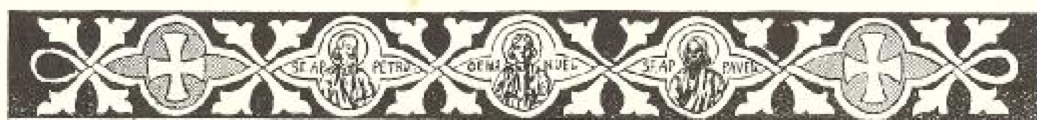
I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1928.

PRECUVÂNTARE

FĂCUTĂ «CĂTRE CETITORI» DE STAREȚUL NEONIL

AL MÂNĂSTIRII NEAMȚUL LA 1846

Fraților, luna aceasta este a treia, începându-se numărarea anului dela Martie dupre Evrei, iară dela Septemvrie a noua. Deci întru această lună a lui Maiu adică în ziua a treia a lunii, după ce prea bunul Dumnezeu a scos prin Moisi pre norodul Israiltenesc din robia Eghipetului, trecându-l marea Roșie și povățuindu-l pre cale cu stâlp de foc și de nor, l-au adus la pustia Sinà, bine a voit a se pogorî pre muntele Sinai în vedere de fum și de foc, și a da Legea sa cea scrisă, adică cele zece porunci, dupre cum se scrie: «Și a fost a treia zi când se făceà ziuă, «s'au făcut glasuri și fulgere și nori întunecați pre Muntele Sinai» (Eșire 19, 16).

Intru această lună a lui Maiu pre la mijlocul ei și Mântuitorul nostru Iisus Hristos Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, la al doilea an al propoveduirii sale cei de pre pământ (dupre mărturia înțeleptului Meletie la Bisericeasca Istorie, Cartea 1, cap. 5, § 6): «a ieșit la munte să se roage și a fost toată «noaptea întru rugăciunea lui Dumnezeu» (Luca 6, 12). Și când s'a făcut ziuă a chemat la sineși pre ucenicii săi, și a ales dintre toată ceata ucenicilor pre doisprezece, ca pre niște nedespărțiți și împreună următori ai săi, și marturi însuși văzători ai vieții, ai învățăturii, ai patimii, ai morții și mai ales ai Invierii și ai Inălțării sale. Pre cari și Apostoli i-a numit (Marco, 3, 13). Le-a dat voie să meargă și să propoveduiască că s'a apropiat împărăția cerurilor (Matei 10, 7). Iară întru al treilea an al propoveduirii sale, pre la începutul acesteiași luni, a făcut acele prea slăvite și înfricoșate minuni, adică a tămăduit pre fiica Hananiancii (Matei 15, 21, 22. Marcu 7, 24). Și a vindecat pre cel surd și mut, și pre alții mulți (Matei 15, 29. Marcu 7, 31). Și iarăș cu șapte pâini și cu puțini pești a săturat patru mii de bărbați afară de femei și de copii (Matei 15, 34. Marcu 8, 9).

Iară întru al patrulea an al propoveduirii sale cei după Botez și cel mai de pe urmă al petrecerii sale pre pământ; după patima și învierea sa

cea de a treia zi, după mărturia aceluiaş Meletie (Cartea 1, cap. 8, § 3), întru această lună a lui Maiu s'a făcut împăcarea cea desăvârşită a lui Dumnezeu cu oamenii, prin suirea şi şederea lui cea deadreapta Tatălui, şi prin venirea Duhului Sfânt preste sfinţii Apostoli, în ziua a cincizecea. Căci în ziua a patruzecia dela Inviere, adică în a cincea a lui Maiu s'a arătat ucenicilor umblând împreună cu ei pre muntele Maslinilor, de unde şi pre ridicarea cea de jos o a făcut. Căci poruncindu-le lor «de Ierusalim să nu vă depărtaţi, până ce «vă veţi îmbrăcà cu putere de sus, i-a scos afară până în Vitania, şi ridi-«cându-şi mâinile i-a blagoslovit... şi s'a depărtat dela ei, şi se înălţa la Cer «(Fapte 1, 4. Luca 24, 50, 51). Şi nor l-a luat pre el dela ochii lor». (Fapte, 1, 9). Şi a şezut deadreapta lui Dumnezeu, şi va şedeà până la vremea aşezării tuturor. Că nu în Sfinte de mâini făcute a intrat Hristos, care erau chipuri celor adevărate, ci în singur Cerul, ca să se arate acum feţii lui Dumnezeu pentru noi, dupre cum zice fericitul Pavel (Evrei 9, 24).

Şi în sfârşit în a zecea zi dela Inălţare şi a cincizecea dela ziua Duminecii Invierii (care este cea întâiu a Cincizecimii a Noului Testament), în ceasul al treilea al zilei, fiind în 15 a lui Maiu «S'a făcut fără de veste din «Cer sunet ca de suflare de vifor ce vine repede, şi a umplut casa unde «erau ucenicii adunaţi (Fapte 2, 2), pogorîndu-se Duhul Sfânt în chip de «limbi de foc preste fieştecarele din ei, fiindcă erau mai mulţi decât cei «doisprezece, cu cari erà şi Maica lui Iisus; şi s'au umplut toţi de Duhul «Sfânt, prea îndestulat vărsându-se preste ei, şi au început a grăi în limbi «precum Duhul le da lor a grăi» (Faptele 2, 4).

Deci pentru nişte isprăvi ca acestea mai presus de fire înfricoşate şi dumnezeeşti ce s'au lucrat, întru această lună a lui Mai, se cuvine a fi ea însemnată. Nu atât dela numirea ei, pentru care puţine zicând voiu sfârşì.

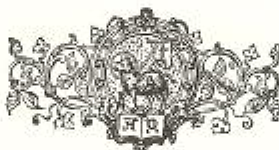
Căci luna aceasta adică, de către Evrei se numeşte Sivan, iară de către Atinei Schirroforion şi de către Romani Maiu, trăgându-se dela latinescul nume magnos, ce însemnează mare. Deci se zice mare luna lui Mai, sau pentru că şi zilele lui Maiu, sunt mai mari decât ale celorlalte luni, sau se zice mare şi pentrucă în luna lui Maiu, se află cele mai multe daruri ale primăverii. Insă ea nouă credincioşilor ne înfăţişează, pre lângă cele mai sus pomenite prăznuitoare lucruri dumnezeeşti, şi pomenirea sfinţilor şi întocma cu Apostolii Impăraţi a lui Constantin şi a Elenei. Deci pentru aceasta se cuvine a o cinstì şi a prăznuì cu toată bucuria sufletească şi trupească. Trupească adică, pentrucă ea este luna cea mai pricinuitoare de bucurie, nu numai pentru podoaba ce dărueşte la toată făptura, ci şi pentru că este folositoare vieţii, căci întru această lună, tot locuitorul îşi aruncă sămânătură spre gătirea mângâerii vieţii la vremea iernei. Iară cu sufletească, pentrucă întru dânsa atâtea şi atâtea lucruri mântuitoare

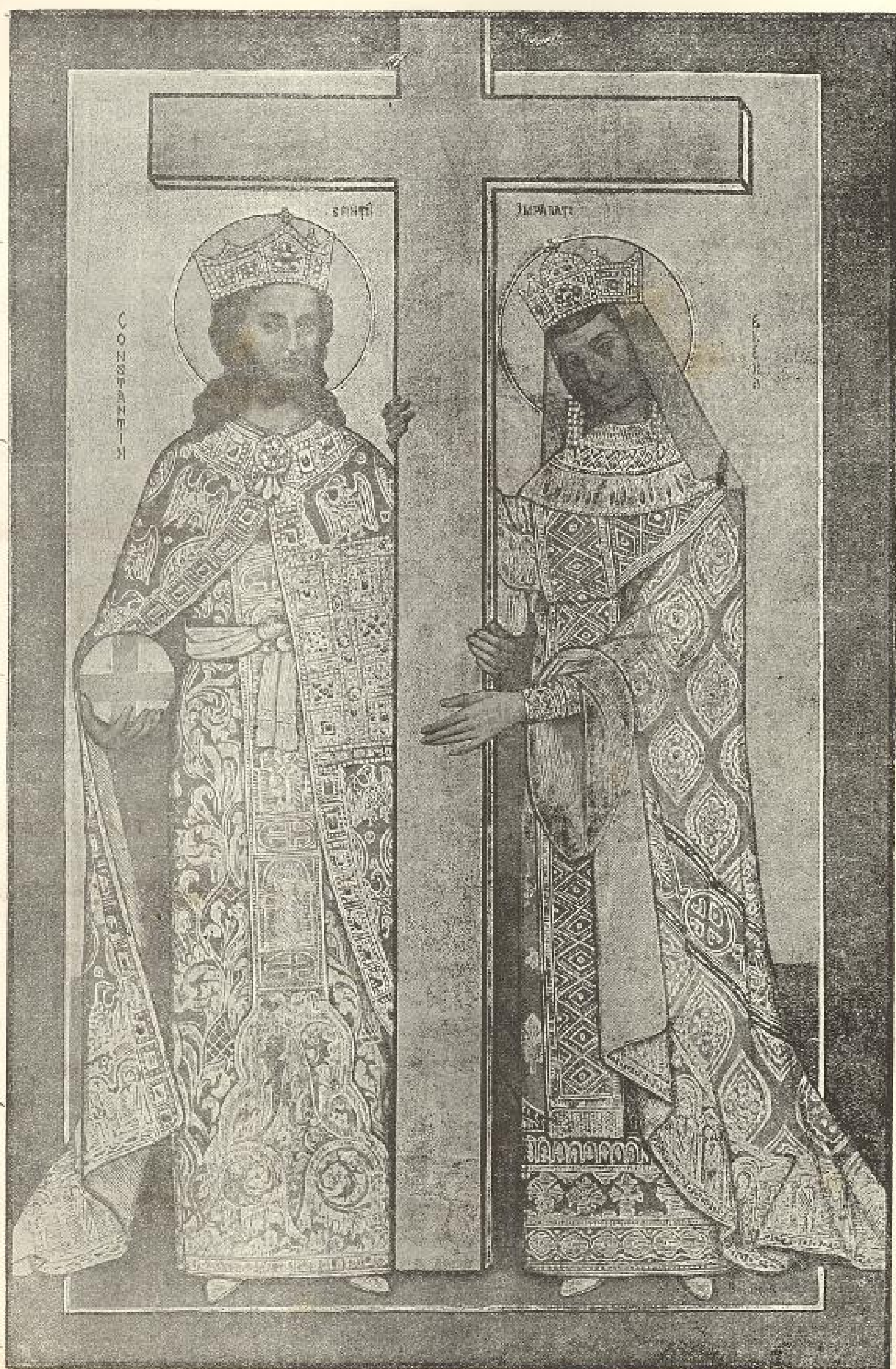
s'au lucrat; şi mai ales să prăznuim sărbătoarea acestor sfinţi Impăraţi, ca a unora ce sunt patroni creştinătăţii, începătorii împărăţiei cei pravoslavnice şi ocrotitorii sfintei Biserici. Iată dar pricina de prăznuire a lunii.

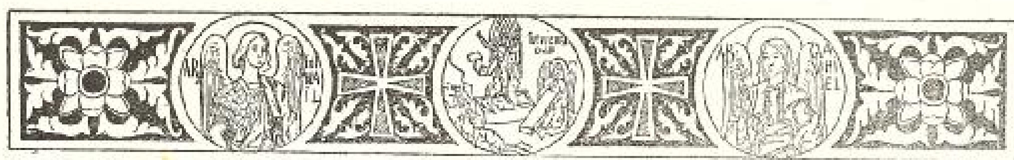
Deci o iubiţilor cetitori, acestea ştiindu-le, să primim cu dragoste cartea aceasta a lunii lui Maiu şi pre sfinţii cei din fieştecare zi ce sunt cuprinşi într'insa, cinstindu-i din tot sufletul nostru şi mai vârtos sârguindu-ne pre cât ne va fi prin putinţă spre urmarea petrecerii lor, ne vom învrednici a fi moştenitori desfătării cei veşnice şi împărăţiei cei cereşti, în Hristos Iisus Domnul nostru, al căruia har şi milă să fie cu voi toţi, Amin.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră şi doritor de tot binele.

NEONIL
Arhimandrit şi Stareţ al Sfintelor Monastiri: Neamţul şi Secul
împreună cu tot Soborul.

CONSTANTIN

LUNA MAIU

ARE TREIZECI ȘI UNA DE ZILE.

ZIUA ARE CEASURI 14 ŞI NOAPTEA CEASURI 10.

In ziua dintâiu, pomenirea sfântului prooroc Ieremia.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Proorocului 3.

Glasul al 8-lea.

Podobie: Doamne de ai şi...

Doamne, tu mai întâiu ai cunoscut pre Ieremia cel mărit până a nu se zidì, și mai 'nainte până de a se naște din pântece, l-ai sfinţit a fi proorc, ca unul ce ai ştiut adevărat a fi cu minte slobodă. Cu ale căruia rugăciuni, mântuește-ne pre noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Doamne, de s'a și aruncat în noroiu măritul Ieremia, dar de mirosul cel veselitor se împărtăşà dupre înţelegere, ca și cum ar fi fost petrecând în corturile raiului. Cu ale căruia rugăciuni mântueşte-ne pre noi ca un bun și iubitor de oameni.

Doamne, de și grăià tânguiri Ieremia robul tău, dar veselia ce avea către tine, ca un prooroc, nu o a împuţinat; căci sufletul și-a alcătuit cu dragostea ta, Hristoase, și pururea se umpleà de veselia cea negrăită.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

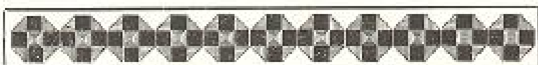
STIHOAVNA Praznicului.

Troparul Proorocului, glasul al 2-lea.

A proorocului tău, Doamne, Ieremia pomenire prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, şi al proorocului pe 4.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos

Apa trecând-o...

Mai înainte de a te zidì, te-ai sfinţit din pântecele Maicii tale, dupre mai 'nainte dumnezeească cunoştinţă; şi te-ai uns a fi prooroc limbilor, strigând: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Cel ce are mai 'nainte cunoştinţa tuturor, mai 'nainte văzând mişcările cugetului tău, o Ieremio, descoperitorule de cele dumnezeeşti, te-a făcut pre tine îndreptător poporului.

Slavă...

Inţelepţeşte curăţindu-ţi vederea cugetului de necurăţiile trupului, te-ai arătat dorită mărturie adevărului, către Făcătorul tău.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce mai pre sus de fire ai născut cu trup pre cuvântul Tatălui, carele s'a sălăşluit întru tine, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat stăpână tuturor făpturilor.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Tu Stăpâne ai sfinţit pre proorocul tău mai 'nainte de naşterea lui, şi l-ai trimis îndreptător celor rătăciţi.

Locuind în buzele tale Darul Duhului, ca pre o făclie luminoasă, te-a arătat celor dintru întunerec.

Slavă...

Mirul tău cel cu bună mireazmă, nesuferindu-l norodul lui Israil cel înnoroit, te-a închis pre tine în groapă.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin tine Preacurată, Fiul lui Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă şi fără începere, bine a voit să se împreune cu oamenii.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi „şi pre tine te laudă duhul „meu".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Curăţindu-ţi cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, mărite mare prooroace şi mucenice Ieremio, ai primit de sus Darul proorociei, şi la margini cu mare glas ai strigat:

Iată Dumnezeul nostru, şi nu este asemenea ca dânsul; căci acesta întrupându-se s'a arătat pre pământ.

Sedealna, glasul I-iu
Podobie: Mormântul tău...

Norodul cel fărădelege, nevrând să primească mirosul dumnezeeştei cunoştinţe, te-a supus în noroiu, pre tine carele întăriai legile mele drepte, înţelepte. Carele ducându-se în robie silnică de varvarii cei fără de Dumnezeu, l-ai plâns prooroace fericite.

Slavă, şi acum, a praznicului.
Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Prea luminată strălucirea prea sfântului şi dumnezeescului Duh, strălucind în inima ta, te-a făcut vrednic a luminà celor dintru întunerec.

Arătându-te mai iertător decât toţi proorocii prea fericite de Dumnezeu cuprinsule, învredniceşte-mă iertării, pre mine carele sunt întunecat de multe patimi.

Slavă...

Ca unul ce te-ai făcut mijlocitor strălucirii celei arătătoare şi dumnezeeşti, prin mijlocirea ta, împacă viforul vieţii mele cel cu multă turburare.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu aflând acum pre Israil cel iubit, i-a dat toată cunoştinţa ştiinţei, şi din tine Fecioară ne-a strălucit nouă.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Ca pre un fulger ai trimis pre prea sfinţitul tău Ieremia proorocul, ca să te vestească pre tine, Hristoase, lumina celor dintru întunerec.

Stăpânul tău cu mai 'nainte cunoştinţa sa, la vremile cele căzute, săgeată aleasă ascunsă în tolbă te-a arătat pre tine Ieremio.

Slavă...

Având urechile cugetului curate, mărite prooroace te-ai învrednicit a auzì Duhul când grăià către tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Mare şi înfricoşată este taina Fecioarei, că printr'însa a aplecat ca o Maică pre Dumnezeu, carele s'a arătat oamenilor pre pământ.

Peasna 6, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Precum ţi-ai lărgit gura sufletului, duhovniceşte din destul ai tras luminarea şi Darul, purtătorule de Dumnezeu, şi îndestulându-te după împărtăşire, ai dat din strălucire tuturor celor ce au poftit, o Prooroace.

Văzând marea cea lumească că se înalță cu întreite valuri de supărări, ai poftit locuirile cele mai de jos, și izvor curgător de lacrămi ca un rîu ca să plângi cu amar pre norodul tău, cel vrăjmaș.

Slavă ..

Moartea Mântuitorului ai însemnat prin taină, mai 'nainte grăitorule de cele dumnezeești. Căci norodul cel fără delege al jidovilor, ca pre un miel, a spânzurat pe lemn pre Hristos începătorul vieții și făcătorul de bine a toată făptura.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel născut din Tatăl fără de trup, mai 'naite de veci, din tine Prea curată se naște în vreme cu trup, și în umbra lui toți vom trăi, precum odinioară a proorocit Ieremia.

Irmosul:

Adâncul păcatelor, și viforul greșelilor mă turbură, și „întru adâncul deznădăjduirii „celei silnice mă surpă pre „mine. Ci-mi tinde și mie mâna „ta cea tare ca lui Petru, o în„dreptătorule, și mă mântu„ește".

Condacul, și Icosul, praznicului.

Luna lui Mai are zile 31. Ziua are ceasuri 14 și noaptea ceasuri 10.

In ziua dintâi, pomenirea sfântului prooroc Ieremia.

Stih: Sufletele cele împetrite și streine de dumnezeeasca frică.

Viața dumnezeescului Ieremia prin pietre o ridică.

Intru întâia zi a lui Maiu, pre Ieremia cel mărit.

Indărătnicul neam cu pietre l-a omorît.

Acesta din pântecele mamei sale s'a sfințit, și era sfânt Domnului și prooroc, trăgându-se din Anatot. Deci acesta după ce s'a robit Ierusalimului de către Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, s'a pogorît la Dafnele Eghiptului și acolo proorocind fu ucis cu pietre de poporul lui Israil, și murind s'a îngropat în locul lăcașului lui Faraon; pentrucă Eghiptenii văzând folosul dela dânsul, l-au mărit. Fiindcă prin rugăciunea lui s'au omorit aspidele, care prăpădiau pre Eghipteni. Asemenea s'au omorit și fiarele ce se aflau prin ape, cărora le zic Eghiptenii efot, iară Elinii, crocodili. Pentru aceasta creștinii ce se află la locul acela, până astăzi, rugându-se merg în locul acela unde este mormântul proorocului, și luând țărână se tămăduesc de mușcările aspidelor. Deci zic că și Alexandru Machedon stând deasupra mormântului proorocului, și aflând cele pentru dânsul, i-a mutat moaștele în Alexandria, și împărțindu-le pretutindenea în cetate, și puindu-le împrejurul ei a gonit de acolo aspidele, și în locul lor a adus șerpii ce se chiamă argalii, pre cari i-a adus dela Argos, și li se trage numele de acolo. Deci a zis Ieremia către popii Eghipetului, cum că va să se facă un semn; adică că vor să se cutremure idolii Eghipetului,

şi vor cădea la pământ, pentru Mântuitorul prunc ce se va naşte în iesle din Fecioară. Şi pentru aceea până astăzi, ei au în loc de Dumnezeu o fecioară lehusă, şi puind un prunc în iesle, i se închină, de care lucru întrebându-i pre dânşii şi împăratul Ptolomeu pentru această pricină, i-au spus că taina aceasta se trage dela strămoşi, şi este dată la părinţii noştrii de un cuvios prooroc, şi aşteptăm sfârşitul tainei. Şi spun pentru proorocul acesta, că mai 'nainte de prada bisericii, a luat Chivotul legii şi cele ce erau într'însul, şi a pus de le-a îngropat sub o stâncă de piatră, şi a zis cei ce erau acolo: Dusu-s'a Domnul din Sinai la Cer, şi iarăş va să vie în Sinai cu putere, şi va fi vouă semnul venirii sale, când se vor închinà toate limbile la lemn. Şi a zis, că nimenea nu va puteà scoate Chivotul acesta fără de cât numai Aaron preotul, şi nici nimenea va deschide tablele care sunt într'însul, nici din preoţi, nici din prooroci, fără decât Moisi alesul lui Dumnezeu. Iară la Inviere întâi se va ridicà Chivotul şi va ieşì din pământ, şi se va pune în muntele Sinai, şi se vor aduna toţi sfinţii la dânsul, aşteptând pre Domnul, şi fugind de vrăjmaşul care va căutà să-i omoare. Iară în piatra aceea a scris cu degetul său numele lui Dumnezeu şi s'a făcut tiparul literilor, ca o cioplitură de fier. Şi nor luminos îndată a acoperit numele acela. Şi nu va puteà nimenea chibzuì locul, nici va puteà să cinstească numele lui Dumnezeu până în ziua aceea. Insă piatra este în pustiu, unde s'a făcut întâi Chivotul de Veseleil între doi munţi, unde zace Moisi şi Aaron. Şi se arată noaptea norul ca lumina la locul acela în chipul cel dintâi, dupre cum la Israilteni se arătă norul noaptea şi-i luminà pre ei. Deci erà proorocul Ieremia bătrân de ani, mic la statul trupului, barba având din sus lată şi jos îngustă. Şi se face soborul lui în biserica sfântului Apostol Petru, care este aproape de sfânta biserica cea mare.

Intru această zi, pătimirea sfântului mucenic Vată Persul,

Stih: Şi lui Vată celui ce cu sabia capul s'a tăiat.
In cereştile lăcaşuri a umblà, dupre cuviinţă i s'a dat.

Intru această zi, sfântul mucenic Filosoful de sabie s'a săvârşit.

Stih: Filosof şi cu numirea şi cu lucrul te-a arătat,
Tu prietene al înţelepciunei cu adevărat.

Intru această zi, cuvioasa Isidora cu pace s'a săvârşit.

Stih: Isidora de pre pământ către cereasca stupină ai zburat.
Ca ceea ce albină adunătoare de fapta bună te-ai arătat,

Intru această zi, sfântul mucenic Sava spânzurat fiind în smochin s'a săvârşit.

Stih: Adus-a creanga smochinului roadă timpurie cu adevărat.
Pre Sava cel ce cu mâinile legate l-a spânzurat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor măriţilor trei noi cuvioşi mucenici: a lui Evtimie celui ce se trăgeà cu neamul din Demiga Peloponesului, şi în Constantinopol la anul o mie opt sute patrusprezece, Martie în douăzeci şi două, în Duminica Floriilor, prin sabie s'a nevoit. Şi a lui Ignatie celui ce se trăgeà din Zagora veche şi în Constantinopol, în acelaş an Octombrie în opt prin sugrumare s'a săvârşit. Şi a lui Achachie celui ce se trăgea din Tesalonic şi în Constantinopol, la anul o mie optsutecincisprezece la întâia zi Mai, prin sabie s'a săvârşit. Şi se săvârşeşte pomenirea lor în cinstitul lor mucenicesc locaş, ce se află la schitul cinstitului înainte Mergător din Aton.

La Eftimie:

Stih: Evtimie al meu, bucură-te, bucură-te zic de multe ori.

Căci prin tăiere înțelepțește ai aflat bucuria în ceruri.

La Ignatie:

Stih: Pre Ignatie îl văd ca pre o altă stea strălucită,
Prin sugrumare, dela pământ la Cer ridicată.

La Acachie:

Stih: Ca pre un miel a junghiat, vai prin sabie,
Bărbații sângiurilor, pre măritul Acachie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Tu Prooroace, acum nu întru nădejdi, ci în faptă văzând plinite prooroc iile tale strigi: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Organ dumnezeesc te-ai arătat, ocârmuindu-te cu mâna Mângâitorului, grăind glasuri cerești, și cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Scriind tânguiri o Prooroace, nu ți-ai împuținat dumnezeeasca veselie, cu care împreună tu ai crescut din pruncie, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Intrând în pântecele Fecioarei, precum bine ai voit; vrând să mântuești pre oameni, arătat ai învățat pre proorоci această minune; bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei ce se țineau...

In ceruri te-ai suit cu veselie, de Dumnezeu insuflate Ieremio, și împreună cu cei fără de trup, umbli împrejurul scaunului împăratului tuturor strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Luminându-te cu lumina razei celei dumnezeești, și primind ca o oglindă mult luminoasă strălucirile, dăruești celor ce poftesc cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre sfântul Duh Domnul.

Arătându-te propoveduitor sfințit bunei credințe, prea lăudate ai înfruntat slăbiciunea nedumnezeirii Ieremio, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Dătătorul de viață din tine a primit ființa mea, și o a curățit pre dânsa de spurcăciunile cele mai din 'nainte, o Maică a lui Dumnezeu. Bine-

cuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul, şi-l prea nălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând şi prea înălţându-l pre dânsul...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi văpă„iei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au stri„gat: Binecuvântaţi toate lu„crurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Prin lumina cea foarte curată te-ai amestecat cu strălucirea Dumnezeirii, căreia arătările arătat le-ai avut pre pământ, Fericite.

Ajungând până la izvorul cel nepieritor al strălucirilor celor de acolo, de Dumnezeu însuflate, arătat ai câştigat sfârşitul cel dorit de tine.

Slavă...

Pre toţi cei ce laudă pomenirea ta, prea fericite Ieremio, învredniceşte-i a se lumină cu raza cea purtătoare de lumină, de care acum te ndulceşti.

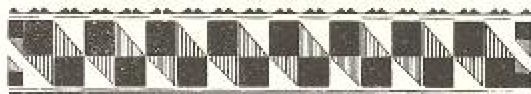
Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce suntem încredinţaţi de prea curată naşterea ta, Fecioară de Dumnezeu Născătoare te rugăm să ne mântuim de primejdii.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine, Fecioară curată, cei mân„tuiţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te „pre tine".

SVETILNA şi STIHOAVNA Praznicului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

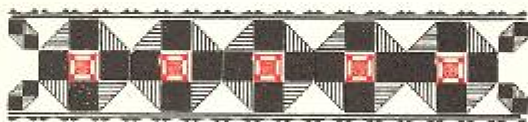
LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Prochimenul, glasul al 4-lea: Tu eşti preot în veac dupre rânduiala lui Melhisedec. Stih: Zis-a Domnul Domnului meu... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, nu fiţi prunci cu mintea...* Aliluia, glasul al 5-lea: Moisì şi Aron intru preoţii lui... Evanghelia de la Lucà: *In vremea aceea, se mirau oamenii de cuvintele Darului....*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Atanasie cel mare, patriarhul Alexandriei. La Doamne strigat-am, punem Stihirile Ierarhului pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat,..

Cela ce te-ai învrednicit vieţii celei fără de moarte, propoveduind pe Hristos dătătorul de viaţă, pre Fiul şi Cuvântul cel pururea de o fiinţă şi înfiinţat cu Tatăl cel fără început, cu limba ta cea de foc ai ars materia eresurilor, mărite, şi pre Arie dela Biserica lui Hristos l-ai izgonit, şi prin cuvintele tale cele dumnezeeşti ai luminat inimile credincioşilor înţelepte, ca să se închine Treimii celei întru o fiinţă.

Arătatu-te-ai ca un dumnezeesc izvor, plin de apele Duhului, cel ce eşti întocmai cu îngerii. Şi adăpat cu dumnezeeşti învăţături, adăpi toată plinirea Bisericii, şi îneci adunarea ereticilor prin adâncul cuvintelor tale celor dumnezeeşti Părinte. Căci tu ai mărturisit pre Stăpânul Hristos a fi de o fiinţă cu Tatăl cel ce l-a născut, prea înţelepte dumnezeescule Atanasie prea fericite.

Ca un grăitor de taine, şi dumnezeesc Arhiereu, ai răbdat nevoi şi izgoniri, şi asupreli în mulţi ani pentru credinţa lui Hristos; şi arătat ai propoveduit pre Hristos cel fără de început, a fi de o fiinţă şi pururea înfiinţat, şi împreună lucrător cu Tatăl cel întâi începător, şi fără început. Pentru aceasta arătat împodobindu-te cu învăţăturile cele luminate, te-ai arătat la toată lumea, prea luminat.

Alte Stihiri, glasul al 5-lea.

Podobie: Prea cuvioase Părinte...

Prea cuvioase Părinte de Dumnezeu arătătorule Atanasie, din pruncie te-ai cunoscut luminător Bisericii, strălucind cu prea luminoase vederi, şi îmbogăţindu-te cu tot felul de bunătăţi, şi cu cuvintele cele suflătoare de foc, ai ars eresurile, şi pre toţi credincioşii i-ai îndreptat către lumina cea dumnezeească a Treimii, care se înţelege întru'o Dumnezeire, şi are slava cea de o fiinţă. Pre aceasta îmblânzeşte-o, şi acesteia pururea te roagă, ca să se dăruiască lumii. un cuget, pace şi mare milă.

Prea cuvioase Părinte de Dumnezeu grăitorule Atanasie, numindu-te cu un nume al frumuseţei celei fără de

moarte, pre cărarea cea mijlocitoare a acesteia ai mers, și arătat împodobindu-te cu lumina vieții, ai câștigat cuget curat, și te-ai arătat apărător Cuvântului și însuflat cu prea sfântul Duh, de carele luminându-te, ai biruit pre toți vrăjmașii, și îngrădindu-te nebiruit te-ai arătat, și îndumnezeindu-te te-ai făcut părtaș acestuia Sfinte; cere ca să se dăruiască tuturor un cuget, pace și mare milă.

Prea cuvioase Părinte mărturisitorule Atanasie, suferind dese nevoi și năpăști, te-ai învrednicit hranei celei din raiu, și sălășluindu-te în curțile cele dumnezeești, te-ai apropiat către pomul vieții celei nestricăcioase, și ca un biruitor împodobindu-te cu cununa nestricăciunei prea fericite, și împestrindu-te cu diadema împărăției celei de sus; cere de la Hristos, de Dumnezeu înțelepțite ca să se dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ghermanò.

Pre Ierarhul lui Hristos Atanasie, toți să-l lăudăm; căci învățăturile lui Arie toate le-a stricat, și puterea prea sfintei Treimi în toată lumea luminat o a vestit, pre un Dumnezeu în trei fețe nedespărțit. Căruia se și roagă pentru noi, cei ce săvârșim cu credință pomenirea lui.

Și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului sau a Sfântului, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te Cămara...

Bucură-te îndreptătorul faptelor bune, cel ce pentru credință prea tare te-ai nevoit, și risipind părerea cea rea a lui Arie, cu vinele cinstitelor tale cuvinte Atanasie, luminat ai învățat, o putere a Dumnezeirii, în trei ipostasuri cunoscută, din care toate cele gândite și văzute, prin singură bunătatea s'a adus întru a fi, și lămurind cele necuprinse ale dumnezeeștei lucrări, pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

Bucură-te întemeierea Patriarhilor, trâmbiță bine glăsuitoare, minte bine pricepută, limbă prea ascuțită, ochiul cel luminos, arătarea dogmelor celor drepte, păstorule prea adevărate, sfeșnice prea strălucite, secure care tai toată materia eresurilor, și o arzi cu focul Duhului, stâlpul cel neclătit, turnul cel nemișcat, carele ai propoveduit luminat puterea Treimii cea mai pre sus de fire; pre care o roagă să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate, şi cuvioşii tăi se vor bucură.

Bucură-te numirea vieţii celei nesfârşite, cu adevărat strălucită; şi turturea prea frumoasă, care dimpreună cu puii cei sfinţiţi împreună cu soţia ai zburat de pre pământ către cele cereşti, unde norul sfinţilor mucenici se bucură, unde este lumina cea neînserată, unde se cunoaşte veselia cea neîncetată, şi cetele cele cereşti, şi luminile sfinţilor, unde se aude dumnezeescul glas al celor ce prăznuesc. Unde este Hristos cel ce dărueşte lumii mare milă.

Slavă, glasul al 3-lea, a lui Ghermanò.

Iarăş Nilul cel curgător de aur, şi cu numele nemuririi numit, prin pomenirea cea de preste an viindu-ne nouă, cu bune adăogiri îşi varsă apele nemuririi cele cu aur curgătoare, şi roduri dând de hrana nemuririi, prin teologhia sa cea prea înaltă, ne învaţă să ne închinăm Stăpânirii, Treimii celei nedespărţite, şi vărsând din sine dumnezeeştile învăţături, adapă cugetele credincioşilor, şi se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului.
Tropar, glasul al 3-lea.

Stîlp ortodoxei ai fost, prin dumnezeeşti învăţături, întărind Biserica Ierarhe Atanasie; căci pre Fiul de o fiinţă cu Tatăl mărturisindu-l, ai ruşinat pre Arie. Părinte Cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, şi al Sfântului pe 6.
Peasna 1, glasul al 3-lea, Irmos:
Să cântăm Domnului...

Prin cuvinte însuflate de Dumnezeu toţi să cinstim dupre vrednicie pre Atanasie, ca pre unul ce a avut în Biserică laudă nemuritoare, pre carele şi după moarte l-a mărit Hristos Dumnezeu, ca pre o plăcută slugă a sa.

Intinzându-ţi cugetele întru Duhul sfânt, la adâncul privirei sfinţite tăinuitorule, ai urmat bogăţia cuvintelor celor dumnezeeşti, şi ai îmbogăţit lumea Părinte.

Slavă...

Ca o luminare înaltă a dumnezeeştilor învăţături, pre cei viforaţi în noianul înşelăciunii, îi îndreptezi pururea cu liniştea cuvintelor tale, Părinte, către limanul Darului.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te Fecioară Născătoare de Dumnezeu preacurată, ceea ce ești căruță heruvimicească, din care s'a născut Dumnezeu; căci tu singură te-ai făcut izvor nestricăciunii, izvorînd tuturor vieață, din care scoțând luăm tămăduiri.

Catavasia Praznicului.

Peasna 3, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Cu fulgerile cuvintelor tale Ierarhe, ai întunecat învățătura lui Arie cea orbită, făcându-te ochi credincioșilor.

Imbrăcatu-te-ai Cuvioase cu veșmântul adevărului cel țesut cu ostenelele și sudorile tale, prin Dar slujind lui Hristos.

Slavă...

Ca un Voievod adunării celei de Dumnezeu alese, întrarmându-te cu sabia Duhului, ai tăiat năvălirea luptătorilor de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai primit pre Dumnezeu în pântecele tău, și întrupat l-ai născut pre dânsul, cel ce a mântuit pre oameni din stricăciune, roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuim noi.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Inșelăciunea eresurilor o ai vădit și credința ortodoxă o ai propoveduit, ca un grăitor de Dumnezeu. Cu bună credință luminat arătând în lume Ierarhe trei fețe întru unimea Dumnezeirii, în fire de o ființă, și în fețe neamestecate. Pentru aceasta și adunându-ne, cu credință săvârșim pomenirea ta părinte Atanasie. De două ori.

Slavă, Și, acum a Praznicului:
Peasna 4, Irmos:

Auzit-am auzul...

Câștigând în inima ta izvorul vieții, ai adăpat toată lumea Părinte cuvioase.

Implinit-ai în trupul tău cuvioase Părinte patimile Domnului, pentru Biserica lui.

Slavă...

Izgonindu-te de cei fără de Dumnezeu cuvioase Părinte, ai izgonit de la turma ta înșelăciunea cea arienească.

Și acum, a Născătoarei:

Maică prea curată binecuvântată Fecioară, mântuește de toată nevoia pre cei ce te laudă pre tine Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Pacea ta dăne-o nouă...

Cei ce locuiți pre pământ învățați-vă dreptatea, povățuindu-vă de cuvintele lui Atanasie, căci el prin cre-

dinţă s'a arătat gură Cuvântului, celui mai 'nainte de veci.

Arătându-te Fericite, luminător nebiruit al Bisericii lui Hristos Dumnezeului nostru, ai surpat toate măestriile lui Arie.

Slavă...

Prin rugăciunile Ierarhului tău, Doamne, trimite-ne nouă îndurările tale, şi ca un milostiv fă-ne vrednici împărăţiei tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Să lăudăm pre ceea ce a odrăslit din David, ca pre una ce a zămislit în pântece pre Fiul lui Dumnezeu, şi l-a născut cu trup, şi după naştere a rămas Fecioară curată.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-am cu glasuri...

Făcut-ai Fericite pre Biserica lui Hristos cu adevărat raiu, semănând într'însa cuvântul bunei credinţe, şi ai tăiat spinii eresurilor.

Slavă...

Nil înţelegător, râu al darului te-ai arătat, dând credincioşilor rodurile învăţăturilor bunei credinţe, şi hrănind marginile, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Să lăudăm pre prea curata Maică, pre Fecioara după naştere, care a încăput în pântece pre cel ne încăput întru toate, pre Cuvântul cel împreună veşnic cu Tatăl şi cu Duhul.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu curgerile sângiurilor...

Ale ortodoxiei învăţături sădind, spinii relei socotinţi ai tăiat, înmulţind sămânţa credinţei cu plouarea Duhului Cuvioase. Pentru aceasta lăudăm pomenirea ta.

ICOS.

Pomenirea lui Atanasie cea întru tot prăznuită credincioşii cu cântări să o lăudăm astăzi, că acesta pre Arie cel înşelător, şi pre Evnomiu împreună cu Savelie, prin învăţăturile adevărului i-a surpat, focului celui veşnic dându-i pre dânşii ca să arză, ca pre cei ce au hulit cu nedreptate împotriva întrupării Mântuitorului, care toţi proorocii mai 'nainte o au vestit. Pentru aceasta lăudăm pomenirea lui.

Intru această Lună în 2 zile, aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Atanasie cel mare, Patriarhul Alexandriei.

Stih: Atanasie, unde te duci nu cumvă încă şi mort.
Pre cel ce porţi numele nemuririi, la izgonire te trimit.
Luna lui Maiu în a doua zi.
Moaştele lui Atanasie, din mormânt eşi.

Acest sfânt a petrecut pre pământ viaţă îngerească, iară nevoinţele, cu ce s'a nevoit pentru dreapta credinţă, şi împotrivirile

ce a avut de la răii învăţători eretici, şi cele cu nedreptate, dese izgoniri şi mincinoase năpăşti ce a suferit, sunt scrise pe larg şi la alte istorii, şi le aduce la mijloc şi de Dumnezeu grăitorul Grigorie. Drept aceea nu putem să povestim cele ce se spun în multe feluri de mulţi, fiind de prisos. Iară obişnuita rânduială a slujbei lui mai 'nainte s'a scris în a optsprezecea zi a lui Ianuarie.

Intru această zi, chinuirea sfinţilor mucenici Esper şi Zoi soţia lui, şi a fiilor lor Chiriac şi Teodul.

Stih: Pre Esper şi pre Zoi, de viaţă focul este despărţind,
Cei ce de singură neînserata viaţă eră dorind.
Ca nişte pâini calde primeşte Mântuitorule doi fraţi,
Ce de curând din cuptorul focului au eşit nevătămaţi.

Aceşti sfinţi, Esper şi Zoi, erau pe vremea împăratului Adrian, cari de şi erau robi cu trupul oarecăruia Catal şi Tedradiei soţiei sale, dintre cari mutaţi fiind dela Roma, i-au fost cumpărat pre ei robi din Pamfilia, ci însă cu sufletele erau slobozi. Pentru cari nici cu trupurile au suferit a sluji la stăpâni păgâni, cari cinsteau şi se închinau idolilor, în locul făcătorului şi Ziditorului a toate. Căci Chiriac şi Teodul fiii lor, zicând către maica lor, să nu locuească mai mult împreună cu păgânii, ci să se despartă de ei, ca nu împreună cu ei să fie daţi pierzării; însă ea zicându-le că aceia sunt domnii lor, ei din potrivă strigând ca să se facă slobozi prin sângele cel pentru Hristos. Acum şi maica lor, unindu-se cu ei, întărindu-i pre ei, şi ducându-se la Catal, i-a spus că adică Domnul nostru Iisus Hristos, este Stăpân sufletelor lor, iară că de la oarecare întâmplare, având aceia stăpânirea trupurilor lor, mult mai cinstită le este lor stăpânirea lui Hristos. Căci ziceau ei: Mai ales trebue a ne supune lui Dumnezeu, de cât oamenilor. Deci spăimântându-se despre aceasta Catal, de odată adică i-a trimis pre ei împreună cu maica lor la Tritonie către tatăl lor Esper. Iară apoi mai în urmă, prăznuind Catal, naşterile fiului ce i se născuse, a socotit să le trimită lor din cele pregătite, vin şi carne, cercând de se vor împărtăşi ei din cele jertfite idolilor. Iară ei în loc să se împărtăşască de acelea, prin sfătuirea maicei lor, le-au aruncat câinilor, de care înştiinţându-se Catal, şi aprizându-se de mânie, mai întâiu a poruncit să fie spânzuraţi copiii de picioare şi să-i strujască cu unghii de fier, către cari strigau părinţii lor şi le da îndrăzneală, a nu se supune, ci a suferi până în sfârşit, privind către cununa muceniei. Apoi a poruncit să fie pogorâţi şi împreună cu maica lor să fie cumplit bătuţi. După aceia a poruncit să fie băgaţi sfinţi în cuptor ars cu foc, întru care şi intrând şi-au dat sufletele lor la Dumnezeu. Iară de dimineaţă răsunând în cuptor glasuri, ca şi când oarecari cântând, deschizând cuptorul, pre nimenea n'au aflat, ci pre singuri sfinţii, în chipul celor ce dorm cu feţele spre răsărit. Şi se săvârşeşte soborul lor în prea sfântul mucenicescul lor locaş ce se află la Defteron.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Iordan făcătorul de minuni, cu pace s'a săvârşit.

Stih: De şi în ascunsurile pământului Iordane te topeşti,
Nouă însă de acolo ca Iordanul minuni izvorăşti.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în cuptor...

Făcându-ți inima ta plină de bunătăți ca un fagur de albine, ne izvorăști dulceața ortodoxiei, pe care culegând-o strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

De silirile celor fără de Dumnezeu nu te-ai spăimântat, Cuvioase, și umplându-te de îndrăzneala bunei credințe, duhovnicește ai strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Fiind tu Cuvioase nedespărțit de Duhul, ai păzit nedespărțită propoveduirea Treimii, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Născutu-te-ai din Fecioară precum bine ai voit, Doamne, și ai izbăvit de stricăciune viața noastră, pentru aceasta strigăm ție: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Fiul cel ce s'a născut...

Grăind lumii dogmele nemuririi, arătat te-ai arătat și în lucruri nemuritor Atanasie; pentru aceea și noi împreună cu îngerii lăudăm și binecuvântăm pre Hristos, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu bună credință dogmatisind pre Treimea cea de o ființă, ai înfruntat cugetul cel rău al lui Savelie împreună cu al lui Arie. Pentru aceea fugind noi de împleticirea lor cea împrotivnică, lăudăm, binecuvântăm, și prea înălțăm pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel ce s'a sălășuit în pântecele Maicei Fecioare, și negrăit s'a născut dintr'însa, și o a păzit iarăș Fecioară după naștere, ca pre un Dumnezeu adevărat îl lăudăm credincioșii, bine îl cuvântăm și-l prea înălțăm în veci.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine rugul cel nears...

Arătându-ți sufletul tău neîntinată oglindă a lui Dumnezeu prin fapte și prin cuvinte, strălucești lumii arătări dumnezeești prea fericite.

Arătatu-te-ai trâmbiță bunei glăsuiri a cunoștinței, de Dumnezeu cugetătorule, ridicând cugetele noastre cu cuvintele bărbăției, asupra vrăjmașilor celor luptători de Dumnezeu.

Slavă...

Pre tine cel ce cu adevărat te-ai arătat pahar înțelepciunei și ne adăpi cu băutura trezvicioasă a bunei credințe, cu cântări te mărim.

Și acum, a Născătoarei

Pre tine Preacurată, ceea ce ai zămislit în pântece pre Cuvântul cel neîncăput, și negrăit l-ai născut cu trup, te slăvim credincioșii, Născătoare de Dumnezeu.

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul..

Pre lauda arhiereilor, pre hrănitorul Eghipetului, pre podoaba nemurirei, pre surpătorul lui Arie, și pre apărătorul credincioșilor, pre marele Atanasie, întru cântări să-l lăudăm.

De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, ale praznicului 3, și ale Ierarhului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz..

De dogmele tale cele înfocate, toată materia eresurilor cea uscăcioasă se arde, prea înțelepte, și oastea necredincioșilor celor nesupuși se îneacă întru adâncimile înțelegerilor tale cuvioase Atanasie și cu dogmele tale totdeauna se împodobește adunarea credincioșilor, cinstindu-te cu mare glas pre tine Fericite.

Cu strălucirea dumnezeeștilor tale cuvinte, Cuvioase, toată Biserica se împodobește, și cu bună credință se înfrumusețează cu podoabe frumoase, și dupre datorie cinstește întru tot prăznuită pomenirea ta, Atanasie, cela ce ești lauda bunei credințe a preoților, luminat și mare propoveduitor și apărător al Treimii.

Cu toiagul dogmelor tale prea înțelepte, ai izgonit pre lupii cei înțelegători dela Biserica lui Hristos, și cu întăririle cuvintelor tale o ai îngrădit pre dânsa împrejur, punând-o nestricată și nevătămată înaintea lui Hristos. Pre carele roagă-l să se mântuiască de stricăciune și de primejdii, cei ce cu credință săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta.

Slavă, glasul al 4-lea.

Trâmbița cea mare a Bisericii, mult pătimitorul Atanasie, la ospăț astăzi chiamă lumea cu veselie. Deci toți credincioșii să întâmpinăm prăznuirea bunului păstor, cinstind cu laude ostenelele lui cele sfințite, ca prin rugăciunile lui să luăm dela Hristos mare milă.

Și acum, a praznicului.

De va voi cel mai mare facem Slavoslovia cea mare; iar de nu, STIHOAVNA praznicului.

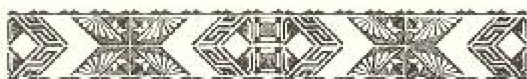
Slavă, a Sfântului, glasul al 3-lea, a lui Ghermanò.

Pre lauda cea mare a ar-

hiereilor, pre viteazul cel nebiruit, Atanasie, cu sfinţită cuviinţă să-l lăudăm. Căci acesta risipind taberile eresurilor cu puterea Duhului, a ridicat biruinţele ortodoxiei în toată lumea, numărând cu bună credinţă taina Treimii pentru osebirea feţelor, şi iarăş împreunând-o într'una fără amestecare, pentru unirea fiinţei, şi teologhisind ca Heruvimii, se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE.

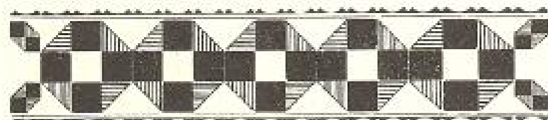
Fericirile, din Canonul praznicului, Peasna ce va fi de rând, pe 4, şi din Canonul Ierarhului, Peasna 6, pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea. Scumpă este înaintea Domnului... Apostolul către Evrei: *Fraţilor, Arhiereu ca acesta se cuveneà să fie nouă...* Aliluia, glasul al 2-lea: Preoţii tăi se vor îmbrăcà întru dreptate... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Voi sunteţi lumina lumii...*

CHINONICUL:

Intru pomenirea veşnică va fi...

VEZI: Iară cine va voi să facă Polieleu, sau Priveghere sfântului Atanasie, să caute slujba la 1 Ianuarie în 18 zile, numai să o deosebească de a sfântului Chiril.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfinţilor 3, glasul I-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici..

Perechia cea sfântă a lui Hristos, însoţirea cea dumnezeească, podoaba mucenicilor, marilor Mucenici, cari aţi iubit dumnezeescul jug, întru chinuri, şi de bătăile tiranilor nu v'aţi spăimântat, acum rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Cu chipul cel strălucit, cinstită Mavro prea fericită, şi cu lumina Darului tău, ai întunecat ochii tiranului celui cumplit, şi prin zmulgerile părului tău, ai vorbit de faţă cu Dumnezeu. Pentru aceea ai şi ars în undele căldărilor capul lui veliar, cel fără dreptate.

Cu puterea sufletului, şi din toată inima ta Timotee, cinstind pre Dumnezeu cel mai pre sus de cinste, arzându-te în foc, şi cu frigări ai luat în urechile inimii veselia glasului lui Dumnezeu. Şi prin spânzurarea cea cu capul în jos

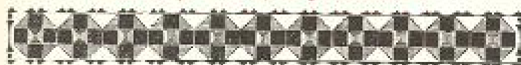
alergând către călătoria cea cerească, ai primit cununa.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Troparul Mucenicilor, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Şi acum, a praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al sfinţilor pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc ostenelile lui Timotei şi ale Mavrei.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Praznicul cel sfânt şi cinstit al sfinţilor pătimitori, să-l cinstim cu sfinţenie noi poporul cel sfinţit, ca să ne mântuim de răutăţi prin rugăciunile lor.

Mucenicii cei viteji sârguindu-se ca să ia dela Hristos cununi sfinţite de biruinţă, au ales mai bine a murì decât a trăì. Pentru aceea arătat au şi dobândit mărire.

Slavă...

Nespăimântându-vă de durerile trupului, nici de munci temându-vă, nici de focul celor ce vă goniau, Mucenicilor, bărbăteşte aţi propoveduit pre Hristos în privelişte, purtătorilor de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel mai presus de fiinţă, înfiinţându-se din curate sângiurile tale, Fecioară, ne-a îndumnezeit pre noi, şi ne-a mântuit de stricăciune. Pentru aceea cu credinţă pururea te slăvim pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Cu sfinţenie deschizând poporului dumnezeeştile cărţi, şi luminând inimile, cu bucurie te-ai dat cinstitei mucenii, ostaşule al lui Hristos Timotee.

Arzându-ţi-se sufletul de dragostea cea dumnezeească, Mucenice, bărbăteşte te-ai împreunat cu focul chinurilor. Pentru aceea roua cea dumnezeească a lui Hristos, te răcoria pre tine Fericite.

Slavă...

Luminându-ţi-se cugetul cu plecarea către Hristos Mucenice, nici cum nu simţiai atingerile cele cumplite ale fiarelor celor arse prin foc, mărite Timotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind din fire fără de patimă Fiul tău Fecioară, şi-a luat trup din prea curate sângiuirile tale, şi prin patima Crucii, m'a mântuit pre mine de patimi, Preacurată.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul cre- „dincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr- „turisirei tale".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Multe feluri de rane răbdând, și cununi dela Dumnezeu priimind pentru noi cei ce săvârșim sfințită pomenirea voastră, prea cuvioase Timotee, și mărită Mavro, rugați-vă către Domnul, ca să împace cetatea și norodul, căci el este credincioșilor întărire.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cinstind pre Dumnezeu, arătat au întunecat înșelăciunea Timoteiu și mărita Mavra și suferind toată munca prea măriții, au strălucit mai mult decât razele soarelui, și s'au făcut slujitori împreună cu îngerii, pre cari cu credință să-i mărim.

Slavă, Și acum a praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Poftind cinste prea mare, v'ați învrednicit ei, făcându-vă fii luminei celei dumnezeești, marilor mucenici ai lui Hristos, cei ce sunteți la stare întocmai cu îngerii.

Numărându-te întocmai cu cetele sfinților, mărite, și având urechi cu bună auzire către legile cele dumnezeești, vitejește ai suferit sfredelirile, Timotee mărite.

Inălțându-te pre lemn cei cu cugete deșerte, ți-au îngreuiat capul cu piatră, mărite Timotee, dar Hristos te-a întărit cinstindu-te cu dumnezeeasca patimă.

Slavă...

Curgerea cea nestatornică a lucrurilor celor trecătoare cu adevărat o ați urât Fericiților, și v'ați dat pre sine-vă chinurilor, moștenind pentru acelea bunătățile cele veșnice.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș curăției sălășluirea Stăpânului tuturor lauda tuturor proorocilor, Biserică de Dumnezeu dăruită, milostivește-te spre cei ce te laudă.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea...

Cu bună voie ai ascultat cuvintele soțului tău Mavro, cea cu chipul luminos, și lepădând întunecosul rău cuget, te-ai făcut lumină prin mucenie, de Dumnezeu fericită.

Cu dumnezeescul Duh împlătoşindu-te pre sineţi cinstită Mavro, cu bucurie ai ieşit spre învingerea vrăjmaşului, şi l-ai biruit pre el, şi ai primit cununi de biruinţă, Muceniţă.

Slavă...

Mărturisindu-te cinstita Mavra pre tine un Domn Iisus, carele ai zidit pre om cu mâna, i s'a tăiat degetele mâinilor, bărbăteşte suferind munca cea fără dreptate.

Şi acum, a Născătoarei:

Viforul cugetelor, pornirile patimilor, şi furtuna supărărilor mele, încetează-le, Fecioară de Dumnezeu dăruită, şi mă mântueşte pre mine carele laud măririle tale.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţii văzând-o...

Sfinţii mucenici întraripându-se duhovniceşte cu vetreala Crucii, fără stricăciune au trecut noianul supărărilor prin credinţă, şi s'au odihnit la limanurile cele dumnezeeşti.

Cei fărădelege înfierbântînd căldarea, te-au aruncat pre tine într'însa, căci mărturisiai pre Hristos, dar ai rămas nevătămată, aflând roua Duhului, care te răcorià pre tine Mavro.

Slavă...

Chinuindu-vă mucenicilor toate împletirilor vrăjmaşului bărbăteşte le-aţi risipit, şi sufletele desăvârşit vi le-aţi legat de dragostea lui Hristos, cu lepădarea trupului, pururea pomeniţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea bună Stăpână, ceea ce cu trup ai născut pre bunul Dumnezeu, îmbunătăţeşte-mi acum inima mea, fiind înrăutăţită de patimi, ca să te slăvesc pre tine cu credinţă şi cu dragoste.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o în„nălţându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin aler„gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viaţa mea, „mult milostive".

Condacul şi Icosul Praznicului.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra soţia sa.

Stih: Intins-a Hristos mâinile pre Cruce de demult.
Iată acum Mavra împreună cu Timoteiu este întinzând.
In luna lui Maiu a treia zi,
Pre Timotei cu Mavra pre Cruce îi pironi.

Acest sfânt Timoteiu aflându-se în chipul cliricilor, adică fiind anagnost, învăţà sfintele cuvinte pre norodul din satul Penapeon. După aceea luându-şi femee pre Mavra, şi nelocuind cu dânsa nici douăzeci de zile, fu pârât, şi-l duseră la Arian guvernatorul Tebaidei. Carele poruncindu-i să-şi aducă

cărțile cele ce citià creștinilor, el n'a voit să facă aceasta, ci încă zise guvernatorului, că el își ține cărțile în loc de copii, și cu acestea se întărește și de îngeri se păzește, când îi chiamă într'ajutor prin puterea dumnezeeștilor cuvinte ce erau scrise într'însele, și nimenea nu-și va da de bună voie copiii săi spre moarte. Deci pentru aceea îi băgară prin urechi piroane de fier arse, din care vătămându-i-se luminile ochilor i se scurseră. După aceea îi legară gleznele la o roată, și-i puseră o zăbală în gură, și-l spânzurară cu capul în jos, legându-i o piatră de grumazi, și neslăbindu-se el cu aceste munci, gândi guvernatorul să amăgească pre femeea lui pre Mavra, și o luă cu amăgituri, zicându-i să se împodobească și să slujească idolilor. Iară ea nu ascultà de dânsul, și mai vârtos ascultând ce o învăță sfântul Timoteiu soțul ei mărturisì înaintea guvernatorului că este creștină. După aceea îi zmulseră părul capului și-i tăiară degetele și o băgară în apă clocotită, întru care nearzându-se Sfânta, gândi guvernatorul că doară nu este apa clocotită în care s'a băgat, ci este rece. Și-i poruncì să-i toarne în mână dintr'aceea, iară Sfânta luând cu mâna ei din căldare și turnându-i în mâna s'a jupuit pelea de pre mâna guvernatorului, deci pentru aceea îi răstignì pre amândoi, și stând nouă zile răstigniți, învăță unul pre altul să rabde muncile, și se sfătuiau să nu se slăbească, și așa și-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Deci în vremea când se aflau sfinții pre Cruce, diavolul venind la sfânta muceniță Mavra în vedenie, îi da un pahar de miere cu lapte, și o îndemnà ca să-l beà, iar ea cu rugăciunea sa l-a gonit; și iarăș văzù cum o duse la o apă curgătoare, și cum că o îndemnà să beà, iară ea zise: Nu voiu beà dintr'acestea, ci din paharul vieții și al nemuririi ce mi-a dres Hristos, și așa se duse diavolul biruit de la dânsa; și viind îngerul lui Dumnezeu la dânsa, văzù Sfânta unde o duse la Cer, și luându-o de mână îi arătă un scaun, și haină luminoasă preste dânsa și o cunună, și-i zise: Acestea ți s'au gătit ție. După aceea o duse într'un loc mai înalt, și iarăș îi arată alt scaun și haină înfrumusețată și cunună, și-i zise: Acestea s'au dat spre moștenire bărbatului tău. Iară osebirea locului însemnează, că bărbatul tău a fost pricinuitor mântuirei tale, și se face prăznuirea lor într'a lor sfântă mucenie, ce este de ceea parte în locul ce se numește Iustiniani.

Intru această zi, pătimirea sfinților mucenici Diodor și Rodopian Diaconul.

Stih: Lui Rodopian și Diodor erau ca niște trandafiri,
Sau mai vârtos daruri ale petrilor loviri.

Aceștia au fost în zilele lui Diocliţian, iară pentru credința în Hristos suferind ocări multe și chinuri și bătăi, la Afrodisia Cariei. Mai apoi uciși cu pietre de dânșii, ş'au dat sufletele la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru făcătorul de minuni.

Stih: In priveliștea acestei vieți pre vrăjmașul surpând,
Petre, cu brâul biruinței după moarte pre sine-ți ești încingând.

Intru această zi, sfinții douăzeci și șapte de Mucenici prin foc s'au săvârșit.

Stih: Pre bărbații cei de trei ori nouă cari în foc s'au aruncat,
Prin leacul Scripturei tale Mântuitorule i-ai rourat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,

miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă...

Arzându-te cu făcliile pre de toate părțile, nu simțiai pururea pomenită, având foc în inima ta, dragostea lui Hristos, și strigând lui cu bună tocmire: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Lepădând somnul răutății de la ochii tăi Timotee, ai suferit orbirea ochilor, văzând pe Hristos cu ochii inimii, și cântând totdeauna: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă..

Dumnezeeștii mucenici cei ce au defăimat cele de jos, și au câștigat locașul celor de sus, să se cinstească cu cântări sfințile, dimpreună cu noi, neîncetat strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum a Născătoarei:

Prea lăudată Fecioară, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel prea lăudat, arată-ne părtași luminii pre noi cei ce te lăudăm. Și ne mântuește de gheena, și de văpaie, și de toată vătămarea vrăjmașului, prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie, cuvioșilor.

Păzind legile Atotțiitorului, nu v'ați plecat stăpânirei celor fără delege, nu ați dat cinste viclenilor draci, vitejilor Mucenici, moștenitori ai Domnului.

Fiind legați arătat cu înjugare prea aleasă mucenicilor, ați ridicat jugul Domnului cel prea ușor deasupra grumazilor voștri, și v'ați împreunat cu cetele mucenicilor.

Intinzându-vă în multe zile pre lemnul Crucii, prea lăudaților, ați închipuit patima cea cinstită a celui ce a pătimit de bună voie; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu prelungirea chinurilor ați răbdat cu adevărat moarte prea silnică, Sfinților. Pentru aceea v'ați mutat, către viața cea fără durere, lăudând pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețatu-te-ai Fecioară născând pre cel prea frumos întru podoabă, pre Hristos Domnul, cel ce luminează pre credincioși cu lumini dumnezeești; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorât și jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi- „rea; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii".

Peasna 9 Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Invrednicitu-v'ați prea lăudaților a vedeà slava celui ce s'a umilit pre sine pentru milostivire, căci ați păzit legile lui, și v'ați făcut părtași patimilor lui. Pentru aceea adunându-ne toți, cu bună credință vă cinstim pre voi.

Implinit-ați înțelepților număr de nopți și de zile, pironiți pre Cruce întocmai la număr cu ceasurile celui ce pentru milostivire s'a răstignit pe Cruce; pre carele mărturisindu-l stăpânitor tuturor, v'ați dat duhurile voastre în mâinile lui.

Oastea îngerilor, ceata cea fericită, a proorocilor, a mucenicilor, a apostolilor și a cuvioșilor, a lăudat suirea voastră; iară Stăpânul tuturor ca un prea bun v'a încununat pre voi Mucenicilor, cu cunună de biruință.

Slavă...

Cereți-ne înțelepților, dezlegare păcatelor, îndreptare vieții, ferire de toate relele, nouă celor ce cu dragoste vă cinstim pre voi și săvârșim cinstita voastră prăznuire, prea vitejilor purtătorilor de chinuri ai lui Hristos.

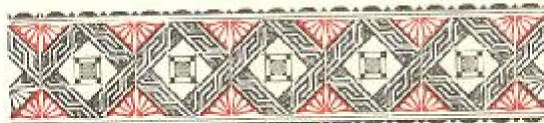
Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta, Fecioară rogu-mă, ceea ce ești dăruită de Dumnezeu între femei, și mă mântuește de focul cel veșnic, ca să te slăvesc, și dupre datorie să laud măririle tale.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngerești; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pre ca- „rele slăvindu-l cu oștile cere- „ști, pre tine te fericim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNĂ

IN 4 ZILE

Sfânta muceniță Pelaghia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Muceniței 3, glasul al 4-lea Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind de Botezul cel prea cinstit și sfințit, și mântuitor Pelaghie muceniță, cu osârdie l-ai căutat

Şi aflând pre cel ce te-a învăţat taina, degrab cu veselie şi cu bucurie, ai alergat către cela ce ai dorit, şi te-ai învrednicit vedeniilor celor streine, vrednică de minune, şi ca o tânără ai alergat după Mirele tău.

Părăsind lumea cea de pre pământ, ca pre o vremelnică şi stricăcioasă, şi lesne vestejitoare, cu toată osârdia te-ai vânat, dupre dumnezeească buna cuviinţă, ca ceea ce este pururea stătătoare, şi ca una ce are bucurie totdeauna şi veselie şi curăţie, şi ai avut şi fecioria, lauda mucenicilor, strălucind întru amândouă.

Necuprins şi negrăit, este noianul minunilor tale Pelaghie prea lăudată. Căci poftind pre Hristos, cu inimă curată şi prea întreagă, ai defăimat chinurile şi arderile focului, şi muncile. Pentru aceea ca pre una ce eşti cu suflet viteaz, te-a făcut pre tine locuitoare în cămara cea cerească, mirele Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum a praznicului

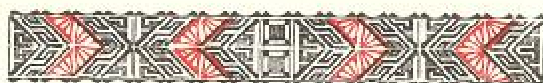
STIHOAVNA Penticostarului.

Troparul muceniţei, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse Pelaghia..

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului, cu Irmosul, pe 8, şi al sfintei pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cu cuviinţă împletesc lauda Pelaghiei.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii.

Innotând eu în noianul minunilor tale, dă-mi mie acum vânt al Duhului muceniţă a lui Hristos Pelaghie prea lăudată, şi mă îndreptează către limanul cel lin al laudelor tale.

Fiind dată din pruncie Ziditorului tău, dupre conştinţa cea mai de'nainte, te-ai lepădat de dragostea celor stricăcioase, Pelaghie prea slăvită. Şi bărbăteşte ai călcat patimile cu putere dumnezeească cinstită.

Slavă...

Poftind să primeşti baia cea dumnezeească a Botezului, şi aflând pre lucrătorul de cele sfinte al lui Hristos, ai alergat către dânsul, şi împărtăşindu-te băei, te-ai făcut plină de dumnezeească lumină, muceniţă Pelaghie.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât cele sfinte te-ai arătat Fecioară prea curată, căci ai purtat în braţe pre Sfântul sfinţilor, pre Hristos

carele cuprinde toată zidirea, cu puterile cele dumnezeești.

Peasna 3, Irmos:

Se veselește de tine Biserica...

Ca un pământ bun ce ai primit semințe cuvântătoare, muceniță a lui Hristos prea înțeleaptă, acelea le-ai lucrat cu îndestulare".

Slavă...

Sârguindu-te ca o aleasă, te-ai îndreptat către Stăpânul și Dumnezeu, muceniță a lui Hristos slăvită, întărindu-te cu dumnezeeștile învățături.

Și acum, a Născătoarei:

Ridicat-ai o cinstită, chipul meu cel căzut, născând pre cela ce arătat este pricinuitor ridicării celei mai pre sus de ființă.

Irmosul:

Se veselește de tine Biserica „ta, Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea, Doamne, și scă- „parea și întărirea.

CONDACUL Sfintei, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Urând cele vremelnice, și împărtășindu-te bunătăților celor cerești, pentru chinuire ai primit cunună, Pelaghie prea cinstită, și pâraele sângiurilor ca un dar ai adus Stăpânului Hristos. Roagă-te să ne mântuiască pre noi din nevoi, cei ce cinstim pomenirea ta.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Infierbântându-ți-se sufletul de dragostea lui Hristos, vitejește ai intrat în arama cea lucrată, care era arsă foarte tare, de Dumnezeu cugetătoare Pelaghie, și te-ai făcut Stăpânului tău jertfă cu bun miros. Pentru aceasta astăzi luminat prăznuim prea sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pe cruce...

Fiind îmbrăcată cu porfira Stăpânului, prin baea naşterii celei de a doua preamărită, te-ai dezbrăcat de toată porfira cea veselitoare a vieții, muceniță Pelaghie, prea cinstită.

Pofta frumuseților celor cerești, a întunecat poftele cele de pre pământ, purtătoare de chinuri. Pentru aceea te-ai înaripat, strigând către Hristos și zicând: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Părăsind credința cea necurată, ai alergat către credința lui Hristos înțelepțește, muceniță Pelaghie pururea pomenită, călcând toată înșelăciunea idolilor, ceea ce ești cuprinsă de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut, o Fecioară, şi după naştere iarăş te-ai arătat Fecioară. Pentru aceea cu glasuri neîncetate, şi cu credinţă neîndoită strigăm ţie: Stăpână bucură-te.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Ai putut să strici trufia vrăjmaşului, prea lăudată Pelaghie, întărindu-te cu Crucea şi cu Darul Stăpânului.

Slavă...

Acum te bucuri cu adevărat, căci te-ai împreunat cu Mirele tău, fiind făcliile muceniei şi ale feciorei, prea luminată.

Şi acum, a Născătoarei:

Domnul s'a sălăşluit întru tine Maica lui Dumnezeu, zidind de iznoavă pre om, carele a căzut la stricăciune din înşelăciunea şarpelui.

Peasna, 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Dupre lege logodindu-te cu Hristos, ai alergat pe calea muceniei, urmând după Mirele tău, şi ai năzuit la limanul cel prea lin.

Slavă...

Cunună prea frumoasă a dreptăţii ţi s'a împletit creştetului tău, cugetătoare de Dumnezeu Pelaghie muceniţă purtătoare de cunună. Căci ai păzit credinţa nevătămată până la sfârşitul tău Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai întâiu a vărsat şarpele cel prea viclean otrava în urechile Evei, iară tu numai singură o ai scuturat Maica lui Dumnezeu, născând pre omorîtorul lui.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coasta ta“.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

In această lună în 4 zile, pomenirea sfintei muceniţă Pelaghia cea din Tars.

Stih: Pelaghia luciul nevoinţei înnotând,
Ca o corabie în liman, cu trupul în cuptor ars intrând.
In a patra zi cu adevărat,
Pre Pelaghia în bou de aramă ars o a aruncat.

Aceasta a fost din Tars, pe vremile împăratului Diocliţian, de aceea auzind de credinţa în Hristos, şi dorind ca să afle care erà, văzù în vis pre episcopul botezând. Apoi cerând voie dela maica sa ca să meargă la o doică a ei, ea se duse la episcopul, carele fiind pornit din dumnezeeasca rânduială, o primì şi o boteză. De care înţelegând fiul împăratului, carele era logodit cu dânsa, şi viind la multă întristare de dragostea ce aveà spre dânsa, se omorî singur. Iară Diocliţian trimiţând şi aducând pre fecioară, şi neputând să o întoarcă dela credinţa lui Hristos, a ars un bou de

aramă, și aruncă pre Sfânta într'însul, în care și-a luat și sfârșitul și cununa mărturisirei.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ilarion făcătorul de minuni.

Stih: Cunoscut-am pre Ilarion cu firească blândă așezare.
Carele face minuni și după a sa în mormânt mutare.

Acesta din tinerețe, Crucea Domnului pre umere ridicând a urmat Stăpânului celui răstignit, și patimile trupești supuindu-le duhului a primit bogat Dar de minuni dela Dumnezeu: Adecă a vindecà feluri de boale și a izgoni dracii. Căci închizându-se pre sine într'o mică căsuță, și aflându-se afară de toată turburarea și strălucit fiind cu toată nepătimirea, a primit dumnezeescul Dar al preoției, întru mulți ani răbdând aspra petrecere, și de toți fiind minunat pentru nenumăratele lui minuni. Căci certà vietățile ce stricau semințele odrăslite, și rana grindinei o a oprit, și pământul cel însetat l-a adăpat cu curgeri de ploaie, și repejunea rîului, ca Eliseiu o a despărțit și a trecut. Și pre mâna cea uscată a oarecăruia creștin o a vindecat, și orbilor vedere a dăruit, și picioarele șchiopilor și slăbănogilor le-au îndreptat, și altele prea multe minuni făcând spre slava adevăratului nostru Dumnezeu. Așa și-a dat cinstitul său suflet, făcătorului său.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nichifor egumenul Monastirei Midichiei cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeească cunună de bunătate a luat,
Dumnezeescul Nichifor, din viață fiind mutat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Nichifor cel ce s'a liniștit în cele mai pusti locuri ale muntelui Atonului și a scris prea înțeleptul meșteșug, pentru rugăciunea minței, ce se află la Filocalie pag. 869, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ție o părinte Nichifore, datorim a mulțumi cu adevărat, Pentru meșteșugul rugăciunei, ce în viață ne-ai lăsat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Atanasie episcopul Corintului, carele a adormit pe vremile împărăției lui Vasile și a lui Constantin, la anii nouă sute cincizeci și șapte.

Stih: Cuviincios este lui Atanasie laudă aducând.
Căci bunătatea vrednică de laudă a fost alegând.

Intru această zi, pomenirea sfinților părinți Afrodisie, Leontie, Antonie, Mel, Valerian și Macrovie și a mulțimei celor ce împreună cu ei, au mărturisit în Schitopoli. Și se săvârșește soborul lor în cinstita biserică a sfântului și prea lăudatului apostol Iacov, fratele Domnului, care se află înlăuntrul cinstitului locaș al prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, la Halcopratie.

La Afrodisie:

Stih: Cine este acesta ce a întins grumazul la sabie,
Afrodisie însuși, zice Afrodisie.

La Leontie, Antonie și Mel:

Stih: Leontie și doi împreună nevoitori,
Au alergat la sabie ca leii cei alergători.

La Valerian și Macrovie.

Stih: Peste capetele a doi mucenici focul s'a ridicat,
Și acoperământ lor spre nevoință le-a închegat.

Intru această zi, pomenirea scoaterei moaștelor sfântului Lazăr, prietenul lui Hristos, și a purtătoarei de mir Mariei Magdalinei, care această scoatere a fost pe vremea lui Leon Filosoful și iubitorul de Hristos, la anul opt sute nouăzeci. Și se face soborul lor în prea cinstita mânăstire făcută de acestași împărat pre numele sfântului Lazăr. Și se prăznuiește împreună și târnosirea sfintei biserici din această mânăstire.

La Magdalina:

Stih: Tu și moartă viețuești deși în cetate ești tăcând,
Mario, căci ca și mai 'nainte oarecare uimire se pare a fi având.

Stihuri: La așezarea moaștelor aceștiași sfinte Mariei Magdalinei în Constantinopol.

Stih: Maria lui Hristos iarăș, Ravuni îi zice grăind,
Iară Hristos zice: Ce? Cetatea mă acoperă în al său mormânt.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam...

Arzându-te de dumnezeescul sângele lui Hristos, și răbdând organul cel ars ca un cuptor, Muceniță strigai: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Cel ce îmbracă Cerul cu nori, te-a împodobit cu dumnezeească haină pre tine mărită, ceea ce ai fost dezbrăcată, Muceniță, care cântai: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș sfințit dumnezeesc al celui prea înnalt, bucură-te. Că prin tine s'a dat bucuria Născătoare de Dumnezeu celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, ceea ce ești prea curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Ca o muceniță prea frumoasă și adevărată a lui Hristos, ai teologhisit puterea lui, învățând cu dumnezeesc cuget pre toți prea lăudată, și ai tras către buna credință noroade care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Bogodindu-te arătat cu Hristos, ai stins toată pornirea tiranului, izvorând noian de înțelepciune Pelaghie prea cinstită. Și cu două diademe te-ai împodobit Muceniță, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Fiul din Tatăl cel fără început, și pre Duhul sfânt mărturisim noi credincioșii, zicând, că s'a întrupat din tine Preacurată, Cuvântul cel singur născut, carele este împreună fără de început cu Tatăl și cu Dumnezeescul Duh, și strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Nu poate cuvântul să spue laudele tale Pelaghie, căci izvorăşti noian de minuni cu puterea şi cu Darul Mirelui tău. Pre carele şi acuma roagă-l, să se mântuiască toţi cei ce te laudă pre tine.

Ai încetat de a dori, mireasă purtătoare de cunună, învrednicindu-te a stà înaintea dorirei celei desăvârşit muceniţă Pelaghie; şi ai dobândit deplin desfătarea îndulcirei celei veşnice.

Slavă...

Roagă pre Mirele tău să se dea lumii pace, muceniţă Pelaghie cugetătoare de Dumnezeu, păzind Biserica de supărări, şi luminind cu Darul pre cei ce te laudă.

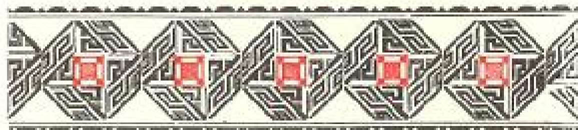
Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară şi Maică, mai pre sus de fire Născătoare de Dumnezeu, căci ai zămislit pre Cuvântul lui Dumnezeu, născându-l pre dânsul întrupat. Prin carele acum mântuindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului. Din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite: „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim".

SVETILNA şi STIHOAVNA Praznicului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Sfânta marea muceniţă Irina.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale Sfintei 3, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cu porfiră luminată din sângele tău, fiind îmbrăcată prea cinstită, ai alergat către cel ce ai dorit, Impăratul, Ziditorul şi Domnul a toată lumea, şi dela dânsul adevărat ai priimit cununa biruinţei, împărăţind acum împreună cu dânsul, ca o fecioară, şi muceniţă mult pătimitoare.

Pornirea focului celui arzător, şi toate sfâşieturile trupului le-ai suferit prea lăudată, uitându-te la răsplătirile cele de acolo, pre care singur Iisus le-a gătit mai 'nainte, celor ce l-au iubit, şi cu fierbinţeală au dorit de dânsul, ca de un Mire prea frumos al sufletelor.

Rănitu-te-ai de dragostea lui Hristos, şi ai urît pre dumnezei,

și pre idolii cei fără suflet ai păgânilor, mărită Irino, și te-ai ridicat pre sineți stâlp de cunoștință lui Dumnezeu, prea arătat la cei ce te vedeau, ca una ce te-ai chinuit, și călătoria o ai săvârșit, și credința fără prihană o ai păzit.

Slavă, Și acum, a praznicului:

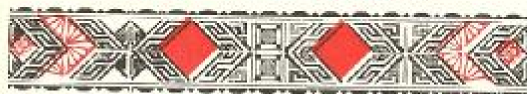
STIHOAVNA Penticostarului.

Troparul muceniții, glasul al 4-lea:

Mielușeaua ta Iisuse Irina...

Caută la sfârșitul cărței.

Slavă, Și acum, a Praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfintei pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu rugăciunile tale acoperi-mă Irino.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânt ție Doamne Dumnezeul meu...

Cunună fiind apărătoarei de chinuri, Hristoase, dăruește cu rugăciunile ei pace lumii, și slava cea neveștejită, celor ce te laudă pre tine.

Strălucind cu lumina muceniei, și împodobindu-te cu frumusețea feciorei tale, Irino, ceea ce ești cu nume mare, stai înaintea Mirelui tău.

Slavă...

Roagă-te Mirelui tău Irino, cugetătoare de Dumnezeu, să fie milostiv Bisericii, și să dea iertare de greșeli celor ce te laudă pre tine.

Și acum a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, născut-ai negrăit pre Dumnezeu Cuvântul carele s'a făcut trup, și s'a arătat asemenea cu noi, mai pre sus de cuvânt și de cuget.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Primind simțirea Mirului ce s'a deșertat, care a umplut lumea de bun miros cu Darul, te-ai întraripat către dragostea lui mărită.

Avut-ai pre Dumnezeu ajutor și părtinitor întru luptele tale prea înțeleaptă. Pentru aceea încununându-te, ai biruit pre tirani.

Slavă...

Făcutu-te-ai turn nemișcat al bunătăților, și lăcaș cinstirei de Dumnezeu, și sălășluire bărbăției și curăției, prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei:

Până la tine moartea a încetat întâmpinându-se cu cel ce s'a născut din tine Preacurată. Pentru aceea te numim pre tine pârga nemuririi.

Irmosul: gl. 4.

Arcul celor puternici a slă-

„bit și cei neputincioși s'au în„cins cu putere. Pentru aceasta „s'a întărit întru Domnul inima „mea".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fiind împestrită cu frumusețile fecioriei, fecioară, și încununându-te cu stema mucenicilor Irino, și stropită fiind cu sângele muceniei, și strălucită cu minunile tămăduirilor, cu bună credință Muceniță ai primit Darul de biruință pentru chinuirea ta.

ICOS.

Din pruncie aprinzându-te de dragostea Mirelui tău Hristos prea slăvită cinstită, ca o căprioară însetată ai alergat la izvoarele cele pururea curgătoare. Și prin chinuri păzindu-te pre tine, ai intrat cu adevărat ca o mireasă lăudată în cămara de mire cea nestricată a Ziditorului tău, mărită, fiind împodobită și împestrită ca o aleasă, văzându-te purtând cununa care ai primit ca de aur, dela cămara de mire cea nestricăcioasă, Darul de biruință pentru chinuirea ta.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

De frumusețea ta, Hristoase, rănindu-se fecioara, a părăsit degrab toate cele ce se văd, și toată frumusețea trupului o a dat muncilor și amarelor chinuri ca să se strice. Pre care o ai adus în frumoasele cămări de mire, Stăpâne.

Slavă, Și acum a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Venirei tale pre pământ...

Cela ce'ți da ție pacea, ceea ce ești cu nume de pace, văzându-te că te lupți pentru dânsul, te-a umplut de cuget bărbătesc și de putere, Muceniță.

Cu osârdie neîncetată ai întrecut slăbiciunea femeească prea fericită, și cu tărie ai înfruntat pre cei ce slujau înșelăciunei, Muceniță.

Prea îndumnezeită răbdare ai arătat, și semeția tiranilor o ai surpat, strigând Mirelui tău: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă...

Arătatu-ți-a ție Domnul prin vis chinurile și muncile și semne de biruințe, frumoasă fecioară, precum Apelian ți-a tâlcuit.

Și acum, a Născătoarei:

Glas de bucurie veselindu-ne, Preacurată, strigăm ție, cei ce prin tine ne-am mântuit: Bucură-te Fecioară prea cinstită; bucură-te Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Peasna 5 Irmos:

Lumina ta Doamne...

Cu cuget foarte bărbătesc arătat ai mărturisit pre Hristos Dumnezeul tuturor, și cu cuvânt întărit ai rușinat pre vrăjmași, tu purtătoare de chinuri mărită.

Dorit-ai a urmà patimei lui Hristos și cu fierbințeală urmând, cu nevoință te-ai chinuit pentru Stăpânul, prea fericită.

Slavă...

Ceată de mucenici ai adus lui Hristos, mărită, cu înțelepciunea ta și cu binecuvântarea, învățându-i pre ei întru adevăr, și cu cuvântul Darului.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind învățați taina zămislirei și naşterii tale celei negrăite și dumnezeeşti, acum cu toată buna cinstire te lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Indreptat-ai căderea strămoașei Evei, ceea ce ești purtătoare de chinuri, surpând puterea vrăjmașului, și doborând sprinceana aceluia cu dumnezeescul Dar.

Având cugetul viteaz Irino, ai stătut împotriva tiranilor, cu vitejie sufletească, și te-ai încununat dela Hristos Dumnezeu cu cununa biruinței.

Slavă...

Cu sângele chinuirei Muceniță, ai făcut mai luminoasă frumusețea firei cea curată, cu tărie suferind nevoințe vitejești, frumoasă fecioară.

Și acum, a Născătoarei:

Arătat-a taina naşterii tale, văzătorul de Dumnezeu, văzând că arde rugul și nu se pârjolește, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Irmosul: gl. 4.

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile proorocul Ionà, în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă mântuește, Iisuse „Impărate al puterilor".

Condacul și Icosul praznicului.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea sfintei marei muceniţe Irina.

Stih: Prin tăierea sabiei murind și cu chip strein înviind.
Irino cu pace iarăș ești adormind,
Irina tăiată fiind s'a sculat,
Și iarăș în a cincea zi a răposat.

Aceasta a fost fiică singură născută lui Licinie împăratul și Liciniei maică-sa, din cetatea ce se chiamă Maghedon. Căreia mai 'nainte îi erà numele dela părinți, Penelopi. Deci strălucind la frumusețea trupului, cât întrecea pre vârstnicile ei, se aflà într'un turn înalt ce i-l zidise tatăl său, cu treisprezece fecioare frumoase, având multă avere spre slujba ei. Și scaun, masă și sfeșnic,

toate făcute de aur, și erà când a pusu-o acolo de șase ani, învățată de oarecarele bătrân anume Apelian, pre carele îl rânduise Licinie să intre la dânsa. Deci ea văzù într'una din zile, că venì o porumbiță aducând o ramură de maslin, și o puse pre masă, și un vultur aducând o cunună făcută de flori și o puse și aceea pe masă. Apoi văzù că venì pre altă fereastră un corb și puse un șarpe pre masă. De care mirându-se ea, și cugetând ce pot să însemneze acelea ce a văzut. Iară bătrânul Apelian i le dezleagă, zicând: Că porumbița este nevoința gândului ei;-iară ramura cea de maslin este pecetea lucrurilor și deschiderea Botezului; iară vulturul, carele este împărat celorlalte pasări, prin cunună îi însemnà biruința spre cele alese bunătăți; iară corbul cu șarpele, îi însemnà necazul și reaua pătimire. Și în scurt să zicem, i-a tâlcuit și i-a arătat și nevoința muceniei ce erà să săvârșească pentru Hristos. Și alte prea mărite pe rând toate pentru dânsa se spun. Că spun că i s'a dat numele prin chemare de înger, în loc de Penelopi, numindu-se Irina. Și cum că de acel înger fu învățată credința lui Hristos. Și că mai 'nainte i-a spus că se vor mântuì întunerece de suflete printr'însa. Și cum că va veni la dânsa Timoteiu ucenicul lui Pavel, de o va boteză. Deci acestea făcându-se, zdrobind idolii tatălui său, i-a lepădat jos. Și dar mai întâiu fu cercetată de tatăl său, carele poruncì să o dea să o calce caii. Din cari unul în loc să-i facă ei vreun rău, se repezi asupra tatălui său, și-l surpă jos de-i sfărâmă mâna dreaptă, și-l și omorî, și ferici pre sfânta cu glas omenesc. Iară ea îndată se eliberă din legături, și rugând-o norodul, făcù rugăciune, și a înviat pre tatăl ei, carele a crezut în Mântuitorul Hristos cu trei mii de oameni, și cu femeea sa dimpreună, și priimì Botezul, și lăsând împărăția, își petrecù vieața în turnul ce zidise pentru fiica sa. După aceea luând împărăția sa Sedechie, iarăș fu Sfânta silită ca să jertfească la idoli. Și neplecându-se fu aruncată cu capul în jos într'o groapă adâncă, în care erà de tot felul de târâtoare veninate și fu nevătămată de acelea. După aceea trecând patru zile, și scoțându-o de acolo îi tăiară picioarele cu fierăstrăul, și iarăș se făcu sănătoasă de înger. După aceea fu legată la o roată, și oprindu-se apa ce porneà roata, rămase Sfânta nevătămată și de acolo. Pentru care minune veniră la credința lui Hristos opt mii de suflete omenești.

Deci după ce căzuse Sedechie din împărăție, se ridică Savorie, fiul său, cu oaste asupra acelui ce-l scosese pre tatăl său din împărăție. Și atuncea întâmpinându-l pre Savorie sfânta Irina înaintea cetății, orbì și pre el și pre oastea lui cu rugăciunea, și-i lovì cu nevederea și iarăș cu rugăciunile îi făcù cu vedere. Pentru aceasta nemulțămitorii îi bătură piroane prin talpele picioarelor, și-i puseră în spinare un sac plin de nisip, și o luară în goană, de o purtară vre-o trei mile de loc. Și desfăcându-se pământul înghiți pre slugile tiranului, și pre zece mii de bărbați din cei necredincioși. Iară către Hristos veniră alți treizeci de mii. Și rămâind tiranul încă tot în necredință, a venit îngerul Domnului și lovindu-l l-a ucis. Și fiind Sfânta slobodă, umblà prin cetate de făceà multe și mari minuni. Și mergând la turnul unde se aflà tată-său

într'însul, cu Timotei preotul, aduse către credința lui Hristos cinci mii de suflete, cari năzuise la învățătura ei. Și împreună cu dânșii cei treizeci și trei de bărbați ce erau puși de paza turnului. De aceea sosind în cetatea ce se chiamă Calinicon, unde erà Numerian împărat, și stând de față înaintea lui, și mărturisind pre Hristos, fu băgată în trei boi de aramă înfocați, mutând-o dintr'unul în altul. Și cu minune pornindu-se al treilea bou, în carele erà Sfânta, și umblând, a crăpat, și ieși Sfânta sănătoasă și nearsă, deci veniră către Hristos de crezură o sută de mii de oameni. După aceea murind împăratul, porunci eparhului să nu o lase, ci să o muncească, carele băgând-o în legături de fier într'un foc, rămase Sfânta nestricată și sănătoasă, stingându-se focul de dumnezescul înger, carele rupse și legăturile deasupra ei, cât mirându-se foarte eparhul, crezù și el împreună cu soțiile lui, și veniră către Hristos. Deci ducându-se vestea ei în toate părțile, iară Savorie împăratul Perșilor porunci de-i tăiară capul, și o băgară într'un mormânt, și iaràș de îngeri fu înviată, carele fericindu-o căci s'a nevoit pentru Hristos, a fericit și pre cei ce au crezut prin nevoința ei, și pre cei ce vor face pomenirea întru anii cei viitori. Apoi și după tăierea capului ei, și după învierea din morți spun că având în mâna ei o stâlpare de măslin, a mers în cetatea ce se numește Mesimvria de s'a arătat la împăratul, și cum o a văzut, a crezut și el în Hristos, și s'a botezat de preotul Timotei, cu mulțime de popoare. Deaceea a mers Sfânta la Maghedon la cetatea ei, către părinții ei, și a plâns pre tatăl său carele erà mort, și s'a împreunat cu maică-sa. Apoi ridicându-o un nor, o duse la Efes, și rămase acolo făcând multe minuni. Și se numește adevărat tocmai ca un Apostol. După aceea mergând la Apelian pre care i-l dădese tată-său dascăl să o învețe carte în turn, și strângând pre cei din Efes, luà numai șase cu dânsa, și pre Apelian, și merse la un mormânt nou, în care încă nu fusese nimenea îngropat, și adormì într'însul, învățând să nu miște nimenea piatra ce a pus-o dascălul ei Apelian peste dânsa până la patru zile, și trecând două zile, mergând la mormânt Apelian, o minune! se află piatra ridicată și trupul Sfintei asemenea. Acestea dar după gândurile omenești, pot a se păreà necrezute la unii, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință cele ce la oameni sunt cu neputință. Deci a fost adusă Sfânta la judecată, mai întâi adică de tată-său Licinie, iară a doua oară de Sedechie și Savorie și Numerian fiul lui Sevastian și de eparhul Vavdon, și Savorie împăratul Perșilor, iară cetățile în care a mărturisit sunt acestea: Maghedon patria ei, Calinicon, Constantina și Mesimvria. Iară pomenirea muceniei ei s'a scris de Apelian dascălul său.

Intru această zi, chinuirea sfinților mucenici Neofit, Gaie și Gaian. Și se face prăznuirea lor in sfânta și cinstita biserică a sfinților mărilor și de minuni făcători fără de argint Cosma și Damian, care este întru ale lui Darie.

Stih: Trei mucenici pree cu bărbăție moarte au suferit,
Pentru sfânta Treime pre care ei o au cinstit.

Intru această zi, târnosirea bisericii prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, întru ale lui Chir.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

1VT.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei din Avraam...

Mucenită purtătoare de cunună, care stai înaintea scaunului Stăpânului tău, păzeşte pre cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

In corturile cele cereşti, te-ai învrednicit a dănţuì mucenită vrednică de minune Irino, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Dorind să afli frumuseţea doritului tău, ai suferit durerile chinurilor Irino strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Urmând graiul buzelor tale, cu credinţă te fericim pre tine Maica lui Dumnezeu, strigând celui ce s'a născut din tine: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Chinuitu-te-ai cu bună vitejie prea fericită Irino, şi ai surpat pre tirani, având împreună lucrătoare şi ajutătoare puterea cea nebiruită a Stăpânului tău, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tânără Irino prea mărită, fiind tu rănită de dragoste, ai mers pre urma Mirelui tău, fiind rănită de dragostea lui, purtând în trupul tău patimile lui şi cântând: Pre Domnul lucrurile lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Răbdarea ta cea întru chinuri Irino purtătoare de cunună, şi-a rîs de cei ce părtineau deşertăciunei şi nedumnezeirii, şi cu credinţă cântai mărită: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Înţelepciunea lui Dumnezeu meştera tuturor lucrurilor, sălăşluindu-se în pântecele tău Maica lui Dumnezeu, şi-a zidit eişi casă înţelegătoare şi însufleţită, şi a mântuit lumea care strigă: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin-
„cioşi în cuptor, naşterea Năs-
„cătoarei de Dumnezeu i-a
„mântuit. Atuncea fiind închi-
„puită, iară acum lucrată, pre
„toată lumea ridică să-ţi cânte
„ţie: Pre Domnul lucrurile lău-
„daţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi
„vecii".

Peasna 9, Irmos.

Eva cu adevărat...

Dănţuind la cele dintru înălţime, împrejur pre lângă doritul tău frumoasă fecioară, cere lumii pace şi iertare greşalelor Irino, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi prea sfinţită.

Inlăuntru cămărei celei de mire te-a sălăşluit Hristos, pre tine ca pre o muceniţă şi fecioară, unde te veseleşti împreună cu cetele fecioarelor şi ale mucenicilor, Irino purtătoare de cunună. Pentru aceea toţi te fericim prea lăudată.

Slavă...

Insuşi Impăratul tuturor şi ocârmuitorul dreptăţii, deschizând uşile cerurilor, a primit sufletul tău cel prea curat, Irino, ceea ce eşti numită cu numele dumnezeeştei păci; pentru aceea toţi te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Având îndrăzneală neruşinată către Fiul tău Preacurată, roagă-l pre dânsul prea sfântă, să dea lumii pace, şi tuturor bisericilor unire, ca cu toţii să te slăvim.

Irmosul...

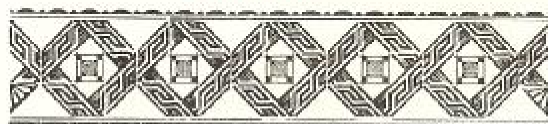
Eva adică prin boala neas„cultărei, blestem înlăuntru a „adus. Iară tu fecioară de Dum„nezeu Născătoare, prin odras„la purtării în pântece, lumii „binecuvântare ai înflorit; „pentru aceasta toţi te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultaţi...

Intărindu-te cu Crucea Domnului tău frumoasă fecioară Muceniţă, şi nevoindu-te vitejeşte ai pierdut semeţia tiranilor. Şi dela Hristos ai priimit daruri de biruinţă, prea înţeleaptă Irino, cea cu nume mare, rugându-te pentru noi, cari te cinstim cu dragoste.

STIHOAVNA praznicului.
Şi cealaltă slujbă a Utrenici dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Sfântul şi dreptul Iov.

La Doamne strigat-am, Stihirile, pe 6, ale Praznicului 3, şi ale sfântului 3, glasul al 4-lea

Podobie: Dat-ai semn...

Dat-ai pildă de răbdare, şi de bărbăţie prea bunule, pre dreptul Iov cel mult pătimitor, cu bunătăţi şi cu cuvinte, şi cu lucruri dumnezeeşti, şi pre cei trufaşi cu adevărat îi înţelepţeşti cu întâmplările cele rele. Pentru aceea slăvim rînduiala ta cea fără de asemănare, Iisuse atot-

puternice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Drept şi fără de răutate, adevărat şi fără prihană, şi credincios, ferit de tot lucrul rău, te-ai cunoscut fericite Iove, împodobit cu adevărat cu bunătăţile, şi luminat întru bună credinţă. Pentru aceea te fericim, şi prăznuim astăzi sfântă şi cinstită pomenirea ta, veselindu-ne.

Iove cel fără prihană, împodobindu-te cu buna credinţă, ca cu o bogăţie, şi ca cu o porfiră de mult preţ, şi îmbrăcându-te cu milostivirea şi cu dreptatea ca cu o cunună dumnezeească, ai împărăţit preste patimile cele ce tiranesc. Pentru aceea te-ai suit la curţile împărăteşti cele înţelegătoare, şi stai înaintea Împăratului celui veşnic, pururea pomenite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Păzindu-ţi viaţa întru bunătate desăvârşit, nu ai greşit întru ale legii, căci având dela Dumnezeu bună numirea cea lăudată, ca un ostaş foarte viteaz, te-ai dezbrăcat către nevoinţa bunătăţii, şi luptându-te cu ranele puroioase cele nesuferite, ai biruit pre cel ce fără de măsură se lăudà. Drept aceea încununându-te cu daruri de biruinţă dela Hristos, roagă-l pre dânsul pentru sufletele noastre.

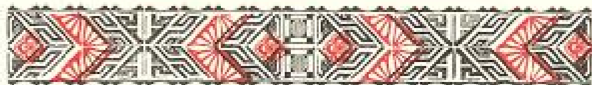
Şi acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Troparul Sfântului, glasul 1-iu.

Bbogăţia bunătăţilor lui Iov văzând-o vrăjmaşul drepţilor, s'a meşteşugit a o furà, şi rupând turnul trupului, vistieria duhului nu o a furat; căci a aflat întrarmat sufletul celui fără prihană, iară pre mine şi golindu-mă m'a robit. Deci mai 'nainte de sfârşit întâmpinându-mă, izbăveşte-mă de cel viclean, Mântuitorule, şi mă mântueşte.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4,

Al cărui Acrostih la Greci este acesta:

Cu cuvinţă este a cântà pre Iov cel mult pătimitor. Fără, a Născătoarei.

Facerea lui Cosma Monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cetele Israilteneşti...

Văzând Biserica lui Hristos cu ochii cei înţelegători pre diamantul cel suferitor, împodobit cu cununa răbdării, prăznueşte cu veselie, cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Nici limba înțelepților, nici cugetul omenesc nu va puteà a ajunge laudele tale, pentru că limba cea nezidită a zis că ești cinstitor de Dumnezeu, fără de prihană, și adevărat. Pentru aceea împreună cu tine, dintr'un glas strigăm: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

Slavă...

Gândind vrăjmașul pentru dreptul că este îngrădit cu bogăție, și lepădându-se cu dânsul îl va surpà, l-a cerut ca prin luptă să-l surpe, și luptându-se în silă cu dânsul gol, s'a surpat. Căci prin răbdare strigà: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Adunarea proorocilor te laudă Curată, și cetele celor fără de trup te cinstesc pre tine, căci văzând pre Ziditorul tuturor că negrăit a ieșit din pântecele tău, cu netăcere îi strigau: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...,

Lipsindu-te de iubiții tăi fii și de averea ta, ai rămas cu cugetul neînduplecat, cântând: Bine este cuvântat numele Domnului meu.

Bogăția și sărăcia le-ai făcut materie bunătății, căci prin mijlocirea amândurora arzându-te ca aurul de șapte ori, te-ai arătat prea lămurit.

Slavă...

Cu graiul femeei a năvălit la tine începătorul înșelăciunii șarpele, ca la cel dintâiu zidit, dar nu s'a folosit la vicleșugul lui, acela ce s'a lăudat preste măsură.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Maică neispitită de nuntă, ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu Cuvântul, și l-ai născut întrupat, ca pre Dumnezeu împreună și om.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși s'au încins cu putere, pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea."

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei...

Ca un adevărat și drept, de Dumnezeu cinstitor și fără prihană și sfințit arătându-te prea mărite, sluga lui Dumnezeu cea adevărată, ai luminat lumea cu răbdarea ta, prea răbdătorule și prea viteazule; pentru aceasta toți, de Dumnezeu înțelepțite Iove, lăudăm pomenirea ta.

ICOS.

Dumnezeul și Domnul tuturor, cel ce împărățește împreună cu Fiul și cu Duhul într'o Dumnezeire a strălucit, și pre cei credincioși, bine cinstitori i-a făcut. Acesta și pre Iov l-a mărturisit, limba cea fără de răutate, cinstitor de Dumnezeu și drept, depărtat de toate răutățile. Pentru aceea cinstindu-te pre tine Iove, cu cântări lăudăm pomenirea ta.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Pre Iov cel fără prihană și curat, carele s'a făcut întru Duhul stîlp întărit și nestrămutat de măestriile vrăjmașului, toți să l fericim, și cu credință să-l lăudăm, ca pre cel ce a fost mare slugă a lui Hristos, și neîncetat se roagă lui să mântuiască de primejdii sufletele noastre.

Slav , Și acum, a praznicului:

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am slăvită rânduiala...

Prea îndestulată pildă și stîlp însuflețit, și icoană bunătăților, ni s'a arătat nouă înțeleptul și fără prihană Iov; căruia fă-ne râvnitori pre noi cari strigăm ție: Slavă puterii tale Doamne.

Implinitorul bunătăților, loc de nevoințe a pus ție pătimitorule, descoperind de o dată la toți strălucirea bunătăților tale, carele strigai: Neprihănite Iove prea fericite.

Puitorul de nevoințe carele este tămăduitor greșalei lui Adam, tămăduià și răbdarea și tăria sufletului tău celui fără de răutate, când erai în gunoiu, Iove prea fericite.

Slavă...

Luminându-te cu adevărat cu faptele cele bune, din zavistia vrăjmașului celui începător de rele, te-ai lipsit de toată averea, dând slavă Ziditorului tău Iove.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te lăudăm prea slăvită mireasă a lui Dumnezeu cea neispitită de nuntă, care ai născut cu trup pre Mântuitorul, și întru adevăr fără tăcere strigăm ție: Bucură-te părtinitoarea și lauda robilor tăi.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai răsărit lumina...

Mângâitorii întâmplărilor tale celor rele, adăogând odinioară ranelor și durerilor tale, ți-au împletit ție mai multe cununi, mărite Iove.

La întâmplările tale cele rele, vitejește te-ai arătat nebiruit, și întru bunătățile tale nu te-ai înduplecat la trufia

cea fără rânduială, mărite Iove.

Slavă...

Zidindu-ți cetățuia sufletului tău nerăzvrătită, vitejește ai suferit viforul cel cumplit al vrăjmașului, mărite Iove.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului fără tăcere ți-l aduce ție zidirea Fecioară. Bucură-te Maică prea curată, a lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:
Insemnând mai 'nainte...

Se minunează auzirea îndulcindu-se de cuvintele tale, căci te-ai arătat gură plină de taina celui ce te-a făcut, și te-a învățat pre tine cu dumnezeescul Duh.

Ca să vindeci durerea inimii celei întristate, vărsai din ochii tăi lacrimi de milostivire, părtinind săracilor și văduvelor, mărite Iove.

Slavă.

Viața ta a fost cu bună credință și iubitoare de Dumnezeu, pentru aceea și moartea ta s'a arătat ție odihnă, și te-ai mutat către veselia cea fără de sfârșit, fericite Iove.

Și acum, a Născătoarei:

Rugămu-ne Născătoare de Dumnezeu Preacurată, roagă pentru slugile tale pre cel ce s'a întrupat din tine, căci pre tine singură te știm că ești nouă părtinitoare.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă izbăvește, Iisuse „împărate al puterilor".

Condacul și Icosul Praznicului.

Intru această lună în 6 zile, pomenirea sfântului și dreptului și mult pătimitorului proorocului Iov.

Stih: Dacă și murind ești neuitată piatră a bărbăției.
Cum și eu te voiu ascunde Iove sub piatra uitării.
Pre Iov cel mult pătimitor în a șasea zi.
Norul morții sub pământ îl acoperi.

Acesta a fost din țara Avsitidei, din hotarele Idumeei și Arabiei, fiu din fiii lui Isav, de erà el al cincilea dela Avraam. Pre tatăl său il chemà Zaret și pre mumă-sa Vosora. Insă mai 'nainte se numeà Iovav, și a proorocit patruzeci și cinci de ani, și a apucat înainte de venirea lui Hristos o mie nouă sute douăzeci și cinci de ani. Pre acesta l-a ispitit diavolul, mărturisit fiind de Domnul, drept și fără prihană, și întrecând pre toți cei de pre pământ și despoindu-l de toată averea lui, și chinuindu-l cu îngrozite și nemângâiate rane, fugi și se duse dela dânsul rușinat, arătându-se dreptul neinduplecat și neîntors la pornirile năpăștilor lui. Pre acesta l-a mărturisit de sus Dumnezeu, la sfârșitul nevoințelor sale, și i-a întors îndoite toate câte i s'au luat, precum arată cu amăruntul istoria lui. Și a trăit după rană o sută șaptezeci de ani, de s'a

făcut toată vremea vieții lui două sute patruzeci și opt de ani.

Intru această zi, cuvioșii Mamant, Pahomie și Ilarion, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Ilarion și Pahomie cu Mamant,
Impreună călătoria cea bună au alergat.

Intru această zi, sfântul mucenic Dimitrion, săgetându-se s'a săvârșit.

Stih: Săgețile care de moarte trupul rănesc,
Dimitrion le socotea, săgeți de joc copilăresc.

Intru această zi, sfinții mucenici Danax, Mesir și Terinos, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Intre doi cari prin tăierea capetelor s'au nevoit,
Mesir lipsit de cap în mijloc a stătut.

Intru această zi, sfântul mucenic Donat, însăgetat s'a săvârșit.

Stih: Donat altul strein oarecarele soare mi s'a ivit,
De săgeți ca de niște raze fiind împodobit.

Intru această zi, sfântul mucenic Varvar de sabie s'a săvârșit.

Stih: Tu viteazule la noi dupre numire Varvar ești chemat.
Insă este cu inima Varvar, cel ce te-a tăiat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc...

Fiind neînvățat de cuvintele legilor, dar făcând împlinirea proorocilor și a legei Iove, prin dragoste ai plăcut lui Dumnezeu, cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Nestrângând comoară pre pământ, ci având nădejde în ceruri, ai lepădat la pământ aurul, cu bucurie lui Dumnezeu strigând: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Lovindu-te cu rană cumplită, și de avere despoindu-te vrăjmașul drepților, nu a plecat tăria sufletului tău a nu striga: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Foarte te-ai mărit Iove, arătându-te neplecat la măestriile și năpădirile satanei. Drept aceea ți s'a arătat Domnul vindecând ranele tale, și dăruindu-ți avere îndoită.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai primit în pântecele tău pre Dumnezeu fără sământă și mai pre sus de fire, carele a ieșit din tine și a vorbit cu oamenii, pentru milostivire, cu bună credință te lăudăm pre tine în veci, ca pre o Maică a celui prea înalt.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a văzut...

Toată ceata celor ce prăznuesc cântând împreună cu dumnezeescul Iov, prăznuește întru înălțime. Pentru aceea strigă: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Puitorul de nevoinţe ţi-a îndoit ţie cununile pre pământ şi în Cer, cugetătorule de Dumnezeu Iove. Pentru aceea strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Puroaele trupului tău fericite, izvorăsc tămăduiri sufletelor şi trupurilor celor ce cântă: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Suferind vitejeşte ranele cele înfricoşate, ai priimit după lovire, dela puitorul de nevoinţe darurile biruinţei, avere îndoită pre pământ, şi moştenirea Cerului, fericite Iove.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce mai presus de fire negrăit a zămislit, şi a născut bucuria lumii, pre Hristos Dumnezeu. Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a văzut în chip „de înger în cuptorul cel cu „foc la cuvântătorii de cântare, „pre Hristos Dumnezeu lăudaţi-l tineri, preoţi bine-l cuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:
Eva adică prin boală...

Iov cu strălucirea răbdării dupre vrednicie s'a încununat; iară tu te jeleşti şi eşti posomorât satano, nesuferind cununa dreptului; căci în deşert nădăjduindu-te, te-ai ruşinat. Care tuturor celor drepţi singur tu eşti prea vrăjmaş.

Văzând Iov slava ta cea nevăzută, pre cât se poate omului a o vedeà, cuprinzându-se de frică şi de buna cucerie a strigat foarte îngrozit: Cenuşe sunt şi pământ, iară tu Domn. Pentru aceea toţi te slăvim.

Slavă...

Dupre vrednicie te-a priimit pre tine cartea vieţii, şi jitniţele cele cereşti, ca pre nişte grâu copt adunat, şi plin de zile dintru ale Duhului, Iove sulga Domnului fericite. Pentru aceea toţi te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

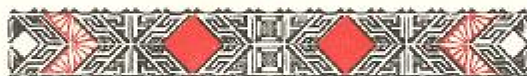
Arătatu-te-ai mai pre sus de gând lăcaş şi scaun însufleţit, şi uşe înţelepciunii celei mai bune prea curată Fecioară. Pentru aceea ca pre o împărăteasă te-a iubit fecioarele pre tine Fecioară, aducându-se pre urma ta ţie ficei lui Dumnezeu.

Irmosul...

Eva adică prin boala ne-

„ascultării, blestem înlăuntru „a adus. Iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasala purtării în pântece, „lumii binecuvântare ai în„florit; pentru aceasta toţi te „slăvim".

SVETILNA şi STIHOAVNA Penticostarului Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

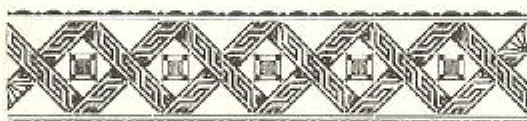

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glasul al 6-lea. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul, toate îmi sunt date mie de Tatăl meu...*

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Pomenirea semnului cinstitei Cruci ce s'a arătat pre Cer în cetatea Ierusalimului, în ceasul al treilea din zi, întinsă cu stele dela locul Căpăţânei, până la sfântul munte al Eleonului în zilele lui Constantie împărat, fiul marelui Constantin, şi pomenirea sfinţilor mucenici Acachie şi Codrat.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6. ale cinstitei Cruci.

Glasul al 4-lea

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Astăzi se bucură dumnezeească mulţimea credincioşilor, căci se arată Cruce cerească pre la marginile pământului. Crucea luminează Cerul cu lumină neapropiată, văzduhul străluceşte şi faţa pământului se înfrumuseţează. Biserica lui Hristos cântă cântări dumnezeeşti şi crede, cinstind Crucea cea dumnezeească şi minunată, care o păzeşte pre ea de sus; de a căreia putere întărindu-ne, să ne apropiem către Stăpânul strigând, ca să împace lumea, şi să lumineze sufletele noastre.

Ca o scară prea cinstită s'a văzut astăzi Crucea cea prea cinstită şi mărită, care mută dela pământ către cele cereşti, pre cei ce o cinstesc pre dânsa cu credinţă neîndoită; se bucură toate limbile şi alergând cu îndrăsneală la Botez se veselesc, şi chipul Bisericii cel dumnezeesc se împodobeşte ca o Mireasă. Căci Crucea pre care se nevoiau Iudeii să o ascundă, străluceşte dela înălţime deasupra, şi mântueşte pre cei ce cu credinţă aleargă către dânsa.

Să se veselească zidirea şi să salte, căci astăzi a strălucit

Crucea la marginile pământului, luminând din Cer pre cele de pre pământ, și arătând împreunate cele neîmpreunate. Astăzi se bucură oamenii cu cetele îngerești, căci zidul cel din mijloc carele despărțeà, ridicându-se prin Cruce, arătat a adunat toate într'una. Pentru aceea mai mult decât soarele, luminează toată zidirea cu Darul, și înfrumusețează și mântuește pre cei ce cu credință o cinstesc pre dânsa.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vestit-au cerurile slava ta, Doamne, și tot pământul cu frică s'a închinat la înfricoșat semnul Crucii tale, iară noi slavoslovind; și lăudându-te strigăm: Fiind Dumnezeu nepătimitor, de bună voie ai primit a pătimì pentru noi cu trupul, pentru aceea mântuiește poporul tău cel ce l-ai câștigat cu scump sângele tău.

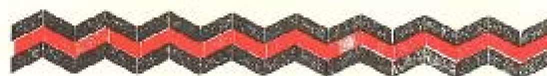
Și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Troparul Crucii, glasul al 8-lea:

Chipul Crucii tale acum mai mult decât soarele a strălucit, care dela sfântul munte până la locul Căpățânei o ai întins, și într'însa a ta putere Mântuitorule ai luminat, prin tr'însa întărind și pre binecredincioșii împărați, pre cari îi și mântuește totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Hristoase Mântuitorule, mântuește-ne și pre noi.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

VEZI: Iară slujba sfântului mucenic Acachie s'a așezat să se cânte întru această seară la Pavecerniță.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii...

Impodobindu-te cu frumusețea nerăutății, cu îndrăzneală ai stătut înaintea izvorului bunătăților, pre carele acum prin rugăciunile tale fă-l nouă binevoitor.

Acachie rugătorul cel adevărat, cu înaltă propoveduire strigând, ne chiamă pre noi astăzi la ospăț; să alergăm dar cu osârdie și cu veselie iubitorilor de mucenici.

Impărtășindu-te prin Botez apelor iertării, punerea de fii ai primit prin darul cel dumnezeesc, și botezului al doilea al muceniei te-ai învrednicit prin sânge, prea fericite.

Slavă...

Nesuferind a vedeà fărădelegea înălțată, arătat ai propoveduit Dumnezeirea lui Hristos înaintea divanului, mărite Aca-

chie, ca unul ce eşti numit cu numele nerăutăţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine cea cu bucurie dăruită, Preacurată, s'au văzut căile lui Dumnezeu mai 'nainte arătat, carele te-a păzit Fecioară, şi după naştere nestricată te-a ferit pre tine care l-ai născut.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Fiind împodobit cu dumnezeiască înţelegere şi cu înţelepciune şi cu cuvânt, împleticirile înţelepţilor cele neînţelese le-ai risipit; pentru aceasta cinstim sfântă pomenirea ta.

Strălucind tu cu cuget bărbătesc şi întărit, răzvrătirea păgânilor şi oştirea o ai biruit, şi zidurile înşelăciunii le-ai risipit.

Fiind întărit cu puterea lui Dumnezeu Atotţiitorului, putrejunea şi neputinţa nedumnezeirii o ai înfruntat; pentru aceasta te vestim pre tine Mucenice purtătorule de biruinţă Acachie.

Slavă...

Din băutura cea noroioasă şi amăgitoare şi din tină, ai scăpat, strălucindu-ţi mintea cu luminarea bunei credinţe, şi cu strălucirile cele cu raze luminoase, mucenice Acachie.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpânirea morţii o ai încetat, şi osândirea blestemului celui de demult, zămislind viaţa, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea cinstim naşterea ta Preacurată.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Ca un turn neclătit ai petrecut cu credinţa, şi nici de norii chinurilor, nici de înmulţirea ranelor, nici de vânturile bătăilor, nu te-ai strămutat, ci cu mare glas strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Cu vetreala şi cu suflarea prea sfântului Duh fiind ocârmuit prea fericite, întru limanul cel lin te-ai odihnit, şi de repezirile valurilor, şi ale vânturilor, nu te-ai înfricoşat, Mucenice al lui Hristos prea cinstite.

Nebiruitei stăpâniri celei dumnezeeşti rugându-te, toată puterea cea protivnică o ai biruit, şi toată arma lor o ai luat bucurându-te, ca un biruitor, vrednicule de mărire.

Slavă...

Sfârşitul călătoriei fiindu-ţi povăţuit de arătarea cea dumnezeiască, cetatea Împăratului o ai aflat, căreia te-ai făcut cetăţean prea fericite, toată năvălirea barbarilor abătându-o.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre mine carele sunt omorît, şi ţinut de nescăpatele legături ale păcatului, singură Maică lui Dumnezeu Fecioară, ridică-mă ceea ce ai zămislit vieaţa cea veşnică, care dă mântuire tuturor credincioşilor.

Peasna 5, Irmos:
Necredincioşii nu vor vedeà...

Purtând Crucea pe umere, neabătut ai urmat lui Hristos, cel ce întru vieaţa cea nestricăcioasă, te-a adus pre tine, şi la lumina cea neapusă te-a băgat, prea bogate.

Ranele cele amare ale trupului şt tăierea membrelor ţi-a pricinuit ţie hrana cea fără sfârşit, prea fericite, şi cunună mucenicească şi bucuria îngerilor.

Slavă...

Tânăr fără de răutate şi întreg la minte şi blând, şi tare asupra patimilor celor trupeşti, şi asupra demonilor aspru, şi necredincioşilor neapropiat te-ai arătat, întru tot pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeul cel adevărat născându-l nouă cu trupul, pre unul născut al Tatălui, Născătoare de Dumnezeu prea curată te numim pre tine, naşterii tale glasul împreună alcătuindu-l.

Peasna 6, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Intru flământire te-au osândit pre tine Mucenice, cei ce flămânziau de Darul cel dumnezeesc, carele pururea te hrăneşti cu darurile cele cereşti, şi ai hrana cea fără sfârşit.

Intărâtarea nedumnezeirii tiranilor ruşinând-o, şi pre şarpele începătorul răutăţii înnecându-l întru luciul sângiuirilor tale, ai zburat la ceruri purtătorule de biruinţă Acachie.

Slavă...

Asemănându-te cu moartea morţii Stăpânului, prea fericite, împărăţeşti în veci împreună cu dânsul, îndestulându-te de vederea şi de bucuria lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Stricat-ai osânda morţii, şi blestemul legii, Preacurată, născând pre Hristos risipitorul morţii, şi carele a izvorît tuturor binecuvântare.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină...

In pâraele sângiurilor tale, mucenice Acachie, ai înnecat pre vrăjmaşul ruşinând toate oştirile tiranilor. Şi ajungând la cetele cele fără trupuri ale îngerilor, ai primit cununa cea

neveștejită a neputrejunei. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, mântuește-ne pre noi din primejdii.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc...

Tăindu-ți-se capul ai zburat către Capul cel înțelegător al Bisericii, fiind înfrumusețat cu cununa biruinței, prea bogate, strigând: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Număratu-te-ai prin răbdare împreună cu mucenicii lui Hristos, ca un prea adevărat mucenic, pre tiranii cei fără Dumnezeu, biruindu-i Acachie și strigând: Prea cântate Doamne, Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Intraripându-ți cugetul către nădejdea cea fericită, care se păstrează credincioșilor, intrând la Divanul cel mucenicesc, prin duhul cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Graiurile proorocilor și însemnările cele de demult, arătat mai'nainte au închipuit, cinstită nașterea ta Fecioară, Maica lui Dumnezeu, pre care cântându-te strigăm: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Cu adevărat înțelepte te-ai sălășluit în mitropolia cea de sus, care împărățește, pe care o a zidit Domnul și mai'nainte o a gătit sfinților celor ce nădăjduesc într'nsul și cu credință strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu dragoste ai suferit truda chinurilor și topindu-te de foame prea alesule, ți-ai adus aminte de desfătarea cea pururea viitoare și de hrana și bucuria cea netrecătoare a celor ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Lesne și foarte de grabă te-ai luptat asupra luptătorilor celor împotriva ta luptător nebiruit, ajutor și apărător și împreună pătimitor pre Hristos având, prea bogate, căruia îi și strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind mai'nainte numit Acachie fericite, viață neînrăutățită și fără prihană ai avut, împodobită cu sângele pătimirii prea lăudate și cu mucenceștile fapte cele bune fiind înfrumuse-

ţat, strigi: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Taină streină cu adevărat singură ai arătat sub soare, căci pre Dumnezeu ai născut Preacurată, pre cel nevăzut şi fără de început şi neîncăput de toate, şi neajuns. Căruia îi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi-„tori de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Eva cu adevărat...

Impotrivirea cea mucenicească având-o strălucită din biruinţă fericită, ai stătut înaintea scaunului Stăpânului, împreună cu oştile îngereşti dănţuind şi tuturor cerşind mântuire, celor ce fericesc pomenirea ta.

Luminoasă este biruitoare vitejia ta cea asupra vrăjmaşilor prea fericite şi mult mai multă cinste ţi-a dat ţie puitorul tău de nevoinţe şi umplerea de dumnezeească revărsarea de lumină; pentru aceasta toţi te fericim pre tine.

Slavă...

Aproape ai fost de Hristos prea viteazule, căci ai suferit patimă şi scârbe, pentru aceea te-a învrednicit pre tine vederii şi vedeniei celei dumnezeeşti, a cărora pricinuire ţi-ai agonisit pre pământ, de departe pre acestea sărutându-le.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai frumos cu podoaba s'a arătat rodul tău, Preacurată, mai mult decât toţi. Căci cu razele a înfrumuseţat făptura cu podoaba faptelor celor bune. pre carele cu deadinsul roagă-l, ca să mântuiască pre cei ce neîncetat te slăvesc pre tine.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru „a adus, iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii binecuvântarea ai înflo-„rit; pentru aceasta toţi te slă-„vim".

Stihirile Sfântului cele dela Vecernie glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Numai împotriva şarpelui slujindu-te cu mânie şi încingându-te cu puterea lui Hristos cea neînfrântă şi nebiruită, de Dumnezeu cugetătorule Aca-

chie, ai surpat la pământ pre izvoditorul răutăților, surpându-i puternicia cea trufașă și pre slugile cele de ajutorul lui, foarte tare le-ai rușinat.

Cugetând dintru început depărtarea de cele rele și unire cu cele bune, cu fapta te-ai făcut ceea ce te-ai numit mai 'nainte. Acachie prea înțelepte și mai ales te-ai numit mai'nainte ceea ce te-ai arătat pre urmă; pentrucă pronia, pune mai 'nainte de departe negrăit și întru adânc săvârșirile lucrurilor celor mari.

Altă Stihiră, a Sfântului Codrat, glasul al 5-lea.

Podobie: Prea cuvioase Părinte...

Mucenice Codrate purtătorule de chinuri, pururea pomenite, având tu suflet plin de ape pururea vii și fiind cuprins de setea muceniei, de sineți chemat ai venit către războiul vrăjmașilor, cu adevărat înnecând mările lor cele sărate ale necredinței cu izvorul cuvintelor tale celor curgătoare de miere, și cu vărsarea sângelui de Dumnezeu fericite, cu care se adapă Biserica lui Hristos. Pre dânsul roagă-l, lui te cucerește Sfinte, să dăruiască lumii, unire, pace și mare milă.

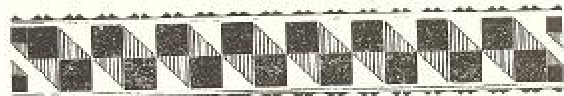
Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te slăvim credincioșii dupre datorie, ceea ce ești cetate neclătită, zid nebiruit, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Potolește durerea sufletului meu celui mult necăjit, a strigat către Hristos cea fără de prihană tânguindu-se. Că de și mântuești pre oameni cu patima ta, dar rănești sufletul meu, Cuvinte, tu ești lumina mea cea prea dulce, tu Fiul și făcătorul meu, laud îndelungă răbdarea ta.

Și cealaltă slujbă a Pavecerniței dupre rânduială și Otpustul.

LA UTRENIE.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6, și al Crucii pe 6.

CANONUL cinstitei Cruci.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea Irmos.

Armele lui Faraon...

Arătat-ai pre pământ razele Crucii, cu care surpând pre diavolul, ai mântuit neamul omenesc, Doamne; pentru aceea lăudăm slava ta.

Viclenia cugetului celui neplecat o a risipit cu Crucea Mântuitorul, prin bună voirea Tatălui; să-i cântăm lui cân-

tare nouă, că cu slavă s'a proslăvit.

Slavă...

Schiptru făcător de biruință ai sădit, Hristoase, ca și în Edem lemen de viață, prea curată Crucea ta, care a strălucit în chip de lumină pre muntele cel sfânt.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu prea curată Maică Fecioară, pre tine care mai'nainte te-a văzut ceata proorocilor, ca pre o ușe cerească și rug nears, te cunoaștem.

Peasna 3, Irmos;

Arcul celor puternici...

Ca cu o pavăză ne îngrădim cu semnul nebiruitei Crucii tale, Stăpâne, care nesuferindu-o mulțimea cea urăcioasă a dracilor fuge.

Crucea ta a veselit pre toți cei ce te propoveduesc pre tine Dumnezeu răstignit, care luminând a strălucit cu frumusețe neapropiată.

Slavă...

Bucură-te, o Cruce prea sfântă, că chipul tău mai pre sus decât soarele a strălucit și gonind toată înșelăciunea ne-a luminat pre noi credincioșii.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te maică neispitită de nuntă, ceea ce ai încăput pre Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău și l-ai născut întrupat, ca pre un Dumnezeu și om.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slă„bit și cei neputincioși s'au în„cins cu putere; pentru aceasta „s'a întărit întru Domnul inima „mea".

Condacul și Icosul praznicului.

Sedealna Crucii, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Crucea cea prea curată care a deschis cerurile fiind închise, arătându-se acum în ceruri și-a răsărit razele pre pământ; pentru aceea cei ce am primit strălucirea lucrării ei, ne povățuim către lumină neapusă și în războaie o avem pre dânsa armă de pace, semn de biruință nebiruit. De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău...

In taină mai'nainte, iară astăzi de față, ai luminat, Hristoase, semnul Crucii tale.

Indnăzneala cea fărădelege a ucigașilor de Dumnezeu, o ai înfruntat îndurate, cu lumină, în chip de Crucea ta Mântuitorule.

Slavă...

Intărit-ai credința creștinilor,

cu lumina ta cea fără materie, însemnându-ne nouă Crucea, Hristoase.

Și acum, a Născătoarei:

Maică Preacurată, binecuvântată Stăpână, prin rugăciunile tale înblânzește-ne nouă pre Dumnezeu pre carele l-ai născut.

Peasna 5, Irmos.

Cela ce ai osebit lumina...

Lemnul cel din raiu s'a arătat prin făcătorul de rele, aducător de moarte celor izgoniți din Edem; iară Crucea ta, Hristoase, s'a arătat aducătoare de viață, făcând pre Adam iară locuitor într'însul.

Tatăl cel ce a zidit cu cuvântul lui lumina cea întâiu zidită, însemnează acum Crucea cea luminoasă, celui răstignit ca unui Fiu mărturisindu-i Dumnezeirea.

Slavă...

In lumina cea neapusă, pre lumina cea mai pre sus, întru Tatăl vom vedea prin credință, Hristoase, pre tine Fiul și pre Duhul tău strălucind sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Când ai născut Fecioară, nu ai știut de durerile maicelor, căci mai pre sus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup. Pentru aceea toți cu bună credință te slăvim.

Peasna 6, Irmos:

Când m'am necăjit...

Crucea ta o strălucești la toate marginile, Hristoase Dumnezeule, și printr'însa ai luminat pre cei ce te laudă.

Cei fărădelege să-și acopere acum ochii, căci nu vor suferì frumusețea ce strălucește dela Cruce.

Slavă...

Cei ce cunosc pre Dumnezeu pre cel ce s'a pironit cu trupul pre lemn, să se îndestuleze acum de lucirea curatei Crucii.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară neispitită de nuntă, ceea ce ai născut pre Dumnezeu, să nu încetezi a te rugà Fiului tău pentru noi.

Irmosul:

Când m'am necăjit, am strigat către Domnul și m'a auzit „Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

O, de trei ori fericită și prea cinstită Cruce, pre tine lăudându-te și închinându-mă ție, acum mă sfințesc; pre care Hristos înălțându-se, a mântuit lumea. Deci întâmpină și

mă mântueşte cu puterea ta şi din toate nevoile mă slobozeşte, ca să strig ţie: Bucură-te lemn fericit.

ICOS.

Deschide-mi gura, Impărate al veacurilor, luminează-mi mintea şi cugetul, şi-mi sfinţeşte sufletul, ca să laud Cuvinte cinstitul tău lemn. Trimite-mi Duhul tău şi mă învaţă, ca cu dragoste să strig: Bucură-te Cruce slava lumii; bucură-te Cruce puterea Bisericii; bucură-te turnul preoţilor cel neclătit; bucură-te coroana cea scumpă a împăraţilor; bucură-te schiptrul Impăratului tuturor şi Ziditorului a toate, bucură-te, că ai primit a se pironì pre tine Hristos; bucură-te mângâerea cea mare a celor necăjiţi; bucură-te arma cea nebiruită în războaie; bucură-te Cruce bună podoaba îngerilor: bucură-te Cruce ajutătoarea credincioşilor; bucură-te prin care s'a sorbit iadul; bucură-te prin care am înviat toţi; bucură-te lemn fericit.

Intru această lună, în 7 zile, prăznuim pomenirea semnului cinstitei Cruci, ce s'a arătat pe Cer în zilele împăratului Constantie fiul marelui Constantin şi Chiril arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Crucea înfingându-se de demult, pământul s'a sfinţit,
Şi acum arătându-se, şi Cerul l-a sfinţit.
In luna lui Maiu în a şaptea zi,
Chipul Crucii pre Cer se prea lăţi.

In zilele sfintei Cinci zecimi, adică Rusalii, în şapte zile ale lunei lui Maiu, la ora trei din zi s'a arătat cinstita şi de viaţă făcătoarea Cruce, luminoasă, văzându-o tot norodul, deasupra sfântului loc Golgota, întinsă până la sfântul munte al Eleonului, care cu strălucirea ei a acoperit razele soarelui. Pentru care a alergat la Biserică toată vârsta de bătrâni şi de tineri, cu copiii şi cu sugătorii prunci, şi au dat slavă şi mulţămită lui Dumnezeu, cu nespusă bucurie şi cu fierbinte umilinţă pentru acea prea mărită vedere.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Acachie.

Stih: Mai mult de cât ori care altul în ceata mucenicilor s'a numărat,
Prea bunul Acachie capul fiindu-i tăiat.

Acesta a fost în zilele lui Maximian împăratul, capadochian de neam, din numărul Martisionilor. Deci aducându-l înaintea stăpânitorului Firmu, mărturisind numele lui Hristos, şi muncindu-l foarte, îl trimise la alt judecător Vilian, carele îl duse şi cu alţi legaţi la Vizantia. Şi chinuindu-l cu cumplite bătăi şi munci l-a băgat în temniţă, unde arătându-i-se îngerii îl făcură sănătos. După aceea fiind trimis la alt judecător Falchian, poruncì de-i tăiară capul. Şi se face soborul lui într'a sa sfântă mucenie ce este în Eptascalon.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Codrat, şi a celor împreună cu dânsul

Stih: Pentru dragostea lui Dumnezeu Codrat către Sabie aleargă,
Şi pre Codratul cel mai de pe urmă voind a-l da.

Acesta a fost în cetatea Nicomidiei în zilele lui Dechie şi Valerian. Şi pentru credinţa în Hristos fiind prins cu alţi mulţi Elini, i-au dat pre

seama antipatului cetății, și mărturisind cu îndrăzneală pre Hristos, îl puseră jos de-l bătură cu vine de bou uscate. Și umplând pământul de sânge, l-a dat la legătură în temniță. Deci aducându-l Antipatul la Niceea, fu muncit iarăș, și văzând pre oarecari ce erau cu dânsul, că vrea să jertfească de frica muncilor, le-a adus aminte de frica lui Dumnezeu și i-au întărit, pre cari i-au ars Antipatul. Iară sfântul Codrat intrând în capiștea idolilor, a sfărâmat pre toți idolii ce erau într'însa. Drept aceea îl spânzurară și-l strujiră, și băgându-l într'un sac fu bătut cu vine de bou. Atuncea Satornin și Rufin, crezând în Hristos, au fost spânzurați, strujiți, și cu capetele tăiate.

Deci mergând Antipatul la Apolonida, traseră și pre Sfântul, și amestecând sare cu oțet, îi turnau peste rane, și-l frecau cu târsâni de păr, arzându-l pre coaste și cu fiare arse. Deci trecând locul ce se numește Rundacul, și sosind la Ermupoli, purtă și pre Sfântul într'un car, neputând să umble. Unde întinzându-l preste un grătar ars, îi turnă deasupra untdelemn și smoală, de aceea i-au tăiat capul, și așà i s'a săvârșit mucenia.

Intru aceasta zi, sfinții mucenici cei mai sus ziși: Rufin și Satornin de sabie s'au săvârșit.

Stih: Doi împreună pătimitori, tăiere de sabie au îndrăznit,
Căci credința Domnului întărindu-se o au mărturisit.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și mărturisitorul Ioan Psihaitul.

Stih: Având tu numai îngrijirea sufletului Părinte,
Psihait te-ai numit, cu drept cuvânt Fericite.

Acest fericit din tinerețe urmând obiceiurilor lui Ioan și Ilie, și îndreptându-și viața spre aspră petrecere, a biruit războaele dracilor prea bărbătește, curățindu-și mai 'nainte sufletul, cu curgerile lacrămilor, și îmblânzind pre Dumnezeu cu priveghierile cele de toată noaptea, și vărsând curgeri de lacrămi, a uscat rîurile eresurilor, închinându-se asemănării lui Hristos ca celei cinstite. Iară sfaturile păgânilor surpându-le a ridicat biruință, suferind cu tărie amare izgoniri și închisori, și apărând legile și predanisirile părintești, a scuipat legile împărătești. Pentru care și nevoindu-se cu tărie, aceeași luptă cu sfinții, asemenea și cunună a luat, vindecând trupurile și sufletele celor bolnavi, ca cel ce a luat dela Dumnezeu Darul minunilor.

Intru această zi, pătimirea sfântului mucenic Maxim.

Stih: Călcând pe pietre Maxim cel cu mintea mare,
Spre lățimea Cerului bucurându-se a făcut alergare.

Acest fericit propoveduind pre Hristos în privelişte, și pre mulți povățuind spre dreapta credință și feluri de chinuri suferind, în sfârșit fiind împroșcat cu pietre, și ca încununându-se de acelea, s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai mântuit...

Soare cel ce te-ai înălțat pre Cruce; pre carele văzându-te soarele cel simțitor pre amiazăzi, s'a ascuns razele. Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cela ce ai vorbit odinioară cu văzătorul de Dumnezeu prin foc şi prin nor, şi astăzi te slăveşti ca un Dumnezeu prin strălucire în chip de Cruce, prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Tu lumină ceea ce străluceşti din lumină, şi din veac eşti împreună întru lumină, şi ai slăvit cu lumina ta cea curată semnul Crucii tale, prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce fără sămânţă a primit în pântece şi mai pre sus de fire pre Dumnezeu cel neschimbat, carele din milostivire s'a numărat cu oamenii, cu bună credinţă să o lăudăm în veci, ca pre o Maică a celui prea înalt.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a arătat în chip...

Pre cel ce s'a văzut pre scaunul slavei şi s'a pironit pre lemnul Crucii dupre fiinţa trupului, tineri lăudaţi-l, preoţi bine-l cuvântaţi, noroade prea înălţati-l întru toţi vecii.

Pre Crucea ceea ce s'a închipuit întru lumină preacurată în locul căpăţânei până la muntele cel sfânt, şi străluceşte lumină împreună în veac. Tineri bine cuvântaţi-o, preoţi lăudaţi-o, noroade prea înălţaţi-o întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Slavoslovind pre unul din Treime, carele a luminat lumea cu strălucirea Crucii, tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce negrăit şi fără sămânţă a zămislit, şi a născut lumii pre Hristos Dumnezeu, tineri binecuvântaţi-o, preoţi lăudaţi-o, popoare prea înălţaţi-o întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce s'a văzut în „chip de înger în cuptorul „cel cu foc la cuvântătorii de „cântare; pre Hristos Dum„nezeu lăudaţi-l tineri, preoţi „bine-l cuvântaţi, popopare „prea înălţaţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cel ce odinioară ai pus lege prin foc şi prin nori poporului celui neplecat, acum ai însemnat poporului celui prea credincios chipul Crucii tale, care străluceşte mai

mult decât luminătorii, pre care după vrednicie o mărim.

Jelit-a zidirea cu întunecare îndrăzneala celor ce te-au răstignit. Iară acum strălucind cu lumină prea frumoasă Crucea ta, Hristoase, cea purtătoare de lumină, a arătat frumusețea Bisericii cea ascunsă.

Slavă...

La tine puindu-și nădejdile poporul tău cel ales, către tine spre rugăciune pune înainte Crucea, și înfricoșatul tău sânge; ci cu blândețe te uită spre noi Impărate al tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-ne pre noi Fecioară, ceea ce ai născut lumina cea neapropiată; umple-ne de veselie și de bucurie și de dumnezeească cunoștință, pre noi cari cu inimă curată întru bună credință te fericim.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine, Născătoare de Dumne„zeu te slăvim".

SVETILNA Crucii.

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea podoaba Bisericii, Crucea stăpânia împăraților, Crucea întărirea credincioșilor, Crucea mărirea îngerilor, și dracilor rană.

De două ori. Slavă, Şi acum, a Praznicului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

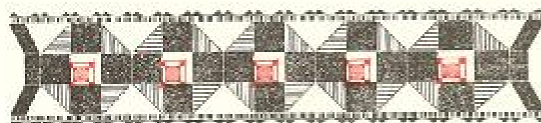

LA LITURGHIE

Prochimen glasul al 7-lea: Domnul a împărățit... Apostolul către Corinteni: *Fraților cuvântul Crucii.*,. Aliluia, glasul 1-iul. Adu-ți aminte de adunarea ta... Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea, sfat au făcut Arhiereii și bătrânii asupra lui Iisus...*

CHINONICUL.

Insemnatu-s'a preste noi lumina...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Sfântul măritul apostol şi Evanghelistul Ioan de Dumnezeu Cuvântătorul, şi cuviosul părintele nostru Arsenie cel Mare.

De va fi hramul, şi de va voi cel mai mare să facă Priveghere, să se caute Vecernia cea mică la Septembrie în 26 de zile.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, citim Fericit bărbatul.. Antifonul dintâiu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 10 ale Praznicului 3, ale Apostolului 4 şi ale Cuviosului 3.

Vezi: De se va întâmplă în Miercurea Injumătățirii, punem Stihirile pe 8, şi cântăm Stihirile Praznicului

pe 4, și ale Sfântului pe 4. Slavă, a Sfântului, Și acum, a Praznicului. Iară de se va întâmplà Miercuri înaintea Inălțării punem Stihirile pe 10, și cântăm 6 ale Orbului, glasul al 2-lea, singur glasul, și 4 ale Sfântului. Slavă, a Sfântului, Și acum, a Orbului: Cine va spune puterile tale... Asemenea de se va întâmplà și la Praznicul Inălțării, punem pe 6 ale Praznicului și 4 ale Sfântului. Slavă a Sfântului, Și acum, a Praznicului. Iar de se va întâmplà într'una din Duminici, adică a Mironosițelor sau a Slăbănogului sau a Orbului; caută învățătură pe larg la Penticostar.

Stihirile Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Văzătorul descoperirilor celor negrăite, și tâlcuitorul tainelor lui Dumnezeu celor de sus, fiul lui Zevedeiu, cel ce ne-a scris nouă Evanghelia lui Hristos, Dumnezeu a numì pre Tatăl și pre Fiul și pre Duhul sfânt, ne-a învățat. De două ori.

Limba cea de Dumnezeu mișcată a cereștilor cântări, scriitorul de taină acesta, gura cea de Dumnezeu scriitoare, cântarea cântărilor, cântă cu dulceață, mișcându-și buzele ca niște strune, și limba ca pre un arc, se roagă să ne mântuim noi.

Cu limba ta cea cu glas de tunet, vestind Cuvântul cel ascuns al înțelepciunei lui Dumnezeu, iubite de Dumnezeu, deschizându-ți buzele adese, strigi pururea: Intru început erà Cuvântul, și înveți pre tot omul spre cunoștința de Dumnezeu.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Arsenie, cu izvoarele lacrămilor, luminându-ți gândul, cu Dumnezeu ai vorbit, prin curățeniile cele neîncetate și strălucirea, stîlp cu totul luminos și ca focul strălucit al dumnezeeștei credințe te-ai arătat Fericite, lauda călugărilor. Și acum pre noi pre toți păzește-ne cu rugăciunile tale.

Cuvioase părinte Arsenie, tu căutând pre Dumnezeu, și cu bună credință dorind a te luminà, cu strălucirile cele cu raze luminoase, toată strălucirea mărirei și curțile împărătești ai lăsat, și moștenirea cea nemuritoare ai luat, împreună cu Hristos acum sălășluindu-te, de Dumnezeu fericite.

Arătându-te plin de cuvânt și de înțelepciune, mai mult de cât toți, și cu faptele bune împodobit fiind, plin te-ai făcut de toată mărirea cea de acolo, încă și cu dumnezeească râvnă aprins fiind, și de cele negrăite

dorind, ai fugit în Eghipet, unde vieață călugărească ai viețuit, schimbând mărirea pre greutate negrăită.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Pre fiul tunetului, pre temeiul cuvintelor celor dumnezeești, pre începătorul cuvântărei de Dumnezeu, și întâiul propoveduitor al dogmelor adevăratei înțelepciunii lui Dumnezeu, pre iubitul Ioan, și păzitorul de feciorie, neamul omenesc dupre datorie să-l lăudăm; că acesta având întru sine neîncetat lucru dumnezeesc, întru început, a zis, erà Cuvântul; și îndată și nedespărțirea cea de Tatăl, și după acestea întocmirea ființei cu Tatăl, arătându-ne nouă prin sine dreapta slăvire a sfintei Treimi, și făcător a fi împreună cu Tatăl și purtător de viață și lumină adevărată, pre acestași l-a arătat nouă. O minune înfricoșată, și lucru înțelept! Că plin fiind de dragoste, plin s'a făcut și de bogoslovie, cu mărirea și cu cinstea și cu credința, întemeetor fiind curatei noastre credințe, prin care vom dobândì veșnicile bunătăți în ziua judecății.

Și acum, al Praznicului.

IEȘIRE Lumină lină...

Prochimenul zilei, și Paremiile.

Din Soborniceasca întâia carte a sfântului Apostol Ioan cetire.

Cap. 3, Vers 21.

Iubiților, de nu ne va arătà nouă vina inima noastră, îndrăznire avem către Dumnezeu, și orice vom cere vom luà dela dânsul, căci poruncile lui păzim, și cele plăcute înaintea lui facem, și aceasta este porunca lui: Ca să credem în numele Fiului său Iisus Hristos, și să ne iubim unul pre altul, precum ne-a dat nouă poruncă, și cela ce păzește poruncile lui, într'însul locuește, și acesta întru el. Și întru aceasta cunoaștem că locuește întru noi, din Duhul carele ne-a dat nouă. Iubiților, nu pre tot duhul credeți, ci ispitiți duhurile de sunt dela Dumnezeu, că mulți prooroci mincinoși au eșit în lume. Intru aceasta să cunoașteți Duhul Dumnezeu. Tot duhul carele mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, dela Dumnezeu este. Și tot duhul carele nu mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, dela Dumnezeu nu este, și acesta este al lui antihrist, carele ați auzit că vine, și acuma în lume este. Voi dela Dumnezeu sunteți fiilor, și ați biruit pre aceia, că mai mare este cela ce este întru voi, decât cela ce este în lume. Aceștia din lume sunt, pentru aceasta din lume grăesc, și lumea de dânșii ascultă. Noi dela Dumnezeu suntem. Cela ce știe pre Dumnezeu ascultă pre noi, iară carele nu este dela Dumnezeu, nu ascultă pre noi.

Din Soborniceasca întâia carte, a sfântului Apostol Ioan cetire.

Cap. 4, Vers 11.

Iubiților, dacă ne-a iubit așà Dumnezeu pre noi, și noi datori suntem unul pre altul să iubim. Pre Dumnezeu nimenea nici odinioară nu l-a văzut. De vom iubì unul pre altul,

Dumnezeu întru noi petrece, și dragostea lui desăvârșită este întru noi. Intru aceasta cunoaștem, că locuim într'însul, și el întru noi, că din Duhul său ne-a dat nouă. Și noi am văzut, și mărturisim, că Tatăl a trimis pre Fiul Mântuitor lumii. Ori carele va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru dânsul petrece, și acela întru Dumnezeu. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea care are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragoste este, și celace petrece în dragoste, întru Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru dânsul.

Din Soborniceasca întâia carte a sfântului Apostol Ioan cetire.

Cap. 4, Vers 20.

Iubiților, de ar zice cinevà că iubește pre Dumnezeu, și pre fratele său urăște, mincinos este; căci cel ce nu iubește pre fratele său pre carele vede, pre Dumnezeu pre carele nu l-a văzut, cum poate să-l iubească? Și această poruncă avem dela el, ca cela ce iubește pre Dumnezeu, să iubească și pre fratele său. Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, dela Dumnezeu este născut. Și tot cela ce iubește pre cel ce a născut, iubește și pre cel născut dintr'însul. Intru aceasta cunoaștem că iubim pre fiii lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu ca poruncile lui să păzim, și poruncile lui grele nu sunt. Că tot cel născut dela Dumnezeu biruește lumea; și aceasta este biruința ceea ce biruește lumea, credința noastră. Cine este cela ce biruește lumea? Numai cela ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu.

LA LITIE.

Stihira hramului sau a Praznicului.

Apoi a Apostolului, glas 1, a lui Ghermanò

Rîuri de Dumnezeu cuvântătoare, au izvorît din cinstită gura ta Apostole; din care adăpându-se Biserica lui Dumnezeu, cu dreaptă mărire se închină Treimii celei de o ființă. Căreia și acum roagă-te Ioane de Dumnezeu cuvântătorule, să se întărească și să se mântuiască sufletele noastre.

A lui Andrei Pirul, glasul acelaș.

Sadul curăției, mirul bunei mirezme iarăș ne-a răsărit nouă, întru acest praznic de acum. Să strigăm către dînsul: Cel ce te-ai rezemat pre pieptul Stăpânului, și ai rourat lumii pre Cuvântul, Ioane Apostole, cela ce pre Fecioara o ai păzit ca lumina ochiului, cere nouă dela Hristos mare milă.

Ca un însuți văzător tainelor celor negrăite, ai strigat glăsuind, că Cuvântul cel prea veșnic, întru început erà la Dumnezeu, și el erà Dumnezeu, Ioane Apostole, cel ce te-ai rezemat pre pieptul lui Hristos, și prietene de aproape, și dulceața Treimii, întărirea Efesului și a Patmosului cea neclătită, și ajutorul nostru, roagă-te de Dumnezeu cuvântătorul prea fericite de vrăjmașii cei păgâni, de cei trupești și de cei netrupești, să se mân-

tuiască norodul cel ce săvârşeşte pomenirea ta pururea cu credinţă.

Glasul al 2-lea.

Pre cel ales din apostoli trâmbiţa cuvântării de Dumnezeu, pre duhovnicescul mai marele ostaş, pre cel ce a supus lui Dumnezeu lumea, veniţi credincioşii să fericim, pre Ioan pururea măritul, pre cel ce de pre pământ s'a mutat şi de pământ nu s'a depărtat, ci viază şi aşteaptă a doua venire a Stăpânului cea înfricoşată. Care fără de osândă ca să o întâmpinăm roagă-te, prietene cel de taină, cela ce te-ai rezemat pre pieptul lui Hristos, pentru noi cei ce săvârşim cu dragoste pomenirea ta.

A Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Arsenie, în tot pământul a ieşit vestirea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut; cetele îngereşti ai ajuns. A cărora viaţă fără prihană ai urmat, îndrăznire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, al lui Vizantie.

Rezemându-te pre pieptul învăţătorului tău Hristos la cina Domnului, iubite ucenice, de acolo ai cunoscut cele negrăite, şi cerescul glas tuturor ai tunat: Intru început erà Cuvântul, şi Cuvântul erà la Dumnezeu, şi Dumnezeu erà Cuvântul, lumina cea adevărată, care luminează pre tot omul ce vine în lume, Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniţi credincioşilor astăzi să încununăm cu cântări dumnezeeşti adâncimea înţelepciunei, pre scriitorul dogmelor celor ortodoxe, pre măritul şi iubitul Ioan. Căci acesta a tunat: La început erà Cuvântul. Pentru aceea s'a arătat cu glas de tunet, ca unul ce a strălucit în lume, Evanghelia, cu multă înţelepciune pururea pomenitul.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Cu adevărat tu te-ai arătat prieten adevărat mare de pre pieptul lui Hristos învăţătorului, căci ai căzut pre pieptul lui. Pentru aceea ai scos dela dânsul dogmele înţelepciunei, cu care îmbogăţeşti toate marginile pământului, ca un propoveduitor al lui Dumnezeu. Drept aceea ţiindu-le pre dânsele Biserica lui Hristos cea de veselie, acum bucurându-se, se veseleşte de dânsa.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mânilor lui o vestește tăria.

Bucură-te de Dumnezeu cuvântătorule adevărate, bucură-te fiule al Maicei Domnului prea iubite, căci tu stând aproape de Crucea lui Hristos, ai auzit dumnezeescul glas al Stăpânului, care a strigat către tine: Iată acum Maica ta. Pentru aceea ca pre un dumnezeesc apostol al lui Hristos, și iubit, toți dupre vrednicie te fericim.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Apostole al lui Hristos evangheliste Ioane de Dumnezeu cuvântătorule, făcându-te învățător celor tainice, ne-ai tunat nouă dogmele înțelepciunei celei negrăite, arătat descoperind credincioșilor cuvântul care zice, dintru început erà Cuvântul și lepădând cuvântul care zice, că nu a fost, ai izgonit cuvintele ereticilor, arătându-te răzemător pre piept și prieten iubit, ca Isaia prea mare glăsuitorul, și ca Moisì de Dumnezeu văzătorul, îndrăzneală având către Dumnezeu, cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

Troparul Apostolului, glasul al 2-lea.

Apostole a lui Hristos Dumnezeu iubite, grăbește de mântuește pre norodul cel fără de răspuns. Că te primește când cazi către dânsul, cel ce te-a primit când te-ai răzemat pre pieptu-i; pre carele roagă-l de Dumnezeu cuvântătorule, și norul păgânilor cel pus asupra noastră să-l risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

De două ori.

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară... odată. Și binecuvântarea pâinilor și citire.

Iară de nu va fi priveghiere, Troparul Apostolului, Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Caută la sfârșitul cărței.
Și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului și al Apostolului, Slavă, al Cuviosului. Și acum, al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea, Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul..

Răzemându-te pre pieptul lui Iisus, îndrăzneală ai dobândit ca un ucenic întrebând: Cine este cela ce va să te vânză Doamne? iubit foarte fiind prea lăudate. Prin pâine ți s'a arătat ție acela de față, pentru aceasta și ca unul ce ai fost ucenic celor negrăite, învețі marginile întrupărei cuvântului, de Dumnezeu cuvântătorule Apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli, celor ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Toți să lăudăm cu cântări și cu laude sfințite pre Apostolul și ucenicul lui Hristos, pre prea cinstitul Ioan, carele a propoveduit tuturor naşterea cea dumnezeiască cea din Tatăl a Mântuitorului și Impăratului Hristos, căci neîncetat se roagă să se mântuiască sufletele noastre. De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină pre noi...

Pomenirea Apostolului să cinstim credincioşilor, căci astăzi a sosit la toate marginile lumii luminând pre toți, acesta adevăratul cuvântător de Dumnezeu, întru Evanghelie s'a arătat prieten Domnului; pentru aceasta celor ce-l cinstesc pre dânsul, le izvorăşte tămăduiri. De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului.
Antifonul dintâiu al glasului al patrulea.
Prochimen, glasul al 4-lea.

In tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu. Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan C. XXI, V. 15.

In vremea aceea, arătatu-s'a Iisus ucenicilor săi după ce s'a sculat din morți...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Apostolului tău, Milostive, curățește mulțimea greşelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Apoi Stihira, glasul al 2-lea:

De Dumnezeu cuvântătorule iubitorule de fecioare, ucenice al Mântuitorului, prin rugăciunile tale, rugămu-ne, mântuește-ne pre noi de toată vătămarea, căci a ta turmă suntem.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 4, și al Apostolului pe 6, și al Cuviosului pe 4.

CANONUL Apostolului.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purtă...

Ca un curat iubit ai fost luminii celei prea curate, și pre pieptul lui odihnindu-te, cu suflet îndrăzneț din adâncul înțelepciunii ai scos lumina cunoștinții, fericite, Ioane Apostole.

Mai pre sus de fire, de Dumnezeu grăind ai tunat, iubitule al lui Dumnezeu: Cuvântul erà întru început, și întru început erà Cuvântul viu și ipostatnic la părintele său, și Dum-

nezeu erà Cuvântul, şi trup Cuvântul s'a făcut, şi Dumnezeu a rămas neschimbat.

A Născătoarei:

Sub acoperământul tău Preacurată scăpând, ne păzim de toată năvala ispitelor Preacurată, pentru aceasta şi acum ne rugăm, scoate pre cei căzuţi din adâncul greşelilor, Curată, cu dumnezeeştile tale rugăciuni.

Alt Canon al Cuviosului, glasul şi Irmosul acelaş.

Poruncii Stăpânului celei dumnezeeşti plecându-te Arsenie, mărirea bogăţiei împărăteşti ai lăsat, ca şi dătătorul de lege Moisì, şi fugind dela oameni, locuitor cu îngerii te-ai făcut, împreună cu dânşii veselindu-te.

Slavă...

Tu din valuri fugind Arsenie, ca din izvoarele păcatului, limba cu tăcere ţi-ai înfrânat; pentru aceasta întru linişte fără turburare mintea ţi-ai păzit, făcându-te dupre vrednicie cuvios locaş dumnezeescului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Lucruri prea slăvite s'au grăit pentru tine în neamurile neamurilor, pre Dumnezeu Cuvântul în pântece încăpându-l, şi curată rămâind de Dumnezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toţi te cinstim pre tine, cea după Dumnezeu folositoarea noastră.

Catavasia Praznicului.

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întărit Cerurile...

Din pescar, vânător de oameni şi cuvântător de Dumnezeu te-ai făcut înţelepte Ioane, neuitându-te la dragostea părintească şi lumească şi Stăpânului Cuvântului cu dumnezeească dragoste urmând.

Curăţit fiind la ochiul sufletului, o de Dumnezeu Cuvântătorule, ai văzut slava cea negrăită a unuia născut din Tatăl, a Cuvântului şi Fiul lui Dumnezeu; prin carele înţelepţeşte toate s'au făcut cu dumnezeescul Duh.

A Născătoarei:

Sub mântuitoare scăparea ta alergând, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, mă izbăvesc de toată năvălirea vrăjmaşului, şi mă mântuesc cu rugăciunile tale; încă şi de munca ce va să fie mă izbăvesc Curată.

Al Cuviosului.

Părinte Arsenie, cu îmbrăcămintea aspră şi proastă a sărăcii tale celei de Hristos următoare, ai acoperit haina din-

tâi cea mărită, care ți-a câștigat ție îmbrăcămintea slavei celei negrăite.

Slavă...

Năvălirile vrăjmașilor și ale duhurilor celor falnice, de la Dumnezeu luând ajutor, le-ai surpat cu inimă umilită Arsenie, purtător de biruință părinte, cu smerenia făcându-te.

Și acum, a Născătoarei:

Decât Heruvimii și Serafimii te-ai arătat mai înaltă, Născătoare de Dumnezeu; că tu una ai primit în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, nespurcată. Pentru aceasta toți credincioșii cu cântări pre tine te fericim, Curată.

Condacul Cuviosului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Dela Roma ca un soare mare ai strălucit, și ai ajuns către cetatea împărătească prea fericite, luminându-o pre aceasta cu cuvintele și cu faptele tale, și izgonind întunerecul neînțelepciunii. Pentru aceasta te cinstim pre tine prea cuvioase Arsenie, lauda părinților.

ICOS.

Auzind glasul Domnului prea cuvioase, și lepădându-te de frumusețile lumii, te-ai sihăstrit râvnind vieții celei îngerești, de Dumnezeu, înțelepțite. Drept aceasta te-ai și arătat cu totul schimbat ca un înger în trup, aducând lui Hristos postire și lacrămi și rugăciune curată, și stare de preste toată noaptea, pentru care te-ai și făcut locaș Treimii, chip călugărilor, și îndreptător bunătăților, și pururea călduros rugător pentru cei ce te cinstesc pre tine. Pentru aceasta te cinstim pre tine Arsenie, lauda părinților.

Sedealna Apostolului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea...

Pre pieptul Ințelepciunei răzemându-te, și cunoștinței celor ce sunt învățându-te, dumnezeește ai tunat: Intru început erà Cuvântul; bine scriind tu întâi nașterea cea fără început, și ai propoveduit tuturor întruparea Cuvântului. Pentru aceasta și cu limba ca cu o mreajă vânând neamurile, cu Darul Duhului înveți marginile. De Dumnezeu cuvântătorule Apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuviosului, glas și podobie asemenea.

Din valurile lumești fugind, și vieață fără gâlceavă săvârșind, ai omorît patimile, și mintea ți-ai ridicat către Dumnezeu, și stâlp de foc te-ai făcut,

şi luminător tuturor credincioşilor celor ce te cinstesc pre tine. Şi cu ploile lacrămilor adăpându-te, te-ai arătat ca un pom roditor, de Dumnezeu purtătorule Arsenie. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pemenirea ta.

Şi acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Pre tine fiu al tunetului Domnul te-a numit şi te-a învrednicit, a tunà cu Duhul dumnezeească şi necuprinsă naşterea lui din Tatăl cea negrăită. Pentru aceasta de Dumnezeu cuvântătorule, pomenirea ta cea cu totul prăznuită, cu cântări dupre vrednicie o slăvim.

Tu la înălţimea faptelor bune te-ai suit Apostole, tu ai văzut pre cuvântul unul născut cel fără de început strălucind cu slavă în trup, pre cel ce şade în sânurile părinteşti, şi te-ai învrednicit a auzì glasul părintesc, mărturisind a lui fiască fiinţă.

A Născătoarei:

Sub a ta sprijineală acum scap eu netrebnicul robul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, să nu mă ruşinez. Că pre tine te am către Dumnezeu folositoare şi zid nebiruit. Rogu-mă ca să dobândesc pentru tine şi liniştea ce va să fie, şi dumnezeească vieaţă.

Al Cuviosului:

Tu silitor fireì te-ai arătat Arsenie, tu patimile, Părinte, le-ai supus minţei celei stăpânitoare, ca unei slugi poruncind somnului. Pentru aceasta şi întru privegherile de noapte ai strigat: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă...

Tu pre Dumnezeu Cuvioase cu dragoste l-ai căutat, tu de cel ce s'a arătat mai mult ai dorit, şi pentru curăţenie dumnezeesc tot făcându-te, cu cel dorit ai vorbit, şi prin unire ai cunoscut pre cel ce este mai pre sus decât toată cuprinderea, părinte Arsenie.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu eşti lauda credincioşilor ceea ce nu ştii de mire, tu folositoarea, tu şi scăparea creştinilor, zid şi liman. Căci către Fiul tău duci rugăciunile, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi mântueşti din primejdii pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cunosc pre tine de Dumnezeu Născătoare Curată.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Văzând lumina cea fără de ani care a strălucit întru întunerecul lumii, și amestecând cu dânsa prin dragoste, și luminător creștinătății făcându-te, neamurile păgânilor cele de multe seminții, cu lumina bogosloviei Ioane le-ai luminat.

Cunoscând că legea cèa umbroasă prin Moisì s'a dat, iară dumnezeescul Dar prin Hristos Dumnezeul nostru s'a făcut, cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare fiule al tunetului iubite, bine ai vestit Dumnezeirea lui.

A Născătoarei:

Tu ești acoperemântul meu și putere, Preacurată, și tărie și zid nemișcat, și pre tine te chem noaptea și ziua, păzește-mă de toată vătămarea lui veliar ce-mi vine asupră, ca cu credință și cu dragoste să te slăvesc.

Al Cuviosului:

Pre silitorul călcărei de porunca celei dintâiu a lui Adam celui întâiu zidit, Părinte ca un bine credincios l-ai gonit, bine văzând măestriile vrăjmașului. Pentru aceasta în livada desfătărei cea prea curată dănțuind, pre Stăpânul Hristos roagă-l.

Slavă...

De tine însuți te-ai lepădat, toată patima dulceței lepădând, și pre umere Crucea purtându-ți Arsenie, și de Hristos dorind, în ceruri împreună moștenitor cu dânsul dupre vrednicie te-ai făcut.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o Maică îndrăzneală către Fiul tău câștigând Preacurată, purtarea ta de grije pentru noi cei de un neam nu o trece cu vederea, rugămu-ne; că pre tine una către Stăpânul, creștinii rugătoare milostivă te punem.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Cărbunele dumnezeescului foc mai'nainte l-a văzut Isaia cu închipuire, și curățindu-și buzele s'a învrednicit proorociei, iară tu te-ai arătat rezemător pre pieptul Cuvântului lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat, fericite Ioane.

Cuvântul unul născut cel ce șade în sânurile Tatălui, întrupat s'a văzut, Ioane fericite, și ca unui tăinuitor iubit ție ți-a arătat; că pre Dumnezeu cel fără de trup, nimenea nu poate să-l vadă nici odinioară.

A Născătoarei:

Luminează sufletul meu ceea ce ai născut raza slavei

Tatălui Fecioară, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată. Că al tău Dar având adunările cele adevărate, hulele au biruit.

Al Cuviosului:

Inţelepciunea trupească prin nepătimire omorându-o ca un binecredincios, nu ai iubit moştenirea pământească, Cuvioase, dorind de desfătarea moştenirii celei cu Hristos întru înălţime, părinte Arsenie.

Slavă...

Soarele răsărind a mântuit starea ta cea de toată noaptea Arsenie, mai'nainte vestind strălucirea cea neasemănată a Soarelui celui înţelegător, care erà să-ţi lumineze ţie după ostenelele tale cele din noaptea vieţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai milostivire, ca ceea ce ai născut pre Cuvântul cel iubitor de bine, mântueşte-ne pre noi de primejdia cea iute şi cumplită; că pre tine una prea curată Stăpână, folositoare nebiruită credincioşii te-am agonisit.

Condacul Apostolului, glasul al 2-lea.

Măririle tale iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că verşi minuni şi izvorăşti tămăduiri, şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu, şi prieten a lui Hristos.

ICOS.

Inălţimile cereşti a le şti, şi adâncurile mării a le ispitì, îndrăzneţ lucru este şi necuprins, că precum stelele a le numărà şi nisipul mării, nu este cu putinţă nici cum, aşà nici ale cuvântătorului de Dumnezeu a le spune nu este lucru îndestulat; cu atâtea cununi Hristos a încununat pre acesta pre carele a iubit, căruia şi pre piept s'a rezemat şi la cina cea de taină cu dânsul a mâncat, ca un cuvântator de Dumnezeu şi prieten al lui Hristos.

Intru această lună în 8 zile, pomenirea sfântului măritului apostol şi Evanghelistului cel de pre piept iubit şi iubitorul de feciorie, Ioan de Dumnezeu cuvântătorul, adică adunarea sfintei pulberi ce iese din mormântul său, ce-i zic mana.

Stih: Nu hrană ci întărire oamenilor împărţeşte.
Ucenice al Domnului, mana ceea ce din mormântul tău izvorăşte.
In a opta zi săvârşim cu adevărat.
Inflorirea fiului tunetului celui lăudat.

Prea bunul Dumnezeu şi iubitorul de oameni Domnul nostru, pre cei ce s'au nevoit cu osârdie pentru dânsul, pre sfinţii săi ucenici şi apostoli, prooroci şi mucenici, şi pre toţi cei ce bine au plăcut Sfinţiei sale, nu i-au învrednicit numai împărăţiei cerurilor şi veşnicilor bunătăţi, ci şi locurile întru care au strălucit şi s'au îngropat, le-au luminat cu multe minuni, arătându-le pline de daruri. Că şi mormântul întru care se îngropase marele apostol şi Evanghelistul Ioan de Dumnezeu cuvântătorul, când vru să se

mute către Domnul, în toți anii izvorăşte şi izbucneşte afară fără de veste întru a opta zi a lunei lui Maiu, din suflarea sfântului Duh, praf şi pulbere sfântă pe care locuitorii de acolo o numesc mană. Şi aceasta luând-o cei ce vin acolo, o au de mântuirea tuturor boalelor, spre tămăduirea sufletelor şi sănătatea trupului, slăvind pre Dumnezeu şi pre sluga sa Ioan cinstindu-l.

Din cuvântul de laudă a lui Sofronie patriarhul Ierusalimului.

Se cuvine a şti, că tatăl cuvântătorului de Dumnezeu erà Zevedeiu, iară maica sa Salomi, fiica lui Iosif logodnicul Născătoarei de Dumnezeu. Pentru că Iosif a avut patru feciori: pre Iacov, pre Simeon, pre Iudà şi pre Iosif, şi trei fiice: pre Estir, pre Marta şi pre Salomì care erà femee lui Zevedeiu şi maică lui Ioan cuvântătorul de Dumnezeu. Deci Mântuitorul erà unchiu lui Ioan, ca un frate ce erà Salomiei fiicei lui Iosif. Deci se cuvine să ştim, că în vremea când s'a vândut Domnul nostru Iudeilor şi s'a răstignit, fugind toți, Ioan ca un iubit s'a aflat de față la vânzarea sa, şi la răstignire, şi a venit şi la mormânt cu Petru. Luat-a şi pre Născătoarea de Dumnezeu întru ale sale. Şi a avut trei maice pre pământ, întâiu pre Salomi, dintru care s'a născut; a doua că s'a numit fiul tunetului, şi a treia pre prea sfânta de Dumnezeu Născătoarea, precum s'a zis de Domnul: «Iată Maica ta». Şi a îngrijit-o Ioan pre dânsa până la adormirea sa, apoi a venit la Efes, şi a surpat jos prin rugăciunea sa capiştea Artemidei, şi a mântuit din rătăcire patru sute de mii de bărbați şi femei ce slujiau Artemidei, şi i-a adus la lumină. Şi se numeşte Livaton muntele în care stă biserica cuvântătorului de Dumnezeu, şi despre apus zace sfântul Timoteiu. Iară Maria Magdalina, şi cei şapte coconi sunt în muntele ce se apropie de se chiamă Hileon. Iară sfânta Ermion fiica lui Filip unuia din cei şapte diaconi, din cele patru proorocițe fiice ale lui, zace la acel munte aproape. Şi Adevct mucenicul şi fiica sa Calistena, şi alți mucenici ce au fost episcopi: Ariston, Tiranos, Aristovul şi Pavel cetățeanul pustiului. Şi se face prăznuirea lui în cinstita sa apostolească biserică, ce este la locul ce se numeşte Evdomon.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Arsenie cel mare.

Stih: Arsenie dorea a se tăinui în viață fiind.
Carele nu este cu totul neştiut şi din viață ieşind.

Acesta a fost din marea cetate a Romei născut şi crescut, păzit fiind din pruncie vas curat lui Dumnezeu, şi plin de toată bunătatea şi înțelepciunea dumnezeească şi omenească, pentru aceasta s'a hirotonit şi diacon. Şi ocârmuind atuncea împărăția Romanilor Marele Teodosie, şi puind multă nevoință, şi căutând om duhovnicesc şi cuvântăreț, ca să dea procopseală, şi să-i învețe pre fiii săi la învățături, şi mai vârtos la aceea cu care se cinsteşte Dumnezeu, află de acesta, şi scrise la împăratul Gratian, şi la Papa Inocentie, şi abia putù dobândì ceea ce poftì. Deci purcezând Arsenie dela Roma şi sosind la Constantinopol stătu înaintea lui Teodosie, şi-l văzu la față şi la fire om cinstit şi căutătura cu bună rânduială, gândul smerit, şi împodobit cu toată bunătatea. Şi umplându-se de multă bucurie şi dulceață, de a-

tuncea îl cinsteà ca pre părintele său, și i se smereà ca unui dascăl. Și boerii statului văzându-l ca pre un odor mare, se mirau. Iară el urând mărirea și iubind pre Dumnezeu, socoteà mărirea ca o pleavă, și dorind de vieața monahicească, în toate zilele se rugà lui Dumnezeu să-i plinească dorința. Și îndată auzi un glas dumnezeesc de sus, care ziceà: Arsenie, fugi dela oameni și te mântuește. Deci el nezăbovind, ci schimbându-și portul, se duse și sosì la Alexandria. Și călugărindu-se merse la Schit, dându-se spre toată petrecerea cea rea și cu nevoie, și rugându-se lui Dumnezeu, iarăș se făcù glas dumnezeesc către dânsul: Arsenie, fugi, taci, liniștește-te și te mântuește. Pre marele acesta îl întrebă oarecând Teofil Papa Alexandriei, suindu-se și cu alții către dânsul: Spune-ne o Părinte cuvânt de folos; și el zise: Dacă îl voiu spune, ținea-l-veți? Iară ei ziseră: Așa adevărat. Și zise: Ori unde veți auzi de Arsenie, nu vă apropiați acolo. Și iarăș spun de acesta, că lucrând în toată vremea vieții sale, aveà un petec de rasă în sân de'și sprijineà lacrămile. Și erà la trup minunat și cuvios, preste tot cărunt, uscat și lung, măcar că erà puțin gârbov de bătrânețe, îi erà barba până la pântece, chipul îngeresc ca al lui Iacov. Drept aceea nici vrea să se arate cuiva de față. Privegheà mult, stând în picioare și rugându-se și neplecându-și genunchile nicidecum de cu seară până la răsăritul soarelui. Drept aceea cu vărsarea lacrămilor a stins focul cel stricător de suflet. Și vrând el ca să se despartă dela trup, ajungând la adânci bătrânețe, că erà aproape de o sută de ani, îl întrebară ucenicii lui, unde și cum se cade să-l îngroape. Iară el zise: Dar nu știți, să puneți o funie în picioarele mele, și să mă ridicați în munte? Și iară le zise: Vedeți fii mei, în câtă frică mă aflu vrând a ieși din trup? Și ei ziseră: Vedem. Iară el zise: De când m'am făcut monah n'a lipsit nicidecum dela mine frica aceasta. Și îndată și-a dat cu pace sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, cuviosul Nil făcătorul de cântări, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Mil făcătorul de cântări celce din viață s'a mutat,
Prin cuvântul a-l lăudà cu cuvinte, cuviincios lucru este cu adevărat.

Intru această zi, întreaga mulțime (adică ceata) ostașilor de sabie s'a săvârșit.

Stih: Taie-se capetele cetei celei de Hristos cugetătoare,
Ceia ce n'au urmat cetei celei de Hristos ucigătoare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Cu toată voința a ieșit din legătura trupului o prea fericite, ca un stătător de față înaintea lui Dumnezeu, și fiind vestitor bogoslovei celei de Dumnezeu însuflate, ai învățat a strigà: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Ca niște iarbă ai socotit aurul și bogăția, o prea fericite, și iarba în aur s'a prefăcut ție, prin lucrare dumnezeească, celui ce Dumnezeu cuvântai pre ziditorul și cântai: Bine

ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Pre Duhul sfânt cel ce purcede din Tatăl cel fără de început, și se socotește a fi de tine nedespărțit, Cuvinte al lui Dumnezeu unele născut, apostolilor l-ai vestit, ca să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Biserică și polată Impăratului Hristos te-ai făcut, tu una, și pat al lui Solomon, pre carele precum zice Scriptura, îl încunjură șasezeci de puternici, cari acum strigă ție Fecioară și cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Al Cuviosului:

Tămăduind stricăciunea mirezmelor celor de demult, părinte Arsenie, ai suferit răul miros, și bună mireazmă lui Hristos făcându-te prin mijlocirea Darului, ai zis: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Intru dumnezeescul nor cu trupul intrând părinte Arsenie, și întru Hristos învățându-te cunoștința Tatălui celui fără de început și a Duhului, unimea în treime ai lăudat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Domnul tuturor Tatăl unul al unuia născut, Fiului te vestim cu dreaptă mărturisire, Dumnezeu numindu-te și pre unul Duhul cel drept de o ființă și împreună veșnic, carele din tine iese știind.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori muncitorii...

Prea slăvită pomenirea ta, Evanghelistule al Dumnezeirii lui Iisus, ca o cuvioasă și binevestită, dumnezeește a strălucit, de mireazmă umplând Biserica; pentru aceasta bucurându-ne credincioșii, cântăm: Tinerii binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați-l pre el întru toți vecii.

Pre cuvântătorul de Dumnezeu având-l începător de cete, pre tine Hristoase cel binecuvântat, de dânsul, Dumnezeu te vestim, împreună cu Tatăl și cu Duhul și psalmicește cântând, strigăm: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați-l pre el întru toți vecii.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu Cuvântul întrupat l-ai născut Preacurată,

pre acesta roagă-l să mă izbăvească de foc, că iată vieaţa mea toată s'a cheltuit, toată s'a robit de păcate cumplite; pentru aceasta la tine Fecioară alerg eu ticălosul, şi pre tine te chem cea cu Dar dăruită.

Al Cuviosului:

Aprinderea dulceţilor cea stricătoare de suflet Arsenie, şi arderea gheenei cea muncitoare, înţelepţeşte o ai stins cu curgerile lacrămilor. Deci ca şi pre noi de amândouă să ne mântuiască, nu înceta rugând pre Mântuitorul lumii Hristos, pre carele bine-l cuvântăm întru toţi vecii.

De şapte ori Cuvioase cuptorul Vavilonului umilinţei ţie însuţi l-ai ars, întru carele fiind rourat cu luminarea Darului, făcătorului şi Mântuitorului ai strigat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi-l pre el întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

O Dumnezeire întreit luminătoare care arată o rază dintr'o fire cu trei ipostasuri, pre Tatăl cel fără de început, şi pre Cuvântul cel de o fire cu Tatăl, şi pre Duhul cel de o fiinţă, şi împreună împărăţitor: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi-l pre el întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce eşti viţa care ai născut Strugurul cel copt, cu băutura umilinţei adapă-mă pre mine acum, ridicându-mi beţia patimilor mele.

Peasna 9, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...

Înaintea Crucii stăpânului stând ucenicul cel iubit, şi organul cel curat al bogosloviei, Fecioara şi Curata de Dumnezeu Născătoarea ca unui feciorelnic i s'a încredinţat, şi păzitor Născătoarei de Dumnezeu celei fără prihană fiind, acum dupre vrednicie se fericeşte.

Dupre vrednicie iubind cel curat, cinstită şi curată vieaţa ta, pre tine cel ce ai vieţuit îngereşte pre pământ, frate te-a primit fericite Ioane, Maicei sale de Dumnezeu Născătoarei fiu a fi vestindu-te, cu care pre tine toţi te fericim.

A Născătoarei:

Turn de mântuire fii mie Preacurată, taberile dracilor oprind, şi mulţimea ispitelor şi a primejdiilor gonind, şi năvălirea patimilor departe împrăştiind, Curată, mântuire dându-mi, şi bogăţia dumnezeeştilor daruri dăruindu-mi.

Al Cuviosului:

Minunat s'a făcut Moisì,

învrednicindu-se a vedeà naşterea Fecioarei cu închipuire, rugul cel închipuit cu vedere de foc; iară tu cu dumnezeescul Duh prin adâncă gândire tot unindu-te, în chipul focului te-ai văzut. Pentru aceasta dupre vrednicie te fericim pre tine Arsenie.

Slavă...

Răsăritu-ţi-a ţie Hristos lumina cea neapusă, şi veselia te-a primit în ceruri. Că cu pomenirea morţei cea deapururea ţi-ai agonisit ţie cu osârdie vieaţă nespurcată; pentru aceasta şi dupre vrednicie ai luat rodurile ostenelelor prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai, o Fecioară Maică lui Dumnezeu, mai pre sus de fire născând cu trup pre Cuvântul cel bun, pre carele din inima sa Tatăl l-a răspuns mai 'nainte de toţi vecii ca un bun; pre carele acum şi mai pre sus de trupuri îl cunoaştem, măcar că şi în trup s'a îmbrăcat.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

De Dumnezeu grăind, ai tunat aceasta: Intru început erà Cuvântul, şi Cuvântul erà la Dumnezeu, şi Dumnezeu erà Cuvântul, apostole Ioane; că răzemându-te pre pieptul lui Hristos, şi de acolo umplându-te de bogoslovie, şi izvor de vieaţă scoţând, bogoslovule, făptura toată adăpi, care te şi cinsteşte pre tine.

Slavă, a Cuviosului.

Podobie: Femei auziţi glas...

De patimile lumii, ca de spurcăciune depărtându-te, şi veştejindu-ţi trupul cu nemâncarea, ai înnoit tăria sufletului şi te-ai îmbogăţit cu mărirea cea cerească, prea cuvioase Arsenie; pentru aceasta nu încetà a te rugàDomnului pentru noi.

Şi acum, a Praznicului.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului, 3, şi ale Apostolului 3, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite Ioane prea înţelepte, cu îndestulată căldura dragostei lui Hristos, mai mult decât toţi ucenicii iubit ai fost Cuvântului celui atotvăzător, celui ce şi judecă cu drepte cumpene toată lumea; cu frumuseţile curăţiei şi ale fecioriei strălucind fiind la trup şi la gând, de Dumnezeu fericite.

Inflorirea fecioriei, locaşul cel primitor de cinstite fapte, organul înţelepciunei, Biserica Duhului, gura darului cea purtătoare de lumină, ochiul Bisericii cel prea luminat, pre prea cinstitul Ioan cu cântări

duhovniceşti acum să-l lăudăm, ca pre un slujitor al lui Hristos.

Pre pieptul înţelepciunei rezemându-te, apele cuvântărei de Dumnezeu ai scos, şi ai adăpat lumea, Ioane prea cuvioase; cu cunoştinţa Treimii marea nedumnezeirii o ai uscat, stîlp fiind şi nor însufleţit, povăţuindu-ne pre noi la cereasca moştenire.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Apoi această Stihiră a Cuviosului, glas şi Podobie aceeaş.

Părinte de Dumnezeu înţelepţite Arsenie, din valul lumesc osebindu-te, la înălţimea cea mai pre sus de lume te-ai suit, de singur izvorul bunătăţilor dorind, la singură dorirea cea adevărată ai ajuns. Cu ale căreia străluciri fericite, luminat fiind, din negura păcatelor cu rugăciunile tale, scoate-ne pre noi.

Slavă, glasul al 8-lea.

Evanghelistule Ioane, cela ce eşti întocmai cu îngerii, iubitorule de feciorie, de Dumnezeu cuvântătorule cel de Dumnezeu învăţat, cu dreapta credinţă lumii prea curata coastă, şi sângele şi apa ce au curs le-ai propoveduit, întru care viaţa veşnică dobândim sufletelor noastre.

Şi acum, a Praznicului.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceas întâiu şi Otpustul desăvârşit.

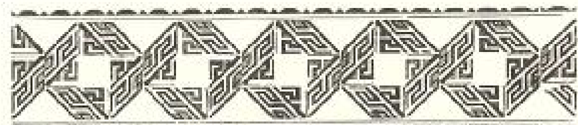

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului din Peasna cea de rând pe 4, şi ale Apostolului Peasna 6 pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul din Soborniceasca Carte a lui Ioan: *Care am auzit din început, care am văzut cu ochii noştri...* Aliluia glasul 1-iul: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia de la Ioan: *In vremea aceea stà lângă Crucea lui Iisus...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfântul prooroc Isaia şi sfântul mucenic Hristofor, şi aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni din Mira în cetatea Bari. (Unde va fi hramul sfântului Ierarh Nicolae, să se cânte tot Serviciul dela Mineiu lunei lui Decemvrie în 6 zile). La Doamne strigat-am, Stihirile Sfinţilor pe 6

Stihirile proorocului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Isaia cel mare şi slăvit, curăţindu-se prin jeratecul Dumnezeirii cel întrupat, i s'a încredinţat proorocia, şi vedeà slava cea

dumnezeească, pentru multa prisosire a bunătăței, și pentru curăție; și s'a ales a fi propoveduitor, și vestește mai 'nainte mântuirea ce vrea să fie limbilor, și arătarea cea dumnezeească.

Curățindu-ți-se cugetul și mintea minunate Isaie, te-ai făcut organ bine tocmit al Duhului, lovindu-te pururea de lucrările lui, și potrivindu-te de însuflările lui prin cuget dumnezeesc, pururea pomenite, ai văzut pre cel ce ședeà pre scaun înalt, și te-ai învățat cele dumnezeești.

Văzând fericite pre dumnezeeștii Serafimi, că slăvesc cu gând neîncetat, o domnie a Dumnezeirei în trei Ipostasuri întreit Sfinte, și învățându-te prin taină, ți s'a încredințat Darul cel proorocesc minunate; pentru aceasta săvârșind pomenirea ta cea prea sfântă, te aducem pre tine rugător prea tare către Hristos.

Alte Stihiri ale Mucenicului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Veniți să cinstim chinuirile lui Hristofor prin care ne izvorăște nouă Darul cel pururea curgător al lui Hristos dătătorului de viață, că biruind pre vrăjmași foarte tare, a primit putere asupra patimilor și a dracilor și a durerilor.

Țărâna moaștelor tale, izvorăște izvoare de minuni, izbăvire de trăsnet, și dăruește mântuire de boale grele de moarte; pentru aceea și acum Hristofore mult pătimitorule, se roagă norodul tău ca să se mântuiască pururea prin rugăciunile tale de stricăciunea acelora.

Pomenirea ta Mucenice și patimile cele mult pătimitoare ale luptelor tale pătimitorule, arătat mirosesc ca niște trandafiri de primăvară, prin care cei neputincioși, și cei cu patimi, și cei bolnavi, luându-și sănătate prin rugăciunile tale, laudă pre Hristos dătătorul.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Cu roșala sângelui mucenicei tale, împodobindu-se Biserica lui Dumnezeu, trimite raze de soare, Hristofore mult pătimitorule. Căci întrarmându-te pre sineți cu Crucea, și alegând mai cu voie a murì pentru Hristos, vitejește ai stătut împotriva celui străin întru războiu, și rușinând toate cugetele celor fărădelege, te-ai arătat ostaș biruitor al lui Hristos. Pentru aceea te rugăm ca pre unul ce ai îndrăzneală,

podoaba mucenicilor, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

Stihoavna Praznicului, Slavă glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

Veniți adunarea credincioșilor, să adunăm ceată duhovnicească, și pre pătimitorul lui Hristos Dumnezeu, să-l cinstim cu cântări, pre măritul Hristofor. Căci astăzi a răsărit ca un luceafăr, și luminează mințile credincioșilor celor ce cu credință și cu dragoste, săvârșesc pomenirea lui cea cinstită.

Și acum, a Praznicului.

Troparul Proorocului, glasul al 2-lea,

Aproocului tău Isaia, pomenirea Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

~~Slavă~~, a Mucenicului, glasul al 4-lea.

Cu haine din sângiuri împodobindu-te stai înnaintea Domnului împăratul puterilor, Hristofore pururea mărite, unde cu cetele celor fără de trupuri și ale mucenicilor cânți dulce cântare întreit sfântă și înfricoșată; pentru aceasta prin rugăciunile tale mântuește turma ta. slava

Troparul sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 4-lea.

Ne părăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari cea prea liniștită, prea mărit te-ai adus cu trupul arhiereule Nicolae, și prin venirea ta ai veselit mulțimea oamenilor celor de acolo, și pre cei neputincioși ai tămăduit. Pentru aceasta te rugăm sfinte Nicolae, roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre. și acum a praznicului

CONDACUL Sfântului Nicolae, glasul al 3-lea

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca o stea dela răsărit până la apus a răsărit moaștele tale sfințite Nicolae, și marea s'a sfințit prin trecerea ta, iară cetatea Bari te primește pre tine dar, căci pentru noi te-ai arătat făcător de minuni ales, prea minunat și prea milostiv, mare Ierarhe Nicolae.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale Sfinților pe 8.

CANONUL Proorocului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmosul:

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeule...

Luminează-mă, Doamne Dumnezeul meu, și mă îndreptează luminat a lăudă mărită și cinstită prăznuirea dumnezeescului Prooroc.

Răsărind pre pământ trâmbița cu glas dumnezeesc a

Isaiei proorocului, a chemat pre cei hrăniţi de Biserică să prăznuiască pomenirea lui.

Supuind patimile trupului cu tăria sufletului, te-ai învrednicit a vedea slava Atotţiitorului, purtătorule de Dumnezeu.

Alt Canon al Mucenicului, glasul şi Irmosul acelaş.

Veniţi toţi purtătorii de Hristos, cu cuget dumnezeesc şi cu bună credinţă să lăudăm astăzi pomenirea lui Hristofor mărturisitorul adevărului.

Slavă...

Cu bărbăţie te-ai luptat împotriva înşelăciunei, şi a îngrozirei tiranilor, şi întărindu-te cu putere, ai călcat pre vrăjmaşul, Mucenice purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Isaia cel mărit văzându-te pre tine, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit toeag, iară floare pre Cuvântul cel ce s'a întrupat din tine Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici..

Primind toată lumina Duhului, mărite, ai proorocit taina cea negrăită a rânduelei Cuvântului.

Ridicatu-te-ai către înălţimea cerească şi ai arătat lumina bunei credinţe, şi deşertăciunea idolilor şi slăbiciunea lor o ai ruşinat.

Isaia proorocea de Stăpânul, piatră din Sion prea cinstită, care va să se pună la marginea unghiului, ca să împreune lumea într'una.

Al Mucenicului.

Intărindu-te cu arma Crucei, Mucenice purtătorule de chinuri, ai răbdat durerile, desfătându-te şi veselindu-te cu cel dorit totdeauna.

Slavă...

Trupul ţi se tăieà cu chinurile, iară sufletul tău cel iubitor de Dumnezeu se hrănià cu dragoste, cugetând la desfătarea împărăţiei Hristofore.

Şi acum, a Născătoarei:

Adevărat s'a plinit glasul Isaiei, căci Fecioara a născut întrupat pe Dătătorul de viaţă, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea."

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Şi Condacul Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Săvârşind nevoinţa muceniei, ai primit dela Dumnezeu cununa biruinţei fericite Hris-

Isaiei proorocului, a chemat pre cei hrăniți de Biserică să prăznuiască pomenirea lui.

Supuind patimile trupului cu tăria sufletului, te-ai învrednicit a vedea slava Atotțiitorului, purtătorule de Dumnezeu.

Alt Canon al Mucenicului, glasul și Irmosul acelaș.

Veniți toți purtătorii de Hristos, cu cuget dumnezeesc și cu bună credință să lăudăm astăzi pomenirea lui Hristofor mărturisitorul adevărului.

Slavă...

Cu bărbăție te-ai luptat împotriva înșelăciunei, și a îngrozirei tiranilor, și întărindu-te cu putere, ai călcat pre vrăjmașul, Mucenice purtătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia cel mărit văzându-te pre tine, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit toeag, iară floare pre Cuvântul cel ce s'a întrupat din tine Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici..

Primind toată lumina Duhului, mărite, ai proorocit taina cea negrăită a rânduelei Cuvântului.

Ridicatu-te-ai către înălțimea cerească și ai arătat lumina bunei credințe, și deșertăciunea idolilor și slăbiciunea lor o ai rușinat.

Isaia proorocea de Stăpânul, piatră din Sion prea cinstită, care va să se pună la marginea unghiului, ca să împreune lumea într'una.

Al Mucenicului.

Intărindu-te cu arma Crucei, Mucenice purtătorule de chinuri, ai răbdat durerile, desfătându-te și veselindu-te cu cel dorit totdeauna.

Slavă...

Trupul ți se tăieà cu chinurile, iară sufletul tău cel iubitor de Dumnezeu se hrănià cu dragoste, cugetând la desfătarea împărăției Hristofore.

Și acum, a Născătoarei :

Adevărat s'a plinit glasul Isaiei, căci Fecioara a născut întrupat pe Dătătorul de viață, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, și cei neputincioși s'au „încins cu putere; pentru a„ceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea."

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Și Condacul Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Săvârșind nevoința muceniei, ai primit dela Dumnezeu cununa biruinței fericite Hris-

tofore; pre carele roagă-l, din nevoi să ne mântuim noi.

Sedealna Proorocului glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Invrednicitu-te-ai dumnezeescului Dar, căci ai auzit glasul Domnului, Isaie proorocule prea mărite; propoveduit-ai mai 'nainte graiurile adevărului, și pre tiranii cei nelegiuiți i-ai înfruntat. Pentru aceea s'au pus pre tine de te-au făcut în două cu herăstrăul de lemn; ci roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea...

Apucând în cuget cunoștința bunei credințe și lepădând întunerecul necunoștinței Mucenice, ai călcat pre șarpele cel începător de rele. Căci aprinzându-ți-se cugetul de dragostea cea dumnezeească ai stins trufia cea neîndumnezeită a idolilor. Pentru aceasta dupre vrednicie ai primit cununa, răsplătirea chinuirilor tale, și dăruești tămăduiri, Hristofore mult pătimitorule roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli celor ce cu credință prăznuesc pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Venirei tale celei pre pământ...

Inălțându-te către bunătatea cea desăvârșită, și învrednicindu-te a vorbi curat cu cel dorit, cu veselie ai cântat: Slavă puterei tale Doamne.

Darul proorociei ți s'a încredințat Isaie, și te-ai arătat dumnezeesc lăcaș al lui Dumnezeu, și te-ai învrednicit slavei celei nepieritoare în lăcașurile cele cerești.

Făcându-te învățător tainelor, zis-ai să se înnoiască ostroavele, însemnând prin aceea bisericile limbilor cele ce vreau să se umple de dumnezeescul Duh; prea mărite.

Al Mucenicului:

Moștenirea cerurilor ai primit Mucenice, căci pre pământ te-ai chinuit pentru Hristos, și rătăcirea idolilor cea cu credință drăcească, bărbătește o ai stins.

Slavă...

Ispită cu femei ți-a adus ție Mucenice, ca șarpele odinioară strămoșului Adam; dar biruindu-se, s'a rușinat tiranul, meștešugindu-și împrotiva sa lațuri.

Și acum, a Născătoarei:

Prunc ni s'a dat nouă din proorociță, Maica lui Dumnezeu, cel ce s'a născut fără durere. A căruia stăpânire este pre umărul său, precum dumnezeescul Isaia a propoveduit.

Cristina

Peasna 5, Irmos:

Lumina ta Doamne...

Văzând taina cea ascunsă dela început și sfatul cel de demult al celui prea înalt, pentru rânduiala sa către noi, l-ai vestit, grăitorule de cele dumnezeești.

Izvorul patimilor tale Doamne, cel pururea curgător ne spală pre noi de patimi; căci ai venit Mântuitor precum ne-a învățat proorocul Isaia.

Isaie cel bine credincios fiind trimis dela Dumnezeu celor ce nu știau, ai propoveduit pre Tatăl, și Cuvântul și pe prea sfântul Duh, o Treime întru o fire.

Al mucenicului.

Cu lumina Darului ai vânat noroade, și nebunia tiranilor celor fără de Dumnezeu o ai pierdut, împrotiva înțelepciunei celei de pre pământ îmbrăcându-te cu putere de sus.

Slavă...

Dacă ai ales arătat desfătarea cerurilor mai bună de cât cea de pre pământ, înțelepte Hristofore, cu tărie ai suferit durerile muncilor, întărindu-te cu Crucea.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia arătat te-a văzut pre tine Doamne, șezând pre nor, pe prea curată și prea lăudată Maica ta cea pururea Fecioară, surpând idolii Eghiptenilor.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte....

Insemnând Isaia cu duhul a văzut strălucind domnia pre scaunul slavei, binecuvântându-se cel întreit numărat, cu glas întreit Sfinte.

Apucând Serafimul cu cleștele cărbunele aprins, cu frică l-a adus la gura ta Isaie, și prin taină te-a săvârșit prooroc al lui Dumnezeu, prea sfinţite.

Isaia văzând luminat împlinirea proorocilor, cu gândul se veselește împreună cu îngerii, și săltând slăvește pre cel ce a împlinit propoveduirile lui.

Al Mucenicului:

Ridicând războiu, nu către sânge, nici către trup, Hristofor biruià începătoriile împrotivnicilor și pre draci, întărindu-se cu puterea cea nevăzută a Fiului lui Dumnezeu.

Slavă...

Iubind purtătorule de chinuri cu bună cuvință dorirea cea desăvârșit, nu simţeai durerile șuviţindu-te, pururea întărindu-ţi cugetul de Stăpânul tău.

Și acum, a Născătoarei:

Măritul Isaia văzând pre

Fecioara că a luat în pântece, și a născut întrupat pre Cuvântul și Fiul lui Dumnezeu, precum a zis, acum se veselește.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă mântuește, Iisuse „Impărate al puterilor".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Primind Darul proorociei prooroace și mucenice Isaie, de Dumnezeu propoveduitorule, tuturor de față ai arătat omenirea Domnului, la toate marginile pământului cu glas mare strigând: Iată Fecioara în pântece va luà.

ICOS.

Fiind eu cu totul omorît și având buze necurate, cum îți voiu aduce Hristoase laudă dupre vrednicie? Insă cunoscând a ta milostivire, că mântuești pre cei ce vin la tine cu credință; ca și văduva oarecând acei doi fileri, aduc și eu cuvinte din buze întinate, și căzând strig către tine: Luminează-mi mintea mea Stăpâne, ca să zic cu proorocul tău: Iată Fecioara în pântece va luà.

Intru această lună în 9 zile, pomenirea sfântului slăvitului prooroc Isaia.

Stih: Precum fără sământă mai 'nainte a văzut pre Maica fiu născând,
Herăstruindu-se acum vede pre Fiul cel fără de început cu Tatăl șezând.
Pre Isaia cel ce pre cele viitoare vedeà,
Intru a noua zi cu herăstrăul il tăià.

Sfântul acesta prooroc Isaia marele glăsuitor, erà din Ierusalim, pre vremile împăratului Manasì fiul lui Ezechie, de către carele s'a și herăstruit, și cu sfârșit mucenicesc și-a săvârșit vieața sa, îngropându-se de desupt la locul ce se zice Aroil sau Roghil, aproape de trecătoarea apelor pe care le-a stricat împăratul Ezechie, de le-a afundat. Și Dumnezeu a făcut spre semn de a izvorî iarăș acest izvor al Siloamului pentru acest prooroc. Pentru cà mai 'nainte până a nu murì, leșinând de sete, se rugà lui Dumnezeu, și-l ascultà, și îndată îi trimise Dumnezeu apă vie din izvorul Siloamului. Drept aceea se numì izvorul acesta Siloam, carele se tâlcuește trimis. Și în vremea Ezechiei până a nu face puțurile și fântânile, pentru rugăciunea Isaiei a ieșit puțină apă, când erà cetatea închisă de vrăjmași, ca să nu piară cetatea neavând apă, fiindcă erà Ierusalimul înconjurat de cei de alt neam. Cà întrebau vrăjmașii de unde aveau Iudeii apă să beà, și înștiințându-se cà din izvorul Siloamului, îngrădì cetatea de o închiserà și strejuià Siloamul. Deci când veniau Iudeii cu Isaia, fără de veste izbucneà apa. Drept aceea și până astăzi fără de veste izvorăște. Și tot într'acea oră mergeà proorocul cu Iudeii, ca să se arate aceasta spre pomenirea vechei acestei minuni, Și de vreme ce s'a făcut aceasta prin rugăciunea proorocului Isaia, pentru aceasta spre pomenirea lui, și norodul l-a îngropat cu osârdie și cu cinste

aproape de Siloam, ca să aibă și după moartea lui prin mijlocul rugăciunilor sale îndulcirea apei. Se află însă mormântul acestui prooroc aproape de mormintele împăraților, din dosul mormintelor preoților, spre partea cea despre amiazăzi a Ierusalimului. Căci împăratul Solomon a făcut mormântul lui David tatăl său însemnând spre răsăritul Sionului, care are intrare dela Gavaon, departe de cetate douăzeci de stadii. Și a făcut cale șovăită într'o parte și într'alta, care are intrare neștiută de mulți. Și până astăzi este neștiută atât de cei mai mulți din preoți, cum și de tot poporul, căci acolò își ţineà împăratul aurul ce-i veneà dela Etiopia, și aromatele adică mirezmele cele scumpe. Și de vreme ce împăratul Ezechie a arătat taina lui David și a lui Solomon, Babilonenilor, care văzând minunea ce s'a făcut la boala lui, adică că s'a întors soarele înapoi zece ceasuri, și minunându-se pentru aceasta a mers ca să vadă. De vreme ce, zic, a făcut aceasta Ezechie, de a spurcat oasele părinților săi, drept aceia a blestemat Dumnezeu să fie sămânța sa spre robie vrăjmașilor săi. Și îl făcù fără de rod din ziua aceea. Deci erà proorocul Isaia la statul trupului într'acest chip, adică: Aveà barba lungă și ascuțită, și se apropià a ajunge cu vârsta la bătrânețe. Și se face pomenirea lui în Biserica sfântului mucenic Lavrentie, unde s'au așezat mai pre urmă și moaștele lui, după ce mai întâiu s'au adus în Constantinopol.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Hristofor.

Stih: Pre tine Hristofore te știu eu Hristofor cel ce de un nume cu tine sunt,
Că tu pentru dragostea lui Hristos Dumnezeu prin sabie te-ai jertfit.

Sfântul acesta Hristofor erà pe vremea împăratului Dechie, la anii două sute cincizeci. Deci, se spune de dânsul niște lucruri minunate, și prea mărite, adică, cum că a fost ~~capcân~~ trăgându-se cu neamul din țara oamenilor celor ce mănâncă pre oameni. Și cum că a fost prins în războiu de oarecarele Comit, și neputând să grăiască omenește, se rugà lui Dumnezeu, și se trimise la dânsul îngerul Domnului, zicându-i: Repreve, îmbărbătează-te (căci așa i-a fost numele mai 'nainte) și cum a atins îngerul buzele lui, îl făcù de grăi slobod, și intrând în cetate infruntà pre cei ce goniau pre creștini, cari erau rătăciți pentru cele deșarte, de socotiau că cele fără de suflet sunt dumnezei. Drept aceea fu bătut pentru aceasta de oarecarele Vachie, către carele răspunzând zise, că de porunca lui Hristos smerindu-se este ținut; iară de și-ar dà pornirea mâniei, nu i-ar stà înainte nici Vachie, nici puterea împăratului lui, ca o nimica și putredă fiind. Deci a trimis împăratul la dânsul două sute de slujitori, pentru groaznicul și înfricoșat chipul lui, și cea nesupusă și nebiruita lui putere. Cari îl găsirà având în mână un toiag, care toiag cu minune dumnezeească a odrăslit, și mergând la împăratul, pe cale împuținându-se pâinile slujitorilor, rugându-se lui Dumnezeu le-a adaos și altele, de care minune mare, slujitorii spăimântându-se crezură în Hristos, și mergând la Antiohia se botezară împreună cu sfântul Hristofor, de către sfântul sfințitul mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, unde în loc de Reprev, s'a numit Hristofor. Deci stând înaintea judecății împăratului, și văzându-l împăratul, și îngrozindu-se,

căzù înapoi cu fața în sus. Și iarăș viindu-și în fire, socotì să-l amăgească cu vicleșug, și să-l îmblânzească cu momele, și pre încet să-l facă să se despartă de Hristos, însă nu de față. Pentru aceea îi aduse înaintea lui două femei frumoase la față, însă curve și gata spre corupție și foarte știute a înferbântà și a învità și a întărâtà porniri și pofte neoprite și turbate de bărbați tineri; dintru care una se chemà Calinica și cealaltă Achilina, și le poruncì să intre la dânsul, și să se meșteșugiască în tot chipul, ca să se împrietenească cu dânsul, și să le îndrăgească cât să-l despartă de credința lui Hristos, și să aducă jertfă la idoli. Pre care Sfântul învățându-le, le scoase din slujirea idolească. Și stând ele de față înaintea împăratului și zicând că sunt creștine, furà date la cumplite munci, care răbdându-le luarà cununa muceniei. După aceea aprinzându-se împăratul cu mânie mare, și ocărînd pre Sfântul pentru chipul feței lui cel ciudat, iară el răspunzând i-a zis, vas primitor de lucrările diavolului, pentrucă aceasta insemnà numele lui Dechie. Deci împăratul a dat răspunsul cel desăvârșit asupra celor două sute de slujitori ce au fost trimiși să prinză pre Sfântul și s'au botezat împreună cu dânsul, cari viind înainte și închinându-se Sfântului, tuturor li s'au tăiat capetele. Iară pre sfântul Hristofor poruncì de-l țintuirà cu piroane, pre o măestrie de muncă făcută de aramă, și de desubtul ei aprinserà foc mare din care fù nevătămat, nu numai nimic pătimind de foc, ci încă și cu piroanele ce-i bătuse ca și cum s'ar fi aflat în repaos. Erà povestind niște lucruri minunate, la mulți necrezute, iară la cei credincioși crezute și bine primite, zicând că vedeà pre oarecarele om, foarte mare și prea înfrumusețat, îmbrăcat în vestminte albe, în cât acopereà și soarele cu strălucirile sale, într'al căruia cap erà o cunună foarte strălucită, și că erau împrejurul lui ostași purtători de foc, cu cari niște negri și grozavi bătându-se se vedeà că-i biruià și-i înfrângeà. Pe urmă însă boerul acel înfricoșat cu mânie întorcându-se, a biruit și a călcat toată puterea vrăjmașului și luà izbândă. Iară noroadele auzind acestea și văzând și pre Sfântul, că fu păzit nevătămat de focul acela ce ardeà sub dânsul, crezurà și venirà către Hristos, și scoaserà pre Sfântul din foc. Ci însă și aceștia au fost tăiați de slugile împăratului, iară sfântului Hristofor îi legarà o piatră de grumaz și-l aruncarà într'un puț. Apoi fiind scos și de acolo de îngeri, fu băgat într'o îmbrăcăminte de aramă arsă, și mai pre urmă de toate îi tăiarà capul. Și se face soborul lui la biserica sa ce este aproape de sfântul mucenic Polievct, și la sfântul marele mucenic Gheorghie ce se află la locul numit Chiparisio.

Intru această zi, pomenirea sfintelor două femei mucenițe, ce au crezut prin sfântul mucenic Hristofor, străpunse fiind cu frigări de la picioare până la umere, s'au săvârșit.

Stih: Satana masă nouă iarăș este având,
Căci înșelătorii pre două femei cu frigări pătrund.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Epimah Gordian.

Stih: Pre pătimitorul Epimah sabia l-a omorât.
Pre dumnezeescul luptător cel ce împrotiva înșelăciunei a stătut.

Stih: Nici cum Gordian de sabie se temeà.
Căci sufletul îndrăzneț spre a se încununà aveà.

Sfinții aceștia mai sus arătați, Epimah și Gordian erau cu neamul din Roma. Deci fiindcă au mărturisit cu îndrăzneală pre Hristos, pentru aceasta prinzându-se și silindu-se de către stăpânitorul ca să se lepede de Hristos și să jertfească idolilor, nu s'au înduplecat; deci, muncindu-se cu feluri de munci, la sfârșit li s'au tăiat capetele, și așà au luat cununile nevoinței. Deci, se săvârșește soborul lor în biserica sfântului mucenic Stratonic.

Intru această zi, sfântul cuviosul mucenic Nicolae cel nou din Vunena, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: O Nicolae îndoită cunună cerească ai luat,
Ca un cuvios și mucenic al Domnului, cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei din Avraam...

Văzând Isaia izbăvirea Mântuitorului care vreà să fie la noi, a strigat va venì. Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Și Dar de proorocie și cunună de mucenie a primit pre sineși Isaia, strigând: Puterea mea și lauda, Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Cu limba ta cea purtătoare de Dumnezeu, Prooroace dumnezeescule, ai pus hotare credinței celei bune, și legi petrecerii, strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Al Mucenicului.

Alergând Hristofor pre calea muceniei cu răbdarea, locuește în lăcașurile cele cerești, strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Slavă...

Văpaia necredinței cu roua bunei credințe o a stins Hristofor, și cu cântări strigà: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia văzând nașterea Fecioarei cea mai pre sus de fire, și strălucirea curăției, strigà: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei din Vavilon...

Fiind îmbrăcat măritul Isaia cu haină de veselie, în chip de mire se veselește acum cu bucurie, și îndestulându-se de dumnezeească desfătare, cu îngerii împreună strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cei ce s'au despărțit acum de Dumnezeu, amăgindu-se de cuvintele dracilor, cu dreptate se ridică din pământul cel sfânt ticăloșii, dupre urmarea cuvintelor proorocului, și nu

pot să cânte: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Mulțimea limbilor părăsind înșelăciunea, a alergat către lumina cea dumnezeească, și s'a alcătuit cu Biserica lui Hristos, precum odinioară a zis Isaia, și acum cu laudă cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Al Mucenicului.

Valul nebuniei idolești care loveà cu semeție, s'a sfărâmat de împotrivirile cele vârtoase, cu tărie ale mucenicilor, celor ce au primit primejdii pentru Hristos, și cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Imbrăcându-te frumos cu haină mohorâtă împărătească, văpsită din sângiurile tale mucenice Hristofore nebiruite, dănțuești împreună cu cetele îngerilor, și Ziditorului tău îi cânți: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioara Maica prunca, ține în brațe ca pre un prunc pre Cuvântul cel ce dă viață tuturor, și toate le-a făcut, precum mai'nainte a zis Isaia, carele cu bucurie strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Tinerii în Vavilon, cu dumnezeească râvnă fiind aprinși, „îngrozirea tiranului și a văpăii bărbătește o au călcat, „și în mijlocul focului fiind aruncați, rourându-se au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Stând luminat înaintea scaunului Stăpânului puterilor, cuprinsule de Dumnezeu, și de slava lui te veselești, culegând rodurile credinței tale celei bune, prea fericite. Pentru aceea toți te fericim pururea pomenite.

Veniți acum cei ce poftiți, de luați din Darul luminii celei proorocești, să ne apropiem cu osârdie și cu poftă necurmată, la cartea Isaiei cea plină de dumnezeească cunoștință, și să ne umplem de dumnezeească lumină.

Cu însuflare înțelepțitoare arătat luminându-te Isaie, de Dumnezeu purtătorule, luminezi pre toți cei ce săvârșesc pomenirea ta, rugându-te ca

să afle ei mântuire și bucuria cea veselitoare.

Al Mucenicului...

Primind luminată cunună, ca un biruitor Hristofore pururea pomenite, împărățești împreună cu Stăpânul, cel ce te-a întărit pre tine în munci, și ți-a tins ție mână purtătoare de viață, ca să biruești pre începătorul răutății

Slavă...

Spălându-te frumos cu sângele muceniei te-ai luminat prea mărite, și acum cu bucurie ai intrat în cămara fecioarelor împreună cu Mirele; deci nu înceta a cere lumii pace, Mucenice slăvite.

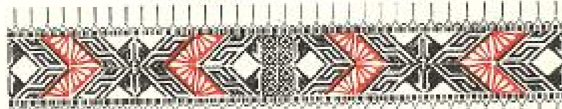
Și acum, a Născătoarei

Pre jeratecul cel înțelegător pre carele l-a văzut Isaia, porți în brațele tale prea curată mireasă a lui Hristos Dumnezeu, unindu-se cu chipul nostru, și dăruind lumii mântuire; pentru acea toți te fericim.

„ Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toți te slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul Apostol Simon Zilot.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Apostolului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Simon cel minunat, lauda apostolilor, ca o rază strălucită a străbătut marginile, izgonind negura mulțimii dumnezeilor, cu dumnezeeștile sale învățături cele de mântuire și de lumină purtătoare, și pre toți i-a luminat, să slăvească în trei fețe o Dumnezeire, nedespărțită și nedeosebită.

Simon cel de Dumnezeu insuflat, învățătorul păgânilor cel prea luminat și prea cinstit; mreaja cea dumnezeească, care a vânat dintru adâncul pierzării, propoveduitorul cel prea adevărat al teologhiei celei înalte, pre toți i-a ospătat acum cu iscusință la cunoștința lui Hristos, puindu-le înainte ospăț vesel isprăvile sale.

Simon apostolul, încunjurând marginile, ca o roată învârtindu-se, tot pământul nebuniei idolești a ars, și cu buna credință luminându-l, făclii lumi-

noase, a aprins credincioşilor, măritul. Şi pre toţi i-a luminat, ca să slăvească în trei Ipostasuri o Dumnezeire nedespărţită şi nedeosebită.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cu nume de rîvnă numit chemându-te, Simone vrednicule de minune, râvnind ai râvnit lui Dumnezeu Atotţiitorului, şi de dumnezeeşti minuni plin te-a arătat; că fierbinte râvnă având, numit cu nume, de râvnă te-ai chemat Fericite, şi cu împărtăşirea asemenea chemare ai câştigat. Pentru aceasta înalt fiind, şi cu cetele cele înalte locuind, roagă-te de Dumnezeu văzătorule, lui Hristos Cuvântului Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Simone pururea pomenite, din izvorul desfătării ai băut, şi dela Dumnezeu înţelepţindu-te ai adăpat pre cei ce doriau cu căldură de cunoştinţa lui Dumnezeu, pre Hristos urmând; la carele acum cu bucurie ai mers, îndumnezeit fiind cu slava Treimii cea prea luminată, şi pacea cea fără măsură puternică.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Simone prea minunate, la frumuseţea cea dumnezeească privind cât este prin putinţă, şi văzându-o prin mai bună împreunare, şi îndulcindu-te de dânsa, şi îndumnezeindu-te cu primirea fiească, la unul cel dorit şi fericit, bucurându-te ai ajuns, de Hristos propovăduitorule pururea pomenite, împreună cu îngerii acum sălăşluindu-te.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Simone prea fericite, lui Dumnezeu şi oamenilor te-ai arătat credincios mijlocitor cu Darul. Şi acum cu rugăciunile tale cele cu bună îndrăzneală milostiv făcându-ne nouă pre Hristos, nu înceta rugând pre Domnul totdeauna, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Făptura ca un vultur ce zboară pre sus o ai străbătut Simone prea sfinţite, ucenice al Mântuitorului şi apostole, şi înşelăciunea idolilor toată cu învăţăturile tale cele ca focul răsunătoare, ca o uscăciune arzându-o, pre păgâni din adâncul necunoştinţei la dumnezeeasca cunoştinţă i-ai adus. Şi acum lui Hristos te roagă, ca să fie nouă milostiv în ziua judecăţii.

Şi acum, a praznicului.

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Simone, roagă pre milostivul Dumne-

zeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al apostolului, Şi acum, al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 2-lea.

Podobie: Ceea ce eşti izvorul...

Vânând cu mreaja limba apostolilor cea lăudată, a învăţat marginile pământului ca să se închine ţie împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta întăreşte Biserica ta, şi trimite credincioşilor binecuvântarea ta, unule Milostive şi iubitorule de oameni. De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului:

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Soarele dreptăţei Hristos ca un luceafăr te-a trimis pre tine ca să luminezi tot pământul, mărite apostole Simone, cu dumnezeeştile tale rugăciuni străluceşti, şi cu dumnezeească lumina cea neapusă luminezi pre toţi cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8 şi al Apostolului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu cântări slava apostolului Simon.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Se cântăm noroade...

Intre cei de sus stând înaintea Stăpânului, celui ce te-a prea mărit pre tine, şi ucenic al său luminat te-a arătat, Apostole minunate luminează sufletul meu, ca să laud dumnezeească pomenirea ta.

Toată îndestularea bunătăţilor ţie Hristos ţi-a dăruit, şi înălţările dumnezeeştilor daruri, apostol pre tine arătându-te cu judecată prea dreaptă, unul cel drept, de Dumnezeu grăitorule.

Slavă...

Raza Duhului care s'a pogorît preste tine, din Cer luând Apostole, cu foc însuflat de sus te-ai făcut, arzând toată înşelăciunea mulţimei dumnezeilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu firea cea muritoare şi stricăcioasă, nemuritoare şi nestricăcioasă Mântuitorule o ai arătat, în pântecele cel prea curat al prea sfintei Fecioarei celei ce n'a ştiut de nuntă sălăşluindu-te, înnoind chipul firei omeneşti.

Catavasia Praznicului.

Peasna 3, Irmos

Nu este sfânt ca Domnul...

Dumnezeiască taina întrupărei, te-ai învățat apostole Simone de Dumnezeu primite, dela însuși Mântuitorul, rază mai pre sus de lume luând.

Slavă...

Cuvântul cel fără început și pururea veșnic, pre tine slujitorul său Simone minunate, cu strălucirile dumnezeescului Dar cele prea luminate din destul te-a luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Sfeșnicul cel cu totul de aur mai 'nainte te-a însemnat pre tine Născătoare de Dumnezeu, care vrei să porți lumina cea neînserată, care luminează lumea cu razele dumnezeirii, pre Hristos Dumnezeul nostru.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 3-lea

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu raza cea luminoasă a dumnezeescului Duh, întunerecul mulțimei dumnezeilor ai risipit, și inimile credincioșilor le-ai luminat, cu glas vestind mântuitoarele dogme, și ai stricat basmele elinești, Simone mărite. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Din muntele cel umbros...

Tot fiind vistierie a darurilor evanghelicești, plin de daruri fiind, lumină lumii și sare în tot pământul, Simone prea fericite te-ai făcut.

Despre vederile cele urâte ale trupului te-ai întors, și lumina cea fără materie a Dumnezeirii a vedeà te-ai învrednicit, a celui ce a luat chipul materiei omenești, vrednicule de minune.

Slavă...

Simone ucenice al vieții celei nestricăcioase, omoară păcatul nostru cel viu, cu puterea cea de viează purtătoare a Dătătorului de viează, a căruia lucrare ai luat.

Și acum, a Născătoarei:

Intocmai fiind cu Părintele tău dupre ființă, întocmai cu oamenii te-ai făcut dupre fire, din prea curata Fecioară trupul nostru Stăpâne luând.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoștinței...

Cu foc văzut Darul Duhului, tu prea fericite ai luat cu osârdie, în foișor șezând.

Slavă...

Ca cel ce înalt ai fost în lăcașurile cele prea înalte locuind, înalte și mari învățături nouă ne-ai adus.

Și acum, a Născătoarei:

Legea trecând Fecioară, întru nașterea ta a încetat, și ne-a înflorit nouă Darul, și dreptatea a răsărit.

Peasna, 6 Irmos:
Haină luminoasă dă-mi...

Cu nume de râvnă fiind numit, Simone vrednicule de minune, cu râvnă ai râvnit pentru Domnul și Dumnezeul cel atotputernic.

Slavă...

Pre tine însu-ți lucrător de dumnezeești minuni Mântuitorul te-a arătat, dându-ți ție putere, cu lucrarea bunătăței sale.

Și acum, a Născătoarei:

Să se astupe gura cea necredincioasă, a celor ce nu te cunosc pre tine, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești cu totul fără prihană, și fața lor întru rușine să se îmbrace.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Pre cel ce cu tărie a pus învățăturile înțelepciunei în sufletele bine credincioșilor, cu laudă să fericim toți pre Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului slavei acum stă, și cu cei fără de trupuri se veselește, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Pomenirea apostolului ca o zi de mântuire toți să o lăudăm acum, și cu bună credință să o fericim, căci aceasta în toată lumea ca un soare strălucește, gonind cu razele luminei pre toată negura, și luminând pre cei ce cu dragoste săvârșesc pomenirea lui, și cu iubire o cinstesc. Pentru aceasta cu osârdie să ne adunăm lăudându-l pre dânsul, căci acesta stă înaintea lui Hristos, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună în 10 zile, pătimirea sfântului apostol Simon Zilotul, adică râvnitorul.

Stih: Se vede Hristoase că Simon acestea ție zice:
Râvnind patima ta, sufer moarte pre Cruce.
In a zecea zi Simon cel cu suflet mare.
Pre lemn a suferit răstignire.

Acesta este Simon carele și Natanail se numește, cel ce a fost mire la nunta cea din Cana, la care nuntă fu chemat Hristos cu ucenicii săi, și a prefăcut apa în vin. Deci văzând Simon minunea aceasta a lăsat mireasa, nunta și casa, și a urmat după Hristos prietenul, și făcătorul de minuni și aducătorul de mireasă, și Mirele sufletelor celor curate. Și a fost cu apostolii în foișor, când s'a pogorât Duhul în chip de limbi de foc, și umplându-se de aceasta și încunjurând mai tot pământul, a ars toată înșelăciunea mulțimei Dumnezeilor, și trecând prin toată Mauritania și prin Africa a propoveduit pre Hristos, și după aceea mergând în Britania, și luminând pre mulți cu cuvântul Evangheliei, fu răstignit de cei ne-

credincioși, și îngropat acolo; și precum a avut râvnă fierbinte spre atotțiitorul Dumnezeu, a dobândit și numele dupre chipurile și obiceiurile sale.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici și frați: Alfiu, Filadelf și Chiprian.

Stih: Filadelf cu iubire de frați spre sabie s'a aflat,
Căci împreună cu frații dumnezeească cunună a luat,

Aceștia erau din locul Vascanonilor din cetatea Prefecton de bun neam și străluciți cu averea, fii fiind ai oarecăruia Vitalie domnitor aceleiași cetăți Preiecton, crescuți fiind întru religiositate și întru citirea dumnezeeștilor Scripturi de oarecarele sfânt bărbat Onisim, carele propoveduià pre Hristos. Deci mai întâiu a fost cercetați de un oarecare Anghelion, ce erà trimis de la Roma cu cărți împărătești, și de acesta au fost trimiși la Roma către Lichinie, iară acesta i-a dat spre cercetarea lui Valerian, de carele au fost trimiși la Potiola, către guvernatorul Diomid, și acesta i-a trimis pre ei către Tertil ce cârmuià stăpânirea Siciliei. Deci dela fiecare guvernator din cei ziși au suferit sfinții feluri de munci, de care una numai de ar fi suferit altul, cu adevărat ar fi obosit, s'au ar fi murit, atâta erau de grele și nesuferite acele munci. In sârfșitdela Tertil și-au primit fericitul sfârșit, căci lui Alfios täindu-i-se limba, iară Filadelf fiind întins pre grătar de fier înfocat, și Chiprian fiind băgat într'o tigae înfierbântată; și așa acești trei purtători de biruință s'au mutat la cele cerești.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Isihie mărturisitorul.

Stih: Isihie având viață liniștită,
Cu pașnic chip la Dumnezeu se mută.

Acest cuvios Isihie erà din cetatea Adrapinonilor, dar erà bărbat bun și blând și dupre purtarea numirei, potrivit avându-și obiceiul cu numele. Deci rugându-se lui Dumnezeu ca să-i arate lui un loc întru carele fiind osebit, va sluji și va bine plăceà lui, i s'a descoperit să se ducă spre părțile mărei, la muntele ce se zice Meon, unde ducându-se și multă vreme petrecând, apoi de acolo pogorându-se spre mare, și făcând aproape casă de rugăciune sfântului Andreiu și rămășița vieții petrecându-și întru sihăstrie și răbdare, și multe lucrări de minuni săvârșind, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Lavrentie cu pace s'a săvârșit

Stih: Oarecarele schimb Lavrentie cu Dumnezeu a prelucrat,
Prin ostenele luând Edemul, cel de ostenele depărtat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:
Tinerii evreești...

Minunată râvnă având Simone, înțelepțește Zilotis te-ai chemat, și obiceiu asemenea chemărei ai arătat, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Impreună cu Cuvântul dănțuind, și împreună cu dânsul fiind, împărăției celei de acolo te-ai împărtășit, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Slavă...

Cu înșelăciune din buna

moştenire pre strămoşi de demult i-a gonit şarpele; iară tu Maica lui Dumnezeu pre aceia i-ai chemat, binecuvântat este, Preacurată, rodul pântecelui tău.

Peasna 8, Irmos.
Muziceştile organe...

Cât sunt de frumoase picioarele tale Simone, bine cuvioasă este şi limba ta, care a grăit slava lui Hristos, şi a îndemnat să strige: Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu podoabe strălucite fiind împodobit, şi raze de minuni din tine trimiţând, te-ai cunoscut Simone, sămânţă binecuvântată la noroadele care strigă: Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Mintea nu poate să spue naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, şi cuvântul a grăi slăbeşte, că pre Dumnezeu zămislind l-ai născut Fecioară; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Să cinstim popoare...

Arătat te-ai făcut marginilor, cu lumină strălucind, şi focul Duhului luând, la chip luminos te-ai arătat. Pentru aceasta pre tine te fericim.

Slavă...

Cu totul lui Dumnezeu aducându-te, cu dânsul te-ai împreunat, pre carele acum roagă-l de Dumnezeu arătătorule, pentru noi cari cu credinţă şi cu dragoste te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce s'a arătat solitoare de mântuire tuturor oamenilor, şi lumea a luminat cu strălucirile dumnezeeştei curăţii cu cântări să o slăvim.

SVETILNA.
Podobie: Femei auziţi glas...

Insuţi văzătorule şi Apostole a lui Hristos cel prea milostiv, cere pace la toată lumea, şi biruinţă iubitorului de Hristos rege, şi nouă iertare de greşeli şi mântuire, tuturor celor ce te lăudăm pre tine, Simone, ca pre un ucenic de Dumnezeu grăitor.

Slavă, altă podobie:
Cu Duhul stând bătrânul...

Intorcându-ţi mergerea picioarelor tale celor înfrumuseţate, te-ai întărit către cărarea cea cerească, bucurându-te Simone apostole, şi stând înaintea Treimii, vezi pre Fiul în Tatăl, şi pre dumnezeescul Duh. Pentru aceasta cu credinţă prăz-

nuim prea sfinţită şi dumnezeească pomenirea ta.

Şi acum, a Praznicului.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Apostolului 3, glasul al 4-lea.

Podobie Ca pre un viteaz...

Cu trestia Darului, ai tras pre oameni din adâncul deşertăciunei, Simone mărite, plecându-te Fericite voilor învăţătorului, celui ce ţi-a luminat mintea ta preste tot, şi apostol şi de lumină purtător şi cinstit de Dumnezeu grăitor te-a arătat, al Dumnezeirii lui celei necuprinse.

Strălucirea Duhului preste tine s'a pogorât în chip de foc, şi dumnezeesc vas te-a făcut pre tine Fericite, cel ce cu osârdie ai gonit negura nedumnezeirii, şi lumea ai luminat, cu strălucirea prea înţeleptelor tale cuvinte, de taine grăitorule, vârful apostolilor, Simone de Dumnezeu înţeleptite prea fericite.

Cu strălucirile propoveduirei, pre cei ce dormiau întru întunerecul necunoştinţei, mărite, i-ai luminat, şi i-ai arătat dumnezeescule, prin credinţă fii Stăpânului şi Dumnezeu, a căruia patimă şi moarte ai râvnit, şi slavei moştenitor te-ai făcut, ca un înţelept şi de Dumnezeu grăitor, şi ucenic prea adevărat.

Slavă, glasul al 8-lea.

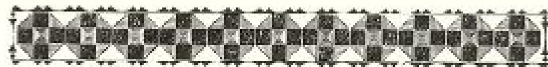
Ucenice al Mântuitorului şi apostole, Simone Zilote prea mărite, şi al nostru păzitorule de cetate, şi al lumii propoveduitorule cel glasnic, roagă-te neîncetat să ne scape pre noi din nevoi, şi să izbăvească sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului:

SLAVOSLOVIA CEA MARE.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâiu şi Otpustul deplin.

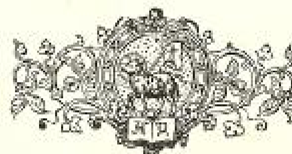

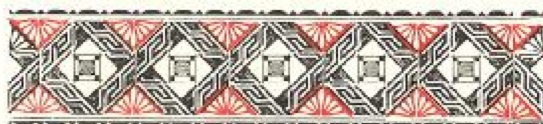
LA LITURGHIE.

Fericirile pe 8, din Canonul Praznicului, Peasna cea de rând pe 4. Şi din al Apostolului Peasna 6 pe 4. Prochimenul, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, Dumnezeu pre noi Apostolii cei mai de pre urmă...* Aliluia, glasul 1-iul: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea venit-a Iisus în patria sa...*

CHINONICUL:

In tot pământul a ieşit vestirea lor...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Mochie, şi înnoirea Constantinopolei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Praznicului şi

Şi ale Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Împărăteasa cetăţilor, îşi închină acum întărirea ei la Doamna făpturei, căci printr'însa se şi întăreşte, şi pre neamurile cele împrotivnice, şi pre vrăjmaşii cei cu grumajii înalţi, îi supune sub picioarele credincioşilor ei împăraţi, strigând: Tu Fecioară, eşti întărirea şi coroanei şi sceptrurilor şi împăraţilor..

Ale Mucenicului, asemenea...

Ca soarele cel luminos ai răsărit de către apus, luminând toată lumea cea de sub soare, cu fulgerile chinuirei, cugetătorule, de Dumnezeu fericite, frumuseţea pătimitorilor, podoaba preoţilor, întru o stare cu sfinţii îngeri, cel ce ai pierdut puterea înşelăciunei, de Dumnezeu fericite Mochie.

Infierbântându-te de buna credinţă, şi ascuţindu-te cu chinuirea, şi cu bărbăţia îngrăşindu-te Mochie, te-ai făcut ca o sabie ferecată din Cer, carele pierzi de tot taberile vrăjmaşilor, pururea pomenite. Pentru aceea astăzi prăznuim cu dragoste sfântă şi purtătoare de lumină pomenirea ta, lauda şi slava Mucenicilor.

Şi cu roate zdrobindu-te, şi de foc topindu-te, şi cu fiarele luptându-te Fericite, şi cu mutarea chinuindu-te şi de sabie tăindu-te, nu te-ai lepădat de Hhristos, nu ai jertfit idolilor. Pentru aceea ai primit cununile biruinţei, şi te-ai unit cu cetele celor fără de trup, rugându-te pentru lume.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Troparul Praznicului, Slavă.

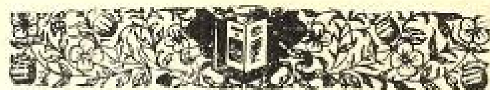
Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor...

Caută la sfârşitul cărţei.

Şi acum, Troparul Innoirei, glasul acelaş.

Cetatea Născătoarei de Dumnezeu cu cuviinţă îşi închină întărirea ei, la Născătoarea de Dumnezeu; căci întru dânsa s'a întărit să vecuiască, şi printr'însa se păzeşte şi se întăreşte, strigând către dânsa: Bucură-te nădejdea tuturor marginilor pământului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Mucenicului pe 4.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Păzeşte Stăpâne cetatea ta, care o ai întărit cu turnuri, şi o ocroteşte pre dânsa de vrăjmaşii de alt neam, şi de războae dintre neamul ce este întru dânsa, de sabie, şi nemişcată de cutremur; şi o fereşte de moarte şi de foc, şi de foamete.

Indreptează-mi Fericite, slăbiciunea cugetului meu, către lăţimea laudelor tale, şi trimite lumină inimii mele, ca să laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi mărită, Mucenice prea lăudate.

Cu ferul şuviţându-te şi de foc topindu-ţi-se grăsimea, te-ai făcut mai lămurit decât aurul, şi pecete patimilor lui Hristos, şi credinţei ajutor, de Dumnezeu fericite Mochie.

Ca pre o stea mult luminoasă te cunoaşte pre tine Biserica, ca pre unul ce cu lumina patimilor tale luminezi temeiul ei fericite Mochie prea înţelepte, podoaba mucenicilor.

Slavă...

Cu sângiurile tale ai înecat nedumnezeirea, şi cu nevoinţele tale cele de luptă ai rănit pre vrăjmaşul, şi arzându-te de foc, ai ars toată deşertăciunea necredincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pricină de bucurie te-ai arătat nouă Preacurată, ca una ce ai primit toată plinirea Dumnezeirii; pentru aceea toţi dintr'un glas strigăm ţie împreună cu îngerul: Bucură-te ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Cetatea ta Stăpâne, împărăteasa cetăţilor lăudându-se întru tine, ţie Impăratului şi Dumnezeului ţi-a închinat ziua ei cea mântuitoare.

Cu puterea Crucii întărindu-ţi slăbiciunea ta Mochie, fără îndoială ai mers către chinuri şi către lupte. Pentru aceea ai surpat pre şarpele cel cu laudă mare.

Prin moartea cea vremelnică ai câştigat laudă nemuritoare, prin durerile trupului ai aflat desfătarea cea veşnică precum ai poftit, Mucenice nebiruite.

Slavă...

Prin dragostea cea desăvârşită dela stricăciune către nestricăciune te-ai mutat, şi ai încăput bucurându-te, făcându-te părtaş îngerilor Mochie.

Şi acum, a Născătoarei :

Inţelepciunea lui Dumnezeu aflându-te pre tine lăcaş prea curat, s'a întrupat din prea curate sângiuirile tale, şi după naştere te-a arătat nestricată.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune şi în „putere şi în bogăţie ne lăudăm, „ci întru tine înţelepciunea Tatălui cea ipostatnică Hristoase. „Că nu este sfânt afară de tine, „iubitorule de oameni."

Condacul şi Icosul Praznicului.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Stea ai răsărit dela apusuri pătimitorule şi ai luminat toată lumea cu lucirea dumnezeeştilor tale chinuri, şi ajungând legat la împărăteasa cetăţilor, teai deslegat prin sabie Fericite, şi te-ai suit către cetatea cea de sus, ca să fii cu Hristos, mărite Mochie.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Intărindu-se cu sceptru împărăţiei cetatea ta, la tine şi-a pus acum toată nădejdea Mântuitorule. Pre care păzeşte-o Impărate a toate, şi o mântueşte din nevoi; şi de la vrăjmaşii cei răi.

Strujindu-ţi-se trupul preste tot, te-ai desbrăcat de hainele cele de piele ale omorârei celei de demult, şi te-ai îmbrăcat cu podoaba nestricăciunei, şi te desfătezi de lemnul vieţii veselindu-te.

Adâncimea nedumnezeirii nici cum nu te-a înnecat, căci Ziditorul cu mâna lui cea tare te-a mântuit pre tine. Râurile chinurilor nu au mişcat turnul sufletului tău cel nestrămutat înţelepte Mochie.

Slavă...

Impodobindu-te cu vederea cea bună a bunătăţilor prea mărite, te-ai luminat cu durerile pătimirei celei făcătoare de bunătăţi, şi răbdând sfărâmări şi rane te-ai asemănat îngerilor, ca un fără de trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce a zidit toate cu voirea lui, şi-a zidit luişi trup din sângiuirile tale, şi unul în două firi se naşte, Maică Fecioară, mântuindu-ne pre noi cu bunătatea sa.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Cetatea ta avându-te pre tine, Hristoase, scăpare tare, la tine se pleacă, și întărindu-se cu credința ta, se împuternicește pururea.

Cu sângiurile tale s'a sfințit pământul, Fericite, cu ranele tale s'a rănit mulțimea dracilor, cugetătorule de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Cinstita Biserică avându-te pre tine mărgăritar luminos și cinstit, în stema sa se înfrumusețează prea fericite.

Slavă...

Mucenicul tău câștigându-te pre tine puterea cea țiitoare asupra vrăjmașului celui nevăzut, a acestuia puterea cea fără tărie o a surpat Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Pre lumina cea mai pre sus de ani, pre strălucirea Tatălui ne-ai născut nouă mai pre sus de cuvânt, făcându-se om, din bogăția bunătăței, prea curată Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Cetatea împărăteasa cetăților, astăzi, și-a închinat ție, Mântuitorule, toată întărirea ei, pre care să o păzești nevătămată de tot felul de răutate.

Cu dragoste și cu nădejde și cu credință, puitorul cel mare de nevoințe a întrarmat pre ostașul cel tare al bunei credințe; pentru aceasta a surpat tăria înșelăciunei.

Despărțitu-ți-ai cugetul de dragostea cea către trup, și cu voire necurmată uitându-te la frumusețea Mirelui, întru nimica ai socotit muncile prea lăudate.

Slavă...

Adâncul muceniei neudat ai trecut, și către limanurile cele bune și cele de sus cu toată avuția ai ajuns, primind cununa biruinței.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Hristos cel ce este adâncimea milostivirei, scoate-mă din adâncimea păcatelor, ca una ce singură ești milostivă. Și mă mântuește de vătămarea cugetelor celor împrotivnice.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre întărirea bunei credințe...

Intrarmându-te cu pavăza

bunei credinţe, taberile necredincioşilor le-ai sfărâmat sfinţite Mucenice, şi cunună dela Domnul ai primit Mochie; pentru aceasta şi cu îngerii bucurându-te, mântueşte de primejdii pre cei ce te laudă pre tine, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Având suflet spurcat şi trup învăluit de nenumărate ispite şi de turburarea cea cumplită, nu îndrăznesc, nici pot a grăì laudele tale prea fericite sfinţite Mucenice; ci ca unul ce eşti izvor, spală greşelile mele cele multe, şi te roagă ca să mi se dea cuvânt spre a deschide gura, ca unul ce te rogi neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Mochie.

Stih: Pre tine cel ce de nebuneasca înşelăciune joc ţi-ai bătut,
Mochie necredincioşii cu sabia te-au omorât,
Bine cugetătorul Mochie în a unsprezecea zi, tăierea capului primi.

Acesta a fost în zilele împăratului Diocliţian şi ale lui Laodichie antipatul Europei. Şi erà preot al sfintei bisericii lui Dumnezeu celei din Amfipol. Părinţii lui se numeau Eufratie şi Eustatia, trăgându-se din Roma cea veche, de bun neam şi bogaţi. Iară sfântul Mochie se nevoieà pururea la învăţătură şi propoveduia pre Hristos, şi porunciù tuturor, şi-i sfătuià, să se apere de rătăcirea idolilor. Deci făcând antipatul jertfă la mincinosul dumnezeu Dionis, şi adunându-se închinătorii de idoli, iară Sfântul apropiindu-se, a răsturnat jertfelnicul, şi prinzându-l mărturisi pre Hristos, Dumnezeu adevărat; şi mai întâiu spânzurându-l, apoi l-a strujit pre tâmple şi preste fălci şi pre coaste. După acestea aprinzând un cuptor cu smoală şi cu câlţi şi cu viţe atâta cât se înălţă văpaia ca la şapte coţi, îl băgară în mijlocul focului. Şi cuprinzându-l focul, l-a păzit sănătos, şi se vedeà cum că umblà Sfântul în cuptor şi cu alţi trei bărbaţi slăviţi, dintru care faţa unuia străluceà mai mult de cât razele soarelui. Şi a ieşit Sfântul nears şi sănătos, neatingându-se focul nici măcar de părul lui, care foc vărsându-se afară, a ars de tot pre antipatul şi pre nouă bărbaţi dintr'acei ce erau cu dânsul, atâta cât nu s'a aflat nici măcar o mică parte din trupurile lor după ce s'a potolit focul.

Deci, după ce a ieşit sfântul nevătămat din cuptor, atuncea a fost băgat în temniţă de Talasie prinţul; după aceea sosind antipatul Maxim, fu scos la întrebare, şi nesupuindu-se ca să se lepede de Hristos, ci mai vârtos aevea mărturisindu-l, a fost legat de două roate, de care fu călcat şi zdrobit, şi izbăvindu-se dintr'acele roate prea minunat, fu dat la fiare dar nici acelea nu-i stricară nimic. Pentru aceasta tot poporul a strigat ca să-l slobozească şi fu trimis către stăpânitorul Filipisie la Pesintupol cetatea Trachiei, care acum se chiamă Iraclia. Şi de acolo se trimise la Vizantia unde şi capul i s'a tăieat. Şi atunci fu îngropat cu o milă de loc dela cetate în laturi. Iară după aceea zidindu-i marele Constantin o biserică înfrumuseţată şi de mult preţ, fu mutat Sfântul într'însa. Şi se face soborul lui în cinstita şi prea sfânta sa mucenie.

Întru această zi săvârşim pomenirea facerei adică a înnoirei de Dumnezeu păzitei şi de Dumnezeu măritei cetăţi a Constantinopolei, mai ales a dăruirei sau a închinărei ei la păzirea prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Mariei, şi ocrotirei celei de către dânsa.

Stih: Ziua înnoirilor tale mi se cuvine a o cinsti,
O cetate! căci întru tine naşterea mea mi se întâmplă a fi.

Întru această zi, sfântul mucenic Dioscor cel nou.

Stih: Basnă erà cum că Dioscorii într'o zi erau vieţuind şi în alta murind,
Iară mucenicul Dioscor pururea vieţueşte tăiat fiind.

Acesta erà de neam din Mitropolia Smirneilor, şi pentru credinţa lui Hristos aducându-se înaintea mai marelui cetăţii, şi mărturisind aevea că este creştin, a fost legat şi băgat în temniţă. Apoi iarăş aducându-se la întrebare şi stând tare în credinţă, a fost omorât din porunca aceluiaş judecător.

Întru această zi, sfântul noul mucenic Arghiros Tesalonicheanul, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute şase.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce a mântuit în foc...

Această cetate a ta Hristoase care o ai întărit cu turnuri, păzeşte-o de foamete şi de moarte şi de toate războaiele şi de necazuri, ca cu mulţămită să strige ţie: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Aruncându-te în cuptor, ai aflat răcoritor pre Cuvântul cel ce a mântuit pre cei trei tineri în chip îngeresc, strigând prea fericite: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Împotriva săbiilor şi a focului şi a uneltelor celor herestruitoare, ai stătut bărbăteşte, Mucenice, întărindu-te cu putere dumnezeească, şi cu veselie strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Cu râurile sângiurilor tale ai stins văpaia înşelăciunei, iară cu focul răbdărei ai ars uscăciunile cele aprinse ale idolilor, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine pururea Fecioară izvorul cel nemuritor, ca pre una ce ai născut nouă apa cea de iertare, pre Iisus Hristos, te lăudăm strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Cetatea cea ce stăpâneşte acum toate cetăţile, şi-a închinat întărirea ei puterii tale, Stăpâne, pre care o şi păzeşte nevătămată pururea de nădejdile tuturor limbilor, căci strigă ţie cu credinţă Indurătorule, şi bine te cuvintează pre tine Hristoase în veci.

Roşind porfira din sângiurile tale, şi îmbrăcându-te cu dânsa, în loc de sceptru

purtând arma cea nebiruită, Mochie, împărăţeşti împreună cu Impăratul a toată lumea, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca soarele astăzi a răsărit în lume pomenirea chinuirei tale, luminând pre toţi, boalele izgonind, şi ferindu-ne de răutatea dracilor, întru care cu bucurie te lăudăm, Mochie mărite, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu sângele pătimirei tale alcătuindu-ţi căruţa, de Dumnezeu înţelepţite, te-ai ridicat către cele cereşti, şi ai ajuns către cetele puterilor celor înţelegătoare, şi către cetele răbdătorilor; cu cari împreună stând înaintea Treimii, roagă-te pururea pentru cei ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine s'a văzut cărările Impăratului puterilor celui mare, uşă cerească, Fecioară neispitită de nuntă, ceea ce ai ridicat de pre pământ frământătura oamenilor. Pentru aceea pre tine Fecioară te lăudăm, şi te prea înălţăm în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit; atuncea fiind închi„puită, iar acum lucrată; pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lău„daţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Eva adică prin boala...

Păzeşte cetatea ta, Mântuitorule, izbăvindu-o de toate întâmplările, dând regelui biruinţe, supuind trufia vrăjmaşilor, prin rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine mai presus de fire şi ale sfinţilor tăi, mult milostive.

Făcându-te fericit şi plin de lumină, şi cinstindu-te cu patima, ai încăput înlăuntrul cămărei celei de Mire, veselindu-te împreună cu fecioarele cele înţelepte, şi priveşti frumuseţea cea neasemănată, ale căruia arătări le-ai avut mai din 'nainte.

Pătimind mai 'nainte într'alte cetăţi, ai ajuns la cetatea Vizantia, Mucenice pururea pomenite, întru care ai primit sfârşitul nevoinţelor tale şi cununa biruinţei, ca un pătimitor nebiruit; pre care păzeşte-o prin rugăciunile tale.

Slavă...

Aflat-ai împărăţia cea ne-

mişcată ca o răsplătire dupre adevăr a durerilor tale, şi întărindu-te cu dorirea te-ai apropiat către pomul vieţii, prea fericite, făcându-te părtaş lui Dumnezeu Mucenice, vrednicule de minuni Mochie.

Şi acum, a Născătoarei:

Urmând cuvintelor tale totdeauna te slăvim pre tine, o Fecioară, căci pre Cuvântul carele a strălucit din Tatăl mai 'nainte de veci, l-ai născut nouă negrăit, precum bine a voit; pre carele dupre vrednicie îl slăvim.

Irmosul...

Eva adică prin boala neas- „cultării, blestem înlăuntru a a- „dus, iară tu Fecioară de Dum- „nezeu Născătoare, prin odras- „la purtării în pântece, lumii „binecuvântarea ai înflorit. „Pentru aceasta toţi te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

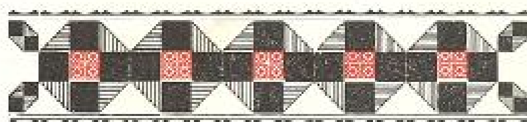

LA LITURGHIE.

Fericirile Praznicului, Prochimenul Sfântului, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule rugăciunea mea... Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, întăreşte-te...* Evangelia dela Ioan: *Zis-a Domnul: Precum m'a iubit pre mine Tatăl...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Pomenirea celor dintru sfinţi părinţilor noştri arhiepiscopi: Epifanie al Chiprului şi Ghermanò al Constantinopolei.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale sfântului Epifanie 3, şi ale sfântului Ghermanò 3. Stihirile sfântului Epifanie, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Legea cea din Scriptură, ţi s'a făcut ţie îndreptătoare către Hristos Epifanie, arătându-ţi strălucitul Dar al Mântuitorului, de cunoştinţa de Dumnezeu, scriindu-se mai 'nainte tăinuit, şi însemnându-se foarte arătat. Care o ai şi vădit prin învăţăturile tale prea lăudate, scriind luminat dogmele cele de Dumnezeu însuflate.

Făcutu-te-ai vestitor legii Darului, descoperitorule de cele dumnezeeşti Fericite, luminând marginile pământului cu dumnezeeştile lumini ale dogmelor tale, şi bârfelele eresurilor cu fierbinţeală răzvrătindu-le, prea înţelepţeşte le-ai scos la iveală cu învăţăturile tale, prea cuvioase, şi ai arătat frumuseţea cea fără prihană a credinţei.

Viaţa cea dumnezeească,

potrivindu-se cu cugetul cel drept slăvitor, te-a făcut pre tine a săvârşì minuni, şi a izgonì semeţia dracilor, şi a vindecà dureri de boale cumplite prin rugăciunile tale Părinte; drept aceea te-a arătat împodobit cu Darul Arhieriei Iisus iubitorul de oameni, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Alte Stihiri ale sfântului Ghermanò, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Cugetul lui Leon cel plin de rea credinţă, cu tărie l-ai surpat Ghermanò, căci s'a lepădat ticălosul de închinăciunea cinstitelor icoane a lui Hristos, şi a tuturor sfinţilor. Dar prin cuvintele tale s'a înfruntat şi a rămas ca unul fără de minte şi fără înţelegere, arătătorule de cele dumnezeeşti.

Leon fiara cea fără de Dumnezeu, cel urît de Dumnezeu, mergătorul înaintea lui antihrist, lepădându-se de închinăciunea icoanei lui Hristos, s'a izgonit din ceata credincioşilor, Cuvioase. Pentru aceea, prin rugăciunile tale cele dumnezeeşti, rugămu-ne ţie Ghermanò, linişteşte această turburare.

Dobândit-ai arătat dorirea cea poftită de demult, descoperitorule de cele dumnezeeşti, căci cu îndrăzneală, dupre cuviinţa sfinţeniei ai mers acum la Stăpânul tău fericite Ghermanò; căruia stând înainte, şi îndulcindu-te de Dumnezeire, roagă-l pre dânsul pentru pacea lumii.

Slavă, glasul al 2-lea.

Măcar că şi erai plecat legilor lui Moisì, fiind odraslă credinţei iudaiceşti, însă Darul lui Hristos strălucind întru tine părinte Epifanie, te-a făcut arătat ucenic Evangheliei păcii. Drept aceea ca un isteţ la minte luând în cuget sfârşitul amânduror testamentelor, te-ai mutat din robie la viaţa cea slobodă; pentru aceea roagă-te pentru noi să ne izbăvim din tirănia vrăjmaşului, şi să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului:

STIHOAVNA Praznicului.

Slavă, a Sfântului Ghermanò, glasul al 8-lea.

Ghermanò prea fericite, vitejeşte ai stătut împrotiva poruncei celei fărădelege, a împăratului celui cu nume de fiară, carele se turbase asupra cinstitelor icoane a Mântuitorului Hristos şi a sfinţilor lui, tunând asupra lui fulgerile cuvintelor tale. Pentru aceasta păgânul nerăbdând îngrozirile tale, la închisori şi izgoniri amare te-a osândit. Ci Dumnezeu, ca pre cela ce multe ai pătimit şi te-ai nevoit pre pământ, te-a învrednicit în ceruri a aflà bogată

plată a ostenelelor tale, căruia nu lipsì a te rugà pentru sufletele noastre.

Și acum, a praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri...

Slavă, Și acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale Sfinților două pe 8.

CANONUL sfântului Epifanie.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Mărirea lui Epifanie a umplut pământul...

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Viețuind cu credință în legea lui Moisì cea din Scriptură, și plecându-te jugului Stăpânului Hristos, te-ai strălucit prea fericite, și te-ai arătat luminător, luminând marginile pământului.

Fiind cuprins de dragostea legii celei dumnezeești, și alegând dreptatea cea din lege din nedreptate, dupre închipuire, părinte Epifanie, ai primit credința Treimii cea mântuitoare, ca dintr' o cunoștință dumnezeească.

Doftor trupului și sufletului, ți s'a făcut ție omul cel cu chip dumnezeesc, ucigând pornirea patimilor, împreună cu asinul tău, și tămăduind cugetul cel necredincios al sufletului tău.

A Născătoarei:

Cel văzut mai înainte în chipul lui Dumnezeu, luând tot chipul meu, cu totul l-a înoit, sălășluindu-se cu dumnezeească cuviință în pântecele tău Preacurată. Pentru aceea toți credincioșii te slăvim pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon al sfântului Ghermanò.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt mărirea lui Ghermanò începătorul păstorilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas și Irmos acelaș.

Cu haina preoției și cu cuvântul Darului fiind înfrumsețat, ai viețuit Fericile, și te-ai arătat doveditor de cele dumnezeești, prin învățăturile tale luminând adunările cele cinstite ale credincioșilor.

Căruță ai fost faptelor celor bune, întru care șezând ai mers către Dumnezeu, părăsind frumusețea lumii, și mărirea cea stricăcioasă, făcându-te cu înțelepciunea ta tăinuitor ceresc.

Slavă...

De către pronia cea dumnezeească cunoscându-te mai înainte, ca un preot glăsuitor de Dumnezeu fiind părinte, ai scăpat de uciderea spurcatului muncitor prea cuvioase, păzin-

du-te pre tine Dumnezeu, cu dreapta cea atotțiitoare.

* Și acum, a Născătoarei:

Ce cântare vrednică îți va aduce ție neputința noastră? Numai pre cea de bucurie, care ne-a învățat pre noi Gavriil: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maică nenuntită.

Peasna 3, Irmos:

Insu-ți cela ce știi...

Văzând cu ochii trupului pre cel ce a dat haină luminoasă celui ce a cerșit milă, l-ai văzut cu cuget pre acela îmbrăcându-se de sus cu haină strălucitoare, și cu Darul cel dumnezeesc, te-ai luminat către credința cea curată.

Auzind cuvinte de bună credință, ai urît traiul cel materialnic, și ai poftit vieață fără materie, iară luând și pre sora ta, ca una ce-ți erà părtașă și cugetului tău, v'ați arătat pereche fericită.

Urând cugetele cele omorâtoare, prea fericite Epifanie, și poftind a slujì lui Dumnezeu celui viu, ai alergat cu credință către călătoria cea dumnezeească și ai luat semn luminat, căderea încălțămintelor tale celor moarte prea fericite.

A Născătoarei:

Ceea ce ești sfințit lăcaș al sfințeniei, cu sfințenie ai născut pre Sfântul sfinților Hristos, cel ce se odihnește întru sfinți, căruia strigăm: Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei tale celei negrăite, iubitorule de oameni.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Dumnezeu prin dumnezeească cunoștință mai 'nainte văzând cunoștința ta cea întinsă și bun neamul sufletului tău, de mâinile celor fără delege a te omorî tu, i-a oprit, și prin înfrânare prea înțelepțește te-ai numărat în ceata feciorelnicilor.

~~Slavă...~~

Strălucirea cea înțelegătoare a dumnezeeștei îndumnei zeiri, arătat dorind ca să o vez- Fericite, Arhieria ta o ai împodobit cu vieață curată, și cu învățături înțelepte, îndreptând turma cu ortodoxia.

Slavă

Suindu-te în scaunul cel mare Părinte, plinirea Bisericii prea o ai luminat cu cântări de învățături, prea lăudate Ghermanò, prea cuvioase, sfinților ule și prea cinstite luminătorule al lumii.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine Preacurată, a înflorit floarea cea neveștejită, toată

omenirea bine mirezmindu-o, cu dumnezeesc mirul firei sale, cel împreună fără început cu Tatăl și cu Duhul, sub ani făcându-se din tine Fecioară prea nevinovată.

Irmosul: glas 1

Insuţi cela ce ştii neputinţa
„ființei omenești, și dupre mi-
„lostivire te-ai închipuit în-
„tr'însa încinge-mă cu putere
„de sus, ca să strig ţie: Sfântă
„este Biserica cea însufleţită,
„a slavei tale celei nepovestite,
„iubitorule de oameni".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna sfântului Epifanie, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul..

Ca Moisì lepădând încălţămintea picioarelor tale, în locul cel sfânt, tainele cele dumnezeeşti ale Duhului te-ai învăţat, şi cu ostenelele pustniciei, omorându-ţi trupul, făptura o ai umplut de prea slăvite minuni. Pentru aceasta și toate noimele cele neînţelese, ale Scripturei celei de Dumnezeu însuflate, le-ai descoperit de Dumnezeu purtătorule părintele nostru Ierarhe Epifanie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a sfântului Ghermanò, asemenea.

Cu sfinţită podoabă îmbrăcându-te Fericite, te-ai arătat apărător Bisericii lui Hristos, şi netemându-te de împăratul cel fărădelege, nu te-ai plecat poruncii lui celei fără de Dumnezeu, ci ai suferit pălmuiri, ocări şi defăimări. Pentru care vrăjmaşul, înfierbântându-se de mânie, în pază te-a pus până la sfârşitul tău. Pentru aceasta strigăm către tine, Ghermanò, părintele nostru: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc, cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Munte umbrit cu Darul...

Rugător ca un rob viind către Botez te-ai făcut printr'însul fiu, şi făcându-te moştenitor adevăratului Dumnezeu, te-ai făcut şi împreună moştenitor cu Hristos, petrecând întru el cu cuviinţă dumnezeească, Epifanie.

Păstorul a văzut faţa ta negrăit mult luminată, şi măritul tău cap mai pre sus de fire, încununat cu mărire şi cu cunună cuvioasă, care erau semnele inimii tale celei curate, pururea pomenite.

Făcutu-te-ai lăcaş dumnezeescului Dar cuvioase, şi arătat ai risipit averea cea vremelnică

pentru Hristos, și ca un judecător isteț la minte părinte Epifanie, ai strâns bogăție veșnică în ceruri nefurată.

Cu ostenelele sihăstriei omorând toate patimile trupului, arătat ai primit strălucirea dumnezeescului Duh, făcând minuni, și tămăduind boalele celor bolnavi, cari cu credință aleargă la tine prea fericite.

A Născătoarei:

*Sfânta sfintelor, Născătoare de Dumnezeu pururea lăudată, nădejdea limbilor, și mântuirea credincioșilor, din tine a odrăslit, izbăvitorul și dătătorul de viață și Domnul, spre mântuirea noastră celor ce te lăudăm pre tine.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Zburdările trupului prea cu înțelepciune omorându-le sfințite tăinuitorule Ghermanò, filosofia o ai limpezit cu lumina-rea minței, prin povățuirea cea duhovnicească tăinuit împodobindu-te, lui Hristos strigi: Slavă puterii tale Doamne.

De prea cinstitele închipuirile lui Hristos, cumplitul păgân vrăjmaș, te silià pre tine să te lepezì căci întru nebunie aruncându-se, de învățăturile tale mărite, arătat a fost mustrat, dar bolind fără tămăduire, nesimțitor a rămas.

Slavă...

Mustrarea graiurilor tale văzând cel numit cu nume de fiară, cu minte închipuită de fiară, te-a surpat înțelepte din scaunul cel sfințit, ci în locul acestuia te-ai îmbogățit cu sfințită lucrare cerească prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Bucurie arătat din Cer aducând ție Arhanghelul Gavriil Preacurată, ți-a vestit, zicând: Dumnezeu va ieșì cu trup din tine Fecioară prea curată, spre mântuirea celor ce cu dragoste te cântă pre tine.

Peasna 5, Irmos:
Cel ce ai luminat...

Cu cuviință ți-ai strâmtat pântecele cu pâine și cu apă, slujindu-te cu sare în loc de bucate, și ai biruit patimile trupului, răvnind în trup vieții celor fără de trup, părinte Epifanie.

Milostivitu-te-ai spre cei topiți de sete în arșița soarelui, și cu bună cuviință începând a face minuni, ai prefăcut vinul în apă ca o slugă prea aleasă, asemănându-te Stăpânului tău Fericite.

Fugit-ai de mărirea oamenilor cea deșartă, și ai locuit în pustiu ca Stăpânul tău, și în is-

pite ai încăput spre luptă stăpânească, nevăzut întărindu-ți-se slăbiciunea.

A Născătoarei:

*Se bucură puterile cerurilor văzându-te, se veselesc împreună cu dânsele mulțimea oamenilor, căci s'a unit prin cel ce s'a născut din tine; pre carele dupre vrednicie îl lăudăm, Fecioară Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Până în sfârșit iubind pre Hristos, primitorule de Dumnezeu, iubit ai fost de dânsul dupre vrednicie, și ai primit adâncul darurilor; căci prin învățăturile tale, înțelepțește ai luminat Biserica.

Cu cântările cele de Dumnezeu însuflate, cetele credincioșilor şi plinirile cele dumnezeeşti le-ai luminat Ghermanò, căci toată întărirea cea cuvioasă a inimei tale Părinte a luminat pre cei ortodoxi.

Slavă...

Bucurându-te ai arătat pătimirile și biruințele mucenicilor, cu laudele şi cu cuvintele cele alcătuite; și îndatăși cu închipuirile cele lucrate din văpseli întru una, le-ai împreunat întru amândouă.

Şi acum, a Născătoarei:

Veselescu-se puterile cele cerești văzându-te pre tine, se bucură cu acelea și adunările oamenilor; căci prin naşterea ta s'au împreunat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea dupre vrednicie te slăvim Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Inconjuratu-ne-a pre noi...

Următorii dracilor, strănepoții Agarei te-au încunjurat pre tine. Iară tu asemănându-te Stăpânului tău, ai făcut bine celui ce'ți făceà strâmbătate, și pre cel cu un ochiu l-ai făcut cu două lumini, părinte Epifanie.

Ziditorul tău odihnindu-se întru tine, te-a arătat organ Duhului, şi la locaşurile Arabilor, te-a făcut Dumnezeu ca pre Moisì la Faraon, căci tu prea cu adevărat ți-ai arătat viețuirea râvnitoare lui Dumnezeu.

Cutremurat-a pre împăratul Asirienilor, duhul izgonindu-se prin tine; dar s'a făcut vestitor bunătăței tale și dumnezeescului Dar Părinte. Căci Dumnezeu ştie a mărì pre cei ce-l slăvesc pre dânsul.

A Născătoarei:

Se veselesc de tine Fecioară prea curată, strămoșii neamului, luând din nou Ede-

mul, prin mijlocirea ta, carele l-a pierdut din călcarea poruncei; căci tu ai fost curată și înaintea nașterii, și după naștere.

Alt Irmos, acelaș:

Prin învățăturile și cuvintele tale prea înțelepte, se adapă Preoția cea împărătească și norodul cel sfințit al lui Hristos, cel chemat de Dumnezeu, și prin dojenirile tale se povățuesc către Dumnezeu.

Pre cei ce te cântă pre tine prea cuvioase, pomenește-i înaintea lui Dumnezeu stând acum, și plin de frumusețea cea dumnezeească, și de podoaba cea nestricăcioasă; și prin rugăciunile tale povățuește-i către viață.

Slavă...

Pus-ai suire traiului tău înțelepte, din slavă și din putere, către cerească slavă și tărie, trecând prin înfrânare mărite, până ce ai vorbit cu Hristos cel dorit, bucurându-te.

Și acum a Născătoarei

Acum Preacurată, de toată încunjurarea și de întreitul val, și de viforul patimilor mântuește pre robul tău, și-l povățuește către limanul tău; căci tu îmi ești mie 'nainte stătătoare și îndreptare.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi adâncul cel de desubt și nu „este mântuitor, socotitu- „ne-am ca oile de junghiere, „mântuește pre norodul tău „Dumnezeul nostru; că tu ești „celor neputincioși tărie și în- „dreptare."

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Minunata însoțire a Ierarhilor, să o lăudăm credincioșilor, dupre datorie, împreună cu Ghermanò, pre dumnezeescul Epifanie. Că aceștia au ars limbile celor fără de Dumnezeu, și dogme prea înțelepte au vestit tuturor, celor ce cu dreaptă credință întru cântări laudă pururea, mare taina bunei credințe.

ICOS.

Ca pre o podoabă a proorocilor, și slavă a drept credincioșilor, pre această sfântă doime o cinstim dupre vrednicie, că aceștia s'au arătat nouă turnuri de întărire totdeauna asupra vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, și credinței stâlpi neclătiți, și Bisericii dumnezeească podoabă. Care purtându-o, drept îndreptează cu veselie strigând: Veselitu-s'a întru mine duhul meu cu adevărat, haina mea ca și întâiu luând, pe care ereticii o au

rumpt, cei ce nu laudă mare taina bunei credinţe.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Epifanie arhiepiscopul Constandiei Chiprului.

Stih: Epifanie în Chipru, mare arătându-se,
Laudă mare de acolo are şi mutându-se.
Moartea în a douăsprezecea zi,
Pre Epifanie îl răpi.

Marele acesta şi minunatul Epifanie a fost din ţara Feniciei din ţinutul Eleterupoleos, din părinţi meşteri. Şi bine crescându-se în casă micşoară, dupre cum este obiceiul la oamenii săraci şi plugari, el străluci cu fapta bună cea către Dumnezeu şi se sui la înălţimea cea desăvârşită a petrecerei celei bine credincioase. Căci părinţii săi fiind evrei, au rămas în slujba şi în umbra legii, şi n'au putut să vadă lumina Darului. Iară el a alergat la credinţa cea adevărată a lui Hristos, aflând o mică pricină. Căci tămăduindu-i oarecarele creştin Cleovie rana ce pătimise la stinghie, căzând de pre un catâr ce încălecase, sărind catârul şi murind, atuncea sfântul a luat îndoială în cugetul lui şi nu foarte grijea de slujba legii. Şi după aceea aflând pre oarecarele monah anume Luchian, îl văzu vorbind cu un sărac, carele cerea milostenie, căruia i-a dat şi acoperemântul adică rasa, şi îndată acel Luchian fu îmbrăcat de sus cu veştmânt alb. Care lucru văzându-l Epifanie, s'a dat la credinţa creştinească. Şi primi sfântul Botez dela episcop. Iară minunile ce a făcut de atuncea încoace, este cu anevoe a le povesti cineva pre amăruntul. Atâta numai trebue să zicem: Că fiind foarte tânăr de vârstă, primind credinţa în Hristos, şi îndată făcându-se cu cuviinţă monah, a întrecut pre toţi cei de vârsta sa, cu răbdarea şi cu trudele cele pustniceşti. Şi ajungând la plinirea Arhieriei, avea alcătuită şi asemenea fapta, cu cea trecută a sa viaţă. Că în cele trecute făcea petrecere postnicească, şi mulţime de minuni, şi tămăduiri la mulţi bolnavi. Iară în vremea cea de pre urmă după Preoţie, asemenea acestora şi mulţime de scripturi a făcut, şi a învăţat pre toţi învăţătură drept măritoare, pentru care a avut multe bântueli despre eretici. Dece trăind ani o sută cincisprezece şi trei luni, precum însuşi el a răspuns către Arcadie împăratul ce-l întrebase, şi-a dat sufletul către Domnul. Insă nu în scaunul său, ci întorcâdu-se dela Constantinopol la Chipru, eparhia sa, dupre cum marele Ioan Hrisostom a scris către dânsul, adică că nu va ajunge la scaunul său, fiindcă din prostimea inimei, şi sfântul acesta se unise cu aceia ce au izgonit pre dumnezeescul Hrisostom; deci a răspuns şi dumnezeescul Epifanie marelui Hrisostom cum că nici el va ajunge să meargă la locul unde îl vor izgoni. Pentru aceasta s'a şi plinit proorociile amândurora. Şi se face pomenirea lui în sfânta casă ce este înlăuntrul sfântului Filimon.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Ghermanò patriarhul Constantinopolei.

Stih: Ghermanò cu bucurie scaunul şi pământul a părăsit,
Şi se bucură acum scaunul Ziditorului pământului văzându-l mijlocit.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Ghermanò a fost fiu lui Iustinian Patriciul, carele era bărbat luminat şi vestit în zilele împăratului Iraclie, ocârmuind multe domnii sub stăpânirea lui; şi lăudându-l sfatul

împărătesc pentru fapta bună cea desăvârșit a lui și buna credință, fu zavistuit de nepotul lui Iraclie, adică de Constantin Pogonatul și omorât. Carel nepot al lui Iraclie a scopit și pre feciorul lui pre sfântul acesta Ghermanò, fiind foarte mic, și l-a numărat în clirosul bisericei celei mari. Deci, acesta ţiindu-se cu aceea ce i s'a întâmplat ca o aflare folositoare, s'a dat la citirea dumnezeeştilor Scripturi. Și suindu-se și sporind spre multă cunoştinţă cu ascuţirea firei sale, și cu cele deapururea osteneli, și îndreptându-și bine viaţa sa, întâiu adică fu hirotonit episcop bisericii Chizicului, neluând însă fieștecum treptele, ci suindu-se la cea desăvârșit cu tocmeală și cu orânduială. După aceea trebuind bisericilor ocârmuire înţeleaptă a vreunui om înţelept și procopsit în faptă și în cuvânt, fu suit din Chizic la scaunul cel mare al Constantinopolei, unde bine purtând cârma și îndreptând pre norodul lui Dumnezeu cu multe învăţături, și tâlcuind cele mai adânci și cu nevoie pricepute părţi ale Scripturii, și strălucind bisericile credincioșilor, cu prăznuitoare cuvinte și laude, și îmblânzind și îndulcind greutatea și asprimea priveghierilor cu versuri și cu cântări. Iară Leon Isavrul, căci a ajuns precum zic, Sfântul până la împărăţia lui, ţinând împărăţia creștinilor tirănește, începu întâiu a huli asupra lui Dumnezeu, și se apucă a ocără sfintele icoane, și nici a asculta cele mai bune dovediri ce i se făceau din sfintele Scripturi, cum că trebue a se da cinste și închinăciune sfintelor icoane, ci încă a ars și cărţile care erau scrise spre ajutorul sfintelor icoane. De care lucru cunoscând Sfântul că învăţa pre un surd și fără de rușine, și nepriceput, puindu-și omoforul pre sfânta masă, a ieșit din Patriarhie, și mergând la părinteasca sa casă ce se zicea a lui Platanie, acolo se liniștea. Și în bune bătrâneţe viaţa și-a sfârșit, trecând preste nouăzeci de ani, iară sfintele lui moaște nu numai când le duceà la îngropare, a vindecat pre mulţi de feluri de boale, ci și după îngropare izvorăsc totdeauna vindecări celor ce cu credinţă se apropie de dânsele. Deci le-a îngropat în sfânta monastire a orașului. Și se face praznicul lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Ioan Vlahul (românul) carele a mărturisit în Constantinopol la anul o mie șase sute șasezeci și doi, prin sugrumare s'a săvârșit.

Stih: Intreg înţelept o Ioan Vlahule fiind, ales nevoitor al Domnului ești pentru dragostea lui murind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu...

Primind Darul minunilor dela dreapta cea dumnezeească Părinte, tuturor celor ce cer la tine, dăruești din destul tămăduiri precum ţi-a făgăduit Stăpânul, Dumnezeul părinţilor cel lăudat și proslăvit.

Cade tăvălindu-se înaintea picioarelor tale împăratul Asirienilor. Că și tot vrăjmașul știe a cinsti bunătatea și a se supune acelora întru carele locuind se odihnește Hristos, Dumnezeul părinţilor cel lăudat și proslăvit.

Tace tot cuvântul neputând a spune prea fericite mulţimea isprăvilor tale şi a minunilor, căci a covârşit nisipul mării. Pre care Hristos Dumnezeu cel lăudat al părinţilor ţie ţi-a dăruit.

Unime ceea ce eşti trei lumini necuprinse, noianul luminei cel nemărginit, uită-te la cei ce te laudă, Părinte cel fără de început, Fiule şi Duhule împreună vecuitor. Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi proslăvit.

A Născătoarei:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, Iacov prooroceşte, te-a văzut, scară, căci prin tine s'a arătat om pre pământ cel prea înălţat, şi s'a amestecat cu oamenii precum bine a voit, Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi proslăvit.

Alt CANON, Irmos acelaş:

Tot izvorul Duhului sfânt s'a vărsat întru tine Părinte, pentru că izvorăşti ca un râu dogmele cele mântuitoare, şi învăţăturile cele de Dumnezeu înfrumuseţate, vrednicule de minuni; pre prea lăudatul Dumnezeu slăvindu-l întru toţi vecii.

Cuvântând cântări cu bună credinţă, ai luminat praznicile cele stăpâneşti, cântând cu versuri, făcându-te îndumnezeit, şi pre toţi sfinţii cu muzichiile tale îi îndemni către faptele cele bune cu înţelepciune, pre cei ce cântă cu credinţă: Dumnezeul cel lăudat al părinţilor şi proslăvit.

Slavă...

Un început întru o unime netăiat, în trei ipostasuri, cu de Dumnezeu cuvântată limbă strigând, tuturor ai propoveduit: Pre Tatăl cel fără început, şi pre unul născut Fiul cel împreună fără început, şi pre dumnezeescul Duh cel de o fiinţă arătat şi de o fire.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine Născătoare de Dumnezeu prea curată, îmi pun toată nădejdea, şi către tine scap totdeauna. Mântueşte-mă prea nevinovată, şi prin rugăciunile tale mă scapă din gâlceava şi turburarea cumplitelor patimi, şi de căderile care mă cuprind pre mine.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil...

Tu prin cuvânt înţelepţeşte ai înfruntat înşelăciunea eresurilor, şi cu lumina bunei credinţe o ai izgonit pre dânsa Epifanie, strigând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Inălţatu-te-ai pre scaun înalt, căci împărăţind preste patimi,

și biruindu-ți trupul, tu ai păstorit turma lui Hristos, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Să salte toată ființa cea înțelegătoare și cea cuvântătoare la praznicul Ierarhului și slugei lui Hristos, strigând cu credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântând tu Părinte dupre plăcerea lui Dumnezeu, ai lăsat teologhia ta tuturor ca o întărire dogmelor, prin care cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Bucură-te scaun slăvit al lui Dumnezeu, bucură-te zidul credincioșilor, prin care a răsărit Hristos, lumina celor dintru întunerec, care te fericesc pre tine, și strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Cu strălucirea razelor, cu făclia luminei celei în trei strălucitoare, bucurându-te arătătorule de sfințenie, desfătându-te acum strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înnălțați întru toți vecii.

Fiind învrednicit de multă lumină și strălucire Părinte, întru lăcașurile cele cerești, pomenește-ne pre noi cari strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca unul ce cu vedere dumnezeească ai păzit pre cea dupre chipul lui Dumnezeu, ai ridicat chipurile sfinților prea lăudate, știind cum către chipul cel dintâiu trece toată cinstea și slava, strigând: Pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei

Prin chip nou mai pre sus de fire Fecioară, zămislind pre Cuvântul Fiul cel împreună de o ființă cu Tatăl, ai rămas Fecioară. Pentru aceasta toate lucrurile te cântăm pre tine, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, ca „într'o topitoare cu podoaba „bunei credințe, mai curat „decât aurul au strălucit, grăind: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul, lău„dați-l și-l prea înălțați întru „toți vecii“.

Peasna 9 Irmos:
Chipul naşterii tale....

Viaţa ta şi cuvintele tale, fericite Epifanie, au rămas norodului celui de Dumnezeu cugetător, cu adevărat hotar bunătăţilor şi vedeniei. Pentru aceea dupre vrednicie lăudându-te, te fericim pururea pomenite.

Fii întru ajutor Miresei lui Hristos, Bisericii, mărite Epifanie, şi prin rugăciunile tale linişteşte viforul cel sălbatec, care se ridică împotriva ei, ca unul ce ai îndrăzneală către Stăpânul şi iubitorul de oameni.

Impărate al împăraţilor prea sfinte, Treime singură stăpânitoare, ceea ce stăpâneşti toate, dă iertare greşelilor celor ce te laudă pre tine, şi stare nesurpată a toată viaţa lor. Pentru rugăciunile cuviosului tău Epifanie.

A Născătoarei:

Toată legea laudelor se birueşte de mărimea laudei tale, ci tu Stăpână Născătoare de Dumnezeu, primeşte cu bună voie de la nevrednicile tale slugi, lauda care din dragoste ţi se aduce, Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Alegà şi a deslegà păcatele primind stăpânire din ceruri, dupre lege ca un preot, prea fericite, prin rugăciunile tale dă iertare celor ce te cântă pre tine Părinte, ca toţi să te fericim.

Aflat-ai răsplătirea ostenelelor tale Ghermanò prea fericite, fericitul sfârşit cu sfinţită arătare primind, şi viaţa cea veşnică câştigând, neîncetat te desfătezi întru privirea cea dumnezeească.

Slavă...

Cu totul pre sineţi te-ai dat către Cuvântul văzătorul a toate, şi frumoasă slujbă preoţească te-ai arătat Atotţiitorului, jertfă primită şi bine plăcută Domnului aducând lauda ostenelelor tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Incetează cugetarea cea trupească, şi-mi alinează turburarea patimilor, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, celui ce alerg către acoperemântul tău, şi temeiu al mântuirii te am pre tine, şi sunt îmbogăţit cu dumnezeească ocrotirea şi apărarea ta.

Irmosul:

Chipul naşterii tale celei „curate, l-a arătat rugul cel ce „ardeà nears, şi acum te „rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca să te slăvim pre

„tine, Născătoare de Dumne-
„zeu, neîncetat“.

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultaţi glas...

Veniţi credincioşii, cu cântări de laude să cinstim dumnezeească şi prea sfinţită împreunarea Ierarhilor, pre Ghermanò, şi pre dumnezeescul Epifanie, cari au risipit întunerecul eresurilor, şi cu raza bunei credinţe au luminat toată făptura.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

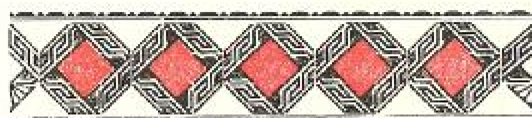
Slavă, glasul al 8-lea.

Dându-te pre sineţi întru cugetarea dumnezeeştilor Scripturi, şi cu razele cele de acolo strălucindu-ţi mintea, vas curat şi plin de lumină al sfinţitei ierarhii te-ai arătat, Ghermanò părintele nostru. Pentru aceasta şi cu înţeleptele tale învăţături ai povăţuit turma lui Hristos la păşunea cea de viaţă purtătoare, şi prin scrisori eresul luptătorilor de icoane arătat l-ai defăimat, apărător făcându-te ortodoxei credinţe, şi cu închisori şi necazuri luptându-te. Şi acum stând înaintea lui Hristos, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului.

La Liturghie, slujba arhierească.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfânta muceniţă Glicheria.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului, 3 şi ale Sfintei 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Prin ostenelele chinurilor tale te-ai logodit cu Stăpânul strălucind cu frumuseţile feciorii. Şi ca o zestre ai adus lui tăierea mădularelor şi moartea cea silnică, pururea pomenită. Pentru aceea ai câştigat cămările de Mire cele cereşti Glicherio, rugându-te să se mântuiască cei ce cu credinţă te fericesc pre tine.

Cugetarea şi împrotivirea sufletului tău mărită, s'a arătat foarte bărbătească şi vitează. Căci întru slăbiciunea trupului, cu duh osârduitor ai călcat pre vrăjmaşul începătorul de rele, strigând: Tu Doamne eşti puterea şi lauda robilor tăi, cela ce cu puterea nebiruită ai biruit pre cel puternic.

Nici foamea, nici nevoia, nici lungimea durerilor, nici închisoarea cea silnică, nici cuptorul focului, nici aşternutul pietrelor, nu au putut să te despartă de dragostea lui Hristos,

pururea pomenită. Pentru aceasta ai primit dela Dumnezeu dumnezeeasca rouă, și te-ai mutat de pre pământ și din cele pământești, către viață, lăudată Glicherio.

Slavă, Și acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușeaua ta Iisuse, Glicheria...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfintei pe 4.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos.

Veniți noroadelor...

Mucenița Glicheria, umplând astăzi paharul cel de taină de bunătăți și de minunile ei, chiamă pre toți credincioșii la băutură de veselie.

Fiind luminată cu strălucirile muceniei, stai înaintea Mirelui tău, celui curat mucenițā, cerând să se izbăvească de greșelile pierzătoare de suflet, cei ce te laudă pre tine.

Slavă...

Către chinuri, către dureri, către bătăi de multe feluri, fără frică ai mers mucenițā; căci ai avut ajutor și împreună lucrător Darul Duhului.

Și acum, a Născătoarei:

Toți ne-am îmbogățit de cunoștința lui Dumnezeu, cei ce te cunoaștem și te cinstim, Stăpână, pre tine Maica lui Dumnezeu și Doamnă, întărind cu cuvintele, și cu faptele pecetluind.

Peasna 3-a, Irmos.

Intărește-ne pre noi întru tine...

Aducându-ți sângiurile ca niște aromate și mir lui Hristos, purtătoare de chinuri, te-ai adus lui bună mireazmă, revărsând tuturor tămăduiri, Mucenițā.

Veselitu-s'a prin gând Stăpânul întru chinurile tale, ceea ce ești podoaba mucenicilor. Pentru aceea te-a dat pre tine dumnezeească veselie în inimile credincioșilor.

Slavă...

Prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu mântuește-mă de amărăciunea patimilor, Glicherio, ca să cânt și să laud nevoințele tale cele vitejești.

Și acum, a Născătoarei:

S'a rumpt zidul cel din mijloc al blestemului celui de demult, și vrajba s'a pierdut prin nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu dăruită, și noi oamenii ne-am unit cu îngerii.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi frica „ta o sădeşte în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Pre Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, ţi-ai păzit fecioria ta nestricată, şi din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte. Pentru aceasta Glicherio, cu îndoită cunună, te-a încununat, pre tine Hristos Dumnezeu.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Văzând mai 'nainte veselia celor înţelegătoare, şi defăimând nestatornicia celor văzute, ţi-ai întărit gândul întru nădejdile cele dumnezeeşti. Drept aceea cu bucurie ai alergat către privelişte pătimirei, şi ai surpat pre şarpele, şi ţi-ai împletit cunună de biruinţă frumoasă şi neveştejită, o Glicherio.

Slavă, Şi acum a praznicului.
Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne...

Ucigând fiarele cele nevăzute ale patimilor Glicherio, de fiarele cele văzute nu te-ai spăimântat.

Văzând înaintea ochilor pre Domnul carele propoveduiai, purtătoare de nevoinţe, ai trecut cu vederea toate cele simţitoare.

Slavă...

Cu picăturile sângiurilor, tale s'a stins focul deşertăciunei, şi pâraele mulţimei dumnezeilor s'au înnecat, prea fericită.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce cu bună credinţă te au pre tine părtinitoare şi nădejde sufletului, nu se vor ruşinà Fecioară Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Lumina celor dintru..

Primind în lăuntrul cugetului frica lui Dumnezeu, ai născut duhul mântuirii de mărturisire şi de mucenie, ceea ce eşti cu cuget viteaz, chinuindu-te minunat cu tărie, şi biruind începătoriile cele protivnice.

Ceea ce s'a unit cu tine prin curăţie, râvnind patimei tale celei cinstite şi fericite, cu osârdie a pătimit aruncându-se în foc, dătătorule de viaţă, Hristoase, strigând: Afară de tine pe alt Dumnezeu nu ştiu.

Slavă...

Scoţând din izvorul mân-

tuirii tămăduire pururea vie, te-ai aprins de setea muceniei, și cu grăbire ai alergat, și bând te-ai odihnit prin dorirea dragostei celei desăvârșite, Mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești nor luminos al Soarelui, strălucește-mi lumină, ca să-mi risipească întunerecul păcatului. Dă-mi mână și mă ridică pre mine carele zac în noroiul patimilor, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ești chemarea cea de iznoavă a lui Adam celui căzut.

Peasna, 6, Irmos:

De adâncul greșelilor...

Luminându-te cu strălucirile Duhului, și cu frumusețile curăției fiind împodobită, stai acum înaintea Stăpânului Hristos, prea mărită.

Săvârșind chinuirea cea cu adevărat bună, și isprăvind călătoria bunei credințe, ai primit dela Dumnezeu cununa dreptăței cea dupre vrednicie.

Slavă...

Strălucind Muceniță ca un soare dela apus, prin Dar luminează inimile credincioșilor, și cu razele pătimirii arde taberile dracilor celor întunecați.

Și acum, a Născătoarei:

Știindu-te pre tine veselie de cunoștință, Fecioară, leapăd acoperemântul necunoștinței patimilor, prin rugăciunile tale, Stăpână. Slavă puterniciei tale, Preacurată.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor, „fiind încunjurat, chem adân-„cul milostivirii tale cel neur-„mat, din stricăciune, Dumne-zeule, scoate-mă."

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 13 zile pomenirea sfintei mucenițe Glicheria.

Stih: Glicheriei amara încolțire a fiarei ce o a mușcat,
Ii eră mai dulce decât mierea cu adevărat.
Glicheria în a treisprezecea zi,
Prin mușcarea fiarei se săvârși.

Acesta a fost în zilele împăratului Antonin și a Guvernatorului Savin, în cetatea Traianopolei. Și făcând jertfă guvernatorul idolilor în cetate, iară Sfânta scrise cinstita cruce în fruntea ei, și merse la guvernatorul, numindu-se pre ea creștină și roaba lui Hristos. Și îndemnându-o guvernatorul ca să jertfească, a intrat în capiște și făcând rugăciune către Dumnezeu, surpă jos idolul lui Dia și-l zdrobi. Iară Elinii ce erau acolo aruncând cu pietre asupra ei, nu o ajungeau. Deci o spânzurară de cosițe și o strujiră și punându-o în temniță, a dat poruncă să nu-i dea mâncare multe zile. Dar ea primind hrană prin înger, nici un rău n'a pătimit; și se îngrozi guvernatorul și cei ce erau cu dânsul, căci intrând la dânsa în temniță și găsind o strachină și pâine și lapte și apă,

măcar că erà bine încuiată temniţa. După acestea o aruncă într'un cuptor de foc şi pogorându-se de sus rouă, se stinse focul şi ieşi nevătămată. Apoi îi despoiară capul până la frunte, şi-i legară mâinile şi picioarele, şi aşternându-i pietre o aruncară în temniţă. Şi fu deslegată de înger din legături, însănătoşindu-o şi la cap. Pentru aceasta se cutremură Laodichie temnicerul şi îndată mărturisind pre Hristos i s'a tăiat capul. Iară Muceniţa aducându-se la guvernatorul, fu dată la fiare. Dintre care atingându-se una de dânsa atât de puţin cât nici rană nu s'a văzut, nici încolţitură, fără cât muşcătură numai, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, şi se îngropară sfintele ei moaşte în Iraclia Trachiei.

Intru această zi, sfântul mucenic Laodichie, păzitorul temniţei de sabie s'a săvârşit.

Stih: Cuvinte în mijlocul popoarelor Laodichie cel cinstit,
Dumnezeu numindu-te, la moarte de sabie s'a osândit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Serghie mărturisitorul.

Stih: Serghie cinstind icoana lui Dumnezeu, ocări a suferit,
Şi întreagă pre cea dupre chip o a păzit.

Acesta fiind de neam slăvit şi mare, şi dupre suflet s'a cunoscut mare. Deci stând înaintea împăratului Teofil cel prigonitor şi fără de Dumnezeu, pentru că se închină sfintelor icoane, şi legându-i-se grumajii cu o funie, a fost purtat şi încunjurat prin mijlocul uliţei celei pline de popor, scuipări şi ocări suferind şi luându-i-se toată averea, şi în temniţă ticăloşindu-se şi cu toată casa sa tot odată cu femeia şi cu copiii fiind izgonit. Şi de necazurile streinătăţii îndestulându-se, şi luptându-se cu feluri de scârbe, a fost chemat de Dumnezeu, şi s'a dus ca să câştige vrednice răsplătiri dela puitorul de nevoinţă Hristos.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavsicacos, Episcopul Sinadei.

Stih: Pavsicacos, odihnă vieţii a aflat.
Pre contenirea răutăţilor vieţii cu adevărat,

Acest fericit avea patrie cetatea Apamiei, şi părinţi din cei aleşi şi de bun neam, şi hrăniţi cu adevărata credinţă creştinească. Iară el tânăr încă fiind, se înfrână pre sine cu postul, cu întinsa rugăciune şi cealaltă aspră petrecere. Pentru care s'a şi supus vieţii sihăstreşti şi se hrănea cu puţină pâine şi apă; şi întrebuinţând meşteşugul doftoresc, vindecând împreună trupurile şi sufletele, se ostăşà şi asupra dracilor, şi-i izgoneà, slăbănogirile le vindeca, îngheboşirile îndreptà, şi alte prea slăvite minuni săvârşeà. Iară prin vădirea celui ce pre toate le face arătate făcându-se cunoscut Patriarhului Constantinopolei, carele erà fericitul Chiriac, şi de el hirotonisit fiind, s'a trimis la biserica Sinadilor. Aici îndată cu praştia cuvântului a izgonit pre lupii cei gânditori, şi cu cuvântul cel ascuţit tăindu-i ca pre nişte mădulare putrede, i-a scos afară, ca să nu pricinuiască vreo vătămare părţei celei sănătoase. Aşà turmelor sale dând netemere împreună şi vindecare, s'a dus la Constantinopol, şi întâlnind pre împăratul Mavrichie, şi vindecându-l de patima de care erà stăpânit, l-a plecat ca prin hrisov să dăruiască cetăţii sale dajdia cea de preste an, care erà o litră de aur. Aşà întorcându-se spre Sinada, şi ajungând la locul ce se numeşte Solun, prin singură rugăciunea a făcut să izvorască apă ca să mângâie setea

celor ce călătoreau. Deci, așa bine și plăcut lui Dumnezeu viețuind, și la mulți făcându-se pricină de mântuire, și-a schimbat viața și s'a mutat către cele dorite.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Alexandru, episcopul Tiverianilor de sabie s'a săvârșit.

Stih: Capul sfințitului bărbat sabia l-a tăiat,
Și nevoința cu preoția a împreunat.

Intru această zi, cuviosul Nichifor presviterul mânăstirei Efesului cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nichifor taberile dracilor a surpat,
Și prin faptă purtător de biruință la Dumnezeu s'a mutat.

Intru această zi, se săvârșesc înnoirile cinstitei și dumnezeeștei biserici a prea sfintei Stăpânei noastre Impărătesei a toate, care se află în ostrovul sfintei Glicheriei.

Intru această zi, cuviosul Eftimie cel nou ctitorul mânăstirei Ivirilor din Aton, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Curată jertfă Eftimie a jertfit,
Și ca soarele în Aton a strălucit.

Intru această zi, cuviosul Ioan Iviritul tatăl pomenitului Evtimie cu pace s'a săvârșit.

Stih: De cele veselitoare ale vieții, o Ioane te depărtezi,
Și acum întru bunătățile Domnului te desfătezi.

Intru această zi, cuviosul Gheorghie Ivиritul, rudenie pomenitului Eftimie, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Acolo locuește unde este neamul rudenie,
Lauda cuvioșilor drept cugetătorule Gheorghie.

Intru această zi, cuviosul Gavriil Ivиritul carele a auzit dumnezeesc glas, și a scos din Mare, icoana cea făcătoare de minuni a Maicii Domnului ce se zice Portărița, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Icoana Preacuratei, tu Gavriile cu strein chip o ai primit,
O de trei ori fericite! decât Dar te-ai împărtășit.

Intru această zi, monahii cuvioși mucenici Iviriți, cari au înfruntat pre latino-cugetătorii; pre împăratul zis Mihail și pre patriarhul Ioan Vecul, în Mare fiind aruncați s'au săvârșit.

Stih: La înecare pentru dogmele părintești v'ați dat,
Și la limanurile cele cinstite v'ați așezat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos.

Chipul cel de aur...

Văzând frumusețea lui Hristos ca într'o oglindă înțelegătoare a curăției, dumnezeește ai dorit de dânsa, pururea pomenită. Și prin chinuire alergând după dânsul, cântai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Fiind îmbrăcată cu podoabă frumoasă, împestrită cu văpselile sângiurilor, ai arătat podoaba bunei credințe purtătoare de chinuri, tuturor celor ce laudă cu credință și cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Aruncându-te în cuptor, nu ai ars, căci cel ce a mântuit în Vavilon pre cei trei tineri, a schimbat focul în rouă, prea mărită.

Și acum, a Născătoarei:

Iată Preacurată, că te slavoslovește toată firea pământenilor, foarte minunându-se de taina nașterii tale, Preacurată, și cu bucurie strigând celui ce a răsărit din tine: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a pogorit...

Având iubit pre Hristos Mirele cel înțelegător al curăției te-ai împodobit pre sineți cu curăția cugetului și cu osteneli dumnezeești, și cu dânsul te-ai logodit prin mucenie, purtătoare de chinuri, Glicherio.

Zdrobirea membrelor tale înțeleaptă, a subțiat măestriile vrăjmașilor, și curgerea sângiurilor a uscat pâraele cele rele ale nedumnezeirii, arătând nouă noian de minuni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu te-ai arătat cu adevărat viea cea cu mult rod a săditorului făpturii, Glicherio, purtând strugurii ce s'au stors în linurile muceniei, și varsă vinul umilinței, celor ce cu credință lui Hristos strigă: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-ne și te milostivește spre noi, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pre milostivul Dumnezeu, ridicând din mijloc văpăile gândurilor, și arșița patimilor, prin rugăciunile tale prea curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm,...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucrurile, și îl prea înălțați întru „toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ridicându-te mai pre sus de toată dorirea trupească, pentru dragostea Mirelui tău cinstită, ai poftit viață fără de trup. Pentru aceea dimpreună cu îngerii văzând dupre înțeles pre Hristos iubitul tău îl slăvești, ca pre unul mai iubit decât toate.

După muncile cele multe, curatul tău duh ți-ai dat Domnului, la a căruia suire s'au veselit cetele cerești și Hristos te-a încununat cu dreapta lui cea prea puternică, căci dupre lege te-ai nevoit muceniță Glicherio.

Slavă...

Dănțuești acum bucurându-te, împreună cu îngerii înaintea feței Ziditorului tău, luminându-te cu razele ce pururea curg de acolo; adu-ți aminte dar și de noi cei ce cu credință săvârșim mărită pomenirea ta, Glicherio purtătoare de chinuri, prea lăudată.

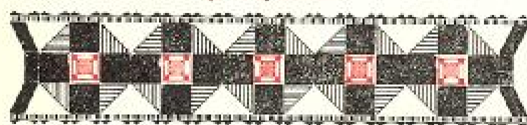
Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce te pleci glasurilor celor ce cu ferbinţeală ţi se roagă, care eşti scăparea credincioşilor, izbăveşte, milostiveşte-te, Stăpână, păzeşte de vătămare şi de toată viclenia vrăjmaşilor pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste te slăvesc pururea.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înoiască pre Adam cel căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-se, pentru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

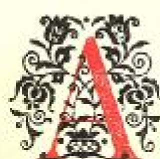
INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfântul mucenic Isidor cel ce a pătimit în ostrovul Hiului.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie; Dat-ai semn...

Aprinzându-te de râvna bunei credinţe, Isidore, cu ferbinţeală ai intrat în priveliştea chinuirei, şi ai primit darul biruinţei, împrotiva înşelăciunei, Mucenice, înfrumuseţându-te cu învăţăturile cele iubitoare de Dumnezeu. Şi îngrădindu-te cu toată întrarmarea Crucii, ai surpat pre vrăjmaşul tiran, arătându-te purtător de biruinţă.

Şuviţându-te cu bicele, te-ai dezbrăcat de hainele cele de piele ale omorârei, şi îmbrăcându-te cu podoaba nestricăciunei, şi cu haină luminoasă, degrab ai ajuns la lemnul vieţii, culegând viaţa cea cu adevărat nestricăcioasă şi fără de sfârşit. De care acum îndestulându-te, veseleşte pre cei ce te laudă pre tine, mărite.

Luptele mucenicilor cu adevărat, au întrecut alcătuirea laudelor şi înţelegerea cuvintelor, căci ca nişte turnuri tari ale dumnezeeştei credinţe, fiind aceştia îmbrăcaţi cu trup murilor şi pătimitor, întocmai ca noi, au îndrăznit şi focului, şi ranele nu le-au băgat în seamă, ca şi cum ar pătimì cu trup strein măriţii.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

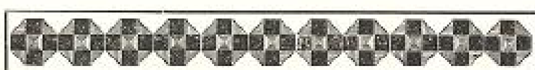
Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Isidor...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu osârdie pre măritul Isidor.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o...

Cu rugăciunile tale Mucenice al lui Hristos, Isidore, dă-mi mie lumină din Cer şi dar ca să laud pomenirea ta cea cinstită Fericite.

Cu totul ţi-a fost către Dumnezeu inima şi sufletul, mucenice Isidore, căci ai avut şi viaţă prea curată nevoindu-te ca un mucenic.

Slavă...

Indreptându-ţi sufletul dupre lege, fericite Isidore, ca o avuţie nerăpită ai ţinut credinţa cea mântuitoare nestrămutată, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu cel din fire, chiar te numeşti Născătoare de Dumnezeu, purtând cu adevărat şi numire de potriva dumnezeeştei naşteri, Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti intărirea...

Ocârmuindu-te cu socoteală mărite Mucenice al lui Hristos, ai întunecat pornirile patimilor cu nevoinţa bunătăţilor, purtătorule de chinuri.

Având pornirea sufletului neînfricoşată mărite, foarte cu bună credinţă ai păzit mărturisirea nevătămată.

Slavă...

Pre Judecătorul a toată lumea, fă-l prin rugăciunile tale milostiv către cel ce laudă cu cucerire prăznuirea ta, purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

O moară cugetul trupului nostru, Stăpână, şi înviază sufletul celor ce te laudă cu credinţă pre tine, Fecioară.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul meu".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Indreptător prea mare lumii, tu te-ai arătat, Sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pre tine astăzi mucenice de Dumnezeu înţelepţite, Isidore mărite.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Luptându-te împotriva şarpelui, ai ridicat semn de biruinţă,

mucenice Isidore, căci din Eghipet ai răsărit luminător, strălucind tuturor buna credinţă, făcându-ţi mişcările către cel ce a răsărit din Fecioară Fiica lui Dumnezeu. Pentru care junghiindu-te, purtătorule de chinuri, te-ai făcut jertfă bine mirositoare.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Făcând pre Cuvântul locuitor întru tine, Fericite, ca un ostaş nebiruit ai ruşinat trufia cea tirănească, şi dintru aceasta făcându-te purtător de biruinţă, pururea pomenite, ai primit cununi neveştejite dela Dumnezeu, mucenice Isidore.

Ca un viteaz gonind pre vrăjmaşii tăi, Isidore, i-ai sfărâmat pre dânşii, find îngrădit cu arma cea înfricoşată a Crucii, şi încins cu putere, şi pre cei ce te-au urît, i-ai pierdut, strigând: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Slavă...

Urmând patimilor Stăpânului, cu bună voie i-ai urmat lui, suferind moarte de bună voie pentru el. Pentru aceea te-a învrednicit vieţii celei nemuritoare Domnul slavei, întru ale cărui mâini ai pus sufletul tău, prea fericite mucenice Isidore.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce nu a părăsit sânurile cele părinteşti, şi a primit a se sălăşluì în pântecele tău, Preacurată, întrupându-se înnoeşte pre om, cel ce pentru bogăţia milostivirii de bună voie s'a sărăcit, şi a îmbogăţit lumea cu Dumnezeirea.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Jertfă curată şi desăvârşită te-ai adus Stăpânului tău Hristos, şi jertfindu-te cu osârdie, şi vărsându-ţi sângele Isidore dupre vrednicie, te-ai făcut acum părtaş patimei, şi împreună moştenitor împărăţiei lui.

Bunul biruitor mucenic Isidor, întărindu-se cu puterea ta cea atotputernică, Mântuitorule, a stins negura înşelăciunii, şi tăindu-i-se capul, ţie, Dătătorului de viaţă şi-a închinat sufletul cu bună laudă, Stăpâne.

Slavă...

Se înfrumuseţează Biserica lui Hristos, Fericite, prin faptele tale cele alese, şi se luminează cu împrotivirile luptelor tale mărite. Căci tu te-ai arătat stând împrotiva păcatului tare până la sânge, Isidore.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind plină de spurcăciune firea omenească din călcarea

poruncei mai 'nainte, şi cumplit stricată, şi făcându-se muritoare o ai ridicat, ceea ce ai născut izvorul nemuririi celei mai pre sus de cuget, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână prea curată.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà.

Având dragoste deplină către Dumnezeu, cel ce este cu adevărat bunătate nemuritoare, ţi-ai întunecat dragostea de către cele pământeşti, purtătorule de chinuri prea fericite, şi ai alergat, strigând: Lipitu-m'am pre urma ta, Stăpâne.

Cu frumuseţile cele muceniceşti fiind împodobit ca un mire frumos, Isidore, te-ai suit către Cer bucurându-te, ca să stai înaintea luminii celei făcătoare de frumuseţe, rugându-te totdeauna pentru cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Slavă...,

Răbdat-ai a te junghià, pătimitorule, văzând mai 'nainte slava cea veşnică, şi ca un mucenic nebiruit ai dobândit desfătarea cea cu adevărat vecuitoare împreună cu mucenicii, purtătorule de cunună prea fericite Isidore.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie ceea ce eşti lăcaş Stăpânului, care ai strălucit cu razele cele luminoase ale fecioriei, ca un crin cu chip luminos în mijlocul turburării celei spinoase. Ţie mă rog celei bune, dă-mi mie iertare greşelilor.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăţi, şi viaţa mea s'a apropiat „de iad; şi ca Ionà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă."

Condacul şi Icosul praznicului.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfântului mucenic Isidor.

Stih: Pre Isidor nădejdea cununei erà mişcându-l,
Şi la tăiere ca la pricinuitoarea cununei grăbindu-l,
Intru a patrusprezecea zi,
Sabia viaţa lui Isidor o răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului Dechie, trăgându-se de neam din cetatea Alexandriei. Şi mergând cu oastea, avea rânduealǎ ce se numeà Option, şi pogorându-se la ostrovul Hiului cu flota de oaste, preste care erà începător Numerie, fu pârât de sutaşul Iulie, zicând că crede în Hristos, şi nu dă cinste dumnezeilor noştri. Iară sfântul Isidor mărturisind de faţă pre Hristos, văzând Numerie neîntoarcerea gândului său, porunci de i s'a tăiat capul, şi aşà a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Terapont.

Stih: Arătatu-te-ai Terapont e adică un jertfitor al Cuvântului,

Arătatu-te-ai slugă Părinte şi prin vărsarea sângelui.

Acest sfânt de unde a fost şi de unde se trăgeà, şi din care părinţi s'a născut, sau în ce vreme a stătut, sau împotriva cărora ostăşindu-se a biruit, şi a luat cununa muceniei, nu putem spune, pomenirile cele pentru el pierzându-se cu vremea. Iară că a ales viaţa monahicească, îl arată icoanele lui prescriindu-le întru acest fel de chip şi schimă, şi că a stătut episcop ostrovului Chiprului, şi că a fost adus lui Hristos prin sânge, şi a săvârşit lupta nevoinţei, aceasta am luat-o din povestire veche dupre predanisire, şi fără scrisoare învăţându-ne dela cei mai înainte, o credem. Iară cinstitele moaştele sale au fost aduse la Constantinopol, căci Agarenii sfătuindu-se ca să năvălească asupra ostrovului Chiprului, însuşi Sfântul prin descoperire poruncì a fi mutat. Şi acum acolo unde se află, izvorăşte pururea râuri de minuni celor ce aleargă la el cu credinţă.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Alexandru cel din Conducheli.

Stih: Alexandru tăierea capului ca pre o corabie o a aflat,
Şi cu grabnică înnotare din viaţă s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Alexandru, Varvar şi Acolut.

Stih: Capetele a trei nevoitori ce împreună s'au tăiat,
Treimea cu vrednice cununi le-a încununat.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Leontie Patriarhul Ierusalimului carele la anul o mie o sută şaptezeci şi cinci, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ca un leu oarecarele, o Leontie ai răsuflat.
Şi pre satana ca pre un mic ţânţar l-ai surpat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Marcu Criteanul, carele a mărturisit în Smirna, la anul o mie şase sute patruzeci şi trei, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Marcu Criteanul sabia întru nimic erà socotind.
Căci fără abatere la cununa cea din sabie erà privind.

Intru această zi, sfântul mucenic Ioan Bulgarul, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute doi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: O Ioane! tu cela ce prin sabie te-ai săvârşit.
Roagă-te pentru noi ca să ne mântuim la sfârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti au călcat...

Luminându-te acum, de trei ori fericite, cu lumina Duhului, bine voeşte să ne luminăm dimpreună cu tine, şi noi cei ce te lăudăm, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

O, cât sunt de bune nevoinţele tale, prin care ai stricat înşelăciunea idolilor şi pre tiranii cei cumpliţi ai ruşinat, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată Stăpână Fecioară, tămădueşte ranele greşelilor mele, cu untuldelemn al milostivirii tale, ca să strig: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu vicleşuguri socoteà tiranul, ca să păzească către

cugetul lui cel rău, tăria și bună întrarmarea vitejiei tale prea fericite Isidore, iară tu cugetătorule de Dumnezeu strigai către Dumnezeu: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Intru bucuria muceniei se arătà fața ta lină ca un soare cu chip luminos, căci junghiindu-te ca un miel fără prihană, te-ai adus lui Dumnezeu, căruia ca unui Ziditor cu cântare strigai: Tineri bine cuvântați-l, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Trupul tău încunjurându-se de ceata îngerească, cu chip luminos se arăta celor ce-l pofțiau, strălucind cu razele Darului, fiind și împodobit cu multe feluri de faceri de minuni, carele dăruește fiecăruia vindecări din destul, și arătat răpește din valuri și din primejdii Isidore.

Și acum, a Născătoarei:

Nu pot să te laude limbile ritorilor, o de Dumnezeu Născătoare Marie, Mireasă a lui Dumnezeu, căci din pântecele fecioresc neispitită de nuntă, ai născut pre Dumnezeu cel preste toate, Doamnă prea curată. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor l-a ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; iară vâzându-i pre aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului, au strigat: Tineri bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Cel ce s'a smerit, și s'a sărăcit pentru bogăția milostivirii, și a răbdat de bună voie Crucea și moartea ca un bun pentru noi, văzându-te pre tine Isidore de trei ori fericite, că ai răbdat vitejește moarte pentru dânsul, te-a făcut împreună moștenitor împărăției lui.

Izvoarele sângiurilor tale dupre lege vărsându-se pre pământ, Isidore, au roșit ție haină în ceruri, țesută frumos cu Darul; cu care acum fiind îmbrăcat, stai înaintea lui Hristos prea fericite, în cămările de Mire cele cerești, purtătorule de cunună Mucenice mărite.

Slavă...

Ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos, nu încetà a te rugà Isidore, să mântuească de supărări, de valuri şi de nevoi şi de patimi pre cei ce săvârşesc dupre vrednicie, sfinţită pomenirea ta; şi cerşind mântuire sufletelor, învredniceşte-i moştenirei, de trei ori fericite.

Şi acum, a Născătoarei

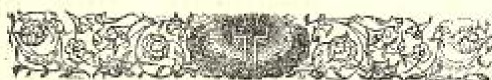
Ca una ce ai născut pre Domnul şi Mântuitorul, învredniceşte-mă, Doamnă, să câştig izbăvire, dezlegând lanţul greşelilor mele prin rugăciunile tale Preacurată; căci toate precum voeşti le şi isprăveşti, ca una ce porţi în sânurile tale pre Împăratul tuturor, pre cel neasemănat întru bunătate.

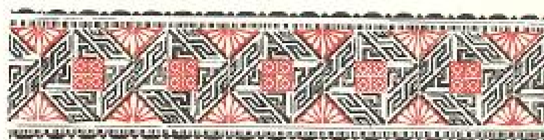
Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu-„lui s'au minunat, că Dumne-„zeu s'a arătat oamenilor tru-„peşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât ce-„rurile. Pentru aceea pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti te slăvim".

SVETILNA şi STIHOAVNA Praznicului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Pahomie cel mare.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Cuviosului 3, glasul al 6-lea.

Podobie   Toată nădejdea...

Intinzându-ţi toată dragostea către Dumnezeu, ai părăsit toată veselia cea lumească ca o trecătoare, şi cu totul te-ai dat pre sineţi lui Hristos, fiind curăţit în tot chipul prin sihăstrie, şi arătând împotrivire cu tărie către aţâţările patimilor, prea înţelepte Pahomie, şi cu cugetul răbdând mucenia, ca un purtător de biruinţă, ai primit cununa cea neveştejită, de Dumnezeu cugetătorule.

Ţie celui ce ai trecut prin nebăgare de seamă, acoperemântul cel gras al trupului, şi ai rumpt patima cea trupească, ţi s'a dat acum prin vedenie lucrătoare, a te unì cu Dumnezeu, strălucindu-te cu luminile şi cu darurile cele de acolo, şi îndumnezeindu-te cu dumnezeeştile raze şi cu însuflări şi cu înălţările cele către Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu fericite; şi acum mergând

către Hristos, roagă-l cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Ridicându-te mai pre sus de toată simțirea, curat te-ai unit cu Stăpânul, făcându-te afară din trup prea cinstite, biruind patimile cu socotință aleasă, răsturnând și călcând trufiile dracilor, Pahomie. Și acum petrecând în lăcașurile cele cerești, adu-ți aminte de toți cei ce cinstesc pomenirea ta, cu îndrăzneală rugându-te lui Hristos pentru sufletele nostre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Ca pre un crin te-a înflorit pustiul pre tine Părinte, bine mirosind tuturor, din lucrarea bunătăților, și veselind pre toți cu înțelepciunea cea din socotință, ca un vrednic despre amândouă părțile, și cu bună câștigarea săvârșirei, ai luat soarta cea mai aleasă, atât din cuvânt și din viețuirea ta, cât și din fapte și din credință, bine ai plăcut lui Hristos Dumnezeu. Pre dânsul roagă-l Pahomie dumnezeescule, ca și noi bine să-i plăcem lui, și împreună cu tine să dobândim moștenirea cea de sus.

Și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără de prihană ai urmat; îndrăzneală având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a praznicului.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Caută la sfârșitul cărții.

Sau acesta, glasul al 8-lea.

Arătatu-te-ai mai mare turmei Păstorului celui mare, îndreptând turmele sihastrilor la staulul cel ceresc, părinte Pahomie, și shima cea de acolo, Cuvioase, postnicilor deprinzând, și pre aceasta iarăș o ai învățat; și acum împreună cu aceia te bucuri, și te veselești în cereștile lăcașuri.

Slavă, Și acum a praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cuvenita laudă lui Pahomie împletesc.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut...

Nădăjduindu-mă bunătății obiceiurilor tale, prea cu osârdie precum se cade cânt

cântare; ci tu dumnezeescule luminează cugetul meu cu străluciri dătătoare de lumină, prin rugăciunile tale, prea alesule Pahomie.

Cuprinzându-te Părinte cu ferbinţeală de dragostea nepătimirei, ai veştejit pricinuirile cele materialnice ale patimilor Pahomie, şi întraripându-te prin dragoste, ai apucat toată lumina cea din izvorul Dumnezeirii, prea fericite.

Slavă...

De multă bucurie ai umplut cetele cele cereşti, cunoscând pre Ziditorul a toată făptura. Căci fiind prins în temniţă, ai cunoscut puterea lui cea negrăită, învăţându-te dogma credinţei, purtătorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai aleasă eşti Preacurată decât toată zidirea cea văzută şi cea nevăzută, căci ai născut pre Ziditorul pururea Fecioară, precum bine a voit a se întrupà în pântecele tău; căruia roagă-te cu îndrăzneală să mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Ca cerbul ai alergat către apă, Cuvioase, şi stropindu-te cu Botezul cel sfânt, ai primit rouă, prin care ţi s'a îndulcit inima.

Cetele vrăjmaşilor nesuferind aţi vedeà neîncetarea nevoinţei tale, purtătorule de Dumnezeu, ţi-au meşteşugit ţie multe feluri de supărări.

Slavă...

Ca unul ce ai avut vieţuire sfinţită, te-ai făcut puitor de lege, şi povăţuitor sihastrilor, aducându-i pre ei lui Hristos, Pahomie, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'au cetele îngerilor şi s'au înfricoşat inimile oamenilor de naşterea ta Preacurată. Pentru aceea cu credinţă te cinstim pre tine, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul, „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, în „tru care s'a întărit inima mea".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Adăpându-ţi sufletul din destul, cu ploile lacrămilor tale Părinte înţelepte, ai secerat spicul bunătăţilor tale cu multă roadă, şi făcându-te păstor oilor celor cuvântătoare, le-ai hrănit pre dânsele la verdeaţa sihăstriei. Pentru aceea dezlegân-

du-te din viață cu mărire, te-ai numărat împreună cu cetele părinților Pahomie. Drept aceea strigăm ție: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.
Peasna 4, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Făcutu-te-ai Pahomie, foarte ales ocârmuitor adunării sihastrilor, căci prin vedenie ți s'a dat poruncă să ridici locașuri de învățătura bunătăței, prea înțelepte Părinte.

Primind lumina prea sfântului Duh, te-ai făcut stea foarte luminoasă, cu Darul luminând pre toți câți i-ai îndreptat la limanul mântuirei prin învățăturile tale, Cuvioase.

Viața ta, purtătorule de Dumnezeu prea fericite Pahomie, s'a făcut îndreptare prea iscusită sihastrilor, dupre care vicțuesc acum cei ce urmează dogmelor tale celor dumnezeești, Părinte.

Slavă...

Impungându-te de dragostea Stăpânului, ai stins bună pătimirea trupului, prin înfrânare Pahomie, și toată viața ta afierosit lui, ca o jertfă foarte de bună mireazmă.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Stăpână Născătoare de Dumnezeu, toți credincioșii te știm liman de mântuire, și zid nemișcat; căci tu prin rugăciunile tale izbăvești din primejdii sufletele noastre.

Peasna 5, Irmos:
Mijlocitor lui Dumnezeu...

Pentru dragostea lui Dumnezeu, ai vorbit cu învățăturile Duhului, din care luminându-te, ai ajuns la săvârșirea bunătății, slobozind starea sufletului de patimi.

Rugător aducem ție, Stăpâne, pre sihastrul tău, cerând printr'însul lumina Darului și a cunoștinței, și să fim păziți pururea cu toată întrarmarea ta.

Slavă...

Intărindu-ți mintea cu paza poruncilor, Pahomie, ai veștejit săltările trupului, prin înfrânarea ta, și te-ai arătat păstor adunărei celei iubitoare de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău și Domnul Fecioară prea curată, ca să dăruiască celor robiți izbăvire pașnică, cari nădăjduesc la tine, de primejdie împrotivnică.

Peasna 6, Irmos:
Intru adâncul păcatelor...

Măestriile duhurilor celor pierzătoare le-ai călcat,

Părinte, fiind îmbrăcat cu puterea Stăpânului tău, şi îngrădit cu cinstita Cruce.

Inţelepţeşte ai ales cele veşnice, decât cele vremelnice, petrecând întru ostenelele sihăstriei, Cuvioase, şi făcându-te purtător de grija sufletelor.

Slavă...

Prin Duhul de bună voie sărăcindu-te. Părinte, ai primit desfătarea cea nemuritoare şi neschimbată în ceruri, şi bogăţia cea negrăită.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără de ispită de bărbat ai născut Fecioară, şi în veac rămâi Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate, a Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: glas 2

Întru adâncul greşelilor fiind „înconjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând..

Luminător luminos te-ai arătat marginilor, şi pustiul cetăţii l-ai făcut cu mulţime de călugări. Pre tine însuţi te-ai răstignit, Crucea ta pre umere luându-ţi, şi cu înfrânarea trupul ţi-ai topit, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Pomenirea cea prea luminoasă a fericitului, prin lumina înfrânărei s'a arătat nouă zi de mântuire, gonind, noaptea cea adâncă a patimilor, şi prin lucrarea faptelor celor bune luminat strălucind, întru care ca o stea luminoasă s'a arătat dumnezeescul Pahomie; căruia cu credinţă să-i aducem cântări cu veselie, căci privind dintru înălţime ne luminează pre noi, şi dă pace îndestulată, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Intru aceastǎ lună în 15 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pahomie Tavenisiotul.

Stih: Pahomie grăsimea trupului subţiind,
Mai 'nainte de mutare, tărie în suflet erà adunând.
Pahomie grăsimea trupului mai 'nainte o a lepădat,
Şi cu shima şi cu faptele îngerilor a urmat,
Pahomie în a cinsprezecea zi cu adevărat.
Din cele de aicea s'a mutat.

Acesta a fost din Eghipetul Tebaidei celei de jos, în vremile lui Constantin marele împărat, şi aveà părinţi închinători de idoli. Cu carii mergând odată în capiştea idolilor, a auzit pre cel ce slujià capiştei, zicând către părinţii lui: Scoateţi de aici pre vrăjmaşul dumnezeilor şi-l goniţi. Şi încă bând prea cuviosul şi din vinul acela al jertfei a vărsat. Şi ajungând mai la vârstă, se puse la rânduiala ostaşilor, şi preste puţină vreme lăsând slujba ostăşească, se suì la Tebaida cea de sus, şi primì Botezul lui Hristos, şi se făcù monah, şi se duse în pustiu, unde făcù o mânăstire într'un loc al Tavenisiei, viindu-i glas de sus, care arătà lui, lesnirea locului

și mulțimea celor ce erau să se strângă acolo. După aceea adunându-se mulți, cu vremea veni și Teodor sfințitul, carele i se făcù ucenic și râvnitor vieții și faptelor celor bune și la minuni a strălucit cu dânsul. Și la atâta înălțime de cunoștință dumnezeească se suiră cu nepătimirea, cât vedeà cu gândul și suirile fericitelor suflete, și vedeà și cele de departe ca și cele de față, și prooroceà de cele ce erau să se întâmple. Iară mai 'nainte de a se săvârși din viața aceasta Sfântul, numărând mulțimea monahilor ce veniseră către dânsul, s'a aflat o mie patru sute de bărbați. Și se vede dintru aceasta că a fost dumnezeesc bărbat, și desăvârșit în buna faptă. Căci cei ce se duceau dela casele lor, nu mergeau pentru desfătare și pentru trupeasca dulce pătimire, întru care se bucură cei mulți, ci pentru înfrânarea poftelor, și trudele cele pustnicești, mirându-se de obiceiurile Sfântului, și urmând viața și petrecerea sa cea îngerească. Deci săvârșindu-se în Hristos, fu îngropat întru a sa mănăstire.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ahilie episcopul Larisei.

Stih: Larisa povestește îmbunătățirile tale cu strein chip, cinstite.
Pomenind de tine și după moartea ta, Părinte.

Acesta erà pre vremea împărăției lui Constantin cel mare, născut și crescut din părinți bine credincioși, dela cari fu învățat religiositatea și cinstirea de Dumnezeu, împreună cu învățăturile cele dinafară, și cu filosofia cea mai înaltă, și împodobindu-se pre sine cu toate bunătățile cele dupre Dumnezeu, fu ales arhiereu Larisei, celei ce se află în a doua Tesalie de către toți cei ce locuiau în Elada, și mergând la Sinodul cel mare din Nicheea și împreună ostenindu-se și luptându-se cu părinții până în sfârșit, și caterisind pre Arie cu cei împreună cu el, și dându-i anatemei, iarăș s'a întors în Larisă, și surpând multe capiște idolești, și draci din oameni izgonind, și alte prea multe minuni lucrând, și-a sfârșit viața cu pace, dupăce a ridicat din temelie case de rugăciune, și cu tot felul le-a împodobit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Varvar izvorâtorul de mir.

Stih: Nu Varvar, ci de bun a fi este arătându-te.
Izvorârea mirelui din mormântul tău Părinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca tiranului cea...

Fiind îmbrăcat cu puterea Stăpânului, ai călcat ca pre o țărână pătimirea cea dulce a vieții, rănindu-te de dragostea vieții celei nestricăcioase, căreia te-ai și împărtășit acum, sălășluindu-te cu cetele îngerilor, părinte Pahomie.

Câștigând inimă foarte curată te-ai învrednicit a vedeà pre cel nevăzut tuturor; drept aceea te-ai fericit, Părinte, precum este făgăduința, lăudând pre făcătorul de bine cel prea slăvit.

Slavă...

Dobândind tu cuget ortodox, ai propoveduit o unime în

trei numiri, pre Treimea cea de o ființă, și ai învățat întruparea cea înfricoșată a Cuvântului, lăudând pre Născătoarea de Dumnezeu cea pururea Fecioară, prea Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Sfânta sfintelor te înțelegem pre tine, ca pre una ce singură ai născut pre Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenuntită, căci tuturor credincioșilor ai izvorît nestricăciune prin dumnezeeasca naștere.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Invățăturile cele înțelepte ale sihaștrilor te-ai învățat dela înger, din porunca dumnezeească, înțelepte. Cu care acum hrănindu-ne noi cei crescuți întru buna credință, strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Vietuirea sihăstriei tale prea înțelepte, strălucind ca un fulger, lumină prea mare a răsărit tuturor celor ce cu credință strigă Ziditorului: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pahomie cel mărit slăvindu-te pre tine cel mai pre sus de gând, născut mai 'nainte de veci din Tatăl cel nenăscut te-a propoveduit, Hristoase, și pre Duhul cel prea sfânt, cunoscând o fire, și o Dumnezeire a Treimii.

Și acum, a Născătoarei:

Noi cei bine credincioși te numim pre tine ușă luminii prea curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, care mai pre sus de fire ai născut strălucirea Tatălui, care s'a unit cu grosimea trupului. Pre carele îl lăudăm toate lucrurile ca pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oare-
„când în Vavilon, lucrările și-a
„despărțit cu dumnezeească po-
„runcă, pre Haldei arzând, iară
„pre credincioși răcorind, pre
„cei ce cântau: Binecuvântați
„toate lucrurile Domnului pre
„Domnul."

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui...

Cu luminile Darului luminându-te, Pahomie, și învrednicindu-te a te desfătà întru slava cea nepieritoare, ca o slugă credincioasă, stai 'naintea lui Dumnezeu. Pentru aceea lăudăm cinstită pomenirea ta.

Impletitu-ți-s'a cunună ca unui biruitor cu dreapta cea purtătoare de viață, și atotțiitoare, fericite Pahomie, și acum

învredniceşte pre cei ce laudă pomenirea ta cea mărită, să dobândească iertare de greşeli pururea pomenite.

Slavă..

Culegând acum roadele ostenelelor tale, Pahomie, te îndestulezi de bucuria cea mai pre sus de cuget, ci dar acum nu încetà a te rugà lui Hristos, să se mântuiască ucenicii tăi cei ce acum te laudă pre tine, şi te cinstesc, vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei

Ca lâna primind în pântece ploaia cea cerească, ne-ai născut pre cel ce ne dă nouă băutură dumnezeească, celor ce cu bună credinţă îl lăudăm pre el, şi te vestim pre tine prea curată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de „început Dumnezeu şi Dom-„nul, întrupându-se din Fe-„cioară, s'a arătat nouă ca să „lumineze cele întunecate şi să „adune cele risipite. Pentru a-„ceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvim."

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai impodobit..

Dorind de viaţa cea îngerească te-ai depărtat în pustietăţi, şi supuind patimile cele trupeşti, te-ai arătat întocmai cu îngerii, purtătorule de Dumnezeu Pahomie. De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Pahomie părintele nostru; căci prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut, fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi puterea vrăjmaşului ai biruit. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor; cu cari roagă-te Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului.

SVETILNA şi STIHOAVNA Praznicului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

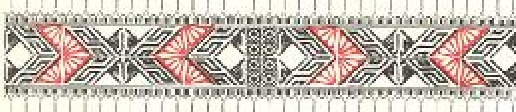

LA LITURGHIE.

Fericirile praznicului, Peasna cea de rând pe 4. Şi ale Sfântului, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, Dumnezeu carele a zis dintru întunerec să strălucească lumina...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sământa lui... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea, mergeau după Iisus noroade multe...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică và fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Cuviosul părintele nostru Teodor cel sfinţit, ucenicul prea cuviosului Pahomie cel mare.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale cuviosului 3, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Cel ce și-a pus odinioară suirea pre nor, ca un stăpân pogorîndu-se acum pre nor ușor la Eghipet, a rânduit mai'nainte pre aleșii cei ce au strălucit, cari erau să se răpească în nor, ca niște cugetători de Dumnezeu. Cu cari dimpreună este și Teodor părintele nostru cel sfinţit, turnul cel nemișcat, cel vestit întru bunătăţi, cel ce a strălucit cu strălucirile cele luminoase ale lui Hristos, și cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Eghipetul carele mai înainte se spurcà întru jertfele drăcești și întru patimi, acum se înfrumusețează cu cetele sihăstrești, și se arată împodobit cu multe feluri de podoabe ale dumnezeeștei bunătăţi, întru carele a strălucit cel numit cu dumnezeeștile daruri, cuviosul Teodor cel cu chip dumnezeesc, și de Dumnezeu cuprins, cel ce a râvnit smereniei lui Hristos celei minunate, și cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Teodor cel înțelept, cel mare între sihastri, cugetătorul de Dumnezeu, din tinerețe a arătat nevoinţă, înfrânare, răbdare, suferire, ferire de răutate, deprindere cu bunătatea, făcându-se fierbinte doritor dumnezeeștei dragoste, minunatul, și cu bucurie trecând mai pre sus de cât toate cele văzute, înălţându-se prin dumnezeeească privire, vorbeà cu Dumnezeu; și acum cu îndrăzneală se roagă, pentru sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Praznicului:

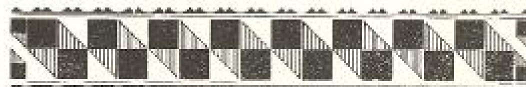
STIHOAVNA Praznicului:

Tropar, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului...

Caută la sfârșitul cărţii.

Slavă, Și acum, a Praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul, pe 8, și al Sfântului pe 4.

Te laud pre tine Darul lui Dumnezeu cel sfinţit.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut...

Cela ce ești cu numele darurilor celor dumnezeești, primind Dar dumnezeesc din luminatele vistierii cele ce

nu se cheltuesc: dă-mi mie Dar celui ce voiu să cânt acum prăznuirea ta cu cântări de laudă, pururea pomenite.

Slavă...

Cugetând cu osârdie legea cea prea curată, cu totul te-ai făcut curat și lămurit, Părinte; și ocârmuindu-te însuți cu cuvântul cel prea curat, te-ai arătat vas prea luminat și sfințit al curăției, pururea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Omorându-te lumii, și petrecând pre pământ viață întocmai ca un înger, cugetătorule de Dumnezeu Părinte, cu buna credință ai urmat celui ce a răsărit din pântece feciorесc, ridicându-ți Crucea pre umere, pururea pomenite.

Peasna 3, Irmos:
Inflorit-a pustiul...

Ca un dar iubit ai adus Stăpânului sufletul tău mântuit, și prin sihăstrie slobozit de patimi, cuvioase Teodore.

Slavă...

Fiind dat lui Dumnezeu, ai trecut mai pre sus de simțirea celor poftitoare prea înțelepte și curat te-ai unit cu mintea cea prea înaltă, pururea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Depărtatu-te-ai fugind în pustiu, mărite, așteptând pre Dumnezeu Cuvântul, carele a strălucit din Fecioară, întru carele te-ai și mântuit, vrednicule de minune.

Irmosul: glasul 2 lea

Inflorit-a pustia ca crinul, „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „întru care s'a întărit inima „mea".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

In casa lui Dumnezeu ca un finic ai înflorit, roduri de fapte bune, Domnului aducând prin prea bună pustnicia ta, Părinte cuvioase. Pentru aceasta te și fericești, ca cel întocmai stătător cu cei fără de trupuri.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înțelepciunea...

Părăsind toate cele pământești, și fiind în lume cu trup, te-ai făcut cu duhul părtaș împreună cu îngerii. Căci omorându-ți patimile trupului, te-ai arătat slugă Treimii, Fericite. Pentru aceea tămăduești patimile celor bolnavi, și cu cuvântul gonești duhurile prin daruri, purtătorule de Dumnezeu Teodore; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli, să dăruiască, celor ce cu credință prăznuesc pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Praznicului:

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Făcându-te împreună locuitor cu dumnezeescul Pahomie, ai râvnit obiceiurilor lui, părinte Teodore, urmând înfrânării lui, și credinței celei ortodoxe, cugetătorule de Dumnezeu.

Lăudămu-te Părinte, căci dupre vrednicie ai câștigat împărăția și dumnezeeasca strălucire, ca unul ce te-ai făcut iscusit prin curăție spre împărtășirea frumuseței celei nepieritoare.

Slavă...

Locașurile Etiopenilor, adunările dracilor s'au spăimântat de răbdarea și de smerirea ta, și de starea ta cea neîncetată întru privegheri, vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Intru uimire s'au tăiat capetele puternicilor, de frica nașterii tale, Născătoare de Dumnezeu prea curată, iară mulțimea cuvioșilor, dupre vrednicie s'a arătat minunată de darul cel dumnezeesc.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Țiindu-te cu fierbințeală de dogmele cele cinstite, ai risipit socotințele cele rătăcite ale tuturor eresurilor, ocrotindu-ți turma ta, cu credința Treimii, prea înțelepte.

Slavă...

Cu adevărat ca o lumină ai strălucit pre pământ, vietuind petrecere fără prihană, pururea pomenite, veselia sihaștrilor, lauda postnicilor Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Cu curgerile lacrămilor adăpându-ți inima ta sihastrule, o ai făcut aducătoare de roadă Stăpânului Hristos, carele a răsărit din prea sfânta Fecioară, prea fericite Teodore.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

Viața ta cea luminată, și lui Dumnezeu plăcută, ți-a arătat ție luminarea cerească a sfinților, în lăcașurile cele cerești, părinte Teodore.

Slavă...

Având ajutor pre mângâitorul Duh, te-ai făcut biruitor, și purtător de biruință asupra duhurilor viclenirei, de Dumnezeu cuprinsule Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești norul cel ușor, pre carele șezând Domnul atotțiitorul, a venit la Eghipet, și a făcut cuvioși luminători.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor

„fiind încunjurat, chem adân-„cul milostivirii tale cel neur-„mat; din stricăciune, Dumne-„zeule, scoate-mă".

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor sfințitul ucenicul prea cuviosului Pahomie cel mare.

Stih: Dumnezeesc Dar Teodore te-ai arătat.
Ca celce între sfinți, sfințiților sfânt te-ai aflat,
Intru a șeasesprezecea zi, cu adevărat,
Teodor de pre pământ a zburat.

Fericitul acesta îndeletnicindu-se în legea lui Dumnezeu, și tot curat făcându-se și arătându-se vas ales și sfințit, s'a învrednicit și celei adevărate și mari numiri, dimpreună locuitor și asemenea la chipuri făcându-se marelui Pahomie. Pentru aceea locașurile Etiopilor, dupre dumnezeescul Avacum a zice spăimântând, și ca uimire capetele acestora tăind, trecù la darurile răsplătirei cu sudorile bunei fapte, gonind toată boala și toată slăbiciunea dela oameni.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Alexandru arhiepiscopul Ierusalimului, și a sfinților mucenici Avda și Avdiis episcopii, șasesprezece preoți, nouă diaconi, șase călugări și șapte fecioare.

Aceștia mărturisind pre Hristos, și propoveduind în Persida, fură prinși și duși la domnitorul; deci neplecându-se a cinstì dogma persească, ci mărturisind pre Hristos, și feluri de munci suferind, în sfârșit li s'au tăiat capetele de sabie, și au primit cununile muceniei.

Intru această zi, sfinții mucenici: Isaachie, Simeon și Vahtisoiu, prin foc s'au săvârșit.

Stih: In foc ș'au dat sufletele trei fiind de o cugetare,
Isaachie, Simeon și Vahtisoiu cel mare.

Intru această zi, pomenirea celor din mănăstirea sfântului Sava, părinți uciși de către Vlemini.

Stih: Pre mieii tăi, Stăpâne, cu săbiile ca cu dinții,
Intrând în lăuntrul staulului îi omoară lupii.

Intru această zi sfântul mucenic Papilin, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Papilin de sabie fiind zdrobit,
Porțile și dumnezeii înșelăciunei împreună le-a zdrobit.

Intru această zi, sfântul mucenic Petru cel din Vlaherna, cu vine de bou fiind bătut s'a săvârșit.

Stih: Petru piatra credinței cu adevărat a fost neclătit,
Către carele legăturile, dupre Paremie, lanț de hârtie erà de socotit.

Intru această zi, sfântul Nicolae patriarhul Constantinopolei cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nicolae umbra vieții a lăsat,
Și la locul luminii cel fără de umbră s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea sfintei Eftimiei aproape de limanul Neoriei, la sfânta Dinamis.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nicolae cel din Mezov, carele a mărturisit în Tricala, la anul o mie șase sute șaptesprezece, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Ca să scapi de focul gheenei prea fericite cu adevărat,
Nicolae cel cu cugetări bune focul ai răbdat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Dorit-ai cunoscut a vedeà strălucirea lui Dumnezeu asemenea ca văzătorul de Dumnezeu. Pentru aceea ai părăsit toate cele văzute, Teodore, și intrând în nori te-ai învrednicit a vedeà pre cel necuprins de minte.

Slavă...

Nici cum tu fericite Teodore, neprimind otrava șarpelui

celui, stricător de suflet, pomenirea lui o ai pierdut, înţelepţeşte câştigând în inima ta pomenire de Dumnezeu neîncetată.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu sfinţenie ai născut, Fecioară prea curată, pre Sfântul sfinţilor, carele se odihneşte întru sfinţi, făcându-se om pentru multa milostivire, cel ce s'a întrupat din tine, fiind mai 'nainte fără de trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Arătatu-te-ai cu chip de lumină unindu-te cu lumina cea prea luminoasă, prea fericite Teodore, mai pre sus de fire îndumnezeindu-te cu unirea cea mai aleasă, strigând acum: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Făcându-te mucenic, tare stând împrotiva păcatului până la sânge, cugetătorule de Dumnezeu Teodore, ai împodobit creştetul tău cu cunua nevoinţei, strigând acum: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeul cel prea înalt întrupându-se din tine, Născătoare de Dumnezeu, s'a arătat nouă soare luminos al dreptăţii, carele luminează marginile pământului cu strălucirile Dumnezeirii. Pre carele acum-îl lăudăm toate lucrurile ca pre un Domn.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările şi'a „despărţit cu dumnezeeasca „poruncă pre Haldei arzând, „iară pre credincioşi răcorind, „pre cei ce cântau: Binecu-„vântaţi toate lucrurile Dom-„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Fiul părintelui celui...

Acum dezlegându-se oglinzile umbrei, ţi se arată ţie Hristos, nu prin semne, ci mai ales se vede faţă către faţă, cu arătarea adevărului. Cela ce eşti cu numele darurilor Mântuitorului, şi Dumnezeului nostru.

Slavă...

Dorirea ta cea Dumnezeească s'a împlinit Teodore, ca unuia ce ai ajuns la săvârşirea sihăstriei, văzând de departe neîncetat pre cel dorit pre carele câştigându-l ai încetat de a mai dorì, lauda sihastrilor şi podoaba postnicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

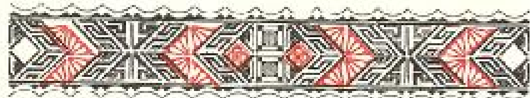
Bolind de stricăciune pentru neascultare, Adam cel dintâiu

s'a înnoit prin tine Maica lui Dumnezeu; căci fără stricăciune născând tu întrupat pre Cuvântul cel nestricat, ai izgonit stricăciunea și ai odrăslit nestricăciune.

Irmosul...

Fiul Părintelui celui fără de „început Dumnezeu și Dom„nul, întrupându-se din Fe„cioară s'a arătat nouă, ca să „lumineze cele întunecate și „să adune cele risipite. Pentru „aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfântul apostol Andronic și Iunia, și a celor împreună cu dânșii.

VEZI: Dintru această zi se începe postul sfinților Apostoli, când va fi litera Pascaliei A.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfinților 3, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Ca un ascultător Cuvântului, și slugă lăudată, și luminător prea luminat al lumii, cu cuvântul ai încetat stricăciunea cea necuvântătoare a nedumnezeirii. Pentru aceasta cu cuvinte dumnezeești, și cu bucurie prăznuim sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu fericite apostole Andronice, aducând laudă Stăpânului tuturor.

Dumnezeescul Pavel Apostolul, prea luminat lăudându-vă pre voi cu laude dumnezeești, credincioșilor, adeverează vitejia voastră, zicând: Că mai 'nainte de dânsul v'ați arătat voi, ucenici lui Dumnezeu, Cuvântului și rudeniei lui, prea înțelepților, Iunio prea înțeleaptă, și fericite Andronice, cei cu adevărat slugi ale lui Dumnezeu.

Luminând tot pământul cu sfințită propoveduire, ați gonit negura deșerăciunei, și către lumina cunoștinței de Dumnezeu, ați îndreptat pre cei ce mai 'nainte au fost întru întunerecul nedumnezeirii, dumnezeeștilor Apostoli, povățuitori spre mântuire, și rugători pentru toți cei ce cu credință vă cinstesc totdeauna.

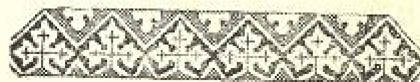
Slavă, Și acum, a praznicului.

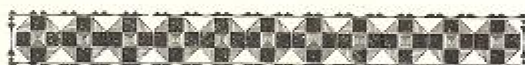
Troparul glasul al 3-lea.

Sfinților Apostoli...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al sfinţilor Apostoli pe 4.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Laudă voiu aduce înţeleptului Andronic.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Laudă aduce lui Dumnezeu cinstita Biserică, întru prea sfântă pomenirea ta, Fericite, mărind cu credinţă nevoinţele tale.

Toate mişcările minţei tale le-ai îndreptat spre plinirea voilor lui Dumnezeu, bucurându-te, Andronice prea sfinţite.

Slavă...

Primit-ai dela Dumnezeu Dar dumnezeesc, a curăţì boale, şi a gonì duhuri viclene, cugetătorule de Dumnezeu Andronice.

Şi acum, a Născătoarei:

Plouă-mi mie mântuire de toate greşelile, şi îndreptare vieţii, cu mijlocirea şi cu Darul ce este întru tine prea curată Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Prin luptele tale omorându-ţi mădularele, te-ai învrednicit a vedeà viaţa celor vii, pre Hristos Dumnezeul nostru, purtând trup pre pământ, Andronice apostole.

Făcutu-te-ai suflător de foc Apostole, în inima ta cea curată, purtând fierbinţeala dumnezeescului Duh, şi arzând mărăcinele înşelăciunei, prea lăudate Andronice.

Slavă...

Glasul cuvintelor, şi puterea minunilor tale, a alergat la marginile lumii învăţând pre credincioşi Darul cel mântuitor, ucenice al Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu este fără prihană afară de tine, Stăpână, şi nu este nevinovată afară de tine Preacurată. Căci numai tu te-ai făcut loc de sălăşluire Dumnezeului tuturor.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul şi „nu este drept ca Dumnezeul „nostru, pre carele îl laudă „toată făptura, şi nu este drept „afară de tine, Doamne".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Pre steaua cea prea luminoasă, care cu lumina dumnezeeştei înţelepciuni a luminat limbile, pre Andronic apostolul lui Hristos, împreună cu înţeleapta Iunia care s'a nevoit cu

dânsul întru propoveduire, să-l lăudăm, strigând: Rugați-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toți.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dumnezeescul Andronic fiind cu chip luminos, prin lumina cunoștinței de Dumnezeu, a luminat inimile a venì către Domnul. Drept aceea și după sfârșit izvorăște tămăduiri, celor ce cu credință se apropie de cinstita lui casă, și tuturor credincioșilor le cere mare milă.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Din munte umbros..

Ție ca unei rude ți se închină Pavel, vestindu-ți dumnezeeștile laude înaintea credincioșilor, grăitorule de cele dumnezeești, luminătorule al celor ce te laudă pre tine Andronice.

Făcându-te casă prea sfintei Treimi, ai surpat casele și capiștile înșelăciunii, și ai zidit biserici spre mântuirea sufletelor noastre prea lăudată.

Slavă...

Purtând puterea lui Dumnezeu, ai putut răpì vasele celui putincios, și ale săvârșì locaș Duhului celui prea sfânt, fericite Andronice.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară Născătoare de Dumnezeu, toți credincioșii întru un glas pururea te lăudăm, ca pre o părtinitoare, și ca pre o ajutătoare întărită, și ca pre o mântuitoare sufletelor noastre.

Peana 5, Irmos:

Cela ce din noaptea...

Ca pre o rudă a lui Pavel și ca pre unul ce ai fost ucenic mai 'nainte de dânsul, dimpreună cu el acum te cinstim, adunându-ne cu credință, Andronice.

Pre stelele cele luminoase și sfințiții apostoli dumnezeește să-i cinstim, pre Iunia, și pre purtătorul de Dumnezeu, Andronic.

Slavă...

Fericitul Pavel vă propovedueşte pre voi la adunarea Bisericei, ca pre niște vestiți între apostoli, Fericiților.

Și acum, a Născătoarei:

Ceata proorocilor te-a însemnat mai 'nainte pre tine prea sfântă Fecioară, cu însemnări sfințite, că vei să fii Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Haină luminoasă....

Casa ta izvorăște izvoare de tămăduiri, celor ce cu

dragoste năzuesc către dânsa Apostole, curățind boalele cele sufletești.

Mulțimea limbilor, care erau stricate de nedumnezeire, o ai înoit cu nestricăciune, prin dogmele tale cele dulci, prietene adevărat al prea curatului Iisus.

Slavă,..

Ca soarele ai încunjurat pământul, prea înțelepte, vestind credincioșilor lumina cea nezidită, a Dumnezeirii celei în trei sori, Andronice.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscutu-s'a întru tine cărările cele dumnezeești, ale Stăpânului celui ce dupre trup a sărăcit pre pământ, și a îmbogățit pre credincioși, ceea ce ești neispitită de nuntă, Stăpână.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru".

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfinților apostoli Andronic și Iunia.

Stih: Invățând Apostole nenumărate neamuri,
Ai venit la Hristos cel ce chiamă spre lumină pre neamuri.
Intru a șaptesprezecea zi,
Andronic și Iunia din viață se săvârși.

Acest apostol al Domnului ca și cum ar fi fost cu aripi, încunjurând toată lumea, a zmuls toată înșelăciunea nebuniei idolești din rădăcină, propoveduind pre Hristos, având dimpreună următoare lui și pre cea mult minunată Iunia, care erà moartă lumii, și viețuià numai lui Hristos. După aceea trăgând spre dumnezeeasca cunoștință pre mulți, au stricat capiști idolești, și au zidit dumnezeești biserici în toate părțile, și gonind duhuri necurate dela oameni și tămăduind boale fără de leac, și au plinit și ei ca niște oameni obșteasca datorie a firei, și prin moarte s'au mutat la viața cea veșnică. De aceștia pomenește și marele Apostol Pavel, în epistola cea către Romani, zicând: «Spuneți închinăciune lui An-«dronic și Iuniei rudelor mele și so-«ților mei în robie, cari sunt vestiți «între apostoli cari și mai înainte de «mine au fost întru Hristos».

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Solohon și cei împreună cu el sfinții mucenici Pamfamir și Pamfilon.

Stih: Solohon, de mrejele satanei a fugit,
Și nevătămat către Cuvântul cel prea înalt a venit.
De și sunteți bătuți voi doi mucenici, aveți cutezare,
Căci Dumnezeu, ca alifia preste ranele voastre vă va pune încununare.

Intru această zi, pomenirea cuvioșilor părinți și frați: Nectarie și Teofan, ctitorii monastirei lui Varlaam din Meteor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce din început...

Boalele cumplite, și toate neputințele gonești dela sufletele și dela trupurile celor ce aleargă la locașul tău, înțelepte ucenice al lui Hristos.

Gonind năpădirile cele drăcești, curățești patimi cumplite ale oamenilor, prin milostivire, însu-ți văzătorule de Hristos. Pentru aceea cu credință te fericim.

Slavă...

Bârfelele ritorilor supuindu-le cu dogme drepte, ai propoveduit pre Dumnezeu carele a vorbit cu oamenii în chipul trupului pentru bunătatea sa.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce ai locuit în pântecele Fecioarei, și într'însa din nou ai zidit pre Adam, bine ești cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a...

Putrejunea răutăței care mâncă inimile oamenilor, o ai încetat cu dumnezeeasca sare a dogmelor tale Andronice, și le-ai pus mântuite înaintea Cuvântului celei ce s'a smerit, de trei ori fericite.

Și preot și jertfă și jertfitor, te-ai arătat celui ce s'a jertfit pentru milostivire, și către dânsul ai alergat Andronice, primind dela dânsul cununa nestricăciunei și a dreptăței.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătatu-te-ai mărite propoveduitor dumnezeesc, apostol văzător de Dumnezeu, surpător idolilor piericiunei, și îmbogățitor celor lipsiți, și mare locuitor Sionului celui de sus, întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Ca într'un clește porți în mâini jeratecul, carele izvorăște dumnezeeasca rouă, celor ce se primejduesc de văpaia înșelăciunei, Fecioară, și arde patimile celor ce slavoslovesc împărăția lui.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'a proslăvit în muntele cel sfânt, și „în rug prin foc a arătat lui „Moisì taina nașterii pururea „Fecioarei, lăudați-l și-l prea „înălțați întru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Nașterea pururea Fecioarei...

Ca să te arăți moștean al vieții celei de acolo, prin cuvântul tău cel purtător de viață, ai înviat pre cei omorîți mai 'nainte de supărările dracilor, vrednicule de fericire Andronice.

Ca unul ce te-ai făcut viță foarte roditoare a viei celei adevărate prea fericite, ai revărsat vinul nestricăciunii, și ai veselit inimile omenilor, prea lăudate Andronice.

Toți te fericim pre tine carele cu fulgerile dogmelor ai ars materia mulțimii dumnezeilor, și arătat ai luminat lumina cunoștinței de Dumnezeu, celor dintru întunerecul vieții, Andronice.

Slavă...

Pomenirea ta cea prea sfințită întinzându-se astăzi la marginile pământului, luminează inimile celor ce cu sfințenie te laudă întru dânsa, vrednicule de fericire, Andronice.

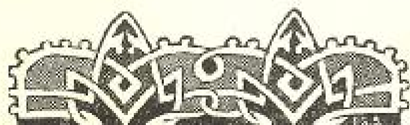
Și acum, a Născătoarei:

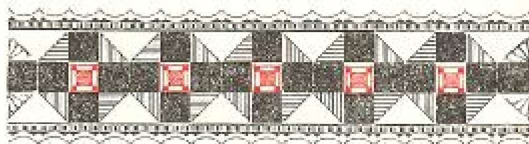
Ceea ce ai născut lumina, preacurată Fecioară, cere nouă lumină, și iertare de păcate și mântuire sufletelor, celor ce te știu pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu preacurată.

Irmosul:

Nașterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai înainte „puitorului de lege, în munte „prin foc și prin rug, spre mân„tuirea noastră a credincioșilor, „cu cântări neîncetat o slăvim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 18 ZILE.

Pomenirea sfinților mucenici: Petru, Dionisie și a celor împreună cu dânșii, și a sfântului mucenic Teodot cel din Anghira, și a sfintelor șapte fecioare.

VEZI: Pentru sfântul mucenic Teodot al Anghirei, fiindcă se prăznuește și la Iunie în 7 zile, să i se puie slujba de acolo.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6, ale Praznicului 3 și ale mucenicilor 3. Iară de se va întâmplă în post, Stihirile din Octoih, apoi ale mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Luminându-vă cu strălucirea Dumnezeirii celei în trei sori, ați trecut întunerecul muncilor, și v'ați arătat stele luminoase, care luminați pururea dumnezeească întărirea Bisericii. Pentru aceasta săvârșim luminată prăznuirea voastră, închinându-ne moaștelor, și țărânei trupului vostru sfinților Mucenici.

Pre Petru, pre Dionisie, pre Pavel, pre Andrei și Venedim, diamanturile cele viteze, pre Hristina, Iraclie și Paulin, toți credincioșii să-i fericim acum cu veselie, ca pre unii ce tare s'au nevoit pentru Treime, și au călcat toate măestriile balaurului, și au pierdut întunerecul idolilor, prin dar.

Cu sângele vostru Fericiți-

lor, aţi cumpărat împărăţia lui Dumnezeu cea nemişcată, şi aţi ajuns la limanurile cele foarte liniştite prin bărbăţia cugetului, suferind toate întreitele valuri ale răutăţilor, de Dumnezeu fericiţilor. Pentru aceea vă fericim acum, rugându-vă pururea pentru noi ca să aflăm milă în ziua judecăţii.

Slavă, şi acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea,

Mucenicii tăi Doamne...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Ale Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfinţilor pe 4. Iară de va fi în Post, Canonul din Octoih şi al Sfinţilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu credinţă laud durerile mucenicilor...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea Irmos:

Cânta-voiu ţie Doamne „Dumnezeul meu, că ai „scos pre popor din robia „Eghipetului, şi ai acoperit pre „Faraon cu căruţele lui, şi puterea lui".

Cei ce sunteţi apărători credinţei, izbăviţi de patimi şi de toate nevoile, pre cei ce cu credinţă săvârşesc pururea sfinţită pomenirea voastră.

Prea lăudat întraripându-vă cu vetreala Crucii, purtătorilor de Dumnezeu, neudaţi aţi trecut noianul muncilor, călcând pre vrăjmaşul.

Suferind bătăi la trupuri, v'aţi unit cu cetele cele fără de trupuri, Sfinţilor. Pentru aceea astăzi cinstim dumnezeească pomenirea voastră.

Slavă...

Cu legea cea dumnezeească întărindu-vă, sfaturile celor fărădelege le-aţi stricat înţelepţilor. Şi nevoindu-vă dupre lege, aţi dobândit slava lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu dragoste te cinstim şi te fericim pre tine Fecioară, ca pre un scaun al Împăratului; pre carele şezând a gătit credincioşilor şedere cerească.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Întărindu-ţi picioarele sufletului tău, pre piatra credinţei, fericite Petre, nu te-ai mişcat de împrotivirea celor fără de Dumnezeu.

Lampsacul pre tine Petre, ca pre o stea pre luminoasă, te pune înaintea lumii, ca pre unul ce micşorezi înserarea nedum-

nezeirii prin Darul cel dumnezeesc.

Intărindu-te cu plecarea către Dumnezeu, și neîncetat chinuindu-te cu deznodări, și cu legături preste tot trupul, te-ai arătat vrednic de cunună Petre.

Slavă...

Aducând laudă lui Dumnezeu, purtătorilor de chinuri, toată supărarea muncilor ați suferit. Pentru care și cununilor v'ați învrednicit.

Și acum, a Născătoarei:

Singură tu ești Fecioară după naștere, singură te-ai cunoscut slujitoare tainei celei mari cu adevărat, născând pre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Irmos: glasul 4

Arcul celor puternici a slăbit „și cei neputincioși s'au încins „cu putere. Pentru aceasta s'a „întărit întru Domnul inima „mea".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Impodobindu-vă cu sângele cel mucenicesc, stați înaintea Domnului Impăratului tuturor, bunilor biruitori Mucenici. Pentru aceea cu veselie săvârșim astăzi cinstită pomenirea voastră, rugându-ne ca prin mijlocirea voastră, să aflăm noi dezlegare de greșeli și mare milă.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Iară de este în Post, să se zică a Născătoarei aceasta, asemenea.

Fecioară prea nevinovată, ceea ce mai pre sus de fire ai născut pre Dumnezeu, pre acela roagă-l neîncetat împreună cu îngerii, ca să ne dăruiască iertare de greșeli, și îndreptare vieții mai 'nainte de sfârșit, nouă celor ce cu credință și cu dragoste, dupre datorie te lăudăm pre tine una prea lăudată.

A Crucii a Născătoarei:

Fecioară prea curată Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin prea sfântul tău suflet, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul tău și Dumnezeu. Pre carele roagă-l pururea binecuvântată, să se dăruiască nouă iertare de păcate.

Peasna 4, Irmos:

Milostive, pentru dragostea „chipului tău ai stătut pre „Crucea ta, și s'au izbăvit nea-„murile. Că tu ești iubitorule de „oameni, tăria mea și lauda."

Cu priveghierile cele dumnezeești lepădând somnul de la ochii sufletului, ați adormit tot cugetul cel rău al lenevirii celor fără de Dumnezeu.

Pavel, Andrei și Dionisie, ca niște pietre ale Cuvântului prea cinstite și dumnezeești, omorându-se cu pietre s'au învrednicit vieții.

Pre mucenicii cei ce sunt livedea cea prea veselitoare a bunei credințe, și bună mireazma cea adevărată și dumnezeească a lui Hristos, astăzi cu credință să-i lăudăm.

Slavă...

Mucenicii părăsind cele de jos, pentru dragostea cea dumnezeească, și suferind bărbătește durerile trupului, acum se bucură mutându-se la viața cea fără de durere.

Și acum, a Născătoarei:

Prea lăudată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește de toate primejdiile nevoilor, și de scârbe pre cântăreții tăi cari nădăjduesc la tine.

Peasna 5, Irmos:

Luminarea ta, Doamne, trimite-o nouă, și din negura „greșelilor slobozește-ne pre „noi, Bunule, pacea ta dă„ruindu-ne".

Cu lumina cea înțelegătoare fiind însemnați mucenicilor, cu putere dumnezeească fără sminteală ați trecut întunerecul muncilor, și noaptea cea vicleană a mulțimei dumnezeilor.

Hristina cu frumusețile fecioriei luminându-se, și cu ranele împodobindu-se, luminat strălucește, și bucurându-se, acum se sălășluește în cămara lui Hristos cea înțelegătoare.

Slavă...

Cei ce nebunește doriau de trupul tău muceniță Hristino, prin cuvântul tău cel prea dulce primind dragostea lui Dumnezeu, foarte tare s'au nevoit.

Și acum, a Născătoarei:

Mireasă a lui Dumnezeu nenuntită, păzește pre cei ce te laudă pre tine, prin care dezlegându-ne de datoria cea veche, dupre Dar ne-am arătat fii Tatălui celui ceresc.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-au mai 'nainte...

Măritul Iraclie făcând vitejie, a luat mare laudă, făcându-se cetățean raiului, unindu-se cu cinstitele cete ale pătimitorilor, se veselește.

Să lăudăm împreună cu Paulin pre dumnezeescul Venedim, pre Andreiu și pre Iraclie, pre Dionisie, pre Petru, pre Pavel și pre Hristina mucenicii Domnului.

Slăviţii mucenici zdrobindu-se, şi cu pietre fără de dreptate împroşcându-se, în foc au primit sfârşitul şi s'au învrednicit a locuì în Biserica celor întâiu născuţi.

Slavă...

Cu bună credinţă lăudând, să ne închinăm Fiului lui Dumnezeu, celui ce a arătat pre înţelepţii purtători de chinuri, ca pre nişte stele strălucind tăria Bisericii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o holdă roditoare ai odrăslit spicul vieţii, carele hrăneşte pre credincioşi, şi cu adevărat goneşte foametea rătăcirii de pre pământ, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: glasul-4-

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà, în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă izbăveşte, Iisuse Im„părate al puterilor."

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului...

Iară de va fi post, zicem pe ale Sfântului.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Luminători străluciţi v'aţi arătat dumnezeeşti mucenici cei opt la număr, şi prin strălucirile minunilor luminaţi toată făptura, neîncetat izgonind noaptea cea adâncă a neputinţelor, şi unui Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să se dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună în 18 zile, pomenirea sfinţilor mucenici: Petru, Dionisie, Andreiu, Pavel, Venedim, Paulin, Iraclie şi Hristina fecioara.

Stih: Cinstiţii nevoitori pentru vrednica de cinste Treime,
Au ales mai mult decât viaţa a muri cu înţelepciune,
Ceata de opt a nevoitorilor de pre pământ s'a ridicat,
La înălţimea cerurilor cu adevărat.

Dintre aceştia sfântul Petru erà din oraşul ce se chiamă Lampsac, şi adunându-se către Dacno domnul cetăţii Evridinilor, şi fiind silit ca să jertfească Afroditei, şi nevrând a se supune, ci mărturisind pre Hristos Dumnezeu, îi zdrobiră tot trupul cu legături, şi cu lemne şi cu roate, pentru aceasta în muncile acestea şi-a dat duhul şi a luat dela Dumnezeu cununa nevoinţei. Iară Pavel şi Andreiu se trăgeau cu neamul din Mesopotamia, şi fiind ostaşi sub zisul Dacno, se duseră la Atena cu el. Şi fiind prinşi acolo Dionisie şi Hristina, îi luară aceştia asupra lor să-i păzească, după aceea siliră pre sfânta Hristina, fecioară fiind şi frumoasă şi în vârstă de nuntă, ca să se împreune cu dânşii spre păcat. Iară ea neinduplecându-se nici cum în loc să o silească ei îşi schimbară gândul prin învăţăturile ei, şi crezură în Hristos. Drept aceea şi ei şi Dionisie au fost ucişi şi îngropaţi de mulţimea pietrilor celor asvârlite asupra lor. Iară sfânta Hristina căzând preste ei, i s'a tăiat capul. Iară Iraclie, Paulin şi Venedim, erau din Atena, şi propoveduind cuvântul evangheliei, îndemnau pre elini şi pre închinătorii de idoli

ca să se întoarcă dela deşertăciunea şi înşelăciunea idolilor. Pentru care prinzându-i, i-au dus la stăpânitorul, şi după ce mai întâiu i-au bătut cumplit, şi a cercat şi alte multe munci, pre urmă i-au aruncat într'un cuptor aprins; şi fiindcă s'au păzit nevătămaţi prin puterea lui Dumnezeu, pentru aceea în sfârşit le-au tăiat capetele, şi aşà au luat fericiţii cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintelor şapte femei muceniţe, celor din Anghira Galatiei: Tecusa, Alexandra, Claudia, Faini, Eufrasia, Matroana, **Iulia şi Teodot mucenicul.**

Stih: Şeptime de femei în iazer fiind aruncate,
Se bucură, din viaţa trecătoare fiind scăpate.

Intru această zi, pomenirea sfintei Efrasiei celei ce în adâncul mării s'a săvârşit.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Ştefan cel nou, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Ieşit-a Ştefan din viaţa curgătoare,
Trecând la cununa cea nepieritoare.

Intru această zi, sfântul mucenic Iulian, fiind târît pre spinii rugului s'a săvârşit.

Stih: Iulian a aflat răsplătire biruinţei rugul,
Cinstind întruparea lui Dumnezeu a căruia icoană este rugul.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Teodor Papa Romei, strujit fiind s'a săvârşit.

Stih: Lupi mâncători de oameni numesc pre muncitori,
Cari mănâncă cărnurile lui Teodor prin zgârieturi.

Intru această zi, sfânta Anastasò care întru ale lui Levcadie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Anastasò viează de şi închide ochii dupre legea obştească.
Insă aşteaptă a neamului omenesc învierea cea obştească.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Martinian, întru ale lui Areovint.

Stih: Martinian din cele de jos a apus,
Şi la lăţimea Cerului întru cele dinlăuntru s'a dus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaia cuptoru„lui au călcat, cu laude stri„gând: Dumnezeul părinţilor „noştri bine eşti cuvântat."

Râvnind cu credinţă coconilor celor tineri din Vavilon, cu osârdie aţi intrat în foc, Fericiţilor, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Nesuferind a vă închinà idolilor, aţi răbdat moartea cea pururea pomenită, arătat primind sfârşiturile cele nemuritoare, nevoitorilor ai slavei.

Cu dumnezeeştile cuvinte întrarmându-te mucenice Pauline, ai ales a murì pururea pomenite, strigând Făcătorului: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă...

Cu suflet bărbătesc, şi cu cunoştiinţă vitează mucenicii au surpat sălbătăcia celor fărădelege, strigând cu credinţă: Hristoase, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Toţi cu credinţă lăudăm pre Născătoarea de Dumnezeu, sicriul lui Dumnezeu, năstrapa dumnezeeştei manne, sfeşnicul cel de aur şi masa, pre muntele cel sfânt.

Peasna 8, Irmos:
Mântuitorule al tuturor...

Prin dezbrăcarea trupului celui de lut s'au îmbrăcat pătimitorii, cu haină țesută de Darul cel de sus, cu dragoste strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Curățindu-vă cu stropirea dumnezeescului sânge, v'ați vărsat pentru Hristos sângele vostru Mucenicilor, neîncetat cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătatu-v'ați Fericiților struguri prea frumoși ai viei celei înțelegătoare, vărsându-ne vinul bunei credințe, nouă celor ce cu dragoste strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Jertfelnic înțelegător ești care primești rugăciunile tuturor, și le duci Fiului tău Preacurată, spre mântuire celor ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul: glasul 4-
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor „Atotputernice, pre cei ce se „țineau de buna credință în „mijlocul văpăiei pogorându„te i-ai rourat, și i-ai învățat să „cânte: Toate lucrurile binecu„vântați și lăudați pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:
Eva adică prin boala...

Mucenicii cei viteji jertfitu-s'au pre sine cu dragoste veselindu-se; datu-și-au sângiurile cu osârdie, și au primit bogăție nerăpită. Și acum s'au numărat în cetele mucenicilor, prea lăudații.

Arătatu-v'ați flori înțelegătoare, care miros bună credință, și cetățeni dumnezeeștei cetăți, limanuri de mântuire celor din vifor, luminători și apărători adevărului. Pentru aceea dupre vrednicie vă fericiți purtătorilor de chinuri.

Să cinstim dimpreună cu Petru și cu Pavel cei înțelepți, pre Iraclie, pre Paulin și pre Venedim, împreună cu Andreiu și pre Hristina, cu Dionisie, cari tare au mărturisit pre Hristos, și au pierdut înșelăciunea.

Slavă...

Pământul a primit sângiurile voastre, care s'au vărsat pentru făcătorul de bine al tuturor, cei ce sunteți cu nume mare, iară duhurile voastre le-au primit locașurile drepților. Cu cari împreună dănțuind, aduceți-vă aminte puru-

rea pentru cei ce vă pomenesc pre voi, Mucenicilor.

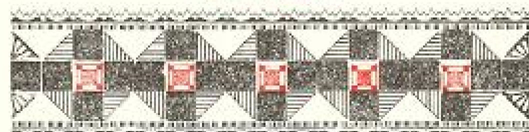
Și acum, a Născătoarei:

Noi credincioșii cu bucurie aducem ție glasul îngerului, Mireasă dumnezeească: Bucură-te ajutătoarea oamenilor, întărirea mucenicilor și a Apostolilor, și vestirea tuturor prorocilor, Născătoare de Dumnezeu preacurată.

Irmosul: glas 4-

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru „a adus. Iară tu fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii binecuvântare ai înflo„rit. Pentru aceasta toți te „slăvim“.

Și ceialaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE

Sfântul sfințitul mucenic Patrichie episcopul Prusiei și cei dimpreună cu dânsul.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfântului 3.

Iară de va fi în postul Apostolilor să se zică 3 Stihiri din Octoih. Apoi Stihirile sfințitului Mucenic, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Dumnezeiască pătrime a Ierarhilor, s'a arătat ca o mulțime de stâlpi nemișcați ai lui Hristos, pre a cărora întărire își înalță înțelepciunea casa. Jertfele dogmelor le pune înaintea tuturor, vinul cel veselitor îl toarnă în pahar de cinste, dă desfătare și Dar celor ce cu credință săvârșesc pomenirea Ierarhilor, și a pătimitorilor lui Hristos.

Păziți lumea ucenici și slugi ale lui Hristos, și sfințiți dumnezeești mucenici, mare Patrichie, dimpreună cu Acachie, prea Sfințite Menandre, fericite Poliene, ceată de potriva minților celor cu patru fețe, ca unii ce împliniți ceată dumnezeească, și stați înaintea scaunului lui Dumnezeu, păziți pre cei ce vă cinstesc pre voi cu credință.

Dorind cu adevărat, o Patrichie, de cel ce negrăit a întemeiat pământul pre mări, și l-a gătit pre el cu râuri, înveți prin dumnezeeștile tale graiuri, taina cea prea minunată a apelor celor fierbinți. Dintru ale căruia daruri dumnezeești, dă-ne și nouă de sus acum apele cele mântuitoare, prin rugăciunile tale.

Slavă, Și acum a Praznicului.

Iară de va fi afară de Praznic, să se cânte aceasta a Născătoarei, asemenea.

Necazurile și asuprelele

cele rele, și feluri de patimi viforăsc pre smeritul meu suflet, Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu, arată-te mie ocârmuitoare în marea vieții, și încetează viforul ce-mi stă asupră-mi, la limanul cel lin al pocăinții și al răsuflării, povățuindu-mă pre mine cel ce alerg la acoperământul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

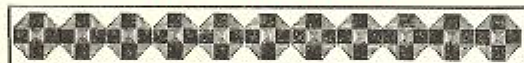
Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinând, lacrămai și strigai: Vai mie prea dulcele meu Fiu, cum pătimești fără dreptate, vrând să mântuești pre pământenii cei din Adam? Pentru aceasta prea curată Fecioară, ție cu credință ne rugăm: Fă nouă pre acela milostiv.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Caută la sfârșitul cărții

Slavă și acum, a, Praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Ale Praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfinților pe 4. Iară de va fi în post, Canonul din Octoih și al Sfinților.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Când pre Patrichie cel prea ales între purtătorii de nevoință.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà în căruță, l-a cufundat toiagul lui Moisì, cela ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind, și despărțind marea, și pre Israil fugătorul, mergătorul cel pedestru l-a mântuit. Pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu".

Toți fiind îmbrăcați măriților cu veșminte de preoție, împodobite cu tot felul de daruri, și iarăș înfrumusețate cu văpselele sângelui mucenicesc, tari părtinitori v'ați arătat dreptei credințe.

Hristos puitorul de nevoințe acum își întinde dreapta sa la toți pătimitorii și deschizând podvigul nevoințelor, a adunat ceată de patru mucenici alcătuită dupre cuviință, care îl slăvește pre dânsul cu cântări.

Slavă...

Făcându-te mai mare Bisericii Patrichie, ca un păstor bun ți-ai pus sufletul tău pentru dânsa Fericite, având întru ajutor pre înțeleptitul Menandru, și pre dumnezeescul Polien, împreună cu Acachie, pururea înălțând lui Dumnezeu cântare.

Și acum, a Născătoarei:

Grăitorii de Dumnezeu mucenici urmând graiurile dum-

nezeeştilor prooroci, au mărturisit pre Cuvântul lui Dumnezeu că a luat trup din prea curata Fecioară; pre care văzându-o că este Născătoare de Dumnezeu, pururea cu cântări o fericim.

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întărit din început...

Să fericim credincioşii pre cei ce bărbăteşte au umblat pre calea muceniei, şi au săvârşit călătoria cea prea bună, ca pre nişte mucenici purtători de biruinţă, şi încununaţi dumnezeeşte şi Ierarhi cugetători de Dumnezeu.

Grăitorul de Dumnezeu înfierbântându-se de rîvna bunei credinţe, a veştejit văpaia înşelăciunei, grăind fără sminteală ritoriceşte dogmele cuvântării de Dumnezeu şi cu adevărat înţelepţind pre toţi către cunoştinţă dumnezeească.

Slavă...

Văzând Patrichie pre cumplitul dregător omorît de beţia necredinţei, a sărit strigând cuvinte de cunoştinţa Dumnezeirii, şi semănând la toţi dumnezeescul cuvânt al credinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu; pre carele mucenicii lui Dumnezeu bărbăteşte l-au mărturisit, ca nişte ostaşi ce au fost ai lui, şi s'au făcut încununaţi.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceput cerurile întru price„pere, şi pământul pre ape „l-ai întemeiat, pre piatra po„runcilor tale, Hristoase, mă în„tăreşte; că nu este sfânt afară „de tine, unule iubitorule de „oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Să cinstim cu cântări pre Acachie cel înţelept, şi pre Polien cel sfinţit întru credinţă, şi pre marele Patrichie dimpreună cu Menandru. Căci fiind aceştia preoţi lui Dumnezeu atotţiitorul, bine i-au plăcut lui. Pentru aceea se şi veselesc împreună cu îngerii şi cu dânşii s'au unit prin credinţă; cărora cu dragoste să strigăm: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de este post a Născătoarei:

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, raiu cuvântător,

izbăvirea Evei, și vistierie mare a toată lumea; că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare greșelilor celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce fără dreptate ridicat, plângând, cu amar strigà: Lumea se bucură luând izbăvire prin tine, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără păcat. Căreia cu credință să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, și iertare de păcate dăruește celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4, Irmos

Tu ești tăria mea, Doamne, și puterea mea, tu Dumne„zeul meu, tu bucuria mea, cela „ce nu ai lăsat sânurile părin„tești, și a noastră sărăcie o ai „cercetat. Pentru aceasta cu „proorocul Avacum strig către „tine: Slavă puterii tale, iubi„torule de oameni".

Cu puterea lui Hristos te-ai îmbrăcat Patrichie, căci ai ajuns a fi preot al lui, și arătat urmând după urmele lui, prin munci te-ai adus prinos însuși făcătorului de bine, cu bună credință strigându-i lui: Slavă puterii tale, Doamne.

Preot dumnezeesc te-ai arătat părinte Acachie, umplându-te de dumnezeeasca lumină, și arătându-te mărturie adevărată lui Hristos, ai defăimat înșelăciunea idolilor. Pentru aceea și cu cuget vesel strigi: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Dănțuind și veselindu-se Menandru împreună cu ceata mucenicilor tăi, Hristoase, strălucește acum cu razele tale și înfrumusețându-se cu vărsare de lumină frumoasă acolo; ție Stăpânului cu veselie strigă: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă...

Părintele Polien mucenic arătându-se, s'a învrednicit a se numără în ceata cea sfințită ca un nebiruit. Pentru aceasta acum și de lumina cea nestricăcioasă umplându-se dupre vrednicie, strigă ție Stăpânului tuturor și Ziditorului: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Mucenicii cei înțelepți având armă pre Preacurata ceea ce te-a născut pre tine, Hristoase, au biruit măestriile înșelăciunei, și îmbunările tiranilor arătat le-au risipit, și acum arătându-se purtători de cununi, strigă: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Peasna 5, Irmos

Pentru ce m'ai lepădat de la fața ta cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit întu„nerecul cel strein pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce, și la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă".

Prin ostenelele sihăstriei omorându-vă lumii, cugetătorilor de Dumnezeu Mucenici cu osârdie v'ați adus pre sine-vă lui Hristos jertfe desăvârșit, junghiindu-vă ca niște miei, fiind plecați dumnezeeștilor porunci ale Stăpânului.

Gânditor petrecând acum împreună cu îngerii, fericite Patrichie, pomenește către Stăpânul, pe cei ce săvârșesc cinstită prăznuirea ta prea lăudate, rugându-te întru rugăciunile tale să se mântuiască de primejdii.

Slavă...

Nevoindu-vă dupre lege prea lăudaților mucenici v'ați încununat, căci răbdând amarele dureri și rane de la călcătorii de lege, v'ați învrednicit a vă desfătà în ceruri viața cea nestricăcioasă.

Și acum, a Născătoarei:

Toți măriții mucenici cunoscându-te pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu, au propoveduit pre cel născut din tine, știind pre Dumnezeu cuvântul, vitejește stând împotriva păcatului până la moarte, Doamnă și Fecioară prea lăudată.

Peasna 6, Irmos:
Adâncul păcatelor...

Noi poporul cel credincios, luminat cu bună cuviință, adunând acum cete, dupre vrednicie să lăudăm cu bucurie adunarea cea de chinuri, ce este alcătuită de patru mucenici și Ierarhi.

Pătimitorii potolesc durerile boalelor celor trupești, prin izvoarele cele de sineși ale apelor celor fierbinți; și cu dumnezeeștile rugăciuni, de patimile cele sufletești mântuesc, pre cei ce cu credință aleargă către dânșii.

Slavă...

Rugând acum pre Mântuitorul Hristos, fericite Patrichie, răsari-mi prin rugăciunile tale zorile cele înțelegătoare,

mie celuia ce zac întru întunerecul greşelilor, şi dintru aceasta îmi petrec viaţa întru răutate.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-mi sufletul meu ceea ce ai născut strălucirea slavei Tatălui, Fecioară Născătoare de Dumnezeu prea lăudată. Căci pătimitorii având Darul tău, au dăfăimat limbuţiile cele rele ale tiranilor.

Irmosul:

Adâncul păcatelor şi viforul „greşelilor mă turbură, şi întru „adâncul deznădăjduirii celei „silnice mă surpă pre mine. Ci „îmi întinde şi mie mâna ta cea „tare ca lui Petru, o Îndreptă„torule! şi mă mântueşte".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.
Iară de va fi în post zicem al Sfântului.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Ca o sfinţită vistierie a lui Iisus, Patrichie, Biserica primind trupul tău, bucurându-se strigă ţie: Prin tine toată lumea în pace adâncă se ţine, şi se acopere de tot eresul nevătămată ca o nebiruită.

Intru această lună în 19 zile, prăznuirea sfântului sfinţitului mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, şi cei împreună cu dânsul: Acachie, Menandru şi Polien.

Stih: Patrichie fiind tăiat, a aflat laudă,
Decât a tuturor Patrichiilor pământeşti mai înaltă.
Lui Patrichie în a nouăsprezecea zi,
Sabia viaţa îi răpi.

Insă dintru aceştia Patrichie episcopul Prusiei, fiind pârât pentru că credeà în Hristos, a stătut de faţă înaintea eparhului Iulie, şi silindu-se el ca să-l plece în tot chipul, a adus la mijloc de ziceà şi aceasta: Că izvorârea apelor celor fierbinţi se înfierbântă din îngrijirea dumnezeilor, şi se varsă pentru binele oamenilor. Iară sfântul mucenic i-a răspuns împrotivă, că cu adevărat că pentru binele oamenilor izbucnesc apele cele fierbinţi, însă cu puterea Domnului nostru Iisus, carele a rânduit două locuri: unul plin de bunătăţi, în care se odihnesc drepţii, iară celălalt plin de întuneric şi de foc, unde se vor osândì păcătoşii după învierea cea din morţi; şi cum că Dumnezeu a pus foc în toată zidirea, şi este adică deasupra tăriei, foc şi apă; este încă şi de desuptul pământului, de unde izbucnesc în sus de ies izvoarele, şi cele ce se apropie de foc, sunt fierbinţi, cele ce se depărtează de foc sunt reci; şi cum că focul cel de desuptul pământului este muncitor sufletelor celor necuraţi şi necredincioşi. Iară cea de mai jos apă ce este îngheţată ca cristalul, se numeşte tartar, unde s'a ales a locui dumnezeii Elinilor, şi zicând şi alte multe ca acestea, porunci guvernatorul de-l aruncară în mijlocul izbucnirilor apelor fierbinţi, care lui nimica nu-i stricară, ci mai vârtos acelora ce l-au băgat, şi ieşind Sfântul sănătos, şi luându-şi răspunsul cel de sabie, i s'a tăiat capul împreună cu Acachie şi Menandru şi Polien. Şi se face soborul lor în casa prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei.

Intru această zi pomenirea cuviosului părintelui nostru Memnon, făcătorul de minuni.

Stih: Dormitează spre puțin cevà dupre cea mai dupre urmă răpire,
Așteptând Memnon, a lui Dumnezeu întâlnire.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Acolot.

Stih: Mucenicul Acolot ca spre cămară de mire,
Urmà celor ce-l duceau spre a focului ardere.

Intru această zi, sfânta Chiriachi, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Chiriachi cu înțelepciune de focul cel veșnic fugeà,
Și cu dulceață spre cel vremelnic năzuià.

Intru această zi, sfânta muceniță Teotimi, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Teotimei Dumnezeu îi este cinstea.
Pre care cinstită muceniță o arată sabia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a rușinat în Vavilon „oarecând. Pentru aceasta „tinerii în cuptor cu bucuros „picior, ca într'o grădină verde, „săltând au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinților „noștri".

Lăudații mucenici fiind împodobiți cu podoaba preoției, cu sângiurile lor o au făcut pre dânsa mai sfințită, și dănțuind întru vederea lui Dumnezeu cântau: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Luminându-te cu lumină dumnezeească, fericite Patrichie ai defăimat învățăturile cele grele ale ritorilor, căci ca într'un cuptor fiind în apele cele fierbinți, de care nu te-ai ars, strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Ighemonul, neîmpăcatul vrăjmaș n'a suferit Patrichie înțeleptele cuvinte ale tale, cu care ai biruit pre spurcații mincinoși, numiți dumnezei, pre cari scuipându-i strigai cu bucurie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum s'a plinit dumnezeească proorocie a dumnezeescului David, căci pătrimea mucenicilor cu dragoste cinstește fața ta, prea curată Fecioară, strigând celui ce s'a întrupat din tine: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos.

De șapte ori cuptorul...

Veniți credincioșilor cu veselie să cinstim pre mucenicii cei purtători de cununi, pre ierarhii cei cugetători de Dumnezeu, slăvind pre Hristos cel ce le-a dat lor putere, să nu se teamă de chinurile vrăjmașilor. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Cu ungerea preoției și cu

sângele muceniei, se împodobește pătrimea bunilor biruitori mucenici, și strălucește cu minunile, foarte luminând pre fiecare din cei ce cântă făcătorului și Mântuitorului: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca cei ce ați biruit taberile dracilor, și nu v'ați spăimântat de îngrozirile tiranilor, ați primit cununi dela Hristos, ca niște purtători de biruință, cântând: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Să se veselească Menandru, să se laude Acachie, și luminatul Patrichie, împreună cu Polien, cari adunându-se ceată, ca cei ce s'au arătat preoți, să laude neîncetat pre Cuvântul Tatălui, carele s'a întrupat din pântece fecioresc neispitit de nuntă, prea înălțându-l pre dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul mun- „citorul Haldeilor, l-a ars ne- „bunește, cinstitorilor de Dum- „nezeu; iară văzându-i pre a- „ceștia cu putere mai bună „mântuiți, făcătorului și Mân- „tuitorului au strigat: Tineri „bine-l cuvântați, preoți lăuda- „ti-l, noroade prea înălțați-l în- „tru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Săimântatu-s'a cerul...

Văzând tiranii pre mucenici că li se tăieau capetele, și își dau sufletele cu dragoste vitejește, s'au spăimântat. Iară Hristos i-a primit pre ei odihnându-i întru sineși, prin cari și tămăduiri ca dintr'un izvor, neîncetat izvorăște celor ce aleargă către dânșii.

Sârguindu-vă Ierarhilor și Mucenicilor, a vedeà izvorul doririlor în ceruri, părăsind toate cele bune de pre pământ, v'ați înălțat la vârful cel prea înalt al dumnezeeștei împărății, învrednicindu-vă desfătării celei fericite mai pre sus de cuget.

Slavă...

Trecuta-ți apa supărărilor și focul chinurilor, și arătat ați primit acum repaosul cel veșnic în locașurile cele cerești, întru care dănțuind neîncetat, purtând cununi, mântuiți-ne pre noi de primejdii, pătimitorilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pomenirea Mucenicilor, ca soarele luminează pre credincioși cu minunile lor, căci Dumnezeu cel născut din tine

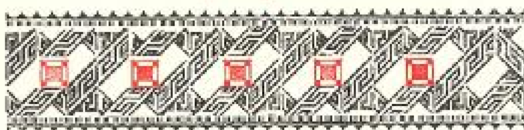
prea curată Fecioară, pre carele cu bună credință l-a propoveduit, arătat i-a luminat pre ei, slăvind precum s'a făgăduit, pre cei ce cu credință au cinstit venirea lui.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor „trupește, și pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât cerurile. Pentru aceea pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngerești „și omenești te slăvim".

Stihoavna Praznicului sau a Octoihului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Sfântul Mucenic Talaleu.

La La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului sau ale Octoihului 3, și ale Sfântului glasul al 4-lea.

Podobie Dat-ai semn...

Cu ploile sângiurilor tale, mare mucenice Talalee, dumnezeește ai stins cuptorul nedumnezeirii, și acum cu rîurile minunilor gonești multe feluri de boale, și credincioșilor le dai sănătate prin dumnezeescul Dar. Pentru aceasta cu bucurie prăznuim dumnezeească pomenirea ta, și țărâna trupului tău cu cinste o îmbrățișăm.

Cunoscându-te odraslă roditoare de maslin dumnezeesc, purtătorule de chinuri Talalee, cu untuldelemn al ostenelelor și minunilor tale celor mai pre sus de fire, cu adevărat ne alinăm, slăvind pre Dumnezeul tuturor, carele mult te-a mărit pre tine cel ce te-ai chinuit pentru dânsul, și de tot ai pierdut trufia înșelăciunii.

Aruncându-te în mare, și înfășurându-te cu rîurile și șuvițându-te foarte tare, ai rămas neplecat, întărindu-te pre tine Hristos, Fericite, ca pre unul ce te luptai cu cuget prea viteaz împotriva zavistiei celei prea cumplite, Talalee fericite, cela ce ești întocmai la cinste cu îngerii, și împreună vorbitor cu purtătorii de chinuri; roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei, aceasta, glas și podobie aceeaș.

De o mie de ori am făgăduit ca să fac pocăință pentru greșelile mele, Preacurată, dară nu mă lăsă pre mine obiceiul cel iubit al răutăților mele. Pentru aceasta strig ție, și caz

rugându-mă: Tu Stăpână mă scoate dintru această muncire, îndreptându-mă, către cele mai bune și către cele ce duc aproape de mântuire.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine Mielușelul și Păstorul, dacă te-a văzut pre lemn Mielușaua ceea ce te-a născut, se tânguià ca o maică strigând către tine: Fiule prea iubite, cum te-ai spânzurat pre lemnul Crucii îndelung răbdătorule, cum s'au pironit mâinile și picioarele tale, Cuvinte, de cei fărădelege, și ți-ai vărsat sângele tău, Stăpâne?

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne, Talaleu...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Sau a Născătoarei:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, sau ale Octoihului, și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cuviință este a lăudà pre Talaleu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cela ce a bătut Eghipetul și „pre muncitorul Faraon l-a „înnecat în mare, a mântuit din „robie pre norodul cel ce cântà ca Moisì, cântare de biru„ință, că s'a proslăvit".

Cela ce te luminezi pururea cu razele cele prea luminoase ale Duhului celui a toate făcător, luminează pre ceice săvârșesc totdeauna pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ca cu credință să te mărească, mucenice Talalee.

Intărindu-te cu buna credință, și împuternicindu-te cu Darul prea îndurătorului Dumnezeu, cu cuget viteaz ai mers către lupte Talalee, și ai stricat întăririle vrăjmașului, ridicând biruințe.

Slavă...

Fiind tânăr de trup și întreg la minte ca soarele ai strălucit cunoștința de Dumnezeu cea adevărată, arătat gonind negura deșertăciunii idolești, mucenice Talalee.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce ai născut pre Domnul, lauda celor cu bună credință, bucuria îngerilor, mântuitoarea creștinilor, iertarea păcătoșilor, podul carele treci pre credincioși de pre pământ la Cer, mântuește pre robii tăi.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce întărești tunetul...

Minunate minuni ai făcut în vremea chinuirii tale prea fericite, căci hotărând ti-

ranul să te chinuiască, fără de milă, mâinile lui s'au arătat uscate și nelucrătoare.

Privind numai către Stăpânul cel ce-ți da ție biruință, nu te-ai abătut dela mărturisirea cea adevărată, ci ai rămas nemișcat, spăimântând și pre cei fără de minți, pătimitorule.

Slavă...

Cu cuvântul vieții, și cu arătarea faptelor ai vânat pre Alexandru și pre Asterie, pătimitorule, și i-ai adus mucenici prea lăudați înaintea lui Dumnezeu făcătorului de bine, mucenice Talalee.

Și acum, a Născătoarei

Străluceşte-mi mie lumină de pocăință, Fecioară, căci zac întru întunerecul păcatului cu mințile stricate, și-mi dă mie deslegare greșelilor ca să te slăvesc pre tine Preacurată.

Irmosul:

Cela ce întărești tunetul și „zidești duhul, întărește-mă, „Doamne, ca să te laud pre „tine adevărat, și să fac voia „ta; că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Arătându-te purtător de chinuri, cu chip luminos, ai gonit întunerecul nedumnezeirii, și ai alergat către chinuri și la moarte; pentru aceea isprăvindu-ți nevoințele cele vitejești ai primit mare moștenire și slavă, care nici cum nu se trece, viteazule pătimitorule Talalee mărite.

Slavă, Și acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei aceasta, asemenea.

După Dumnezeu către acoperământul tău cel dumnezeesc alerg eu smeritul, și căzând mă rog: Miluește-mă prea curată Născătoare de Dumnezeu. Căci păcatele au covârșit capul meu, și mă tem de muncă, și mă cutremur Stăpână, fă rugăciune Preacurată către Fiul tău, ca să mă mântuesc de acestea.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine cel ce te-ai născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te, Hristoase, ceea ce fără dureri te-a născut cu trup, spânzurat pre Cruce, strigà: Vai mie prea iubite Fiule Iisuse, cum te-ai răstignit de bună voie acum de oamenii cei fărădelege, cel ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am, Dumnezeule, auzul tău, și m'am temut, în„țeles-am lucrurile tale, și m'am „spăimântat, Doamne, că este „plin pământul de lauda ta."

Fiind aruncat în mare nu te-ai cufundat, prin putere dumnezeească, iară pre cei fărădelege i-ai înnecat întru adâncimea sfintelor tale sângiuri, înțelepte mucenice Talalee.

Strălucind cu dumnezeeştile vărsări de lumină, te-ai arătat judecătorului cu haină luminoasă, arătat mustrând credința lui cea rea şi întunecoasă, Mucenice mărite.

Slavă...

Prea sfințit lăcaş şi casă a slavei în cele trei Sori am cunoscut că te-ai făcut Fericite, sfărâmând capiştile şi idolii viclenilor draci.

Şi acum, a Născătoarei

Sfinții prooroci au glăsuit odinioară mai 'nainte de naşterea ta, numindu-te munte mare şi umbros, şi uşă, prin care singur Domnul a trecut una Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne lumina poruncilor tale, că „la tine mânecă duhul meu, şi „te laudă pre tine. Că tu eşti „Dumnezeul nostru, şi la tine „scap, Impăratul păcii."

Ostenelile tale, Fericite, s'au adus prinos făcătorului de bine, ca o tămâie cu bun miros. Pentru aceasta moşteneşti împărăția şi viața cea fără durere împreună cu toți aleşii, sfinte Talalee.

Fiind plin de apele cele dumnezeeşti ale Duhului, ai răcorit suflete arse de văpaia necredinței, şi arătat le-ai îndreptat către apa odihnei, mărite.

Slavă...

Ca un maslin prea roditor te-ai sădit în casa Dumnezeului nostru, mucenice Talalee, carele îmbunează pururea inimile şi fețele tuturor cu untuldelemn al bunei credințe, prea înțelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii luminii ai arătat pre cei întunecați de patimi, ceea ce ai născut raza Tatălui pre Hristos dătătorul de lumină, prea sfântă Stăpână. Pentru aceea cu dragoste te fericim pururea.

Peasna 6, Irmos:

Viforul gândurilor...

Având ajutor pre sfinții îngeri, ai biruit taberile dracilor în vremea muncilor tale. Prin care arătându-te purtător de cunună, ai dobândit slava, înțelepte Talalee.

Firea cea necuvântătoare cunoscându-te pre tine mărturisitor Cuvântului, a fugit de pornirea cea necuvântătoare, şi te-a cinstit pre tine întru cu-

vântare de bună credinţă, când te luptai în mijlocul privelıştei, mărite Talalee.

Slavă...

Norodul cel fărădelege, văzând că minunat se făceau la tine mari minuni, s'a biruit de suflarea dumnezeească şi a primit lumina cunoştinţei de Dumnezeu, Talalee.

Şi acum, a Născătoarei:

Deslegatu-m'ai din legăturile păcatului, născând pre Domnul, carele a stricat împărăţiile iadului, şi pre toţi i-a legat spre a sa cunoştinţă, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Irmosul: glas 4.

Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşelilor celor nemăsurate mă trage. „Ci tu cârmuitorule bune, mai „înainte apucând cârmueşte-mă, ca pre proorocul şi mă „mântueşte".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Impreună cu mucenicii arătându-te pătimitor, te-ai făcut ostaş întrarmat ales Impăratului slavei, prin munci şi prin chinuri, călcând trufia închinătorilor la idoli. Pentru aceea lăudăm cinstită pomenirea ta, înţelepte Talalee.

ICOS.

Pre slujitorul cel viteaz al adevărului lui Hristos, ca pre un tare pătimitor şi propoveduitor credinţei, ca pre unul ce a surpat înşelăciunea vrăjmaşului, şi a înfruntat toată iuţimea cea pierzătoare de suflete a idolilor, cu cântări şi cu laude, şi cu bună credinţă să-l lăudăm acum, căci ca un miel stând în mijlocul lupilor celor fărădelege, cu bună credinţă a propoveduit legea Domnului. A căruia pomenire cu un cuget săvârşind, cântăm cinstită pomenirea prea înţeleptului Talaleu.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea sfântului mucenic Talaleu.

Stih: Lui Talaleu doftorului carele a suferit tăiere,
Dumnezeu îi trimite doftorie spre a patimei vindecare.
Lui Talaleu în a douăzecea zi,
Sabia capul îi răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului Numerian, dela Livan; pre tatăl său l-a chiemat Veruchie şi pre maică-sa Romilia. Şi se nevoi de învăţă meşteşugul doftoriei şi fu prins la Azarvon, ce este al doilea ţinut al Chilichilor, ascuns fiind într'un masliniş şi fu adus înaintea guvernatorului Teodor, carele neputându-l pleca să facă jertfă la idoli, porunci să i se pătrunză gleznele, şi să bage ştreang să-l spânzure cu capul în jos; după aceea slugilor părându-li-se că fac aşa, luându-li-se mintea de oarecare putere dumnezeească ei sfredeliră un trunchiu de lemn, ca şi cum ar fi fost Sfântul, şi-l spânzurară. Cari

pentru aceasta au fost bătuți, ca și cum și-ar fi bătut joc de boierul. Iară doi din aceste slugi: Alexandru și Asterie, văzând acea prea slăvită minune, crezură în Hristos, și li s'au tăiat capetele. După aceea porunci să-l arunce în mare, dintru care ieși sănătos îmbrăcat cu un veștmânt alb. Apoi fu trimis să se lupte cu fiarele, și iarăș rămâind nevătămat, i s'a tăiat capul la Edesa, cetatea Egheilor.

Intru această zi, ostașii cei ce au crezut prin sfântul Talaleu, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Asterie prin a capului tăiere,
S'a făcut stea povățuitoare lui Alexandru spre tăiere.

Intru această zi, sfântul mucenic Asclà.

Stih: Eghiptean cu limba Asclà sufere ardere de foc,
Pentru dumnezeeasca propoveduire limbilor celor de foc.

Intru această zi, sfinții trei cuvioși și purtători de Dumnezeu părinți: Nichita, Ioan și Iosif, ctitorii sfintei și împărăteștei mânăstiri cea nouă din Hio, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Impreună cu nematerialnicii îngeri acum sfintei Treimi s'au înfățișat,
Acești trei cuvioși, cari uniți s'au aflat.

Intru această zi, scoaterea și mutarea moaștelor celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae din Mira Lichiei, făcătorul de minuni.

Stih: Luminând moaștele tale de Dumnezeu cugetătorule răsăritul,
Au luminat cu chip strein iarăș și apusul.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Talasie, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Talasie și locuind în mormânt,
Izvorăște râuri de daruri din mormânt.

Intru această zi, cuviosul Marcu postnicul, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Hristos cel ce a aflat de demult grădina spre îngropare,
Dă lui Marcu grădina Edemului cea mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând „în Vavilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude, „strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat".

Stătut-ai în mijlocul văpăiei supărărilor ca cei trei tineri, arătat primind dumnezeeasca rouă dintru înălțime, și slavoslovind pre Dumnezeul tuturor, mărite Talalee.

Ca un alt nou Daniil ai fost aruncat în mijlocul leilor și prin dumnezeescul Dar nici cum împărtășindu-te de vătămarea acelora, mucenice purtătorule de nevoință Talalee.

Slavă...

Cu facerile de minuni mântuești pre credincioși de tot felul de boale, și deslegându-i de supărări, gonești taberile dracilor prin rugăciunile tale, cela ce ești podoaba mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine arătat te rugăm Doamnă de Dumnezeu dăruită, scoală-te întru ajutorul nostru, și ne mântuește pre noi de supărări veșnice, și de toată îngrozirea.

Peasna 8, Irmos:

In văpaie de foc stau ție...

Cu bună credință propoveduind o fire, o voire și un

sfat și o putere a dumnezeeștei Treimi, cu înțelepciune ai surpat bârfirea mulțimei dumnezeilor. Și răbdând multe dureri, foarte mult te-ai lăudat, mărite Talalee.

Prin tăiere de sabie, ca o jertfă curată și sfântă te-ai adus Mielului celui ce s'a jertfit, și ai ucis pre șarpele, cel ce mai 'nainte a omorât în raiu pre Adam și pre Eva cu moartea neascultării.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intru pomenirea ta pătimitorule, dănțuesc împreună cu credincioșii cuvioasele cete ale îngerilor, ale apostolilor și ale proorocilor. Cu cari împreună moștenind lăcașurile cele cerești, nu înceta a te ruga pentru noi toți purtătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă, prea curată, cere-mi mie iertare greșelilor și dă-mi mână de ajutor mie carele sunt înviforat cumplit în noianul răutăților, ca să te fericesc, și cu credință să propoveduesc ajutorința ta cea adevărată.

Irmosul. glas 4

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In văpaie de foc stau ție „înainte Heruvimii și Serafimii, „Doamne, și toată făptura lau„dă frumoasă cântă ție: Lău„dați, binecuvântați noroade, „prea înălțați pre unul făcăto„rul Hristos, întru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Făcut-a tărie cu brațul său...

Astăzi te lăudăm pre tine înțelepte, ca pre un surpător înșelăciunii, ca pre un dumnezeesc lăcaș al dumnezeescului Duh, cinstind trudele tale cele fericite, și ranele cele cinstite, sărutând și țărâna moaștelor tale.

Patimile trupului nostru și ranele cele nevindecate ale sufletului, vindecă-le Mucenice al lui Hristos, ca cel ce ești îmbogățit cu Darul tămăduirilor; și roagă pre iubitorul de oameni, ca să se mântuiască de veșnica muncă, cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă...

Pământul a primit cinstitul tău sânge care s'a vărsat și s'a făcut izvor de tămăduiri, la care alergând credincioșii, se mântuesc de rele, slăvind pre Hristos, și cinstindu-te pre tine cu un glas te fericesc, Talalee.

Și acum, a Născătoarei:

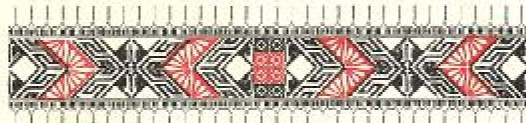
Primitoare de lumină te-ai făcut Fecioară, și scaun împăratului tuturor, pre carele șezând ne-a ridicat pre toți din căderea cea de demult, și ne-a

cinstit cu împreună şederea cea dumnezeească, pre noi cari cu credinţă şi cu dragoste te slăvim Preacurată.

Irmosul: glas 4

Făcut-a tărie cu braţul său, „pentrucă a surpat pre cei puternici de pre scaune şi a „înălţat pre cei smeriţi Dumnezeul lui Israil, întru care „ne-a cercetat pre noi Răsăritul cel dintru înălţime, şi ne-a „îndreptat pre calea păcii".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Sfinţii marii împăraţi şi întocmai cu apostolii Constantin şi Elena.

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... Slava cei dintâiu.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 8. ale Praznicului 3, şi ale Sfinţilor 3, făcându-le pe 5; iară de se va întâmplă afară de praznic cântăm numai ale Sfinţilor aceste trei Stihiri. făcându-le pe 8, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Armă prea tare împăratului nostru ai dat cinstită Crucea ta, prin care a împărăţit pre pământ cu dreptate, strălucind cu buna credinţă, şi împărăţiei cerurilor s'a învrednicit prin milostivirea ta. Cu carele slăvim rânduiala ta cea iubitoare de oameni, Iisuse Atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Dat-ai iubitorule de oameni binecredincioasei slugei tale înţelepciunea lui Solomon, blândeţele lui David şi dreapta credinţă a Apostolilor, ca un Impărat al împăraţilor şi Domn al tuturor celor ce domnesc. Pentru aceasta slăvim rânduiala ta cea iubitoare de oameni, Iisuse Atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Intâiu tu ţi-ai supus porfira de bună voie lui Hristos pururea pomenite împărate, pre dânsul cunoscându-l Dumnezeu şi Impărat preste toate, tuturor făcător de bine, de biruinţă dătător, şi mai înalt decât toată stăpânia şi puterea. Pentru aceasta ţie iubitorule de Hristos, împărăţia ţi-a îndreptat, Iisus iubitorul de oameni şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Darurile cele bogate şi mai bune primind dela Dumnezeu, împărate prea puternice, mare Constantine, bine întru dânsele ai sporit. Că luminându-te cu razele prea sfântului Duh, dela sfinţitul Silvestru, prin Botez, între împăraţi te-ai arătat nebiruit, lumea ca un dar o ai

dăruit Făcătorului tău, şi împărăteasca cetatea cea de Dumnezeu cinstitoare. Pentru aceasta nu încetà rugându-te lui Hristos Dumnezeu, ca cel ce ai îndrăzneală, să dăruiască tuturor celor ce săvârşesc pomenirea ta, iertare de păcate şi mare milă.

Şi acum, a praznicului.
Iară de este în post, să se zică dogmatica Invierii.

Trecut-a umbra legii şi Darul a venit, căci precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut, şi Fecioară ai rămas; în locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptăţii; în locul lui Moisì, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

VEZI: De se va intâmpla intru aceste două praznice, în ziua Inălţării, sau în ziua Duminicei a Cincizeci de zile, zicem întâiu Paremiile Praznicului, apoi ale sfinţilor împăraţi.

Dela a treia Carte a împăraţilor cetire.
Cap. 8, vers 22.

Stătut-a Solomon înaintea feţei Jertfelnicului Domnului, în preajma a toată adunarea lui Israil, şi şi-a tins mâinile sale la Cer şi a zis: Doamne Dumnezeul lui Israil, nu este Dumnezeu precum tu în Cer sus, şi pre pământ jos. De vreme ce Cerul, şi Cerul Cerului nu sunt destul ţie, în ce chip casa aceasta, care o am zidit întru numele tău! Deci caută şi spre rugăciunea mea, Doamne Dumnezeul lui Israil ca să auzi cererea şi rugăciunea, cu care se roagă robul tău înaintea ta către tine astăzi. Să fie ochii tăi deschişi spre casa aceasta ziua şi noaptea, spre locul acesta de care ai zis, fi-va numele meu acolo. Ca să auzi rugăciunea cu care se roagă robul tău în locul acesta ziua şi noaptea şi să asculţi cererea robului tău, şi a norodului tău Israil, ori câte vor cere în locul acesta, şi tu să-i auzi în locul locuinţei tale în Cer. Şi să faci, şi milostiv să le fii lor.

Din proorocia lui Isaia citire.

Să se bucure sufletul meu de Domnul, că m'a îmbrăcat în haina mântuirii, şi cu vestmântul veseliei m'a acoperit, ca unui mire mi-a pus mie cunună, şi ca pre o mireasă m'a împodobit cu podoabă. Şi ca un pământ ce-i creşte floarea lui, şi ca o grădină ce-i răsar seminţele ei, aşà va arătà Domnul dreptatea şi bucuria înaintea tuturor limbilor. Pentru Sion nu voiu tăceà, şi pentru Ierusalim nu voiu încetà. Până când va ieşì ca o lumină dreptatea mea, şi mântuirea mea ca o făclie se va aprinde. Şi vor vedeà noroadele dreptatea ta, şi toţi împăraţii pământului slava ta, şi te vor chemà pre tine cu nume nou pre carele îl va numì Domnul. Şi vei fi cununa frumuseţii în mâna Domnului, şi stema împărăţiei în mâna Dumnezeului tău. Şi nu te vei mai chemà părăsită. Şi pământul tău nu se va mai numì pustiu, că întru tine se va chemà numele meu nou şi pământul tău de locuit, că va plăceà Domnului întru tine, şi pământul tău de locuinţă va fi. Şi în ce chip locueşte tânărul cu fata, aşà vor locuì feciorii tăi cu tine, pentrucă va fi în ce chip se veseleşte mirele de mireasă, aşà se va veselì Domnul de tine.

Din Proorocia Isaiei cetire

Cap. 60, vers 1.

Luminează-te luminează-te Ierusalime, căci a venit lumina ta, şi slava Domnului preste tine a răsărit, Că iată întunerec va acoperi pământul, şi negură preste limbi, iară preste tine se va arătă Domnul, şi slava lui întru tine se va vedeà, şi vor merge împăraţi întru lumina ta, şi neamuri întru strălucirea răsăritului tău. Ridică împrejur ochii tăi şi vezi, adună-ţi pre feciorii tăi întru tine veni-vor toţi feciorii tăi de departe, şi fetele tale pe umere se vor ridicà. Atuncea vei vedeà şi te vei bucurà şi te vei teme, şi te vei înfricoşà cu inima, că se va întoarce la tine bogăţia mării, şi noroadele păgânilor. Şi-ţi vor venì ţie cirezi de cămile, şi te vor acoperì cămile dela Madiam şi dela Ghefar, toţi dela Sava vor venì aducându-ţi ţie aur şi tămâie vor aduce ţie, şi piatră scumpă, şi mântuire dela Domnul vor spune, şi toate oile Chidarului se vor adunà la tine, şi berbecii Navaotului vor venì la tine. Şi se vor înălţà cele plăcute pre altarul meu, şi casa rugei mele se va mărì. Iară oarecari ca norii zboară, şi ca porumbii cu puii săi. Intru mine este Sionul. Pre mine Ostroavele m'au aşteptat şi corăbiile dela Tarsis întâiu, ca să aduc pre feciorii tăi de departe, şi aurul şi argintul lor cu dânşii, pentru numele Domnului cel sfânt şi ca să se slăvească Sfântul lui Israil; şi vor zidì feciorii celor streini zidurile tale, şi împăraţii limbilor vor stà înaintea ta, că pentru mânia mea te-am bătut, şi pentru mila mea te-am iubit. Şi se vor deschide porţile tale pururea, ziua şi noaptea nu se vor închide, ca să se aducă la tine facerea limbilor, şi împăraţii lor să se aducă. Că neamurile şi împăraţii cari nu vor sluji ţie, vor pierì, şi limbile cu pustiire se vor pustiì. Şi slava Livanului la tine va veni cu chiparos şi cu pevc şi cu chedru, împreună să cinstească locul cel sfânt al meu, şi locul picioarelor mele îl voiu mărì. Şi vor veni la tine temându-se feciorii celor ce te-au supus şi te-au mâniat pre tine; şi se vor închinà la urmele picioarelor tale toţi cei ce te-au întărâtat pre tine. Şi te vei chemà cetate a Domnului, Sion al Sfântului lui Israil. Pentrucă ai fost tu părăsită şi urâtă, şi nu erà cine să-ţi ajute ţie. Şi te voiu pune spre bucurie veşnică, şi spre veselie în neam şi în neam. Şi vei suge laptele noroadelor şi bogăţia împăraţilor vei mâncà. Şi vei cunoaşte că eu sunt Domnul cel ce te mântuesc pre tine, şi Mântuitorul tău Dumnezeul lui Israil.

LA LITIE.

Stihirile, de se va întâmpla in ziua Inălţării sau a Pogorârei prea sfântului Duh, să se zică întâiu ale Praznicului, apoi ale Sfinţilor, glasul 1-iul.

Dupre datorie săvârşim pomenirea ta, Constantine, cela ce eşti întocmai cu apostolii, temeiul tuturor împăraţilor şi lauda. Că luminat fiind cu razele Duhului, toată Biserica lui Hristos o ai luminat, soboare de credincioşi de pretutindenea ai adunat, în luminată cetatea Niceilor, unde întărâtarea celor răi credincioşi s'a stins, şi limbele ereticilor au slăbit, şi au înebunit; iară cununa ortodoxilor s'a înălţat, arătându-se credinţa. Pentru

aceasta de dânșii te-ai lăudat ca un prea drept credincios, și te-ai propoveduit a fi părinte tuturor împăraților, ca cel ce întâiu ai luat porfira dela Dumnezeu. Pentru aceasta te rugăm cei ce săvârșim pomenirea ta cu credință: Cere curățire de păcate sufletelor noastre.

Nu dela oameni ai luat chemarea, ci ca dumnezeescul Pavel, o ai avut aceasta mai vârtos de sus, lăudate Constantine, cela ce ești întocmai cu apostolii, dela Hristos Dumnezeu. Că semnul Crucii pre Cer văzând, și cu acesta vânându-te ca un bun vânat, întru acesta și biruitor neînvins împrotiva văzuților și nevăzuților vrăjmași te-ai arătat. Pentru aceasta te rugăm pre tine ca pre un prea călduros rugător, noi ceștii pământești dupre vrednicie prăznuirea ta cinstind, ca cu îndrăzneală să ne ceri nouă luminare, curățire și mare milă.

Glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Pomenirea binecredinciosului Constantin, ca niște mir deșertat astăzi a răsărit, că de Hristos dorind, idolii a urît, biserică a ridicat pre pământ celui ce s'a răstignit pentru noi, și în ceruri a luat cununa nădejdei.

Glasul al 3-lea.

Vârstă de tinerețe purtând ca și dumnezeescul Pavel, de sus ai luat dumnezeescul Dar, și semeția cumplitului oștitor cu toată arma Crucii o ai surpat, lauda împăraților, Constantine cela ce ești întocmai cu apostolii, roagă-te pentru noi către Domnul, să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Laudă lui Dumnezeu din buze de lut să cântăm, întru dumnezeeească pomenirea ta, Constantine prea lăudate, căci tu te-ai arătat curat ostaș al Cuvântului credinței, batjocorind în priveliște chipurile idolilor, și acum te-ai socotit întru lumina Treimii, luminând gândurile noastre cu rugăciunile tale.

Slavă, glasul al 5-lea.

Biserica astăzi împodobindu-se, cu stăpânia ta împărate, cu taină se veselește, și prea cinstită pomenirea ta dupre vrednicie cu laude o cinstește, strigând: Bucură-te cela ce lui Pavel ai râvnit, și Crucea lui Hristos o ai ridicat, și cursele celui împrotivă luptător le-ai sfărâmat. Bucură-te cela ce ești mai ales între împărați, și cu apostolii întocmai cinstit. Bucură-te întărirea credincioșilor, Constantine fericite, nu

înceta rugându-te pentru noi către Domnul, ca cela ce ai îndrăznire, podoaba împăraților.

Și acum, a Praznicului
Iară de va fi afară de praznice, să se zică a Născă oarei aceasta, asemenea.

Fecioară prea curată, proorociile cele pentru tine s'au plinit, pentru că unul din prooroci, ușă te-a numit pre tine în Edem căutând spre răsărituri, prin care niminea n'a trecut fără numai Ziditorul tău și a toată lumea; iară altul, rug arzând cu foc, căci întru tine s'a sălășluit focul Dumnezeirei, și ai rămas nearsă; altul munte sfânt dintru carele s'a tăiat Piatra cea din capul unghiului fără de mâini omenești, și a lovit capul lui Nabuhodonosor cel netrupesc. Cu adevărat mare și prea slăvită taină este cea întru tine. Pentru aceasta te slăvim, căci prin tine s'a făcut mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

De se va întâmplà praznicul Inălțărei sau a cincizeci de zile, zicem Stihirile Praznicului, iară de nu, cântăm Stihirile sfinților, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Intâiu tu împărat a fi creștiinilor, dela Dumnezeu ai primit sceptrul Constantine; căci ție ți s'a arătat semnul cel de mântuire, cel ce erà ascuns în pământ. Cu carele și pre toți păgânii i-ai supus subt picioarele Romanilor, armă nebiruită având de viață făcătoarea Cruce, Fericite, prin care te-ai și adus Dumnezeului nostru.

Stih: Inălțat-am pre cel ales din poporul meu; aflat-am pre David sluga mea, cu untdelemn sfânt al meu l-am uns pre el.

Cu adevărat, fericit este sânul și sfințitul pântece carele te-a purtat, împărate lumii dorite, bucuria creștinilor, Constantine de Dumnezeu încununate, mărirea Romanilor, bogăția și scutitorule al săracilor și al văduvelor, acoperemântule al celor smeriți, și al celor ce nu se pricep; îndreptătorule dupre adevăr al celor necăjiți, și mântuirea celor robiți.

Stih. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule Dumnezeul tău cu untuldelemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.

Cu dorul și cu dragostea lui Hristos, rănită fiind Maica odraslei celei pre dulce, grăbindu-se a venit la sfântul Sion, la locul cel sfânt, întru carele s'a răstignit voind Mântuitorul nostru, ca să ne mântuiască pre noi; unde Crucea ridicând, bucurându-se a strigat: Slavă celui ce mi-a dăruit mie aceea de care aveam nădejde.

Slavă, glasul al 8-lea.

Lumina cea prea luminoasă, luceafărul cel de seara, din

necredinţă la credinţa Dumnezeirii viind, te-ai adus să sfinţeşti pre norod şi cetatea. Şi chipul Crucii pre Cer văzându-l, ai auzit de acolo: Intru aceasta birueşte pre vrăjmaşii tăi; de unde luând cunoştinţa Duhului, preot te-ai uns şi împărat, cu untdelemn, întărind Biserica lui Dumnezeu, Părinte al ortodoxilor împăraţi, al căruia şi sicriul izvorăşte tămăduiri, Constantine cel ce eşti întocmai cu apostolii, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului.
Iară de este în post, a Născătoarei Invierii.

Fecioară nenuntită care negrăit ai zămislit pre Dumnezeu cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dărueşti curăţire de greşeli. Acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Tropar, glasul al 8-lea.

Chipul Crucii tale pre Cer văzându-l, şi ca Pavel chemarea nu dela oameni luând, cel între împăraţi apostolul tău Doamne, împărătească cetate în mâinile tale o a pus. Pre care mântueşte-o totdeauna în pace pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.
Iară de va fi afară de Praznice, al Născătoarei Invierii.

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Şi Otpustul...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Sfinţilor, Şi acum, al Praznicului; iară de este afară de Praznice, Troparul Sfinţilor de 2 ori şi al Născătoarei Invierii.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Nou David te-ai făcut cu obiceiurile, Dar de sus primind al împărăţiei pre creştetul tău, că cu untdelemn prin Duhul te-a uns pre tine mărite, Cuvântul cel ce este mai pre sus înfiinţat şi Domnul. De unde ai luat şi sceptrul împărătesc înţelepte, cerându-ne nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Şi acum a praznicului.
Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei însăşi Podobia.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie, sau ce te voiu numì pre tine, nu mă pricep şi mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngereşti...

Rănit fiind pre Cruce făcătorul soarelui şi al făpturii, pre tine ca pre o stea luminoasă, din Cer prin stele te-a tras, căruia întâiu şi stăpânia împărătească ţi-a dat. Pentru aceasta pre tine te lăudăm Constantine împărate prea credinciosule, împreună cu Elena maica ta cea de Dumnezeu înţelepţită.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de este afară de praznice a Născătoarei aceasta:

Mai'nainte a spus Ghedeon zămislirea şi-a vestit David naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, că s'a pogorît ca ploaia pre lână Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit mai presus de fire, pământule sfinte, lumii mântuire, pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de Dar.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Pomenirea ta cea bine vestită, arătându-se nouă, luminează marginile cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu, Constantine de Dumnezeu însuflate. Că tu între împăraţi, cu bună credinţă te-ai arătat, legea Impăratului ceresc păzind. Pentru aceasta cu rugăciunile tale mântueşte-ne pre noi de ispite.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Iară de va fi în post să se zică a Născătoarei aceasta:

Pre Dumnezeu cel mai pre sus de vremi şi mai înainte de veci, sub vremi l-ai născut cu trup mai pre sus de fire, pre Dumnezeu omul, Preacurată. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare dupre adevăr şi drept toţi mărturisindu-te, cu osârdie ţie strigăm: Slavei celei veşnice pre toţi îi învredniceşte.

Antifonul dintâiu al glasului al patrulea.

Prochimen glasul al 4-lea.

Inălţat-am pre cel ales din poporul meu; aflat-am pre David sluga mea, cu untdelemn sfânt al meu l-am uns pre el.

Stih:

Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule Dumnezeul tău cu untuldelemn al bucuriei, mai mult de cât pre părtaşii tăi.

Toată suflarea...,

Evanghelia dela Ioan.

Zis-a Domnul: Eu sunt uşă, prin mine de va intra cineva...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile de Dumnezeu încoronaţilor împăraţi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Milueşte-mă, Dumnezeule, dupre mare mila ta.

Apoi Stihira, glasul al 2-lea.

Pomenirea bine credinciosului Constantin, ca nişte mir deşertat astăzi a răsărit, că de Hristos dorind, pre idoli a defăimat, şi biserică a ridicat pre pământ celui ce s'a răstignit pentru noi, şi în ceruri a luat cununa nădejdei.

Iară de se va întâmplà în ziua praznicului Inălţării, sau a Pogorîrei prea sfântului Duh, sau în vre o Duminică să se zică Evanghelia Praznicului sau a Duminicei.

CANOANELE.

De se va întâmplà în ziua Inălţării, sau a Pogorîrei prea sfântului Duh, cântăm Canonul Praznicului, cu Irmoasele pe 10, şi al sfântului pe 4. Catavasia Praznicului· După Peasna 3 Condacul şi Icosul Praznicului, şi la Peasna 9, nu cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită... Iară de se va Intâmpla într'altă zi, cântăm Canonul Praznicului, cu Irmosul pe 6 şi al Sfinţilor pe 8. Catavasia Praznicului; după a 3 Peasnă, Condacul şi Icosul Praznicului; după Peasna 6. Condacul şi Icosul Sfinţilor. La a 9 Peasnă cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită... Iară de se va întâmplà afară de toate Praznicile adică în postul apostolilor, cântăm Canonul Născătoare de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi al Sfinţilor pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu, caută-l înainte întru această lună în 25 de zile. CANONUL Sfinţilor împăraţi.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat.

Vnule Impărate ceresc, din păcatul cel ce împărăţeşte acum întru mine, pentru rugăciunile slugilor tale, mântueşte-mi smeritul meu suflet.

Rîvnitor fiind de împărăţia cea de sus, fericite Constantine, Impăratului şi Stăpânului tuturor cu minte curată crezând ai slujit.

Slavă...

Cu lumina cea dumnezeeşte stăpânitoare luminându-te, întunerecul necunoştiinţei ai lăsat cu adevărat, de Dumnezeu înţelepţită Eleno, şi dupre adevăr Impăratului veacurilor ai slujit.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti uşă a dumnezeescului răsărit, deschide-mi uşile pocăinţei, şi din uşile păcatului celui de moarte purtător cu mijlocirea ta, mântueşte-mă Stăpână.

Catavasia Praznicului, iară de este în post, Catavasia.

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Răsplătirile cele cereşti a dobândì te-ai nevoit, pentru aceasta celui ce te-a chemat de Dumnezeu înţelepţite ai urmat, şi întunerecul şi înşelăciucea dată ţie dela părinţi ai lăsat şi luminător întru dumnezeescul Duh, te-ai făcut.

De Hristos lipindu-te, şi în-

tru dânsul toată nădejdea puindu-ţi prea cinstită, la sfinţitele lui locuri ai ajuns. Intru care prea cinstitele patimi întrupându-se le-a răbdat cel bun.

Slavă,.

Arma cea de mântuire, biruinţa cea nestricată, nădejdea creştinilor, cinstita Cruce cea ascunsă prin pizmă, tu o ai arătat, cu dumnezeească dragoste fiind aprinsă, de Dumnezeu fericită.

Şi acum, a Născătoarei:

Din sfinţita petrecere căzând eu Preacurată, m'am lipit lângă animale, şi osândit tot m'am făcut. Ceea ce ai născut pre Judecătorul, de toată judecata cea de istov scapă-mă şi mă mântueşte.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Simţirile întinzându-ţi spre Cer, şi semuind podoaba stelelor, şi dintr'însele cunoscând pre Domnul tuturor, arma Crucei în mijloc a strălucit, scriind: Intru aceasta vei birui şi puternic vei fi. De unde deschizându-ţi ochiul sufletului tău, Scriptura ai cetit, şi acea închipuire ai cunoscut Constantine prea cinstite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

De va fi în post, a Născătoarei:

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, raiu cuvântător, mântuirea Evei, şi visterie mare a toată lumea. Că într'însa s'a lucrat mântuirea lumei, şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare greşelilor, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterei tale.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Din Cer ca şi Pavel de demult te-a vânat Hristos Domnul, Constantine învăţându-te, să-l cinsteşti pre acest Impărat unul.

Cu prea luminat semn din stele, Fericite, Hristos Soarele te-a luminat, şi luminător pre tine celor întunecaţi te-a arătat.

Şi după deprinderi şi după dumnezeeştile fapte ai fost iubitoare de Dumnezeu şi vrednică de minune Fericită. Pentru aceasta cu credinţă pre tine te mărim.

Slavă:

Arătat-ai acum dumnezeeasca biruinţă a Crucii cea ascunsă de mulţi ani; prin care ne-am mântuit, şi din înşelăciunea drăcească ne-am izbăvit.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează sufletul meu cel întunecat cu greşelile, ceea ce ai născut pre Soarele dreptăţii, pururea Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ţie...

Mânecând la Soarele cel neapus şi Stăpânul împărate de Dumnezeu înţelepţite, de lumină plin te-ai făcut.

Impreunatu-te-ai Eleno cu cetele celor fără de trupuri, lui Dumnezeu slujind cu faptele tale cele îmbunătăţite.

Slavă...

Dragostea şi milostivirea cea desăvârşită, ca o porfiră purtând, te-ai sălăşluit acum întru împărăţia cea de sus.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel prin îndemnarea şarpelui întinat cu desfătări trupeşti, curăţeşte-l Fecioară prea curată.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Adunat-ai fericite, Sobor de părinţi de Dumnezeu purtători cu prea mărire, şi printr'înşii Constantine, inimile tuturor cele înviforate le-ai întărit să slăvească pre Cuvântul întocmai cinstit cu cel ce l-a născut, şi pre un scaun şezător.

Crezând întru Domnul cel viu, carele a dat tuturor fiinţa, de slujbele cele de moarte făcătoare ale idolilor celor urâţi şi deşerţi te-ai lepădat, şi ai luat cu bucurie Eleno împărăţia Cerului.

Slavă...

Cu palma ta fiind îndreptaţi, Cuvinte, întunerecul necunoştinţei cel prea adânc, şi viforul cumplitei nedumnezeirii au părăsit cei ce au împărăţit prin tine, şi s'au adus la limanurile cele line ale bunei credinţe, bucurându-se.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă inima mea cea bolnavă fără vindecare, şi rănită cumplit cu muşcarea celui viclean, Fecioară, şi mă învredniceşte vindecării celei dela tine, şi mă mântueşte pre mine cel ce nădăjduesc întru tine, cu rugăciunile tale Preacurată.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Constantin astăzi, cu Maicăsa Elena, Crucea a arătat, lemnul cel prea cinstit, carele este ruşinarea tuturor Iudeilor, şi armă credincioşilor împăraţi

asupra celor protivnici. Că pentru noi s'a arătat semn mare, şi în războaie înfricoşat.

ICOS.

Pre Constantin credincioşii, împreună cu maică-sa Elena să-l cinstim, căci aceştia auzind cuvintele Isaiei proorocului ce zice: Pre Crucea cea întreit alcătuită, din chedru şi din pevg şi din chiparis au cunoscut; prin care mântuitoarea ei patimă au urmat, şi pre toţi Iudeii i-au adus înainte, ca să se gătească să arate popoarelor îndreptarea cea mare, cea ascunsă prin pizma şi mozaviria lor; şi aceasta aflând-o o au arătat ei. Pentru aceasta tuturor s'au arătat purtători de biruinţă, arma cea nebiruită purtând semnul cel mare şi în războaie înfricoşat.

Intru această lună în 21 de zile, pomenirea sfinţilor măriţilor de Dumnezeu încoronaţilor, şi întocmai cu apostolii, marilor împăraţi Constantin şi Elena.

Stih: Precum amândoi împăraţii au avut stema pământului.
Asemenea amândoi au şi coroana Cerului,
S'au îngropat Constantin cu Maica,
La Mai în douăzeci şi una.

Marele acesta între împăraţi fericitul şi pururea pomenitul Constantin, a fost fiu al lui Consta, carele se numeà Hloru, şi al cinstitei Elenei. Iară Consta a fost nepot de fiică lui Claudie celui ce a împărăţit în Roma mai înainte de împărăţia lui Diocleţian şi a lui Carinie. Acest Consta după ce s'a primit de Diocleţian şi de Maximian Erculie ca să fie părtaş al împărăţiei lor, când Maximian Galerie dimpreună cu alţi prigonitori, cu tărie au ridicat goană asupra tuturor creştinilor, singur acest bărbat întrebuinţând blândeţea şi împreună pătimirea, mai vârtos pre cei ce se luptau pentru credinţa lui Hristos, îi întrebuinţà sfetnici şi părtaşi ai slujbelor împărăteşti. Acesta învăţând buna cinstire pe Constantin fiul său cel iubit, carele după acestea s'a numit întâiu împărat al creştinilor, l-a lăsat diadoh al împărăţiei sale, în ostroavele Britaniei. Carele după ce s'a înştiinţat de lucrurile cele necinstite, desfrânate, pierzătoare şi proaste, care se făceau în Roma de Maxentie fiul lui Erculie, mişcându-se de dumnezeeasca râvnă, şi chemând pre Hristos, împreună oştitor, s'a pornit asupra lui. Deci văzând Dumnezeu curăţenia sufletului lui, mai întâiu i s'a arătat în somn, după aceea întru ameazăzi, închipuind semnul crucii scris cu stele: CU ACEASTA VEI BIRUI. Iarăş bine a voit iubitorul de oameni Dumnezeu a-l arăta lui, şi celor ce au fost vrednici. Deci îndrăznind în chipul cinstitei Cruci, şi cu aur închipuindu-l pre arme, a mers la Roma, şi pre însuşi pierzătorul Maxentie l-a aruncat în rîul Tiber, înnecându-l lângă podul Balvia, şi aşà a mântuit pre cetăţenii Romanilor de tirania acestuia. Atuncea marele Constantin pornindu-se de la cetatea Romanilor, şi mergând pre cale, voia ca să zidească o cetate pre numele său în Ilia, unde zic că s'a făcut războiul Troadenilor cu Elinii, însă oprindu-se din dumnezeeasca înştiinţare, i s'a poruncit dela Dumnezeu ca mai vârtos în Bizantia să-şi zidească cetatea. Deci urmând voei celei dumnezeeşti, a zidit această de

Dumnezeu păzită cetate pre numele său, pre care o a și adus lui Dumnezeu ca pre o pârgă a credinței sale. Și fiindcă căută scumpătatea credinței celei din vremea noastră, a adunat în Nicheea arhierei din toate părțile, prin cari s'a propoveduit ortodoxa credință, și Fiul s'a cunoscut de o ființă cu Tatăl, iară Arie și cei împreună cu dânsul s'au dat anatemei, dimpreună cu hula lor. Dară a trimis încă și pre maica sa Elena la Ierusalim pentru căutarea cinstitului lemn pre care s'a pironit cu trupul Hristos Dumnezeul nostru; apoi aceste părți de lemn sfânt, s'au mutat, adecă o parte s'a pus în însuși Ierusalimul, iară pre cealaltă parte o a adus la împărăteasca cetate. Deci împărăteasa Elena după ce a ajuns la Constantinopol, și-a săvârșit viața. Iară Marele Constantin, împodobind cetatea cu înnoiri și cu prăznuiri, și puțin ceva trecând preste patruzeci și doi de ani ai împărăției sale, și începând războiul cu Perșii, și în oarecare sat în Nicomidia fiind, s'a mutat către Domnul, și s'a adus la cetatea sa, de către cari primindu-se cu pompe, și cu prea încuvințate întâmpinări, s'a pus în Biserica sfinților apostoli. Și a împărățit în Roma cea Nouă în anul de la zidirea lumii, cinci mii opt sute optsprezece. Iară dela venirea cea în trup a Mântuitorului nostru Dumnezeu trei sute treizeci și șapte, fiind al treizeci și doilea împărat dela August. Și se săvârșește pomenirea lui, în prea sfânta biserică cea mare și în sfinții apostoli, și în dumnezeească Biserica sa, în mânăstirea Chinsterna lui Vis, unde mergând patriarhul împreună cu împăratul și cu suita sa cu litanie, săvârșesc aducerea dumnezeeștilor taine.

Intru această zi, sfântul noul cuvios mucenic Pahomie, carele a mărturisit la locul numit Usac al Filadelfiei, la anul o mie șapte sute treizeci, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Unde grăsimea în tine Pahomie s'a aflat.
De acolo cu muncile și sabia s'a ridicat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor..

Ale tale porunci păzind, s'a supus legii tale Constantin. Pentru aceasta a surpat taberile celor fărădelege strigând către tine Doamne: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Lemnul carele pre toți i-a tras din groapa pierzării, cel îngropat prin pizmă, nouă l-ai descoperit vrednicule, de minuni, pre dracii cei prea stricători îngropând în veci.

Slavă...

Cu fapte dumnezeești ți-ai zidit inima ta biserică lui Dumnezeu, Eleno, și biserici sfințite lui ai zidit, unde a luat cu trupul pentru noi prea cinstitele patimi.

Și acum, a Născătoarei:

De bună voia mea greșind, și robindu-mă cu netrebnice obiceiuri, la milostivirea ta cea obișnuită alerg acum; mântuește-mă pre mine cel deznădăjduit, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Ca cu o porfiră îmbrăcându-te mărite cu milostivirea, și ca cu o hlamidă cu bunele blândețe, cu coroană pentru bunătăți te-ai împodobit, fiind cu minte desăvârșit. Și mutându-te de pre pământ la împărățiile cele de sus, strigi: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Văzându-te pre tine veselindu-te cu fiul tău cel de Dumnezeu înțeleptit, lăudată Eleno, întru împărăția lui Dumnezeu, pre Hristos slăvim, cel ce ne-a arătat nouă cinstita voastră prăznuire, care ne luminează mai mult de cât razele soarelui, pre noi cei ce cântăm cu credință: Popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cât este de luminat dorul tău și obiceiul dumnezeesc, mărită Eleno, lauda femeilor; că ajungând la locurile unde a primit cinstitele patimi Stăpânul tuturor, cu biserici prea frumoase le-ai împodobit, strigând: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ochii sufletului meu cei orbiți cu multe călcări de poruncă, luminează-i de Dumnezeu Născătoare, împacă mintea mea rogu-mă și inima mea cea turburată cu desfătări de multe feluri, și mă mântuește pre mine cel ce strig: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Mormântul unde zace sfințitul și cinstitul tău trup Constantine, raze de dumnezeești vindecări curate celor ce se apropie le izvorăște, gonind întunericul a tot felul de patimi, și cu lumină neînserată luminând pre cei ce te laudă pre tine.

Cu sfințenie a ta viață sfârșindu-ți, cu sfinții acum te-ai sălășluit, plină fiind de sfințenie și de luminare. Pentru aceasta totdeauna izvorăști râuri de tămăduiri, și patimile înneci, fericită Eleno, și adăpi sufletele noastre.

Slavă...

Impărate cel fără început și fără de moarte, împărăției celei de sus ai învrednicit pre cei ce i-ai îndreptat de demult pre pământ, cu bună credință să împărățească, Doamne, pre sfânta Elena și pre marele Constantin, cari curat te-au iubit. Pentru ale cărora rugăciuni milostivește-te spre noi.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Împăratul și Ziditorul tuturor zămislindu-l, l-ai născut Fecioară, și iată acum ca o împărăteasă stai înaintea lui deadreapta, Curată. Pentru aceasta te rog să mă mântuești de partea cea deastânga în ceasul judecății, și să mă împreuni cu oile cele deadreapta.

SVETILNA.

De se va întâmplă înlăuntru Praznicului a cincizeci de zile, sau în Duminica a cincizeci de zile, sau în vreo altă Duminică, sau Miercuri înaintea Inălțării, sau în ziua Inălțării, zicem întâiu Svetilna Praznicului, apoi ale Sfinților, după aceea iarăș a Praznicului. Iară într'altă zi după vreo prăznuire zicem întâiu a Sfinților apoi a Praznicului.

SVETILNA Sfinților.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Nu dela oameni a luat stăpânia împărătească, ci din dumnezeescul Dar din Cer marele Constantin împreună cu maică-sa, și fiind strălucit a văzut dumnezeească biruința Crucii, carele cu aceasta a pierdut pre vrăjmași și a stricat înșelăciunea idolească, și în lume a întărit ortodoxa credință.

Slavă, altă Svetilnă

Podobie: Femei auziți glas.

Luminători cei ce ați luminat lumea cu bună credință, voi cu adevărat v'ați arătat, de Dumnezeu încununate, Constantine și mărită Eleno. Pre cel minunat întru sfinți, pre Hristos cu cântări și cu laude îl cântăm ca pre unul ce v'a încununat pre voi.

Și acum, a Praznicului:

Iară de se va întâmplă afară de Praznic zicem a Născătoarei:

Preacurată Maică a lui Dumnezeu, vestirea cea mare a apostolilor, a mucenicilor și a proorocilor, îmbunează-ne nouă robilor tăi pre Fiul tău și Domnul, Născătoare de Dumnezeu, când va ședeà să hotărască cele după vrednicia fiecăruia.

LA LAUDE.

De se va întâmpla vre un Praznic, cântăm întâiu laudele Praznicului, 3 Stihiri, și ale sfinților 3. Slavă, al sfinților, Și acum a Praznicului. Iară de se va întâmplă Miercuri înaintea Inălțării, cântăm ale Orbului 3, și ale Sfinților 2. Apoi Stihirile Paștilor cu Stihurile lor, Slavă, a Sfinților, Și acum, Ziua Invierii... Iară într'altă zi, cântăm Stihirile Sfinților pe 4. Slavă a Sfinților, Și acum, a Praznicului. Iară de va fi Duminică, să se zică: Și acum: Prea binecuvântată ești...

Stihirile Sfinților, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slavită minune....

Bucură-te Constantine prea înțelepte, izvorule al ortodoxiei, carele adăpi totdeauna cu apele dulci toată partea cea de subt soare; bucură-te rădăcină, din care a odrăslit rodul carele hrănește Biserica lui

Hristos. Bucură-te lauda marginilor prea mărite, cela ce eşti mai întâiu între împăraţii creştineşti; bucură-te bucuria credincioşilor.

Cel ce împărăţeşte preste făptură, mai 'nainte văzând bună plecăciunea inimii tale prea înţelepte, prin cuvânt te-a vânat pre tine, cel ce erai mai 'nainte cuprins de necuvântare, şi luminând gândul tău, cu cunoştinţele bunei credinţe, lumii te-a arătat luminos ca soarele, raze aruncând de dumnezeeşti fapte, mărite.

Invăţăturile Domnului, ca un pământ bun primindu-le prea lăudată, bună rodire de fapte îmbunătăţite ai odrăslit, care hrăneşte gândurile noastre, prin urmarea vieţii tale, Eleno prea înţeleaptă. Pentru aceasta prăznuim cu bucurie astăzi, pomenirea ta mărind.

Cu untul de lemn al bucuriei, prea părtaşii tăi, Hristoase, pre Constantin şi pre Elena cu prea mărire i-ai uns, pre cei ce au urât înşelăciunea şi au iubit frumseţea ta, şi împărăţiei tale celei cereşti pre aceştia i-ai învrednicit, cari au împărăţit cu bună credinţă mai întâiu pre pământ, Cuvântule, cu voinţa ta.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Metodie Patriarhul.

Impăratul împăraţilor şi Dumnezeu, cela ce cu bogate daruri împobobeşti pre cei vrednici, însuşi din Cer ca şi pre Pavel pururea măritul, prin semnul Crucii pre tine, Constantine te-a vânat, zicând: Intru aceasta birueşte pre vrăjmaşii tăi; care căutându-o împreună cu Maică-ta cea de Dumnezeu înţelepţită, şi aflând-o precum ai dorit, pre aceia cu putere i-ai biruit. Deci cu dânsa împreună roagă-te pentru ortodoxii împăraţi şi iubitoarea de Hristos oaste, şi pentru toţi cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta, unuia iubitorului de oameni, să ne mântuiască de toată mânia.

Şi acum, a Praznicului.

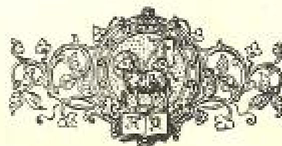
Iară de va fi post să se zică a Născătoarei, asemenea.

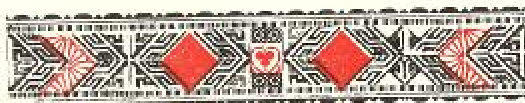
Cu prea sfântă fecioară Născătoare de Dumnezeu, către acoperemântul tău alerg. Pentru că ştiu că voiu câştigă prin tine mântuire; că poţi Preacurată ca să-mi ajuţi mie.

SLAVOSLOVIA CEA MARE.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceas întâi şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând pe 4, Şi ale Sfinţilor, Peasna 6, pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul... Stih: Cerurile povestesc slava lui Dumnezeu... Apostolul, către Galateni, iară de va fi în Penticosti, Apostolul din Fapte: *In zilele acelea, Agripa craiul...* Aliluia, glasul 1: Inălţat-am pre cel ales din norodul meu.. Stih: Doamne rntru puterea ta se va veseli împăîatul... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul, cela ce nu intră prin uşă...*

CHINONICUL

In tot pământul a ieşit...

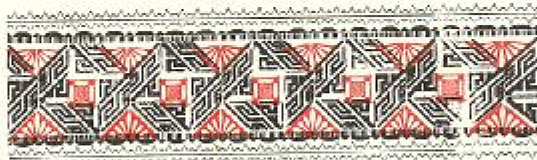

IN ŞTIINŢĂ SĂ FIE:

Pentru sfinţii împăraţi, că ori în ce Duminică sau Sărbătoare se vor întâmplà, din Duminica Samarinencei, până în Duminica sfinţilor Părinţi, caută învăţătură mai pe larg în Penticostar, unde scrie pentru sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, asemenea să se urmeze.

VEZI: Invăţătura Tipicului Mineilor greceşti, cum şi ale noastre, arată la sfinţii împăraţi, când se vor întâmplà în Duminica Pogorârei Sfântului Duh, cum să li se puie slujba, împreună cu a Praznicului celui mare, ci Tipicul cel mare nimic nu pomeneşte de sfinţii împăraţi, ci şi pre sfântul Ioan Botezătorul il mută. Cel ce va voi caute.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE.

Sfântul mucenic Vasilisc.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie Ca pre un viteaz...

Impărăţind preste patimi Vasilische mărite, ai luat împărăţie nemişcată, şi stai înaintea Impăratului puterilor, bucurându-te împreună cu toate oştile îngerilor, şi veselindu-te cânţi cântarea cea neîncetată şi fericită, luminându-te prea mărit cu împărtăşirea luminărilor celor dumnezeeşti.

Incălţat-au picioarele tale pironindu-le cu încălţăminte, când umblai totdeauna în căile muceniei, pururea pomenite. Cu care ai călcat capul vrăjmaşului, şi de tot l-ai sfărâmat mărite, şi ai umblat cu bună călătorie pre căile cele cereşti, arătându-te Stăpânului purtător de biruinţă.

Lemnul cel mai 'nainte fără umezeală, prin rugăciunea ta a odrăslit, şi a izvorât izvor de apă vie şi s'a sfinţit pământul prin curgerea sângelui tău, şi văzduhul cu suirea sufletului

tău, prea fericite. Pentru aceasta cu credinţă cinstim sfântă şi de toţi prăznuită ziua ta, în care dupre lege ai făcut vitejie Vasilische.

Slavă, Şi acum, a praznicului:

Iară de va fi în post, să se cânte a Născătoarei aceasta.

Şi sufletul împreună cu trupul, şi inima şi cugetul ţie Maica lui Dumnezeu le-am închinat; ci sufletului cere-i cele ce îi sunt de folos, iară trupului omoară-i săltările, şi inima luminează-i, Stăpână, iară cugetului îmblânzeşte-i mişcările cele fără rânduială nevăzut, şi încetează-i turburările greşelilor.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce răstignit Preacurata, pre tine Doamne, pre care te-a născut neispitită de bărbat, udându-şi obrazul cu lacrimi amestecate cu sânge, a strigat cu jale: Ce taină streină este aceasta, cel ce ai împodobit mai 'nainte Cerul cu luminători, cum eşti acum pironit pre lemn fără chip şi fără suflare, îndelung răbdătorule?

Troparul, glasul al 4-lea.

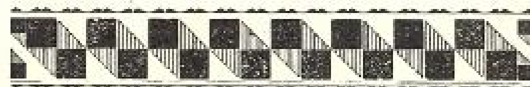
Mucenicul tău Doamne Vasilisc...

Slavă, Şi acum, a Praznicului:

Iară de va fi în post a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Pre Vasilisc cel prea mare îl voiu lăudă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălţăm noroade minunatului Dumnezeului „nostru, celui ce a mântuit din „robie pre Israil, cântare de bi„ruinţă cântându-i, că şi el „strigà: Să cântăm ţie unuia „Stăpânului."

Mucenice mult pătimitorule, roagă-te lui Hristos Impăratului, să se mântuiască cei ce cu credinţă cinstesc această luminată a ta prăznuire, şi să se facă părtaşi împărăţiei cerurilor.

Unindu-te cu toată dragostea lui Hristos prea fericite, ai defăimat trupul ca un lucru ce erà să se strice, şi cu prea vitejesc cuget ai suferit chinuri, arătat înfruntând înşelăciunea idolilor.

Slavă...

Luminându-te cu lumina prea sfântului Duh, ai trecut noaptea necunoştinţei, Vasilische, şi cu strălucirile chinurilor, te-ai arătat soare, luminând luminat toată zidirea.

Şi acum, a Născătoarei:

Ghedeon mai 'nainte lână vedeà pântecele tău cel prea curat, carele a primit roua cea cerească uscând marea nedumnezeirii, şi adăpând cugetele cele topite de sete, Fecioară.

Peasna 3, Irmos:
Tu eşti întărirea celor...

Cu sângele chinuirii ai stins focul cel idolesc, şi te îndulceşti de râul desfătării veselindu-te, Mucenice.

Doimea pătimitorilor cea aleasă lăsându-te pre tine mărturisitor Treimii, a venit către Hristos.

Slavă...

Deslegându-te de trup, chemi pre cei ce au pătimit împreună cu tine, mărturisind pre Domnul Hristos Impăratul tuturor, mult pătimitorule Vasilische.

Şi acum, a Născătoarei:

Să te aflu pre tine Preacurată povăţuindu-mă pururea către bunătăţi, şi îndreptându-mă către cărările pocăinţei.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu eşti „lumina celor întunecaţi, şi pre „tine te laudă duhul meu".

Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Acum cu bucurie stai înaintea singurului Impărat, fiind împodobit sfinţit cu diademă luminoasă, şi cu veşmânt văpsit din sângiurile tale, şi îndumnezeit cu împărtăşire prea curată. Pentru aceasta astăzi săvârşind prea sfântă pomenirea ta, pre tine te lăudăm.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.
Iară de va fi post, a Născătoarei

Nădejdea creştinilor prea sfântă Fecioară, pre Dumnezeu pre carele mai pre sus de gând şi de cuvânt l-ai născut, roagă-l neîncetat cu puterile cele de sus, ca să dăruiască iertare greşelilor noastre, şi îndreptare vieţii, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te lăudăm pre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

Nespurcata Mieluşa, pre Mieluşelul şi Păstorul văzându-l spânzurat, şi mort pre lemnul Crucii, ca o Maică tânguindu-se cu lacrămi grăià: Cum voiu răbdà luarea ta de pre Cruce cea mai pre sus de cuvânt, Fiul meu, şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna, 4 Irmos:

Auzit-ai Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Lucrând cu osteneală holda sufletului tău, Mucenice, ai odrăslit spicul chinuirei însutit, carele se păstrează în cămările cele cereşti..

Auzit-ai prea fericite glas sfinţit, de sus chemându-te pre tine, şi adeverindu-ţi sfârşitul chinuirei tale, pururea pomenite Mucenice.

Arătând împrotivire întărită mărite, ai răbdat fiind legat în lanţuri, rumpând toată legătura înşelăciunii.

Slavă...

Mucenice Vasilische purtătorule de chinuri, cu vinele dumnezeeştilor tale cuvinte sugrumând pre satana. Pentru care te-ai şi împodobit cu cununa biruinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel de o fiinţă cu Tatăl s'a arătat la toate asemenea cu oamenii, întrupându-se din sângiurile tale, precum bine a voit, Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie, „Doamne, izbăveşte-ne „pre noi, că tu eşti Dumnezeul „nostru, afară de tine pre altul „nu ştim".

Alegând a te chinuì dupre lege, ai ruşinat pre cei fărădelege cu puterea Duhului, de Dumnezeu cugetătorule Mucenice.

Umblând cu îndrăzneală pre calea muceniei, ai sfărâmat boldurile războinicului, mărite mucenice Vasilische.

Slavă...

Cu piroane fiind pironite picioarele tale, cugetătorule de Dumnezeu, ai zdrobit de tot capul vrăjmaşului cel cu multe măestrii.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru asemănarea trupului ai născut pre Domnul, cel mai pre sus de înţelegere şi de cuprindere, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos.
Rugăciunea mea voiu vărsà...

Propoveduind pre cela ce s'a înălţat pre Cruce, te-ai legat pre lemn uscat, şi cu ploile rugăciunilor tale l-ai arătat verde, şi odrăslit cu tot felul de frunze, spre întărirea credincioşilor, şi spre lauda ostenelilor tale Vasilische.

Pre tine cel ce erai deslegat de grija trupească, fără dreptate te-au legat călcătorii de lege, şi te-au pironit cu piroane.

de fier, și te-au trimis pre căi îndelungate, carele sfințiai cu sângele tău tot pământul, mult pătimitorule mucenice Vasilische.

Slavă...

Stând legat de lemn de coatele mâinilor, ți-ai întraripat ochiul inimii tale către Dumnezeu, Fericite, și l-ai rugat pre dânsul să izvorască izvor de apă vie, spre pomenirea ta cea prea lăudată și spre tămăduirea sufletelor.

Și acum, a Născătoarei:

Vindecă sdruncinările ticălosului meu suflet, și patimile cele de mulți ani, Fecioară, ca ceea ce negrăit ai născut pre Doftorul sufletelor și al trupurilor, și mă mântuește pre mine cel ce mi-am pus nădejdile la tine, Prea curată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsă către Domnul, și lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăți, „și viața mea s'a apropiat de „iad, și ca Ionă mă rog: Dum„nezeule, din stricăciune scoa„te-mă".

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Iară de va fi în post, zicem al Sfântului.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Intru răbdare tare, și ca un bărbat te-ai arătat, și întru minuni prea minunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai rușinat pre muncitorul. Pentru aceasta te cinstim pre tine Vasilische prea cinstite pururea strigând: Bucură-te frumusețea cea luminoasă a mucenicilor.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea sfântului mucenic Vasilisc, nepotul sfântului Teodor Tiron.

Stih: Vasilisc spre tăiere capul dând,
Preste gânditori capul vasiliscului se află călcând,
Intru a douăzeci și doua zi,
Sabia viața lui Vasilisc răpi.

Acesta a fost în zilele lui Maximian din satul Humialon, din eparhia Amasiei, nepot sfântului marelui mucenic Teodor Tiron, și a fost la luptă mucenicească mai 'nainte cu sfântul Eutropie și Cleonic, cari erau la rânduiala ostașilor tovarăși cu sfântul Teodor. Și săvârșind aceia mucenia pentru Hristos, el a rămas în temniță. După aceea dorind ca să săvârșească calea strădaniei, și rugându-se pentru aceasta lui Dumnezeu, fu învrednicit arătării sale, poruncindu-i să se tocmească cu rudeniile lui și să meargă la Comane să mărturisească. Deci mergând cu ostașii la casa lui, și sărutând pre maică-sa și pre frații săi, și învățându-i să steà în credința lui Hristos, fu prins atunci de slujitorii ce fuseseră trimiși de guvernatorul Agripa. Apoi legându-l și încălțându-l cu încălțăminte de fier ce aveà într'însele multe cuie ascuțite, îl goneà tocmai spre drumul Comanelor, și sosind la satul Dacnon, găzduiră la o femee anume Traiani, și legară pre Sfântul de un paltin uscat

cu mâinile îndărăt, și făcând rugăciune înverzi paltinul și înfrunzi, și acolo unde sta Sfântul ieși din pământ o fântână cu apă, care văzând slujitorii, și împreună cu femeea aceea, zic, că au crezut în Hristos, și au dezlegat pre sfântul din legături. Și dacă sosiră la orașul Comanelor, stătù Sfântul de față înaintea guvernatorului, și neplecându-se a jertfi, făcù cu rugăciunea sa de se pogorì foc din Cer, și arse capiștea idolilor și idolul din ea, Apolon. Atuncea mâniindu-se foarte guvernatorul și pornindu-se cu urgie, poruncì să i se taie capul și să i se arunce trupul în rîu, și așà își luà cununa muceniei, întru slava și lauda Dumnezeului nostru, Amin.

Intru această zi, pomenirea sfântului Sinod al doilea cel a toată lumea, carele a fost în Constantinopol în vremea împărăției lui Teodosie cel mare, asupra lui Machedonie cel rău, eretic și luptător împrotiva Duhului Sfânt.

Stih: Prea viclean duhul lui Machedonie,
Pre dumnezeescul Duh, că nu este Dumnezeu cutează a zice.

Intru această zi, sfântul mucenic Marcel adăpat fiind cu plumb topit s'a săvârșit.

Stih: Marcel băutura plumbului topit,
Așà o beà ca și când altul apă ar fi băut,

Intru această zi, sfântul mucenic Codru de cai târît s'a săvârșit.

Stih: Târît de cai la vârful Cerului ajungând,
Ridici mâinile Codre cununa primind,

Intru această zi, sfânta muceniță Sofia doftorița, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Sofia mai'nainte erà doftoriță trupurilor,
Iară acum fiind tăiată se arată doftoriță și sufletelor.

Intru această zi, sfântul Ioan Vladimir împăratul și făcătorul de minuni de sabie s'a săvârșit.

Stih: Ucigașa mână de rudenie te-a dat la tăiere.
Iară mâna Domnului ți-a trimis vrednică încununare.

Intru această zi, sfântul noul sfințit mucenic Zaharia dela Prusa carele s'a nevoit la anul o mie opt sute doi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz-„neală, și focul în rouă l-au „prefăcut, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumne-„zeule în veci".

Arătatu-te-ai podoabă mucenicilor, ca unul ce locuești în locașurile cele mai pre sus de lume, de trei ori fericite. Potolindu-ne viforul cel lumesc prin rugăciunile tale, nouă celor ce cu dragoste te cinstim.

Casă Treimii te-ai arătat înțelepte, surpând chipurile și capiștile idolilor, și cântând Stăpânului: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Datuți-a ție daruri Stăpânul, ca unuia ce tare ai pătimit, și ai surpat măestriile vrăjmașului, și cu glas tocmit cântai: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Iată că a luat în pântece pre Dumnezeu, Fecioara, de carele marele Isaia a zis cu duhul, și l-a născut, căruia îi cântăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Arătatu-te ai biruitor tiranilor, şi duhurilor viclenirei mărite, neîncetat cântând celui ce te-a întărit pre tine: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Omorându-te lumii mucenice Vasilische, şi neabătut urmând Stăpânului celui ce suflă morţilor viaţă, cu bucurie ai cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu întărirea sufletului suferind muncile trupului, de Dumnezeu cugetătorule, şi dănţuind împreună cu dumnezeeştii îngeri, aduci laudă lui Dumnezeu şi strigi: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Preasfântă mai desfătată de cât cerurile, încăpând în pântecele tău pre Dumnezeu carele a izbăvit din strâmtoarea cea rea pre cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi văpăiei, „tinerii cei ce au păzit foarte „poruncile tale, au strigat: Bine„cuvântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Infricoşatu-sa de aceasta...

Cu vetreala Crucii trecând viforul muncilor, ai apucat la limanul cel prea lin al împărăţiei Mucenice, şi ca un neguţător bun ai mântuit povara bunei credinţe a lui Hristos împăratului tuturor, şi Dumnezeului nostru.

Precum odinioară a pogorît foc din Cer tezviteanul Ilie, asemenea ai pogorît Fericite cu rugăciunea ta văpaia, prin care s'a ars capiştea idolilor, şi s'au pârjolit chipurile dracilor, iară Dumnezeu ziditorul s'a slăvit.

Deslegatu-te-ai de trup înţelepte, prin tăiere de sabie, primindu-te puterile cele cinstite; iară cu Darul dumnezeescului Duh, ai biruit duhurile viclenirei cele rele. Şi acum locueşti întru împărăţiile cele de sus, purtând cunună, prea fericite Vasilische.

Slavă...

Pământul s'a sfinţit cu îngroparea ta, şi Cerul cu sufletul, de Dumnezeu însuflate, şi îm-

brăcându te cu porfiră luminoasă din sângele tău, împărăteşti împreună cu Hristos Dumnezeul nostru, pomenind totdeauna pre cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine Mucenice.

Şi acum, a Născătoarei:

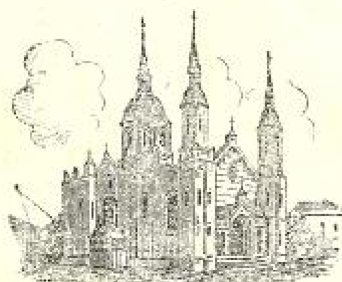
Din fire eşti Dumnezeu, dar ai suferit să te îmbraci cu omul, intrând în pântece prea curat, cu voiea ta, iubitorule de oameni. Pentru aceasta ştiind îndoite voirile tale cele fireşti, pre tine te slăvim, fericind cu credinţă pre Maica ta.

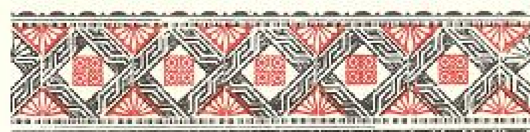
Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„rîre, căci cel pre Inalt de voie „s'a pogorît până şi la trup, „din pântece fecioresc făcân„du-se om. Pentru aceea pe „prea curata Născătoare de „Dumnezeu, credincioşii o „slăvim".

SVETILNA Praznicului:

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Mihail mărturisitorul, episcopul Sinadiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune.

Părinte Mihaile de Dumnezeu însuflate, păzit-ai fără prihană sufletul cel dupre chipul lui Dumnezeu, şi icoana cea prea curată a lui Hristos o ai cinstit, şi cu învăţăturile tale ai stins toată limba cea hulitoare, cu întărirea sufletului; o cât este de tare împrotivirea luptelor tale! Prin care bine ai plăcut lui Hristos atotţiitorului, Fericite.

Părinte Mihaile de Dumnezeu însuflate, îmbrăcându-te cu podoaba preoţiei, ai alergat către lupta mucenicilor, şi te-ai adus prinos lui Hristos împodobit cu cununi îndoite ca să vezi cetele arhiereilor, Fericite; o cât este de negrăită bucuria ta mărite! De care te-ai învrednicit a te împărtăşì cu adevărat, de Dumnezeu fericite.

Părinte Mihaile prea dumnezeescule, înfrumuseţându-te arătat cu veşmântul cel lung

ca un al doilea Aaron, intrând înlăuntrul altarului și a catapetesmei celei de a doua, acum privești sfintele sfintelor; o cât este de curată strălucirea ta cea mai pre sus de cuget, de care te-ai și împărtășit, cela ce ești dumnezeească podoabă a Ierarhilor.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei aceasta, asemenea.

Mântuește-mă din nevoi, și mă scoate din săgețile cele stricătoare de suflet, ale celui nevăzut și prea viclean vrăjmaș, ca cu glasuri de bucurie să te slăvesc pre tine Preacurată, și să laud adâncul iubirii tale de oameni; căci pre tine Mireasă a lui Dumnezeu, te pun armă tare și nebiruită asupra lui, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Stăpâne Iisuse, văzându-te pre tine Fecioara și Maica ta pironit pre Cruce, și primind patimi de bună voie, a strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum rabzi bătăi fără dreptate, Doftorul cel ce ai vindecat neputința omenească, și prin îndurarea ta pre toți ai scăpat din stricăciune.

Tropar, glasul al 4-lea.

Îndreptător credinței...

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, sau ale Octoihului, și al Sfântului, pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu sfințite cântări te laud pre tine Arhiereule Mihaile.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Întru adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon „puterea cea prea întrarmată, „iară întrupându-se Cuvântul, „a pierdut păcatul cel prea rău, „Domnul cel prea lăudat, că „cu slavă s'a proslăvit".

Strălucind părinte cu lumină negrăită prin sihăstrie, te-ai făcut Arhiereu lui Dumnezeu, dumnezeescule Mihaile, povățuind preoția cea împărătească, și păstorind Biserica lui Hristos, prea fericite.

Grăind ritoricește cu gură luminată, tuturor cu bună credință ai descoperit dogmele cele însuflate de Dumnezeu, înfruntând hula eresurilor, și foarte bine părtinind credinței celei bune, prea fericite Mihaile.

Slavă...

Făcându-te locaș dumnezeeștilor daruri prea fericite, tuturor credincioșilor arătat pre acestea le-ai împărtășit, viață următoare dupre Dumnezeu câș-

tigându-ţi, şi fiind îmbrăcat cu dreptatea ca cu o haină, de Dumnezeu însuflate Mihaile.

Şi acum, a Născătoarei:

Din pântecele tău prea curată Fecioară, strălucindu-ne nouă Soare, ne-a luminat cu dumnezeeşti fulgere; izgonind toată turburarea dracilor cea întunecoasă, Domnul cel prea lăudat, că cu slavă s'a proslăvit.

Peasna 3, Irmos:

Pre piatra credinţei...

Ales-ai mai de cinste cele netrecătoare şi în veac statornice, decât cele trecătoare, grăitorule de Dumnezeu; căci în multe feluri ai fost împodobit, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine, Doamne.

Darul cel dumnezeesc s'a revărsat pe buzele tale, lărgit-ai gura ta şi ai primit darurile înţelepciunii, şi strigai: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine Doamne.

Slavă...

Supus-ai patimile prin înfrânare, luminatu-ţi-ai cugetul cu privirea, făcutu-te-ai prea lucrător bunătăţii, cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine, Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce suntem cugetători de Dumnezeu, să lăudăm pre Maria cea prea curată Născătoarea de Dumnezeu, ca pre una ce s'a arătat pricină mântuirii, căreea strigăm: Nu este altă nădejde şi întărire credincioşilor, afară de tine prea lăudată de Dumnezeu slăvită.

Irmosul:

Pre piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, că „s'a veselit duhul meu a cântà: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru, şi nu este drept afară „de tine, Doamne".

Sedealna glasul 1-iu

Podobie: Mormântul tău...

Sfinţitu-te-ai pre tine prin viaţă desăvârşit, şi te-ai arătat preot Dumnezeului celui prea înalt, de carele întărindu-te, ai astupat gurile cele ereticeşti, care se deschideau împrotiva icoanei lui Hristos, şi fiind izgonit, ai săvârşit călătoria părinte Mihaile.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Iar de este în post, a Născătoarei:

Chiverniseşte Curată ticălosul, meu suflet, şi-l miluește pre el, cel ce s'a alunecat pentru mulţimea greşelilor întru adâncul pierzării, ceea ce eşti cu totul fără prihană; şi în cea-

sul cel înfricoşat al morţii să mă mântueşti de dracii cei ce mă clevetesc, şi de răspunsul cel înfricoşat.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica cea prea curată pre tine, Hristoase, văzându-te mort spânzurat pre Cruce, strigà: Fiul meu cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această nespusă a ta rânduială, prin care ai mântuit îndurate cu prea cinstită mâna ta zidirea?

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuţi „Domnul te-ai întrupat, şi m'ai „mântuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strig ţie: Slavă „puterii tale, Doamne".

Dorind de cuvintele slavei, ai părăsit buna plăcere a trupului, sfinţite învăţătorule, şi toată viaţa ta o ai pus jertfă lui Hristos bine mirositoare, prea fericite.

Cei ce s'au abătut din calea nepătimirii, acum s'au arătat streini, căzând în negura eresurilor; pre cari i-ai defăimat prea fericite, cinstind icoana lui Hristos.

Slavă...

Limba ta s'a arătat condei Duhului Mihaile prea mărite, cugetând a scrì rânduiala întrupării Cuvântului atotţiitorului, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează-mi viaţa, Născătoare de Dumnezeu, ocârmuind-o cu porunca cea dumnezeească a Cuvântului celui întrupat din tine, şi mă povăţueşte către lumină, Fecioară Maică, Marie mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru întuneric, mântuirea „celor deznădăjduiţi, Hristoase „Mântuitorul meu, către tine „mânec Impăratul păcii, lumi- „nează-mă cu strălucirea ta, că „alt Dumnezeu afară de tine „nu ştiu".

Din braţe te-ai închinat Cuvântului, descoperitorule de cele dumnezeeşti, arătându-te prinos cu bună frumuseţe strălucind întru socotinţe de fapte bune, şi culegând roada înţelepciunii, căci arătat te-ai făcut păstor vrednic de primire.

Cuvântul lui Dumnezeu locuind din destul întru tine, cugetătorule de Dumnezeu, a izvorît râuri de învăţături, întru care desfătându-ne ne veselim, arătat mijlocitor având-te pre tine, carele ne faci nouă milostiv pre Domnul, Fericite.

Slavă...

Cel ce a împodobit toate cu puterea sa cea dumnezeească, cunoscând mai 'nainte curăţia ta, te-a împodobit pre tine, grăitorule de cele dumnezeeşti, cu mirul preoţii celei prea tainice; căci te-ai arătat preot lui Dumezeu prea glăsuitor.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântul Cuvânt carele a strălucit din Tatăl, primind a se face la toate întocmai cu noi, s'a sălăşluit întru tine Maica lui Dumnezeu, şi din tine Preacurată, s'a născut om împreună şi Dumnezeu atotputernic.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşelilor...

Imbrăcându-te în haina mântuirii şi a dumnezeeştei veselii, ai primit dela Dumnezeu cunună vrednică a mărturisirii, prea lăudate.

Suferind izgonirile cele amare, ai ajuns înţelepte la lăţime foarte desfătată a raiului, dănţuind împreună cu mucenicii, cugetătorule de Dumnezeu prea fericite.

Slavă...

Făcându-te ucenic lui Hristos Dumnezeu, ai râvnit patimilor, lui Fericite, vitejeşte dându-te primejdiilor pentru Biserica lui, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cuget înţelegător se învăţau toţi proorocii naşterea ta cea negrăită, Preacurată, duhovniceşte însemnând, şi spuind tuturor mai 'nainte cele ce vor să fie.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fiind „încunjurat, chem adâncul mi„lostivirii tale cel neurmat; „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.
Sau al Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca un soare mare răsărind, ai luminat pre toţi cu lumina faptelor tale celor bune şi cu strălucirile minunilor, purtătorule de minuni, cel ce eşti numit cu nume îngeresc.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Mihail Mărturisitorul episcopul Sinadelor.

Stih: Puţin împodobindu-te cu învăluita viaţă.
Ca o băşică de apă uşoară te-ai dezlegat Mihaile din viaţă.
Intru a douăzeci şi treia zi.
Pre Mihail îngerii de aicea la Cer îl sui.

Acesta ce este cu nume îngeresc Mihail, curăţindu-se pre sine cu întregimea vieţii, fiind dăruit lui Dumnezeu din braţele maică-sa, se făcù preot lui Dumnezeu celui înalt, şi întărindu-se de dânsul, stinse şi potolì toată bârfirea şi deşertăciunea hulitorilor de Dumnezeu, astupând gurile cele fară de Dumnezeu ale ereticilor, ce deschideau împrotiva dumnezeeştei închipuiri, şi neputând suferì fiara cea cumplită, adică tiranul Leon Armeanul, dumnezeeştile cuvinte ale grăirii

sale, de vreme ce nici Sfântul nu s'a spăimântat de înfricoşerile lui, nici s'a muiat cu mintea de acelea, ci cu glas slobod a strigat: Eu mă închin şi cinstesc dumnezeeasca şi cinstita icoană a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, şi a sfintei Maicei sale, iară dogma şi porunca ta o scuip, şi întru nimic nu o bag în seamă. După aceea de acestea, ruşinându-se tiranul, şi aprinzându-se de mânie, îl osândì cu o depărtată izgonire, iară Sfântul păzind cea dupre chipul lui Dumnezeu curată şi neîntinată, şi fiind gonit din loc în loc, ajunse la lăţime largă. Şi aşà săvârşind alergarea cea bună, şi împodobindu-se cu îndoite cununi, se adaose către arhierei, ca un arhiereu, şi către mucenici ca un mucenic.

Intru această zi, pomenirea sfintei purtătoarei de mir Maria lui Cleopa, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Maria nu aromate, ci sufletul acum îţi aduce,
Decât aromatele Mântuitorule mai cu bună mirosire.

Intru această zi, sfântul mucenic Salonà Romanul, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Neplecându-te Salonà să aduci idolilor jertfă,
Suferi tăiere şi te faci lui Dumnezeu jertfă.

Intru această zi, sfântul mucenic Seleve prin herestruire s'a săvârşit.

Stih: Sufere Selevcfără suspinare herăstriue.
Şi lasă mult suspinătoarea vieţuire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică lui „Dumnezeu, a tiranului ce„lui călcător de lege, înaltă vă„paie a ridicat. Iară Hristos a „tins cinstitorilor de Dumnezeu „tineri roua Duhului, cela ce „bine este cuvântat şi proslăvit".

Fiara cea cu nume rău, nu a suferit graiul cel dumnezeesc al limbei tale, Mihaile prea sfinţite, ci te-a osândit la izgoniri depărtate, dar văzând tăria ta, se ruşinà, propoveduitorule de cele sfinţite.

Adunarea ortodoxilor cea sfinţită a lui Hristos, se îndreptează cu învăţăturile tale prea înţelepte, căci te-ai făcut organ răsunător al Duhului, strigând măririle Atotţiitorului, făcătorule de minuni, Mihaile.

Slavă...

Inţelepţeşte ai defăimat necredinţa cea hulitoare, a următorilor lui Manent celor cu nume rău, arătat cinstind icoana cea prea curată a lui Hristos şi a Maicei lui Dumnezeu, şi ale sfinţilor, părinte Mihaile cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai preacurată Fecioară, locaş frumos întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, căci pentru multa milostivire m'a luat din tine pre mine tot omul, cel ce este binecuvântat şi prea slăvit.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Stând înaintea judecăţii, propoveduitorule de Dumnezeu Mihaile, nu te-ai spăimântat de îngrozirile celor fărădelege, ci cu glas slobod strigai: Cinstesc icoana cea prea curată a

Mântuitorului Hristos şi ale sfinţilor.

Părinte descoperitorule de cele sfinte, ştiind că cinstea icoanei, trece la chipul cel dântâiu, urmând Scripturilor celor de Dumnezeu însuflate, ai învăţat pre toţi cei din Sinadon să cinstească icoana lui Hristos şi ale sfinţilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cuget tare şi vârtos împreunându-te înţelepte, cu luptătorii de Dumnezeu, biruitor te-ai arătat. Arătând cu fapta şi cu cuvântul, precum a fost cu cuviinţă, a cinstì prea curată icoana Mântuitorului Hristos, şi a tuturor sfinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Rîu de tămăduiri izvorăşti nouă creştinilor, din care luând Dar din destul, lăudăm naşterea ta cea prea curată, şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut; ca pre Domnul lăuda-ţi-l lucrurile, şi îl prea înnălţaţi „întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui..

Luminându-te acum cu lumina cea nemărginită, ca unul ce stai înaintea luminii celei mari, te-ai învrednicit a dobândi arătat sfârşitul cel dorit de tine; către carele sârguindu-te, ai alergat vieţuind cu bună credinţă, prea fericite.

Invrednicitu-te-ai Părinte a vedeà lumina cea mai pre sus de cuget, ale căreea arătări ai fost câştigat pre pământ; ci roagă-te lui Hristos, mijlocind ca să se mântuiască ucenicii tăi cei ce te cinstesc acum şi te slăvesc, vrednicule de minune.

Slavă...

Intărindu-te cu dumnezeescul Dar, înţelepţeşte ai stins prin strălucirile înţelepciunei tale, semeţiile vrăjmaşilor lui Dumnezeu, ca unul ce ai avut întru tine izvorul strălucirilor celor de acolo, prea sfinţite Mihaile, dumnezeescule propoveduitorule al lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

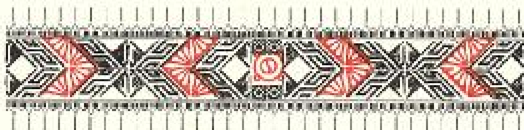
Primind ca lâna în pântece ploaia cea cerească, Preacurată, ne-ai născut nouă pre cel ce dă nemurire celor ce cu bună credinţă îl laudă pre el, şi te veselesc pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără „de început Dumnezeu şi

„Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim".

Și cealaltă slujbă a Utrenici dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Simeon cel din muntele minunat.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Biruind săltările trupului, și îmbrăcându-te cu omorâre aducătoare de viață, ți-ai săvârșit sufletul, stâlp scris având bunătățile cele cuprinzătoare, prin fapte, făcându-te ca un luminător pururea luminos, prea fericite, strălucind cu Darul preste toate marginile pământului, cuvioase Simeoane.

Zburând prin dragostea cea dumnezeească, și depărtându-te de cele de pre pământ, și înălțându-te către ceruri, încă purtând trup îmbrăcat cu țărână; pentru aceasta arătat te-ai făcut întocmai viețuitor cu îngerii, întinzându-te pururea cu dumnezeeștile suiri, te-ai suit unde este lumina cea neapusă părinte Simeoane.

Subțiindu-ți trupul cu sihăstriile, Simeoane, ți-ai arătat sufletul înălțat și apropiat de Dumnezeu, și primitor Duhului, și cu puterea lui te-ai învrednicit a săvârși minunile cele mai pre sus de fire, căci unde este lucrarea lui cea prea făcătoare, se isprăvesc toate cele mai pre sus de gând și de cuget.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

După ce te-ai suit dupre închipuire în muntele cel minunat și înalt, și după ce ai intrat întru cinstitul chivotul stâlpului ca într'un altar, ai arătat faptă prea aleasă, și suire privirilor; însă prin faptă ți-ai luminat viața, împodobindu-te cu legături de fier, ca cu niște podoabe de aur, iară prin suire vedeai pre Dumnezeu, și te vedeai de el, grăind însuți cu dânsul, pre carele roagă-l cinstite Simeoane, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Toată fărădelegea, tot păcatul fără ferire am făcut eu ticălosul, de toată pedeapsa sunt vrednic, dă-mi Fecioară

pricină de pocăinţă, ca să mă arăt acolo neosândit, căci pre tine te aduc rugătoare, pre tine chem ajutătoare, ca să nu mă ruşinezi pre mine, dumnezeească Mireasă.

A Crucii, a Născătoarei.

Cărbunele, pre carele l-a văzut mai 'nainte slăvitul Isaia, cu chemarea Părintelui celui ce l-a odrăslit pre dânsul, se întrupează din Maica cea neispitită de bărbat, şi născânduse, ca un miel fără prihană se junghie de bună voie, luând păcatele lumii. Pentru aceasta Mieluşaua şi Fecioara văzându-l pre Cruce, cu arma întristării s'a rănit.

STIHOAVNA zilei.
Slavă, a Cuviosului, glasului al 6-lea.

Părinte vrednicule de minuni, arătatu-te-ai odrasla cea bună a pustiei, şi apărător nouă, căci într'însa ţi-ai câştigat dorirea înălţimei celei ce resti, şi te-ai învrednicit darului tămăduirilor, din vistieriile Duhului cele nefurate. Pentru aceasta cu amândouă te-ai arătat însuşi lucrător minunilor, prea cuvioase Simeoane, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului.
Iară de este în post, a Născătoarei.
Podobie: A treia zi ai înviat...

Ochiul inimii mele îl ridic către tine, Stăpână, nu trece puţina mea suspinare, în ceasul când va judeca Fiul tău lumea, fii mie acoperământ şi ajutătoare.

A Crucii, A Născătoarei:

Văzând prea curată Născătoare de Dumnezeu, Viaţa noastră spânzurând pre lemn, ca o Maică tânguindu-te ai strigat: Fiul meu, şi Dumnezeul meu, mântueşte pre cei ce cu dragoste te laudă pre tine.

Tropar, glasul 1-iu.

Al răbdării stâlp ai fost râvnind părinţilor celor mai din înainte cuvioase, lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, şi vieţii celor fără de trup fiind în trup. Simeoane părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a praznicului.
Sau a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul, pe 6, sau ale Octoihului fără mucenicine, şi al Cuviosului pe 6.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:
Cânt Darul tău Simeoane minunate.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă „în căruţe, l-a cufundat to-

„iagul lui Moisì, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, şi despărţind „marea, şi pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a „mântuit; pre cel ce cântă cân- „tare lui Dumnezeu“.

Pomenirea ta este pricină de teologhie adevărată, şi luminare tuturor celor ce s'au adunat împreună, ca să laude cu inimi curate slava ei şi viaţa ta cea vrednică de laudă, făcătorule de minuni, părinte Simeoane.

Din glasul Botezătorului şi din vedere s'a bine vestit lăudată Maica ta şi te-a zămislit pre tine, şi te-a născut locaş cu miros bun şi dumnezeesc, Dumnezeirii celei în trei ipostasuri, prea Fericite.

Slavă..

Marele Mergătorul înainte cunoscundu-te din scutecele prunceşti că vei fi locaş dreptăţii, dăruit de Dumnezeu mai presus de fire, a poruncit să te fereşti de ţâţa cea stângă, şi să te hrăneşti cu cea dreaptă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind împodobită cu multe feluri de daruri, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, şi ai născut mai pre sus de cuget şi de cuvânt pre Cuvântul Tatălui, carele s'a făcut trup pentru nespusa milostivire, rămâind Fecioară curată, ceea ce eşti binecuvântată.

Peana 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele...

Din tânără pruncie ai fost nevoitor prea ales, şi adevărat fierbinte iubitor frumuseţei dumnezeeşti. Pentru aceea cunoscându-te mai înainte din pântece Stăpânul, te-a sfinţit părinte Simeoane pururea pomenite.

Din mica vârstă înţeleptindu-te, făcătorule de minuni, cuvioase Simeoane, pre adevărată cunoştinţa Duhului, şi pre cel necuprins, cu înşuţi ochii te-ai învrednicit a-l vedeà, încunjurat de puterile cereşti.

Luminându-ţi-se simţirile sufletului, din înfricoşata vedenie, Părinte, ai câştigat minunata alegere a celor bune şi a celor rele, ai odrăslit viaţă fără greşeală, cuvioase Simeoane.

Slavă...

Arătat a venit la tine îngerul, carele s'a trimis, învăţându-te să iubeşti viaţa cea îngerească, şi să mergi cu picioare vesele pe urma celui ce ţi s'a arătat, purtătorule de Dumnezeu Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre mine cel ce eram odinioară omorît, m'ai adus iarăş din nou către viaţă, ceea ce singură ai născut viaţa cea ipostatnică, de care lovindu-se moartea cea vrăjmaşă, arătat s'a rumpt, Preacurată.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „şi ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întăreşte întru dragostea „ta, că tu eşti marginea doririlor, şi credincioşilor întărire, „unule iubitorule de oameni".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Inaintea zămislirei sfinţindu-te părinte, ceea ce te-a născut pre tine, te-a arătat odraslă prea frumoasă, vrând ca să fii vas dumnezeescului Duh, cu a căruia putere crescând, mulţimea duhurilor celor viclene cu toiagul credinţei o ai rănit. Pentru aceasta mutându-te cu mărire te-ai făcut stâlp neclătit al credincioşilor şi luminător luminos, vrednicule de minune, Simeoane; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Inrădăcinându-te pre piatra voirilor lui Hristos, te-ai arătat stâlp ridicat pre pământ, întărind marginile pământului cu arătările tămăduirilor. Pentru aceea cu credinţă săvârşindu-ţi pomenirea, ne luminăm, strigând ţie Părinte: Mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Praznicului.

De este în post, a Născătoarei:

Invredniceşte Preacurată ticălosul meu suflet, şi-l mântueşte pre el, cel ce pentru mulţimea greşelilor s'a alunecat întru adâncul pierzării, Preacurată, şi în ceasul cel înfricoşat al morţii să mă mântueşti de dracii cei ce mă clevetesc şi de răspunsul cel înfricoşat.

A Crucii, a Născătoarei:

Având folosinţa ta prea curată, şi prin rugăciunile tale scăpându-ne de răutăţi, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te slăvim.

Peasna 4, Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, „tu şi puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea, „cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avacum strig „către tine: Slavă puterii tale „iubitorule de oameni".

Nici cum n'ai suferit să mai

rămâi în lume Părinte, având povățuitor pre Hristos puterea lui Dumnezeu, și petrecând în pustiile cele neumblate, aveai adunare cu fiarele fără de frică, fiind copil, și te veseliai la ostenelele trupului.

Sărind prin munți ca cerbul, doriai de izvoarele cele dela Dumnezeu curgătoare, și aflându-le pre ele, ți-ai săturat setea cea de dragostea lui Dumnezeu, din care bând, izvorăști teologhisiri, arătându-te către fața lui Hristos, părinte Simeoane.

Slavă...

Dumnezeescul Ioan stând la stâlp, mai 'nainte de suirea ta către el, te vedeà pre tine cu ochii cei înțelegători, copil cu haină albă purtându-te ca pre o căruță, îndreptându-te de stâlp luminos, cuvioase Părinte.

Și acum, a Născătoarei

Din rudenia cea împărătească a lui David, tu Fecioară ai odrăslit și ai născut pre Impăratul Cuvântul, carele mai 'nainte de veci negrăit a strălucit din Tatăl, și mai pre sus de gând. Pentru aceea noi credincioșii te fericim cu cuget dumnezeesc, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce, și la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă“.

Domnul ca un copil cu prea bună cuviință plin de frumusețe, de față a venit la tine, când aveai șederea la stâlp, Părinte, și strălucindu-ți mărire de răbdare, precum ai cerut, s'a arătat pre sineși răstignit.

Dumnezeească viața ta a strălucit cu lumina descoperirilor, de a cărora dumnezeesc mir al bunei mirezme făcându-te plin, muceniceşte ai biruit taberile cele împrotivnice ale dracilor, ca o slugă a lui Dumnezeu, Simeoane.

Slavă...

Prin curăția gândului, înălțându-te cu priviri dumnezeești, și având dela Dumnezeu inima izvor de înțelepciune, carele izvorăște pârae dătătoare de viață, cugetătorule de Dumnezeu ai luminat sufletele celor bolnavi, prea fericite Părinte.

Și acum a Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu, carele se înțelege dimpreună cu Tatăl mai 'nainte

de veci, sălășluindu-se în pântecele tău, pentru bogăția milostivirii s'a sărăcit, și s'a arătat om pre pământ făcându-se trup, Fecioară Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Inălțându-te cu bunătățile ca dumnezeescul Moisì, și suindu-te pre stâlp înalt din voie dumnezeească te-ai înălțat cu duhul, și primind putere luminătoare te-ai mărit ca acela Părinte.

Săgetând vrăjmașul nebunește, și-a deșertat tolba de săgețile cele stricătoare de suflet, iară turnul sufletului tău nu l-a mișcat, căci erà întărit cu bună alcătuire pre piatra cea nesfărâmată a lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă...

Veselindu-se Stăpânul tău Hristos de tine, răbdai cu lesnire sudorile sihăstriei tale, carele ți-a dat ție toiag foarte putincios, și te-a îndemnat să tămăduești cu acela boalele celor neputincioși, dumnezeescule Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Știind grăitorii de Dumnezeu prooroci, prin arătări însemnătoare, adâncimea tainei tale celei înfricoșate, au vestit mai 'nainte că vei să zămislești în pântecele tău pre Dumnezeu, ceea ce ești fără prihană, și acum noi văzând plinirea, credem prea curată Fecioară.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsà „către Domnul, și lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea s'a apropiat „de iad, și ca Ionà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

De cele de sus dorind, cele de jos ai lepădat, și ca un Cer stâlpul făcându-ți, printr'însul ai strălucit cu raza minunilor, Cuvioase, și lui Hristos Dumnezeului tuturor te rogi neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Pomenirea cea prea luminoasă a fericitului, ca o zi de mântuire s'a arătat nouă, gonind noaptea cea adâncă a patimilor, prin strălucirea înfrânărei, și luminânnd cu faptele cele prea alese; întru care ca niște stele adunându-ne toți credincioșii, cântări de bucurie să aducem luminătorului Simeon; căci privind de sus ne luminează pre noi, și negrăit dăruește pace, rugând

neîncetat pre Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Intru această lună în 24 de zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Simeon din muntele minunat.

Stih: Locuià Simeon mai înainte minunat muntele pământului.

Iară acum locueşte prea minunat muntele Cerului.

In ziua a douăzeci şi patru,

Simeon schimbă muntele minunatul.

Acest cuvios a fost în zilele bătrânului Iustin, şi a fost născut în Antiohia Siriei, din tată Ioan, carele erà din Edesa şi din maică Marta, fiind crescut întru aceeaşi cetate a Antiohienilor. Iară cele de acolo înainte toate lucrurile minunate, spun că unele s'au întâmplat, altele a făcut el, mai pre sus de om. Zămislirea din pântece ce s'a făcut prin rugăciune, şi mai înainte de zămislire, mărturisirea Mergătorului înainte şi Botezătorului, ce a arătat mai înainte maică-sa, fapta cea bună, şi întregirea, care erà să aibă fiul ei, şi cum că după ce s'a născut, s'a părăsit de tot de țița cea deastânga, arătând semnul acesta, că copilul erà să aibă iute şi tare pornirea şi călătoria spre cele deadreapta lucruri, şi nu spre cele deastânga. Şi cum că făcându-se de şase ani, în care vârstă pentru neplecarea simțirei au tinerețele obiceiu a se lenevì şi a se aduce prea lesne spre orice s'ar întâmplà, iară el defăimând toate cele de jos, sosì la munte, şi îndată cu vremea obişnuindu-se, începù a se deprinde cu petrecerea cea grea şi cu răbdarea. Şi aveà adese dumnezeeşti vedenii şi îngereşti arătări, care-l îndreptau spre cele ce trebuià a face, şi-l îndemnau cu asemănarea bunelor şi relelor, adică cele bune să aleagă, şi de cele rele să fugă, şi cum că în trup covârşind ale trupului, hrănindu-se nu cu omenească hrană, ci cu nemuritoare, ce i se da dela Cer, aşà a petrecut până la ieşirea din trup. Insă acestea, şi cea nespusă mulțime a minunilor, arată mai pre larg istoria lui; atâta numai este vrednic să însemnăm, că lăsând lumea din tânără vârsta lui, intâiu s'a dat pre sine la mănăstire, la care a fost pogorît din munte, întru care locuì şase ani mai înainte; iar de acolo suindu-se în stilp, stătù ani optsprezece. Deci mergând la minunatul munte petrecù zece ani, la un loc înalt de pietre seci. Şi suindu-se în stilpul cel mic a petrecut patruzeci şi cinci de ani, de i s'a făcut toată vremea vieții lui ani optzeci şi cinci. Şi dintru aceştia şaptezeci şi nouă i-a săvârşit cu cea preste firea omenească luptă şi răbdare, şi adormind fu mutat spre mărirea îngerilor şi aşezare.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Meletie Stratilatul şi a celor împreună cu dânsul: Ioan, Stefan, Serapion Eghipteanul şi Calinic vrăjitorul (magul); şi a celor doisprezece comiți şi tribuni, şi a celor trei femei: Marchiana, Paladia şi Sosona, şi a celor doi prunci: Chiriac şi Hristina, şi a tuturor celor unsprezece mii două sute şi opt, cari împreună cu dânşii au mărturisit.

Stih: Cinstiți nevoitori pentru vrednica de cinste Treime.

Mai mult de cât a vieţuì au ales ieşire din lume.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din „Iudeea în Vavilon oarecând, cu credința Treimii „văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinților noştri bine eşti cuvântat".

Cu cuget vitejesc fugind de orbirea lumii, şi de căderile mărirei celei deşarte, ai poftit să te linişteşti, neîncetat strigând: Dumnezeul părinților noştri bine eşti cuvântat.

Intinzându-ți mâinile tale în chip de Cruce şi rugându-te, ai văzut pre Hristos dimpreună

cu îngerii întru slavă negrăită, Dumnezeu poruncindu-ţi, să te sui preste acest munte minunat, de Dumnezeu purtătorule.

Slavă...

Sîrguindu-te cu gând de călătorie cerească, te-ai suit la stîlp, plecându-te dumnezeeştilor arătări ale Stăpânului, şi ai ajuns la acest munte, carele l-a numit minunat, părinte Simeoane.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce umblăm întru lumina Domnului, veniţi toţi să lăudăm pre singură Născătoare de Dumnezeu, pre cetatea cea sfântă a Impăratului Hristos, pre Maica cea prea curată, pre Maica lui Dumnezeu, care este mântuirea credincioşilor.

Peasna 8, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Intru puterile sufletului tău cele bine alcătuite, Cuvioase, s'a sălăsluit strălucirea cea cu trei lumini, de care ca dintr'o Dumnezeire luminându-te, ai zidit mărit înaintea stâlpului, casa ei cea de trei ori fericită, şi ai legiuit întru aceea, să cinstim în veci pre Treimea cea nezidită, părinte Simeoane.

Lucrarea cea atotputernică a sfântului Duh, sălăşluindu-se dumnezeeşte întru tine prea fericite, a îndemnat să alerge dela marginile lumii la tine, pre toţi cei nebuniţi de duhuri viclene, pre cari şi tămăduindu-i cu toiagul cel de finic, îi învăţai pre ei: Lăudaţi pre Ziditorul în veci.

Cugetarea cea trupească a tinereţelor, cu postul şi rugăciunea o ai supus Duhului, şi aprinderea celor din lăuntru stingând, ai surpat pre om şi te-ai arătat ca unul ce mai mult nu mănâncă; ci hrănindu-te numai cu hrana cea cerească, cânţi pre pricinuitorul acestora în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ceata cea dumnezeească a ucenicilor, ţie îţi dă Părinte, Hristos Dumnezeu cel minunat, pre cari priimindu-i cu dragoste, i-ai luminat cu învăţăturile, ca să alerge pre calea înfrânării. Cu cari împreună odihnindu-te întru împărăţie, slavoslovești pre Impăratul tuturor întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău şi Domnul pentru noi, cari curat şi lămurit strigăm, şi te mărturisim Maică lui Dumnezeu prea curată, ca să ne ceri dezlegare păcatelor, şi să aflăm izbăvire noi cei ce cu credinţă cântăm: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, mun„citorul Haldeilor, l-a ars ne„bunește, cinstitorilor de Dum„nezeu; iară văzându-i pre a„ceștia cu putere mai bună „mântuiți, făcătorului și Mân„tuitorului au strigat: Tineri „bine îl cuvântați, preoți lău„dați-l, noroade prea înălțați-l „întru toți vecii."

Peasna 9-a, Irmos:

Prin rugăciunile tale îmblânzind pre Hristos, carele a săturat cu puține pâini adunare de mulți oameni, ai umplut cu binecuvântările tale jitnițele cele deșarte de la staulul tău, și ai mântuit turma ta de foamete, de trei ori fericite Simeoane.

Cuvintele cinstitei și cuvioasei maicei tale Marta cele de rugăciune, care se rugà, ca să te rogi lui Hristos, nu te-ai lepădat a împlinì cererea ei, și ai gonit mânia cea trimisă de Dumnezeu dela cetatea lui Dumnezeu, Fericite.

Cunoscându-ți sfârșitul nevoințelor tale Simeoane, și despărțindu-te de trup te-ai învrednicit îndumnezeirii celei negrăite, întru cele de sus prea fericite; către carele sburând de aici, te bucuri cu duhul, văzând lumina cea în trei ipostasuri.

Slavă...

Pre cei ce cu chemarea și cu socotințele tale prin rugăciuni, din viața cea cu multe griji aleargă către tine și la limanul tău, mântuește-i din toate patimile vrăjmașului, pre cei ce luminat prăznuesc pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai lăcaș lui Dumnezeu, încăpând în pântecele tău pre cel neîncăput, și ai născut întrupat pre Cuvântul cel mai înainte neîntrupat; pre carele roagă-l Preacurată să dăruiască iertare greșelilor tuturor celor ce cu credință te slăvesc pururea.

Irmosul:

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„râre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorât până și la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pre prea curata Născătoare „de Dumnezeu, credincioșii o „slăvim."

SVETILNA

Podobie: Lumina cea neschimbată...

Strălucind în pustie, toată lumea ai luminat, mulțimea călugărilor se bucură întru po-

menirea ta, Simeoane de Dumnezeu purtătorule; nu încetà rugându-te pentru lume.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de este în post, să se zică a Născătoarei.

Tu Preacurată ești părtinitoare și turn tare, și lumii apărătoare, și către tine cad, strigând: Mântuește-mă din nevoi și din focul cel veșnic, ce va să fie, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată, una neîntinată, văzând cu trupul spânzurat pre Cruce pre Emmanuil Mielușelul și Cuvântul lui Dumnezeu, cuprinsă fiind de întristare a lăcrămat.

STIHOAVNA Praznicului.

Iară de va fi în post, se zice din Octoih, Slavă, a Sfântului glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Simeoane, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai râvnit, îndrăznire având către Hristos, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Darurilor celor mari te-ai învrednicit una prea curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, că ai născut nouă cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând înaintea Crucii Fecioara oarecând în vremea răstignirei, cu ucenicul cel iubitor de feciorie, și plângând grăià: Vai mie, cum pătimești, Hristoase, cel ce dai tuturor nepătimire.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

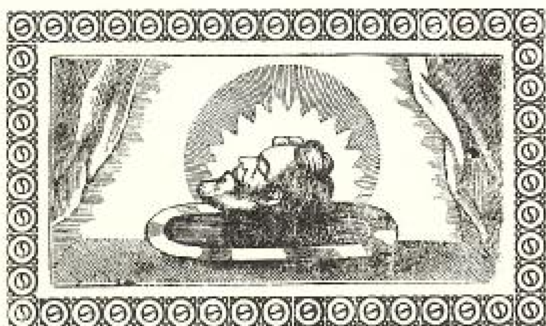
LA LITURGHIE.

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând, sau ale Octoihului pe 4, și ale Sfântului Peasna 3 pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Coloseni: *Fraților, îmbrăcați-vă ca aleșii lui Dumnezeu...* Aliluia, glasul 1-iu: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul, toate îmi sunt date mie...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

A treia aflare a cinstitului cap al sfântului prooroc înainte Mergătorului şi Botezătorului Ioan.

După Psalm, citim: Fericit bărbatul... Slava dintâiu, iară când se va întâmplă în vre-o Duminică, se zice Catisma toată.

VEZI: Pentru învăţătura slujbei acestui praznic, caută înapoi la sfinţii împăraţi Constantin şi Elena, la care asemenea întocmai să urmezi tipicului acestuia.

La Doamne strigat-am... Stihirile Praznicului 3 şi ale Mergătorului înainte 3, făcându-le pe 6. Iară de va fi în post, Stihirile Sfântului pe 8, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite Ioane înainte Mergătorule, răsărind din pământ capul tău, mai mult decât razele soarelui a strălucit, şi pre credincioşi a luminat; pre carele ca pre o dumnezeească vistierie avându-l, bogat Dar luăm, sfinţindu-ne sufletele şi trupurile şi gândurile, şi prăznuind te fericim pre tine.

Sfinţit capul tău cel ce izvorăşte Dar pururea curgător Fericite, înainte Mergătorule, s'a arătat înţelepţitului de Dumnezeu preot, celui ce nu ştià. Carele sârguindu-se prin credinţă şi prin Dar, a făcut arătată prăznuirea lui sfinţindu-se cu norodul cel de Dumnezeu înţelepţit, şi cu împăratul cel ce a întărit cu fierbinţeală ortodoxa credinţă.

A treia arătare a cinstitului capului tău săvârşim, pre carele Treimea l-a încununat, fiind tăiat mărite pentru dumnezeeasca râvnă, şi întru aflarea lui se bucură cetele îngereşti, adunarea mucenicilor, dumnezeeştii apostoli, şi proorocii toţi, cu cari pomeneşte-ne pre noi totdeauna, al Domnului Mergătorule înainte.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vistieria dumnezeeştilor daruri, capul tău cel de Dumnezeu păzit înainte Mergătorule, din sânurile pământului a răsărit. Pre carele noi cu credinţă primindu-l, şi închinându-ne, mărite, ne îmbogăţim prin tine Botezătorul lui Hristos, cu prea mărite minuni, şi cu iertare de greşeli.

Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, cântăm, a Născătoarei Invierii.

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară, sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta, că cel ce a strălucit fără de

ani din Tatăl Fiul unul născut, acelaș din tine cea Curată a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile.

Din Proorocia Isaiei citire.

Cap. 40, Versul 1-iu

Așà grăește Domnul: Mângâiați, mângâiați pre norodul meu, grăește Dumnezeu. Preoților grăiți Ierusalimului în inimă, mângâiați-l pre dânsul. Că s'a plinit dosădirea lui, că s'a iertat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Dumnezeului nostru. Toată valea se va umplea, și tot muntele și dealul se va pleca, și vor fi cele strâmbe drepte și cele colțoroase, căi netede. Și se va arăta slava Domnului, și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu. In munte înalt te suie, cela ce bine vestești Sionului, înalță întru tărie glasul tău, cela ce propoveduești Ierusalimului, înnalță, nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voiu auzi, Dumnezeul lui Israil, și nu-i voiu lăsà pre ei. Ci voiu deschide din munți ape, și prin mijlocul câmpiilor fântâni, și voiu face pustia întru bălți, și pământul cel însetoșat întru izvoare de ape. Veselească-se Cerul deasupra, și norii să roureze dreptate, să răsară pământul și să încolțească mila, și dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneți, și faceți să se auză aceasta până la marginile pământului. Ziceți: Mântuit-a Domnul pre robul său Iacov, și de vor însetoșà în pustie, scoate-va lor apă din piatră. Veselește-te cea stearpă, care nu naști, glăsuește și strigă, care nu aveai durere, că mai mulți sunt fiii celei lăsate, decât ai celeia ce are bărbat.

Din Proorocia Malahiei citire.

Cap. 3 vers 1.

Așà grăește Domnul atotțiitorul: Iată eu trimit îngerul meu înaintea feței tale, carele va gătì calea ta înaintea ta. Și va veni la Biserica sa Domnul, pre carele voi căutați. Și cine va putea suferì ziua venirii lui, sau cine va puteà stà întru vederea lui, pentrucă acela va venì ca focul ce topește, și ca iarba nălbitorilor, și va ședeà topind, și curățind ca argintul și aurul. Și va venì la voi cu judecată, și va fi mărturie grabnică asupra făcătorilor de rău, și asupra desfrânaților, și asupra celor ce jură strâmb cu numele lui, și asupra celor ce nu se tem de dânsul, zice Domnul atotțiitorul. Pentrucă eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, și nu mă schimb, și voi feciorii lui Iacov. Depărtatu-v'ați de lege, și nu o ați păzit, pentru aceasta întoarceți-vă la mine, și mă voi întoarce la voi zice Domnul atotțiitorul. Și vă vor fericì pre voi toate limbile, și vor cunoaște că eu sunt Domnul, cela ce voiu judecà între cel drept, și între cel fărădelege, în ziua aceea. Intru care voiu face mântuire celora ce mă iubesc pre mine. Deci cunoaște-ți, și vă aduceți aminte de legea lui Moisì robului meu, precum v'am așezat vouă în Horiv, porunci și dreptăți, către tot norodul lui Israil. Și iată eu voiu trimete vouă pre Ilie Tesviteanul mai'nainte până ce va venì ziua Domnului cea mare și luminată. Carele va întoarce inima tatălui spre fiu și inima omului spre vecinul lui. Ca viind să nu bat pământul fără de veste, zice Domnul atotțiitorul, Dumnezeul cel sfânt al lui Israil.

Din Proorocia lui Solomon citire.

Cap. 4, vers 3.

Dreptul de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi. Dreptul murind va osândì pre necurații cei vii. Că vor vedea sfârșitul dreptului, și nu vor cunoaște ce a sfătuit pentru dânsul Dumnezeu. Că va aruncà Domnul pre cei necurați jos fără de glas și-i va clătì pre

dânșii din temelie, și până la cel mai de pre urmă se vor pustii întru durere, și pomenirea lor va pierì. Că vor venì întru cugetul greșelilor sale spăimântați și-i vor mustrà pre dânșii înprotiva fărădelegile lor. Atunci va stà cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feței celor ce l-au necăjit pre dânsul, și a celor ce au lepădat ostenelele lui. Și văzându-l pre el se vor turburà cu multă frică, și se vor îngrozì de minunată mântuirea lui. Că vor zice întru sine căindu-se, și întru nevoința Duhului vor suspinà, și vor zice: Acesta este pre carele l-am avut oarecând de râs, și întru pildă de ocară. Noi cești fără de minte, viața lui o am socotit nebunie si sfârșitul lui fără de cinste. Și cum s'au socotit între fiii lui Dumnezeu, și între sfinți soarta lui este; rătăcit-am dară din calea adevărului, și lumina dreptății nu ne-a strălucit nouă și soarele nu ne-a răsărit nouă. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegii și ale pierzărei, și am umblat pre căi neumblate, iară calea Domnului nu o am cunoscut.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniți să cinstim astăzi credincioșii cinstitul cap al Botezătorului, cel tăiat de sabie, întâmpinându-l cu cântări, cinstindu-l cu dragoste, fiindcă izvorăște daruri de tămăduiri. Pre carele nebunul Irod de demult l-a tăiat, cu înfierbântarea Irodiadei împreunându-se.

Stih: Acolo voiu răsări cornul lui David...

Precum aurul din metaluri, așa capul Mergătorului înainte din pământ a răsarit, în năstrapă strălucind și grăind luminos, și mustrând desfrânarea lui Irod și uciderea, și cu raze luminând gândurile noastre; pre carele sărutându-l cu credință, astăzi îl cinstim cu cântări, ca pre cel ce se se roagă lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Gătit-am luminător unsului meu...

De de mult ca o dumnezeească vistierie în năstrapă ascuns fiind în pământ capul Botezătorului, astăzi s'a descoperit marginilor ca o bogăție, vărsând din sine izvoare de tămăduiri, boalele vindecând, și sufletele luminând. Pentru aceasta dar de toată veselia luând toți, pre Mergătorul înainte al lui Hristos să-l lăudăm.

Slavă, glasul al 2-lea.

Prea cinstitul vas al dumnezeeștilor gânduri, capul tău carele mai 'nainte luminat a văzut taina ființei celei negrăite, ca dintr'un pântece de maică din vistieriile pământului astăzi a răsărit, Ioane prea mărite; și a umplut de mireazmă toată partea cea de sub soare, dând din sine mir de sfințenie; carele duhovnicește și acum propovedueșe calea mântuirii, și Mântuitorului tuturor se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă, Și acum a Praznicului.

Iară de va fi post să se zică a Născătoarei Invierei.

O minune mai nouă decât

toate minunile cele de demult; că cine a cunoscut, să fi născut maică fără de bărbat, și să poarte în brațe pre cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut; pre carele ca pre un prunc Preacurată în brațețele tale purtându-l, și îndrăzneală ca o maică către dânsul câștigând, nu încetà a-l rugà pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Ca o dumnezeească vistierie ascunsă în pământ Hristos a descoperit capul tău nouă, prooroace și înainte mergătorule, deci toți adunându-ne întru aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pre Mântuitorul lăudăm, cel ce ne mântuește pre noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei Invierii.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori. Slavă, al Mergătorului înainte, Și acum, iară al Praznicului; iară de este afară de Praznic, Troparul Mergătorului înainte de 2 ori, și al Născătoarei Invierii.

După întâia Stihologhie Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Din pământ răsărind capul Mergătorului înainte, razele nestricăciunii din sine răspândește credincioșilor tămăduiri, de sus adună mulțimea îngerilor, jos chiamă împreună neamul omenesc, să înalțe cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, care ai născut pre Dumnezeu cel mai pre sus înființat, împreună cu Mergătorul înainte roagă-l neîncetat, iertare de greșeli și îndreptare vieții să ne dea nouă mai 'nainte de sfârșit, celor ce te lăudăm pre tine dupre datorie cu credință și cu dragoste.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Ieșind ca aurul din metaluri sfințitul tău cap cu prea mărire, din sânurile pământului cele ascunse, Botezătorule al lui Hristos, a îmbogățit pre toți, cei ce aleargă întru aflarea lui, cari slăvesc cu cântări pre Mântuitorul și Ziditorul, cel ce ne dă nouă prin tine mare milă.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului:

Iar de va fi în post a Născătoarei:

Nu vom tăceà nici odată Născătoare de Dumnezeu, cu

mulţumită a lăudà din suflet milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând şi grăind: Prea sfântă Fecioară, grăbeşte şi ne scapă pre noi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, şi de toată îngrozirea, că tu eşti folositoarea noastră.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Irod, călcare de lege făcând nebuneşte, cinstit capul tău cu sabia l-a tăiat cumplit ticălosul, pre carele din dragoste credincioşii îl sărutăm. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului:

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Primind rugăciunea dela noi, cei ce alergăm subt acoperemântul tău, prea curată Fecioară, nu încetà rugându-te iubitorului de oameni, să ne mântuiască pre noi robii tăi.

Antifonul dintâiu al glasului al patrulea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Acolo voiu răsărì cornul lui David...

Stih:

Gătit-am luminător unsului meu...

Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucà:

In vremea aceea ieşit-a cuvântul de Iisus, întru toată Iudeea şi întru toată laturea.

După Psalmul 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului înainte, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, dupre mare mila ta.

Apoi Stihira, glasul al 2-lea.

Prea cinstitul vas al dumnezeeştilor gânduri...

Caută Slava dela Stihoavnă.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, şi al Mergătorului înainte pe 8. Iar de va fi în post CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Laude aduc Maicii lui Dumnezeu...

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit „marea, şi a trecut pre poporul, „pre carele l-a scos din robia „Eghiptenilor, că s'a proslăvit".

Lucrul mâinilor şi zidirea ta sunt, Mântuitorule, iară prin amăgirea celui viclean m'am zdrobit prin desfătările cele lumeşti. Pentru aceasta iarăş mă zideşte, prin dumnezeeştile rugăciuni ale prea curatei Maicii tale, Cuvinte al lui Dumnezeu cel ce eşti proslăvit.

Alinează acum cumplitul vifor al răutăţilor mele, bine cuvântată Fecioară, şi birueşte pre toţi vrăjmaşii cei nevăzuţi, cari fără milă cad asupra sărăciei mele, căci singură eşti folositoarea mea, Preacurată.

Unule îndurate Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile Maicii tale îndură-te și mă miluește pre mine cel ce nădăjduesc la tine, îndreptându-mă către lumina poruncilor tale, și învrednicindu-mă vieții veșnice.

Alt Canon, al Mergătorului înainte.

Facerea lui Tarasie.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà...

Cel ce ai fost glasul Cuvântului, dezleagă neglăsuirea mea, ca și a părintelui tău de demult, ca cu glas de bucurie să te lăudăm pre tine, întru aflarea aceasta de acum a capului tău, fericite Mergătorule înainte, cerescule omule.

Pre capul Bisericii lui Dumnezeu puindu-ți mâna, Mergătorule înainte, arăți acum a treia oară cinstitul tău cap, carele a cunoscut arătarea Treimii, și sfințește luminat adunările drept slăvitorilor.

Slavă...

Nerăbdând în multă vreme a fi ascuns Mergătorule înainte al Domnului, te-ai grijit iarăș a te arătà astăzi, nu în năstrapă încuiat, ci în vas de argint în loc sfințit fiind pus, și de preot vădindu-te.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântece sterp ai răsărit, gătind căile prea lăudate Cuvântului făcătorului, celui ce a răsărit negrăit din prea sfânta Fecioară, pre care de Dumnezeu Născătoare cunoscându-o, toate neamurile o fericim.

Catavasia Praznicului.

Iar de va fi în post:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos

Intărește-ne pre noi întru tine, „Doamne, cela ce prin lemn „ai omorât păcatul, și frica ta „o sădești în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

Dumnezeească Mireasă, întru care s'a sălășluit însuși Cuvântul lui Dumnezeu cel ce luminează toată lumea, strălucește-mi raza adevăratei pocăințe, surpând întunerecul patimilor mele prin rugăciunile tale, rogu-mă.

Eu însu-mi fiind robit de păcate, singur eu mi-am deschis ușile patimilor, ci către tine singură prea curată Fecioară acum alerg, întorcându-mă, prin îndurarea ta mântuește-mă.

Alesule Sioane, cetate împărătească, prea curată Fecioară, împreună cu toți sfinții, roagă pre Fiul tău cel fără de ani, ca să mă facă cetățean cetății celei din ceruri.

Alt Canon Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Pentru jucările cele desfrânale, sfinţit capul tău dându-se plată femeei, pre mâini s'a adus; iară acum pre palmele înţeleptului sfinţitor, cu sfinţenie în sfânta biserică s'a adus.

Cu bună credinţă te-a întâmpinat pre tine adunarea credincioşilor, împreună cu arhiereul şi cu împăratul, mărite Mergătorul înainte, cântând cu bucurie şi ţi-a ieşit înainte cu dragoste, sfinţindu-se cu venirea ta.

Slavă...

Din sfinţitele locuri cele de desubt, ca un soare luminos prea sfinţit capul tău răsărind, toată lumea a luminat cu dumnezeeşti străluciri, proorocule al lui Hristos, şi înnainte Mergătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Din pântece sterp luminoasă stea ai strălucit a Soarelui slavei, mergând înaintea celui ce a răsărit din fecioresc nor, Botezătorule, şi a stricat noaptea mulţimei dumnezeilor.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-s'a astăzi capul Mergătorului înainte din sânurile pământului, ca nişte aur din metaluri dăruindu-se credincioşilor, şi roagă pre Hristos, să ne mântuiască pre noi.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Primind rugăciunea dela noi cei ce alergăm sub acoperemântul tău prea curată Fecioară, nu încetà rugându-te iubitorului de oameni să ne mântuiască pre noi robii tăi.

Peasna 4, Irmos:

Naşterea ta cea din Fecioară „proorocul mai 'nainte „văzându-o, a propoveduit, „strigând: Auzul tău am auzit „şi m'am temut; că dela amia„zăzi, şi din munte sfânt um„bros ai venit Hristoase".

Deschide-mi Fecioară dumnezeeştile intrări ale pocăinţei, închizând intrările patimilor şi ale dezmierdărilor mele, şi prin puterea ta le opreşte.

Uşă neumblată, şi ţarină nearată, sicriu şi năstrapă şi sfeşnic şi cădelniţă a cărbunelui celui fără materie, te numim pre tine prea curată Fecioară.

Cumplita noapte a păcatelor m'a acoperit pre mine prea sfântă Fecioară Stăpână, pentrucă nu am candelă care să-mi lumineze sufletul cu untulde-

lemn al faptelor bune. Drept aceea şi din cămara Mirelui m'am izgonit afară.

Marie ceea ce eşti cădelniţă de aur, goneşte stricăciunea patimilor mele, şi pre mine, cel ce mă clătesc de meşteşugirile luptătorului celui înşelător, întăreşte-mă prea sfântă Fecioară.

Alt Canon. Irmos:
Auzit-am Doamne...

Ca un mai înalt decât proorocii, pre cel proorocit a-l vedeà te-ai învrednicit, mergând înaintea lui cu puterea lui Ilie, fericite Mergătorule înainte.

Prea slăvit capul tău, carele izvorăşte mir de tămăduiri, iată a treia oară l-ai arătat, gonind patimile cele despreţuite.

Slavă...

Adunându-vă luaţi toţi tămăduiri nedeşertate, ca dintr'un izvor scoase, din cinstit capul Mergătorului înaintea lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Smerindu-mă mântueşte-mă, pre cel ce cu înaltă trufie vieţuesc, ceea ce ai născut pre cel ce a înălţat firea noastră cea smerită, Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcă„torul veacurilor, Doamne, „întru lumina poruncilor tale „povăţueşte-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dumne„zeu nu ştim.

Acum scap sub acoperemântul tău Maică prea curată Fecioară; de boalele cele sufleteşti, şi de patimi trupeşti, mântueşte-mă pre mine robul tău.

Mântueşte-mă de neputinţele trupeşti, şi opreşte necuvioasele patimi ale sufletului meu, şi de veşnica muncă mă păzeşte, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Ceea ce ai născut izvorul tămăduirii, pre mine cel ce sunt rănit de patimile lumeşti tămădueşte-mă Fecioară, una plină de Dar, Preacurată.

Iesseiu să se veselească, şi David să dănţuiască, căci Fecioara, toiagul cel sădit de Dumnezeu a odrăslit, pre Hristos floarea cea pururea vie.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Ca cel ce ai fost mijlocitor legii celei nouă şi celei vechi prea sfinţite, cu dumnezeeştile tale mijlociri înnoeşte vechimea noastră, a celor ce săvârşim înnoirea capului tău, celui ce s'a arătat cu înnoire, fericite Mergătorule înainte.

Din Comane capul tău, cel ce a adus daruri de tămăduiri la împărăteasa cetăților, l-ai chemat astăzi Mergătorule înainte, întru a căruia întoarcere se veselesc mulțimile credincioșilor, de luminare nestricăcioasă umplându-se.

Slavă...

Împăratul mai mult decât de porfiră s'a bucurat întru intrarea capului tău, iară dumnezeescul Arhiereu, cel numit cu numele celui de Dumnezeu purtat, înainte Mergătorule, pre mâini ținându-l, bine l-a cuvântat, binecuvântând săvârșirile credincioșilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Stăpânul născând, te-ai arătat mai înaltă decât puterile cele de sus, și firea pământenilor o ai îndumnezeit, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare cu suflet prea adevărat și cu limba, credincioșii pre tine Fecioară te slăvim.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor fiind „încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat. „Din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

Inima mea cea negrăită de împresurările cele întunecate ale păcatului, strălucește-o cu lumina cea dintru tine, Mireasă dumnezeeească care nu știi de mire, ca una ce ai născut pre Soarele Hristos.

Lumina cea din lumină, născându-o nouă prea curată Fecioară, a risipit întunerecul nedumnezeirii; drept aceea pre mine cel legat la întunerecul patimilor lumești, luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, și prin rugăciunile tale deslegându-mă, dă-mi lumina cea veșnică.

Una prea curată Fecioară care ai născut pre Hristos Soarele cel neapus, fă rugăciune către dânsul, rugându-te pururea ca să se milostivească spre mine cel smerit.

Alt Canon, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Capul cel adevărat al Botezătorului tău, Hristoase, din pământ răsărind minciuna a gonit, și a stricat iarna cea amară a eresurilor, și lumea a luminat.

Scoateți luminare și Dar dumnezeesc și milă, atingându-vă capetele și sufletele de capul Mergătorului înainte al Darului, cel ce s'a atins în ape de capul cel dumnezeesc.

Slavă...

Roagă-te Mergătorule înainte, să se zdrobească capetele vrăjmaşilor noştri sub picioarele împăratului nostru, celui ce cinsteşte cu dragoste cinstit capul tău, al celui ce a mustrat pre Irod.

Şi acum, a Născătoarei:

Celor din iad ai propoveduit lumina celui ce a venit din sângele fecioresc, şi cu trup s'a îmbrăcat, om făcându-se, spre facerea de bine a oamenilor, fericite Mergătorule înainte.

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduiala...

Stâlpul cel luminos şi dumnezeesc, carele s'a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii, luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pre cei ce cu credinţă se închină lui, şi strigă: Înţelepte Botezătorule al lui Hristos, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

ICOS.

Din pământ ca un izvor al raiului, capul cel de Dumnezeu iubitor al Mergătorului înainte, râuri de Dar izvorăşte, şi ape de tămăduiri dă tuturor celor ce le trebuesc. Deci să ne apropiem toţi, să luăm cu osârdie aceste dumnezeeşti izvoare de tămăduiri. Că adapă sufletele cu daruri pururea curgătoare, şi înneacă durerile trupeşti, şi toată boala în vreme trebuincioasă o scoate. Deci pre acesta să-l lăudăm cu dragoste, şi cu credinţă să-l sărutăm, cu cinste cuprizându-l, şi cu cântări ca cu nişte cununi pre acesta să-l încununăm credincioşii. Să ne curăţim întinăciunile minţei noastre, şi cu dumnezeeşti bunătăţi să ne împodobim sufletete, şi tare să strigăm: Înţelepte Botezătorule al lui Hristos, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Intru această lună în 25 de zile, a treia aflare a cinstitului cap, al sfântului slăvitului prooroc Inainte Mergătorului şi Botezătorului Ioan.

Stih: Glasul celui ce strigă, fiind ascuns în adâncul pământului,
Despicându-se pământul cu strein chip a răsunat glasul lui.
Intru a douăzeci şi cincea zi,
Capul Mergătorului înainte din pământ se ivi.

Acest cinstit şi sfânt cap fiind ascuns de multă vreme, acum a izbucnit din sânurile pământului, ca aurul din baie, nu închis în vas de lut ca mai înainte, ci la loc sfânt în vas de argint, şi fu spus de un preot, şi aducându-se din Comane, fu primit de strălucita cetăţilor, împreună cu credinciosul împărat şi credinciosul norod, cu toată bucuria. Şi cu credinţă închinându-se, se puse iarăş la loc sfânt.

Intru această zi, sfântul mucenic, Celestin pătrunzându-i-se glesnele cu cuie de fier, s'a săvârşit.

Stih: Pătrunzându-ţi-se Celestine cu cuie de fier glesnele.
Pre păzitorul de călcâe călcând, ai zdrobit şarpele.

Intru această zi, cuviosul Olvian, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Olvian, a cărui viaţă a fost prea fericită.
Il scriu că a avut şi săvârşirea prea fericită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat, po-„runca cea prea fără de Dum-„nezeu, și fiind aruncați în mij-„locul focului, răcorindu-se au „cântat: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri."

Izvor primitor de viață și ușă luminii celei neapuse, tu singură ești prea sfântă Fecioară; deci, prin rugăciunile tale stinge-mi focul patimilor lumești, de care pururea mă aprind, și-mi potolește văpaia cea înaltă a cugetelor mele celor necurate, ca să strig Fiului tău: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ia aminte acum spre rugăciunea robului tău, și-mi oprește degrab năvălirile cele rele, și asuprelele încetează-le, Stăpână, ca cu credință să te slăvesc pre tine binecuvântată Preacurată.

Usucă mulțimea răutăților mele, Fecioară, care ai născut pre Hristos noianul milostivirii, pre Mântuitorul și Domnul căruia toți strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeea venind tinerii...

Al Soarelui slavei prea luminat sfeșnic ai fost Mergătorule înainte, întunerecul înșelăciunei gonind, și luminând pre cei ce strigă cu credință: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Această prăznuire a ta de preste an, cinstita Biserică luminat o săvârșește Mergătorule înainte, capul tău cinstind, și dupre obișnuință strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Slavă...

Mai înainte ai vestit înfricoșată venirea Cuvântului cu dumnezeeești săltări, vestit-ai și aflarea capului tău Proorocule cu gură nemincinoasă, Păstorului celui de sfințenie lucrător, carele cu căldură dorià de tine.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioria și nașterea mai pre sus de fire și de cuvânt întru tine s'a împreunat că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut negrăit de Dumnezeu Născătoare căruia cântăm: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos

Pre Dumnezeu Cuvântul carele cu negrăită înțepciune toate le-a alcătuit, și dintru neființă întru ființă toate le-a adus; bine îl cuvântați lucrurile ca pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii."

Mijlocește Preacurată de mă scoate din prăpastia cea prea adâncă a patimilor mele celor stricătoare de suflet, și către munții cei înalți ai faptelor celor bune mă ridică pre mine, carele cu mulțumită te laud pre tine Fecioară.

Născându-te nouă viața cea înființată, care prin moarte a încetat pre moarte, Fecioară, pre mine cel ce sunt omorît de împresurările cele rele, înviază-mă prin rugăciunile tale Preacurată, binecuvântată și prea slăvită.

Eu cântărețul tău preacurată Fecioară, cel ce fără de iertare am păcătuit, îndreptează-mă, mă rog ție, către calea pocăinței, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce negrăit ai născut pre Cuvântul cel ce curățește păcatele lumii.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori muncitorii...

Botezătorul și Mergătorul înainte, îngerul cel pământesc, defăimătorul cel cu osârdie al fărădelegii, cel ce mai înainte a văzut arătarea Treimii în Iordan, a treia oră și-a arătat capul său tuturor celor ce cântă cu dragoste: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Intâmpinatu-te-a pre tine cu osârdie împăratul cel prea blând, împreună cu iubitorul de Hristos popor prea lăudate; iară păstorul cel mai mare și-a întins mâinile sale către tine și punându-le la pieptul său, a săltat cu veselie, și a strigat cu mulțămită: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Mai mult decât aurul strălucind capul tău înainte Mergătorule pus fiind în vas de argint, ca o bogăție de mult preț cetății celei împărătești s'a dat, îmbogățindu-o pre ea cu daruri dumnezeești, care cu osârdie cântă: Preoți bine cuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Celui purtat în pântece, carele toate le poartă, fericite Ioane, te-ai închinat bucurându-te, ascuns fiind în pântece sterp prea lăudate; pre carele după ce s'a născut din sfânta Fecioară, Miel al lui

Dumnezeu propoveduindu-l, cu bună credinţă, ai strigat: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine ceea ce pre lumină-„torul Dumnezeu, cel ce „a răsărit mai'nainte de soare, „carele trupeşte la noi a venit, „din coapsele cele feciorești „negrăit l-ai întrupat, binecu-„vântată prea curată de Dum-„nezeu Născătoare te slăvim".

Zămislirea ta cea mai pre sus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, care ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, cel ce a scăpat pre oameni din necuvântare. Drept acea dă-mi şi mie cuvânt, ca să te laud pre tine prea curată Fecioară.

Eu sunt cel ce am căzut în tâlhari, în cugetele cele rele şi întru patimile cele lumeşti ce mi-au rănit sufletul meu, însă-ţi tu prea sfântă Stăpână, vindecă-mă pre mine cel ce mă nădăjduesc spre tine.

Ușă neumblată care ai răsărit lumii pre Impăratul slavei şi după naştere iarăş Fecioară ai rămas, primeşte cântarea aceasta ce o închin către tine Stăpână Fecioară, şi să-mi răsari mie răsăritul pocăinţii, ca dupre vrednicie să te fericesc pururea Preacurată.

Alt Irmos:

Spăimântatu-s'a tot auzul...

Odrasla cea cuvioasă a celei sterpe, cel mai înalt decât cei născuţi din femei, ostaşul Impăratului Hristos, marele Mergătorul înainte, cel ce a propoveduit pre Mieluşelul carele a ridicat păcatele lumii, să se laude cu sfinţite cântări.

Pahar umplând din destul, chemi cu înaltă propoveduire Biserica lui Hristos întru aflarea capului tău, înainte Mergătorule, strigând: Veniţi de vă săturaţi de cele frumoase, care am gătit, şi slăviţi pre cel ce a dat oamenilor fiinţa.

Slavă...

Impăratul cel cu nume îngeresc numit, îngere al lui Dumnezeu, întru împărăţia sa bucurându-se, pre tine te-a primit, împreună slujind spre aceasta cu bună credinţă mai ales mai marele păstorilor, cel cinstit arătat cu chemarea şi cu Darul, Arhiereul cel de Dumnezeu purtător, şi de Dumnezeu înţelepţit.

Şi acum, a Născătoarei:

Miluește-mă, Mântuitorule, cel ce te-ai născut, şi ai păzit nestricată după naştere pre

ceea ce te-a născut, când vei ședeà să judeci faptele mele, trecând cu vederea fărădelegile și păcatele mele, cela ce ești îndurat și milostiv, bunule și iubitorule de oameni.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus..

Nesuferind a ascunde multă vreme pământul capul tău, ca glasul celui ce a strigat, tu aflarea lui ca un oareși-ce chip, mai'nainte ai vestit, Mergătorule înainte Ioane. Pentru aceasta te cinstim pre tine.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Intru aflarea cinstitului tău cap înainte Mergătorule iubitorul de Hristos împărat, mai mult s'a bucurat decât de a sa porfiră; pre carele cu biruințe de răsplătiri de sus întărindu-l, și pre noi cei ce prăznuim luminat, și te cinstim pre tine cu dragoste, păzește-ne și ne acopere cu rugăciunile tale Botezătorule prea lăudate.

Și acum, a Praznicului:

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Spre tine după Dumnezeu cel ce a ieșit din tine, nădăjduim prea Curată, împreună răstignindu-ne cu Hristos; cu rugăciunile tale cele către dânsul, păzește-ne pre noi până în sfârșit nevătămați.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te sfințite cap de lumină purtător, și de îngeri cinstit, carele cu sabie te-ai tăiat de demult, și cu ascuțite mustrări rușinea necurăției o ai tăiat. Izvorule carele cu minunile pre credincioși adăpi, și venirea Mântuitorului cea mântuitoare o ai vestit, și pogorârea Duhului, ceea ce s'a sălășluit preste dânsul de demult, o ai văzut și Darul ai mijlocit între legea cea veche și cea nouă; pre Hristos roagă-l, să deà sufletelor noastre mare milă.

In vas de argint fiind ascuns capul Botezătorului, s'a arătat din sânurile pământului, arătat scoțându-se, și curgeri de minuni izvorând; pentrucă în ape au spălat capul celui ce acopere acum cu ape cele mai pre deasupra și izvorăște oamenilor dumnezeeasca iertare. Deci pre acesta ca pre cel cu adevărat slăvit să-l fericim, și cu bucurie să prăznuim întru aflarea acestuia, carele pre Hristos roagă-l, să dăruiască lumii mare milă.

Capul carele a propoveduit pre Mielușelul lui Dumnezeu, cel ce s'a arătat cu trup, și tu-

turor căile pocăinței cele de mântuire, cu dumnezeești așezăminte le-a adeverit; carele de mult a mustrat călcarea de lege a lui Irod, și pentru aceasta dela trup s'a tăiat, și după vremi a luat descoperire, ca un soare luminos ne-a răsărit nouă, cela ce a strigat: Pocăiți-vă, și cu umilința sufletului la Domnul vă apropiați; cel ce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Prea cinstit capul Botezătorului tău, Doamne, carele s'a arătat astăzi din pământ, cu glas de laudă primindu-l cu credință, spre rugăciune iubitorule de oameni aducându-l noi păcătoșii robii tăi, ne rugăm ție, ca să dobândim printr'însul în ziua judecății dela tine curățire, și mare milă.

Și acum, a Praznicului:

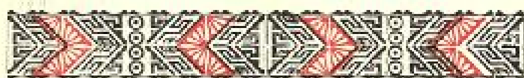
Iară de este post, a Nascătoarei.

Iubitorule de bine Dumnezeule și Mântuitorule, pre robii tăi mântuește-i de toată asupreala cea cumplită, pentru rugăciunile înainte Mergătorului, și ale tuturor sfinților, și pentru rugăciunile Maicii tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi și cel desăvârșit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului: Peasna cea de rând pe 4, și ale Mergătorului înainte Peasna 3, pe 4; iară de va fi în post, să zicem numai dintru ale Mergătorului înainte Peasna 3, și a 6, pe 8, Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu carele a zis să lumineze lumina dintru întunerec...* Aliluia, glasul al 5-lea: Lumină a răsărit dreptului... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea, auzind Ioan din închisoare de lucrurile lui Iisus.*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

VEZI: Pentru aflarea cinstitului cap al Mergătorului înainte, ori în ce zi de praznic se va întâmpla, caută învățătură la Penticostar, pe larg.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Sfântul apostol Carp.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Apostolului 3.

Stihirile Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Fiindu-ți cugetul primitor de străluciri dumnezeești, te-ai luminat prea fericite, și ai ieșit la propoveduirea lui Hristos, și ai învățat norodul a-l cinsti pre dânsul ca pre un iubitor de oameni. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Arătându-te stea prea luminoasă, cu străluciri dumnezeeşti, luminezi cu învăţături totdeauna marginile lumii prea fericite, şi cu Darul risipeşti pururea negura boalelor. Şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Jertfind lui Dumnezeu prea desăvârşit jertfă fără de sânge, te-ai jertfit pentru dânsul Mucenice, şi la masa cea înţelegătoare te-ai adus jertfă bine mirositoare, o apostole Carpe, de Dumnezeu cuprinsule. Pentru aceea roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

De este în post, a Născătoarei:

Prea lăudată Stăpână, nădejdea şi întărirea credincioşilor, scăpare şi ajutor, pre tine te rugăm, păzeşte de toată nevoia pre robii tăi cei ce cu credinţă se închină Fiului tău, pre carele roagă-l, ca să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul, Mieluşaua şi prea nevinovata Stăpână, dacă l-a văzut pre Cruce neavând chip nici frumuseţe, vai mie! plângând a grăit: Unde a apus frumuseţea ta prea dulcele meu fiu; unde-ţi este buna cuviinţă; unde-ţi este Darul cel strălucitor al feţei tale, prea iubitul meu fiu?

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Carpe...

Slavă, Şi acum, a praznicului sau a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, sau ale Octoihului, de va fi în post. Şi al Apostolului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dumnezeească dragoste laud pre măritul Carp.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ţie Doamne Dumnezeul meu, că ai „scos pre norode din robia „Eghipetului, şi ai acoperit pre „Faraon cu căruţele lui şi puterea lui."

Pre cei ce cu dragoste săvârşesc purtătoare de lumină, sfinţită şi prea lăudată şi prea cinstită pomenirea ta, umple-i de dumnezeasca lumină prin rugăciunile tale Apostole.

Fiind dat cu totul Stăpânului, ai păzit nevătămate legile lui cele cinstite, şi pre cei fă-

rădelege i-ai învățat buna lege Apostole.

Slavă...

Iubind pre mintea cea mai pre sus de gând, prea sfințite, ți-ai luminat mintea cu privire tainică, și lumea o ai luminat prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Fecioară negrăit, și înnoind legile firei, te-ai făcut Maică pururea Fecioară; pentru aceea te fericim.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Alăută lovită de Duhul s'a făcut limba ta cea mișcată de Dumnezeu, prea fericite; grăind slava Mântuitorului și Dumnezeului nostru.

Având pre Cuvântul cel fără început, carele te povățuià bine și te întărià, de față căile mântuirei ai arătat celor fără de Dumnezeu, Carpe apostole.

Slavă...

Ca să vestești lumii propoveduirea cea mântuitoare, ca un Ierarh dumnezeesc ai răbdat multe goniri și scârbe, mărite Carpe.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un prunc tânăr ai născut pre cel ce a răsărit negrăit din Tatăl mai 'nainte de veci, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea te slăvim.

Irmosul:

„Arcul celor puternici a slă„bit, și cei neputincioși s'au în„cins cu putere; pentru a„ceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea."

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Primind dumnezeeasca strălucire a Mântuitorului, Carpe prea înțelepte, ai luminat pre cei întunecați de necunoștință; și mutându-te către împărățiile cele de sus, stai înaintea Împăratului tuturor, rugând pre Hristos Dumnezeu totdeauna, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, și acum, a Praznicului.

De va fi în post, a Născătoarei:

Instreinat m'am făcut de la poruncile tale, cu totul patimilor supunându-mă, și totdeauna greșind eu ticălosul. Deci cu suflet umilit strig către tine acum: Învrednicește-mă Stăpâne, iertărei pre mine cel osândit, pentru ceea ce te-a născut pre tine mai pre sus de fire cela ce însuți ești neurmat.

A Crucii, a Născătoarei:

Nespurcata Mielușa, nestricată Maică Fecioară, pre Cuvântul cel ce a răsărit dintr'însa

fără durere, văzându-l răstignit pre Cruce, cu cuviinţă de Maică tânguindu-se, strigà: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti de bună voie, vrând ca să izbăveşti pre om de patimile cele de ruşine.

Peasna, 4, Irmos:

Milostive pentru dragostea „chipului tău ai stătut pre „Crucea ta, şi s'au topit nea„murile; că tu eşti iubitorule „de oameni, tăria mea şi lauda.

Zidit-ai mulţimea credincioşilor ca nişte pietre, pre piatra bunei credinţe, şi i-ai făcut locaş prea sfântului Duh, cugetătorule de Dumnezeu Apostole.

Innoind cu Botezul pre oamenii cei învechiţi de gând şi de stricăciune, i-ai învăţat a slăvi pre Hristos Dumnezeul nostru, propoveduitorule de Dumnezeu.

Slavă...

Arătând taina care a acoperit pre ceruri pentru bunătate, cugetătorule de Dumnezeu, ai tras spre cunoştinţă pe neamurile cele ce au părăsit întunerecul înşelăciunei.

Şi acum, a Născătoarei:

Propoveduitorul de Dumnezeu Avacum, cu gândul te vedeà pre tine munte mare şi umbros, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, din carele a venit Dumnezeul nostru cu trup.

Peasna 5, Irmos:

Luminarea ta, Doamne, tri„mite-o nouă, şi din negura „greşelilor scapă-ne pre noi, „Bunule, pacea ta dăruindu-ne".

Ca un prea ales săditor de pomi ai arătat noroadelor lemnul vieţii, din carele cel ce se va împărtăşì, va trăì după aceea în veci, propoveduitorule al lui Hristos, Apostole.

Făcându-te Carpe propoveduitor limbilor, apostol şi învăţător cinstit, tăinuitor sfinţit şi cuvântător de cele sfinte, cu veselie stai înaintea Stăpânului.

Slavă...

Dela răsărit te-ai pornit ca un luminător neapus, luminând lumea cu razele cuvintelor şi ale obiceiurilor tale celor sfinţite, Ierarhe apostole.

Şi acum, a Născătoarei:

Curăţeşte-mă pre mine acum, de spurcăciunea trupului şi a sufletului, cu ajutorul tău cel milostiv binecuvântată, ca să te laud şi să te slăvesc după datorie pre tine prea lăudată.

Peasna 6, Irmos:
Strigat-a mai 'nainte...

Sicriul moaştelor tale, cu dumnezeescul Dar izvoräşte roduri de tămăduiri celor ce au trebuinţă, şi curăţă patimi, şi înneacă duhurile cele necurate, Ierarhe apostole.

Cuvântul tău a izbăvit pre oameni de necuvântare, şi arătarea cea prea mare a minunilor tale, către buna credinţă a povăţuit pre cei rătăciţi, mărite Carpe.

Slavă...

Intărindu-te cu putere dumnezeească, ai omorât pre balaurul, cel ce grăeşte hulă asupra celui dintru înălţime, şi pre cei omorâţi de dânsul i-ai izbăvit Apostele.

Şi acum, a Născătoarei

Născut-ai Preacurată fără de durere pre Ziditorul, carele ridică chinurile şi durerile noastre, şi învredniceşte firea noastră desfătării celei fără de durere.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, Proorocul Ionă în chit „rugându-se: Din stricăciune „mă izbăveşte, Iisuse Impărate „al puterilor".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca pre o stea prea luminoasă câştigându-te Biserica pre tine apostole Carpe, cu darea cea multă a minunilor tale pururea se luminează; mântueşte pre cei ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

Intru această lună în 26 zile, pomenirea sfântului şi măritului apostol Carp, unul din cei şaptezeci de apostoli.

Stih: Carp având roduri primite Domnului.
Aduce ca nişte grâu văzându-şi vremea sfârşitului.
Intru a douăzeci şi şasea zi.
Carp din viaţă ieşi.

Acest mare Apostol al Domnului, fiind pus la număr cu cei şaptezeci de apostoli şi ucenici, şi slujind marelui Pavel la propoveduire şi purtând dumnezeeştile lui Epistole pre la cei ce se trimeteau, a învăţat pre mulţi din Elini a se închina şi a cinsti pre sfânta Treime. După acea strălucindu-i-se mintea din dumnezeiască strălucire a Mângâietorului, repezindu-se dela răsărit ca o stea luminoasă, lumină toată lumea cu dumnezeeştile învăţături, făcând în toate zilele foarte mari minuni. Şi gonind duhuri viclene, şi multe cetăţi şi noroade trăgând spre credinţa în Hristos, şi despărţind cu Botezul pre cei credincioşi din cei necredincioşi. Dela care multe goane şi scârbe suferi. Că mergând vitejeşte şi cu osârdie spre cele cu osteneală ale nevoinţei lupte, nu s'a înfricoşat de mânia biruitorilor. Drept aceea precum el a slăvit pre Dumnezeu în mădularele lui, aşà şi el de dânsul cu cinste se măreşte. Deci adormind somnul cel dulce, face minuni în toate zilele cu moaştele sale, curăţind tot felul de boale, şi gonind duhurile necurate.

Intru această zi, sfântul apostol Alfeu şi sfinţii mucenici Averchie şi Elena.

Stih: A lui Dumnezeu Cuvântului, dumnezeasca lui Alfeu gură,
Mormântul căscând amară gură o acoperiră.

Mâncare albinilor, Averchie te-a pus înainte,
A cărora fugarul spre plăcere s'a pus Domnului înainte.
Pietrile erau podoaba ta Eleno muceniţă,
Din care te-ai arătat Mirelui tău împodobită cu bună frumuseţe.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Alexandru Tesalonicheanul, carele a mărturisit în Smirna, la anul o mie şapte sute nouăzeci şi patru, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Dă Alexandre înţelepte, capul spre tăiere,
Şi primeşte din mâna Domnului încununare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând „în Vavilion, văpaia cup„torului au călcat, cu laude, „strigând: Dumnezeul părinţi„lor noştri bine eşti cuvântat".

Numai cu graiul gonind boale, şi cu însemnarea tămăduind patimi ai vestit propoveduirea cea mântuitoare, luminând pre cei dintru întuneric, învăţătorule de cele sfinte, Carpe Apostole.

Nespăimântându-te nici cum de mânia dregătorilor, înţelepte, cu îndrăzneală ai mers către priveliştile pătimirei celei cu dureri, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Pre tine cel ce te cercetai de Domnul, Carpe, Verria te-a moştenit dumnezeesc cercetător prea ales, ca să o cercetezi pre dânsa la cercetări dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce eşti mai desfătată decât cerurile, ai încăput în pântecele tău, pre Cuvântul cel neîncăput Fecioară, carele mântueşti de toată strâmtorarea neamul omenesc.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a pironit...

Slujind lui Pavel povăţuitorului celui înţelept, ai purtat învăţăturile cele de mântuire prin scrisori dumnezeeşti, trimise celor ce erau să se mântuiască, Ierarhe.

Zori luminate te-ai arătat, luminând lumea cu lumina propoveduirii şi ridicând din mijloc întunerecul necunoştinţei cel adânc, vrednicule de minune.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Săvârşind minuni cu chemarea Tatălui, şi a Duhului, şi a Cuvântului celui întrupat, înţelepte, ai plecat pre înţelepţii Elinilor să cinstească fiinţa cea în trei staturi.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Cer, Născătoare de Dumnezeu, răsărindu-ne nouă Soarele dreptăţii, carele ne luminează pre noi cu lumina cunoştinţii, Născă-

toare de Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce s'a pironit cu „trupul pre Cruce, şi ne-a a„rătat nouă armă de mântuire, „tineri prea înălţaţi pre Hristos „Dumnezeul nostru în veci".

Peasna 9, Irmos:

Naşterea ta nestricată...

Văzând pre Dumnezeu, că s'a suit cu slavă întru cele dintru înălţime, purtând trup, şi fiind tu numărat cu cei şaptezeci de ucenici Carpe, ai ieşit în lume, împreună cu dânşii arătându-te propoveduitor dumnezeesc.

Ca o oaie te-ai trimis în mijlocul lupilor ca să-i aduci pre ei prin cuvântul adevărului spre cunoştinţă şi spre mântuire, şi să le prefaci cugetul lor către buna credinţă, Carpe grăitorule de cele dumnezeeşti.

Arătatu-te-ai părtaş îngerilor apostole Carpe; grăitorule de cele dumnezeeşti, şi apostolilor şi mucenicilor, care s'au săvârşit întru buna credinţă minunat. Cu cari dinpreună dănţuind cu veselie, adu-ţi aminte de noi.

Slavă...

Sfinţit-ai pământul Carpe, umblând pre dânsul, şi cu credinţă propoveduind sfânta Evanghelie, ai adus suflete Cuvântului celui dătător de viaţă. Pentru aceea ţi-a dat ţie moştenirea cea cerească.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul lui Gavriil aducem ţie Fecioară strigând: Bucură-te nor uşor; bucură-te pământul, carele nearat a rodit spicul cel frumos, pre hrănitorul făpturii.

Irmosul:

Naşterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coap„sele tale a ieşit, că s'a arătat „purtător de trup pre pământ, „şi cu oamenii a petrecut. „Pentru aceasta pre tine, de „Dumnezeu Născătoare, toţi „te slăvim".

Svetilna zilei.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Eladie, şi sfântul sfinţitul mucenic Terapont.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Cugetătorule de Dumnezeu Eladie, cu văpselele sângelui tău, ai luminat haina cea dumneze-

ească a preoţiei, cu care ai intrat la împărăţiile cele de sus, şi stai înaintea scaunului Stăpânului, pre carele roagă-l acum, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cugetătorule de Dumnezeu Eladie, arătându-ţi-se Hristos, ţi-a tămăduit cu Darul toate ranele, căci pentru dânsa ai ales a răbdà toate nevoile, ca să te măreşti arătat. Pentru aceasta roagă-l, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cugetătorule de Dumnezeu Eladie, înfrânat-ai firea focului, şi ai rămas nears; că încunjurându-te roua lui Dumnezeu te-a păzit nevătămat, arătat ruşinând pre vrăjmaşi. Şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale sfântului Terapont, glasul 1.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Prea măritul Terapont luminându-se cu lucrările cele dumnezeeşti, s'a învrednicit a vedeà cu ochii inimii frumuseţea lui Hristos, plăcându-i lui prin patimi. Pentru aceasta prin Dar pururea tămădueşte patimile sufletelor şi ale trupurilor celor ce cu credinţă aleargă către dânsul.

Prea bogatul Terapont, cel ce este izvorul apei celei vii, izvorăşte rîurile tămăduirilor, şi până în sfârşit spală întinăciunea neputinţelor celor cumplite, celor ce cu credinţă aleargă. Prin rugăciunile lui, Doamne dă tuturor mare milă.

Minunatul Terapont, stropindu-se cu văpselele sângiurilor, şi-a ţesut cu adevărat haină prea luminoasă a sfinţeniei, cu care bună cuviinţă îmbrăcându-se, a intrat în lăuntru întru cele sfinte; prin rugăciunile lui, Doamne, dă tuturor mare milă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei:

Gândurile sunt necurate, buzele cu vicleşug, iară faptele mele toate sunt întinate, şi ce voiu face? cum voiu întâmpinà pre Judecătorul, Stăpână Fecioară? Roagă pre Fiul tău pre Dătătorul şi Domnul, ca întru pocăinţă să primească duhul meu, ca un îndurat.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu pot răbdà, Fiule, văzându-te pre tine adormit pre Cruce, cel ce dai tuturor deşteptare, ca celor ce oarecând au adormit cu somnul cel prea pierzător, pentru călcarea po-

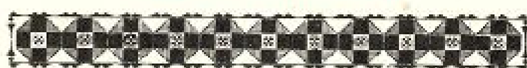
runcei celei pentru roadă, dumnezeească mântuitoare deşteptare să dărueşti; tânguindu-se grăià Fecioara, pre care o slăvim.

Troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri...

Slavă, Și acum, a Praznicului, sau a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

Canoanele Praznicului şi ale sfinţilor două.

CANONUL Sfântului Eladie.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cela ce a bătut Eghipetul, „şi pre muncitorul Faraon l-a înnecat în mare, a „mântuit din robie pre noro-„dul cel ce cântă ca Moisì, cân-„tare de biruinţă, că s'a pros-„lăvit".

Veniţi noroadelor cele iubitoare de mucenici, ca dănţuind cu dumnezeească cuviinţă, să cântăm cântări de laudă, lăudând pre sfinţitul mucenic al lui Hristos, Eladie.

Bucurându-ne credincioşii, să încununăm cu flori pre dumnezeescul Eladie, ca pre un biruitor necredinţei, şi tare mărturisitor Dumnezeirii celei de o fiinţă, în trei lumini.

Soare luminos ai răsărit lumii, dintru cele din lăuntru Sfinţite împuţinând înşelăciunea cu luminile pătimirii, mucenice Eladie.

A Născătoarei:

Numai tu singură dintre femei ai purtat naştere mai presus de fire, şi Maică fiind, rămâind Fecioară curată, te-ai arătat auzire înfricoşată, căci ai născut pre Dumnezeu Preacurată.

Alt Canon, al sfântului Terapont.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Dănţuind pururea în ceruri împreună cu cetele cele sfinţite; pre cei ce pre pământ cinstesc pomenirea ta cea sfântă, de patimi şi de nevoile cele cumplite mântueşte-i Teraponte.

Răspândindu-se pre pământ sfinţită şi cinstită pătimirea ta, pre toţi credincioşii îi ridică, a te lăudà pre tine luminat, ca pre un viteaz, înţelepte Teraponte.

Slavă...

Arătându-te ca o stea de Dumnezeu luminată, şi ca un soare înţelegător, cu lumina nevoinţelor tale şi cu strălucirea minunilor, luminezi pre

credincioşii cei ce arătat te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţită ceata proorocilor, de departe mai'nainte te-a propoveduit pre tine, că vei fi Maică, lui Dumnezeu, Preacurată, mai pre sus de Heruvimi şi decât toată făptura.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce întăreşti tunetul, şi „zideşti duhul, întăreşte-„mă, Doamne, ca să te laud „pre tine adevărat, şi să fac „voia ta; că nu este sfânt afară „de tine, iubitorule de oameni".

Foarte minunat ai arătat noroadelor, Mântuitorule al nostru pre mucenicul tău, ca să rabde toată năpădirea, şi prin chinuri amare să se îndulcească de dorirea dragostei tale.

Răbdând focul la ochi, te-ai lipsit de vedere, şi văzând slava cea din Cer, mulţumeai lui Dumnezeu, căci prin patima ta, iată a răsărit ţie lumină strălucitoare Fericite.

A Născătoarei:

Totdeauna se vesteşte întru tine minunea cea minunată Preacurată, căci fiind Fecioară, ai născut prunc, şi eşti Maică curată Făcătorului lumii, întru amândouă fiind adevărată.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Purtând cu adevărat şi dupre asemănare chemarea ta, Mucenice, te-ai făcut plăcut lui Hristos şi pururea tămădueşti neputinţele sufletelor şi ale trupurilor.

Amestecându-se sângele cu ungerea preoţiei tale, mai luminoasă o face, arhiereule şi păstorule, şi tămăduitorule al bolnavilor; pentru aceasta pre tine te lăudăm.

Slavă...

Prin dumnezeeasca chemare a lui Hristos, tămădueşti patimile cele cumplite şi potoleşti neputinţele, şi curăţeşti stricăciunea duhurilor celor viclene, celor ce cu credinţă se apropie către tine prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu pricepe mintea omenească a înţelege adâncimea cea negrăită a naşterii tale, Preacurată; căci Dumnezeu vărsându-se în pântecele tău pentru milostivire, cu totul m'a înnoit pre mine.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca-„rele ai înălţai cornul credin-„cioşilor tăi, Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr-„turisirii tale".

Sedealna glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Curățindu-te pre sine-ți de întinăciunea răutății, te-ai uns și te-ai făcut preot lui Dumnezeu, și chinuindu-te prin sânge, mai mult ai strălucit întru bunătăți Părinte, și ai luminat cugetele credincioșilor cu razele minunilor tale celor minunate, mărite Eladie.

Slavă, al lui Terapont, acelaș glas și podobie.

Pătimind dupre lege plăcutule al lui Hristos, te ai arătat adevărat Arhiereu și mucenic. Pentru aceasta pre tine te rugăm, tămădueşte acum patimile cele netămăduite ale sufletelor noastre, sfinte, și îmblânzeşte pre Hristos cel iubitor de oameni și voitorul milei.

Și acum, a praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Indreptează-ne la calea pocăinței pre noi, cari nu ne abatem dela calea răutăților, și mâniem pre prea bunul Domn, ceea ce ești neispitită de nuntă binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără nădejde, locașului Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te pre tine Hristoase, Maica ta mort, răstignit pre Cruce, a strigat: Fiul meu cel împreună fără de început cu Talăl și cu Duhul; ce este această negrăită rânduială a ta, prin care ai mântuit, îndurate, zidirea preacuratelor tale mâini?

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am, Dumnezeule, auzul tău, și m'am temut, „înțeles-am lucrurile tale, și „m'am spăimântat, Doamne, „că de lauda ta s'a umplut pă- „mântul".

Impodobindu-te întru cele de laude; ți-ai pus pre creștetul tău diadema dreptății ferecată cu aur, și cu pietre scumpe.

Veselindu-ți-se sufletul întru chinuri, Mucenice, se vedeà fața ta ca un trandafir fiind înfrumusețată cu patimile lui Hristos, înțelepte Fericite.

A Treimii.

Intru o ființă laud trei Ipostasuri ale dumnezeeștei stăpâniri: al Tatălui, al Fiului, și al prea sfântului Duh, căci o strălucire este a firei, celei în trei Sori un Dumnezeu.

A Născătoarei:

Fecioară în ce chip ai aplecat, cum ai născut dupre legile maicilor? Căci cel ce l-ai născut este Dumnezeu întrupat înnoind legea firii, precum știe însuși.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Curăţindu-ţi întâi sufletul de turburările patimilor, arătat ai primit ungerea cea dumnezeească, lucrătorule de cele sfinte; şi la sfârşitul cel pătimitor te-ai împodobit cu cunună.

Strălucind pururea cu semnele şi cu dumnezeeştile minuni, te arăţi şi luminezi toate cele de sub soare, primind Dar dela Dumnezeu, Arhiereule vrednicule de minune.

Slavă...

Sfinţindu-te ca un arhiereu sfinţit cu jertfele cele fără de sângiuri, ai născut întâi noroade prin Dar, şi junghiindu-te ca un miel te-ai adus, Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o uşă ceea ce duce către intrarea cea dumnezeească, ca pre un rai dumnezeesc ca pre un loc înţelegător al sfinţeniei, şi ca pre o frumuseţe a lui Iacov; pre Fecioara să o fericim.

Peasna 5, Irmos:

Răsari-mi mie, Doamne, lumina poruncilor tale, că „la tine mânecă duhul meu, şi „te laudă pre tine, că tu eşti „Dumnezeul nostru, şi la tine „scap, Impăratul păcii".

Strălucit-ai ca soarele locuind în temniţă, căci acolo ţi s'a arătat Hristos, lumina ceea neapusă, glăsuindu-ţi ţie ca lui Pavel, cuvinte de mângâere, pătimitorule cel cu cuget răbdător.

Legăturile ţi s'au rumpt, ca ţesăturile păianjenului, căci întru tine a fost puterea cea nebiruită, zdrobind tot cugetul dracilor, şi pre tine mărindu-te, ostaşule a lui Hristos.

A Treimii.

Şi trei feţe cinstesc, şi o Dumnezeire; căci în trei feţe se împarte, iară nu în trei firi, căci unul este Dumnezeul nostru: Tatăl, Fiul şi Duhul cel drept.

A Născătoarei:

Şi negrăită se zice, şi necunoscută se înţelege Taina, care s'a arătat întru tine, că de sământă nu ai ştiut, şi fiu ai născut. Acesta este Impăratul păcii, prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea...

Luminându-te cu dumnezeeasca strălucire, ca o stea prea luminoasă te-ai arătat, luminând cu semnele cele dumnezeeşti şi cu dumnezeescul Duh toate cele de supt soare, Teraponte arhiereule de Dumnezeu Fericite.

Ca o ardere de tot sfinţită, ca o aducere plăcută şi ca o jertfă desăvârşit te-ai adus pre tine Cuvântului, celui ce a pătimit cu trupul, făcându-te mucenic, sfinţite Teraponte.

Slavă...

Prin pătimirea ta cea tare umplându-ţi înfrumuseţat paharul mărturisirii celei adevărate, pre toţi adăpi chemând cu propoveduirea cea înaltă, prea cuvioase Teraponte.

Şi acum a Născătoarei:

După naşterea cea streină, ca şi înaintea naşterii ai rămas Fecioară. Căci Dumnezeu, cel ce s'a născut, a fost orânduind toate cu voia, Marie nenuntită şi de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6, Irmos:

Cufundat fiind în viforul pă- „catelor, şi ca în pântecele „chitului fiind ţinut, strig către „tine, cu proorocul: Doamne, „scoate viaţa mea din stricăciu- „ne şi mă mântueşte".

Toţi să cântăm în alăuta viersurilor, cu inimă veselă, căci Hristos a arătat pre lăudatul pătimitor Eladie, biruitor protivnicului.

Lepădându-te a jertfi idolilor, te-ai făcut jertfă vie lui Dumnezeu, de trei ori fericite, bine mirosind tuturor mirurile cele curate ale patimilor lui Hristos în trupul tău.

Trecând prin nevoi cu patru legături, erai veselindu-te, ca şi cum ai fi în lăuntrul raiului, căci vedeai înaintea feţei tale odihna cea viitoare, pentru care ai ales a pătimi toate, mucenice Eladie.

A Născătoarei:

Naşterea ta este mai presus de fire, căci fără de sământă ai zămislit, şi ai născut, precum se cuvine maicilor dupre legea firei, amândouă sunt adevărate foarte, să se astupe limbuţia eresurilor, cea pentru tine împrotiva ta, prea curată Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Vieţuirea ta cea dumnezeească, petrecerea cea de Dumnezeu încuviinţată, şi moartea cea slăvită, strălucind cu frumuseţile cele muceniceşti, cu razele minunilor luminează inimile celor ce te laudă pre tine.

Ca pre o viţă cu mult rod a viei celei înţelegătoare, te-am cunoscut, care aduce cu adevărat strugurii mărturisirii şi izvorăşte vinul cel ales al răbdării.

Slavă...

Locaşul tău s'a arătat ca o tămăduire sfinţită, prin Dar uşurând tot felul de dureri ale neputincioşilor, şi dezlegând neputinţele, de Dumnezeu înţelepţite, Arhiereule vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul în pântecele tău mai pre sus de fire s'a zămislit, şi s'a arătat desăvârşit, înoind firea asemenea lui Dumnezeu, precum însuşi ştie, Uşa cea încăpătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o înăl„ţându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viaţa mea mult „milostive".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Iară de va fi în post, Condacul Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai mare îndreptător nouă Sfinte, prin rugăciunile tale cele către Dnmnezeu. Pentru aceasta astăzi te cinstim pre tine sfinţite pătimitorule Eladie pururea mărite.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Eladie.

Stih: Eladie pre untuldelemn al preoţiei,
L'a amestecat cu sângele muceniei.
Intru a douăzeci şi şaptea zi,
Eladie zdrobit din viaţă se săvârşi.

Acest sfânt curăţindu-se pre sine de toată înşelăciunea, şi făcându-se vas ales sfântului Duh, fu uns din alegere dumnezeiască arhiereu, şi încredinţându-i-se ocârmuirea Bisericii lui Hristos, ca un păstor gonià pre cei cu chip de lup oameni de la turma sa. Şi ca un vrednic şi ştiut chivernisitor, o chivernisea, păzind-o necălcată şi neviclenită de tot răul. Iară de vreme ce tiranii îl aduseră înaintea lor legat, atunci mai vârtos a strălucit şi a luminat cugetele credincioşilor. Căci mergând cu osârdie spre lupte, şi propoveduind pe faţă buna credinţă, a fost dat la multe munci, şi foarte rău fiind strujit la trup, i s'a arătat Hristos Dumnezeul nostru de-i vindecă toată chinuirea ranelor, şi de aci înainte îl făcù mai osârdnic. Deci umplându-se tiranii de mânie, băgară pre Sfântul în foc, şi rămâind nears, a tras pre mulţi la credinţa în Hristos. Apoi muncindu-l şi mai cumplit, ş'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Terapont episcopul Sardiei.

Stih: Moarte prin bătăi pentru Stăpânul tău ai răbdat,
Şi recunoscătoare slugă Teraponte te-ai arătat.

Acest sfânt mucenic Terapont, a fost arhiereu al sfintei biserici din Sardeon, unde prin învăţăturile sale, pre mulţi Elini dintru înşelăciunea idolilor a întors către Hristos, şi cu sfântul Botez i-a luminat. Deci a fost prins de Iulian Boerul, şi ferecat cu legături, închis în temniţă, şi cu foamea şi cu setea omorît cu îndelungare, apoi scoţându-se frământat cu fel de feluri de chinuri, după aceasta l'a dus legat în Sinaul în cetatea Frigiei, şi în Angira cetatea Galatiei şi pretutindenea cu felurite chinuri a fost muncit. Şi aducându-l la rîul ce se numeà Astalin, l'a întins pre dânsul despuiat jos pre pământ cruciş, şi l'a legat de patru pari uscaţi ce erau înfipţi în pământ, şi l'a bătut tare până ce i-a căzut pielea şi carnea depre oase, şi s'a adăpat pământul cu sângele lui; iară parii odrăslind au crescut stâlpări şi frunze, şi au crescut

copaci mari, şi cu frunzele lor tămăduiau toate neputinţele şi durerile oamenilor. După aceasta a fost adus întru stăpânirea Trachiei cea din Lidia, aproape lângă rîul Ermiei, carele adăpă Lidia, la Episcopia Satalisiei sub Mitropolia Sardelor. Acolo după multe feluri de munci a fost junghiat pentru numele lui Hristos, şi a primit cununa nestricăciunei.

Intru această zi, sfântul mucenic Evseviot prin foc s'a săvârşit.

Stih: La Evseviot, carele aşteptă încununare.
Văpaia focului eră ca cea din Aermon răcoritoare suflare.

Intru această zi, sfântul mucenic Alipie zdrobindu-i-se capul de piatră s'a săvârşit.

Stih: Cinstind Alipie piatra cea din capul unghiului.
Ai suferit de piatră zdrobirea capului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos de cât „cu văpaia focului fiind aprinşi „au strigat: Bine eşti cuvântat „în Biserica slavei tale „Doamne".

Cerul s'a mirat de tine fericite, fiind târît pre pământ, şi te-ai făcut priveală în lume, pătimind pentru Hristos, şi lăudându-l pre el, pre Dumnezeul părinţilor noştri.

La călcâele tale suferind amare porniri, ai rănit pre cel viclean, şi lovindu-l cu călcâele, l-ai trântit sub picioarele tale, Fericite, slăvind pre Hristos Dumnezeul părinţilor noştri.

A Treimii.

O Dumnezeire în trei sori, o împărăţie fără început pururea viitoare, Părinte, Fiule, şi Duhule, bine eşti cuvântat, cel ce singur eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

O taină înfricoşată! o minune streină! în ce chip şi Maică ai fost, şi Fecioară ai rămas, singură, binecuvântată, care ai născut nouă, pre Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă...

Prin înfrânare potolind valurile cele întreite ale patimilor prea cuvioase, şi pătimind, prin curgerea sângiurilor tale, ai stins văpaia înşelăciunei, sfinţite mucenice al lui Hristos Teraponte.

Făcutu-te-ai desăvârşit cu ungerea mirului, tăinuitorule de cele sfinte prea cuvioase, şi săvârşind cele preoţeşti, şi pre norod ca un păstor păscându-l, ai săvârşit curgerea cea aleasă, pentru Hristos junghiindu-te, înţelepte mucenice Teraponte.

Slavă...

Prin curgerea sângiurilor tale, ai înecat taberile vrăjmaşului; iar cu strălucirea minunilor, cu adevărat goneşti negura

patimilor Teraponte, arătându-te făcător de minuni, și tămăduitor celor neputincioși.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce șade nescris în sânurile Părintelui, în brațele tale șade scris Preacurată, cuprinzându-se de vederea ta, și făcându-se nou Adam, ca să mântuiască pre om.

Peasna 8, Irmos:

Pământul și toate cele ce „sunt pre dânsul, mările „și toate izvoarele, cerurile „cerurilor, lumina și întunericul, „gerul și zăduful, fii oamenilor, „și preoți binecuvântați pre „Domnul, și-l prea înălțați pre „el în veci“.

Pământul îi dă miros sângele tău, deasupra te laudă Cerul, și noi scrim cu cuvântul chinurile, tale cele frumoase Fericite, și luminat strigăm: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Nespăimântându-te de foc și de sabie, te-ai făcut ostaș lui Hristos, prădând pre Veliar cu toată întrarmarea cea tainică, Fericite cu credință strigând: Preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți veci.

Treimei

Dumnezeu slăvesc pre Tatăl, asemenea laud pre Fiul și pre Duhul, o fire și o putere în trei fețe, căci câte trélele un Dumnezeu este; pre carele slăvindu-l îl lăudăm ca pre un Domn și-l prea înălțăm întru toți vecii.

A Născătoarei:

Gândul nu cuprinde minunea, și limba nu poate a grăi, căci mai pre sus de fire a născut Fecioara, și după naștere este adevărată Maică lui Dumnezeu, și Fecioară pre care lăudându-o, slăvim pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:
Din văpaie cuvioșilor...

Jertfele cele fără de sânge ai adus lui Dumnezeu, și ca un miel curat și fără prihană jertfindu-te, ai surpat jertfele idolilor, frumusețea pătimitorilor, sfințite Teraponte.

Strălucind cu lumina muceniei, te-ai făcut dumnezeesc locuitor raiului, și te-ai arătat împreună părtaș cu sființii îngeri, Mucenice purtătorule de chinuri, și slugă a Mântuitorului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu smerenia inimii ai smerit pre șarpele cel mândru, bărbătește împrotivindu-te lui, și văpsindu-ți haina ta cea sfințită cu sângele muceniei Sfinte.

Și acum, a Născătoarei:

Prin nașterea ta mântuindu-ne de blestemul cel dintâi, prea binecuvântată și de Dumnezeu dăruită pruncă, glasul lui Gavriil înălțăm ție: Bucură-te pricinuitoarea mântuirii tuturor.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor roua „ai izvorît, și jertfa dreptului cu „apă o ai ars. Că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea; „pre tine te prea înălțăm întru „toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Nașterea ta cea mai pre sus „de fire Născătoare de „Dumnezeu Preacurată, „pre Hristos Dumnezeul no-„stru, cu laude fără de tăcere „o slăvim".

Ziua cea pătimitoare a dumnezeescului Eladie prăznuindu-o luminat, cu cântări slăvim pre Mântuitorul.

Pre mucenicul Eladie, cel ce este Bisericii lui Hristos vas sfințit de aur al sfintei pătimiri, lăudându-l îl mărim.

A Născătoarei:

Bucură-te cea cu mii de bucurii, și bucuria lumii, Marie Născătoare de Dumnezeu, pre tine cu laude neîncetat te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Dorind a vedeà slava Atotțiitorului, moartea cea fără dreptate ai suferit, și prin sângele tău ca pre o căruță te-ai suit către ceruri, mărite Arhiereule, și bucurându-te te-ai odihnit.

Ca o lumină, ca o dimineață ai strălucit nouă luminând marginile prin razele cele luminoase, Arhiereule și păstorule de Dumnezeu însuflate, gonind întunericul patimilor; pentru aceasta te cinstim, și cu bună credință te fericim pre tine.

Cela ce ești împreună cu cetele patriarhilor și ale mucenicilor, ale apostolilor și ale prea cuvioșilor, de Dumnezeu fericite; cu aceștia roagă-te, ca să se dăruiască tuturor iertare greșelilor, celor ce cu bună credință săvârșesc dumnezeească pomenirea ta.

Slavă...

Bună cuviința locașului tău Mucenice, cel ce pururea se luminează cu strălucirile minunilor, gonește întunericul patimilor și alinează neputințele, celor ce întru Duhul prin credință se apropie către dânsul, sfințite Mucenice, și păstorule vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu lumina ta, de Dumnezeu dăruită între femei Fecioară, luminează-mă, rogu-te, şi mă mântueşte de focul cel veşnic, ca să te slăvesc şi să te laud pre tine, şi dupre datorie să cânt măririle tale.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a cău- „tà cetele îngereşti; iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oa- „menilor Cuvântul întrupat; „pre carele slăvindu-l cu oştile „cereşti, pre tine te fericim".

SVETILNA şi STIHOAVNA Praznicului.

Iară de va fi în post, ale Octoihului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE

Sfântul mucenic Evtihie, cel din Meletina, şi prea cuviosul părintele nostru Nichita Episcopul Halchidonului.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul 1.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Cugetătorule de Dumnezeu Evtihie, cu vinele cuvintelor tale, înnecând pre cei fără de minte, ai primit sfârşit fericite, şi înnecarea de ape; înnecând într'însele pre balaurul cel fără de trup. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Arătându-te podoabă foarte frumoasă întru Darul pătimitorilor, te-ai mutat veselindu-te către cele mai presus de lume, ca să stai cu adevărat înaintea Impăratului tuturor, împreună cu toate sfintele puteri. Cu cari roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Mucenice vrednicule de minune, bucurându-ne luminat sărutăm moaştele tale şi luând Dar de tămăduiri, cu dragoste te cinstim, şi cu credinţă neîncetat ne rugăm ţie: Roagă-te şi acum, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Iubirii de streini a lui Avraam, şi dragostei celei către Dumnezeu a lui Isaac, şi nevicleniriei lui Iacov urmând, ai închipuit răbdarea lui Iov, cel de la Avsitida, şi smerenia lui David, şi nerăutatea lui Moisì, prin ungerea cea sfântă; ca Aaron cel de demult, te-ai uns Arhiereule de Dumnezeu purtătorule şi sfinţite făcătorule de minuni.

Nerăutatea ta cea multă a gonit răutatea vrăjmaşului, prin Darul dumnezeescului Duh, şi

cu pătimirea ta ai îmblânzit pre Dumnezeu de carele ai dorit, luminându-ţi duhul tău cu neîncetarea rugăciunilor; pentru aceasta ai şi primit Darul minunilor, a tămădui neputinţele celor ce cu bună credinţă aleargă la tine Nichito.

Legându-vă cu rudenie, aţi păzit legea prea sfântului Duh, sfinţiţilor, şi urmând urmelor păstorului celui de Dumnezeu înţelepţit, carele a strălucit razele tămăduirilor celor slăvite, v'aţi înfrumuseţat cu asemenea chipuri ale tămăduirilor prea mărite Nichito, împreună cu Ignatie cel de Dumnezeu înţelepţit.

Slavă, Şi acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

De o mie de ori am făgăduit ca să fac pocăinţă pentru păcatele mele, Preacurată, dară nu mă lasă pre mine firea cea iubită a răutăţilor mele; drept aceea strig către tine, şi căzând mă rog: Tu Stăpână mă scapă dintru această chinuire, povăţuindu-mă către cele mai bune, şi către cele ce duc aproape spre mântuire.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua şi Maica ta Doamne, dacă te-a văzut pre tine pironit pre Cruce, s'a mirat, strigând: Ce este această vedere, prea dorite Fiule? Aceasta îţi răsplăteşte ţie adunarea celor fărădelege, cei ce s'au îndulcit de minunile tale cele multe? Ci slavă nespusei smereniei tale, Stăpâne.

Troparul, glasul al 4-lea,

Mucenicul tău Doamne, Evtihie...

Alt Tropar al Cuviosului:

Indreptător credinţei...

Slavă, Şi acum a Praznicului.
Sau a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 6, sau ale Octoihului unul, şi ale Sfinţilor două pe 8.

CANONUL Cuviosului.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea şi „se va umplea de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde Impă„rătesei Maicii, şi mă voiu ară„tà luminat prăznuind, şi voiu „cântà minunile ei, bucurân„du-mă".

Sălăşluindu-te acum cu dumnezeeştile puteri, şi stând înaintea scaunului Darului, luminează dumnezeeşte cu mijlocirea ta, pre cei ce cinstesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină, Evtihie.

Cu cuvioşie ai vieţuit prea fericite Evtihie, făcându-te ucenic desăvârşit apostolilor lui

Hristos, şi te-ai înălţat la vârstă desăvârşit, chinuindu-te luminat, vrednicule de minune.

Intrata-i în priveliştea muceniei veselindu-te, şi ai dorit de moarte aducătoare de viaţă, şi înnecându-te în mare, ai înnecat mulţime de mii ale vrăjmaşului, fericite Evtihie.

A Născătoarei:

Din tine Preacurată arătându-se iubitorul de oameni întru asemănare de trup, a mântuit lumea cea pierdută şi supusă înşelăciunii. Pentru aceasta te cinstim şi fericim.

Alt CANON al Cuviosului.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii...

Luminându-te cu vărsarea luminii cei dumnezeeşti, luminând pre cei ce cu credinţă săvârşesc adormirea ta cea purtătoare de lumină.

Prin lucrările cele arătătoare de lumină te-ai arătat plină de lumină, luminând pre cei ce sunt în noaptea celor cumplite, şi îndreptându-i cu duhul către lumina cea cerească, sfinţite părinte Nichito.

Slavă...

Primind în locul ostenelelor şi durerilor tale dela Dumnezeu răsplătire cu darul minunilor, luminezi pururea pre cei ce se apropie către sicriul tău cel sfinţit, Fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu voia Tatălui mai pre sus de fire dela dumnezeescul Duh ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, şi cu trup l-ai născut, pre cel din Tată fără mumă, iară pentru noi din tine fără tată.

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, „ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, cari s'au împreunat „ceată duhovnicească întăreşte-i, şi întru dumnezeească „slava ta, cununilor slavei învredniceşte-i".

Aflând pre slugile Cuvântului semănători de cele bune, ai primit în inima ta sământa Duhului, şt cu buna credinţă ai odrăslit spic însutit, cugetătorule de Dumnezeu.

Aprinzându-te arătat cu focul Dumnezeirii celei fără materie, ca pre o materie ai ars credinţa cea rea, prea fericite Evtihie, şi cu sfinţenie te-ai chinuit. Pentru aceasta cu credinţă te lăudăm.

Lipindu-te cu sufletul şi cu inima de sfinţii ucenici ai Cuvântului, cu sfinţenie ţi-ai petrecut viaţa, şi te-ai sălăşluit

luminat întru luminile sfinților, mucenice Evtihie.

A Născătoarei:

Risipește, rogu-mă, întunerecul minței mele cu lumina ce este întru tine, ca una ce ești bună, și te roagă, să mă fac mai bun prin mijlocirile pocăinței, ca întru credință să te slăvesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos.

Veselește-se de tine...

Smerindu-te pentru Hristos, te-ai înălțat, și sprinceana șarpelui celui cugetător, prin Duhul până la pământ o ai smerit Cuvioase.

Invrednicindu-te dela Dumnezeu darurilor celor mari, mare sfințit te-ai arătat Părinte arhiereule plăcute al lui Dumnezeu.

Slavă...

Fără de răutate ca un prunc petrecându-ți viața, ai pierdut prin Dar toată răutatea vrăjmașului prea Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Născătoarea de Dumnezeu, pre una cea binecuvântată între femei, ca pre un lăcaș al lui Dumnezeu cel bine încuviințat, toți cu bucurie să o lăudăm.

Irmosul:

Veselește-se de tine Biserica ta, Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea, Doamne, „și scăparea și întărirea".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină..

Bine săvârșindu-ți nevoința, înțelepte, ai primit dela Dumnezeu darurile minunilor, mucenice Evtihie. Pentru aceasta adunându-ne, dupre datorie te cinstim, închinându-ne cu credință sicriului moaștelor tale, carele ne izvorăște nouă cu îndestulare Dar și mare milă.

Slavă, asemenea.

Din pruncie luând Crucea ta, cu bună credință ai urmat lui Hristos, prin înfrânare veștejind cugetul cel trupesc. Pentru aceasta pre scaunul arhieriei cu multe feluri de semne ai înălțat pre Stăpânul, ce a înfrumusețat sicriul tău, de Dumnezeu fericite Nichito.

Și acum, a Praznicului:

De va fi în post, a Născătoarei:

Preacurată cu totul fără prihană, și neispitită de bărbat, însăși, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de ani, supt ani l-ai născut; pre acesta împreună cu sfinții, cu cinstiții patriarhi, cu mucenicii, și cu prorocii, și cu prea cuvioșii, roagă-l ca să dăruiască nouă curățire și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut înălţat pre Cruce preacurata Maica ta pre tine Cuvinte a lui Dumnezeu, ca o maică plângând a zis: Ce minune nouă şi streină este aceasta, Fiul meu? Cum te împărtăşeşte cu moartea, cel ce eşti viaţa tuturor! Vrând pre cei morţi să-i înviezi ca un milostiv.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel „al celui prea înalt, al „întrupării tale celei din Fe„cioară, proorocul Avacum „înţelegându-l a strigat: Slavă „puterii tale Doamne".

Ca pre unul, ce eşti strugure copt din via cea înţelegătoare, te lăudăm cu cuvântul, căci cu adevărat cu bună credinţă ne izvorăşti nouă vinul umilinţei, mărite Evtihie.

Cu răsăritul chinurilor tale Mucenice, cu adevărat luminezi toată lumea, ca soarele cel mare, prin Dar încetând întunerecul sufletelor noastre, Evtihie.

Să ne veselim duhovniceşte astăzi, săltând întru pomenirea purtătorului de nevoinţe, şi să-i strigăm lui: Mare mucenice, cere tuturor iertare de greşeli.

A Născătoarei:

Carte te-a scris pre tine mai 'nainte adunarea proorocilor, prea curată Fecioară întru care cu degetul Tatălui s'a scris Cuvântul, scriind pre credincioşi în cartea vieţii, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Cu privigherile cele de preste toată noaptea şi cu starea cea de preste toată ziua, toate mişcările trupului ai potolit, de Dumnezeu înţelepţite Părinte, şi bucurându-te ai strigat: Slavă puterii tale Doamne.

Cu puterile cele sufleteşti supuind cele nesupuse ale trupului tău, de Dumnezeu înţelepţite, ai primit Dar a izgonì duhurile, şi a curăţì neputinţele, prea fericite.

Slavă...

Intărindu-te cu dumnezeească putere, toate taberile diavolilor ai biruit Sfinţite şi ca unul cu nume numit al biruinţei, ai moştenit cununa minunilor dela dătătorul de cununi.

Şi acum, a Născătoarei:

Infrumuseţatu-te-ai cu podoabele Duhului, zămislind pre Cuvântul cel împreună cu Tatăl fără început, şi născându-l cu trup prea curată Fecioară, pre carele roagă-l pentru pace.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeească slava ta; „că tu Fecioară mai pre sus de „fire ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, „și ai născut Fiu pre cel fără „de ani; carele dărueşte pace „tuturor celor ce te laudă pre „tine“.

Înălțatu-te-ai către Domnul cu aripi de aur ale prea sfintei mucenii prea fericite, și te-ai odihnit în lăcașuri dumnezeești, numărându-te acum împreună cu adunările prea lăudaților pătimitori, de Dumnezeu fericite Evtihie.

Asemănându-te cu cel ce s'a întins mâinile pre Cruce de bună voie, înțelepțește te-ai legat de mâini, puindu-te la închisoare, și aruncându-te întru adâncul mării, și acolo primindu-ți sfârșitul cel fericit, Cuvioase.

Cunoscutu-s'au mărite, cărările tale în ape, întru care sfârșindu-te, înțelepțește ai înecat pre trufașul tiran cu toată tabăra lui. Pentru aceea fericindu-te, cu bună credință te cinstim Mucenice înțelepte.

A Născătoarei:

Fiind eu omorît de patimi și de cugete, către milostivirile tale alerg Preacurată, către acoperemântul tău cel fierbinte, și către ajutorul tău alerg Stăpâna noastră, ceea ce ești singură de Dumnezeu slăvită, fă-mă viu și mă mântuește.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea..

Impodobindu-te arătat cu smerenia sufletului, te-ai sălășluit în pământul celor blânzi, făcându-te fericit, sfințite Nichito.

Adăpându-te cu izvoarele darurilor Duhului Părinte, izvorăști tămăduiri celor ce doresc de tine, Nichito de Dumnezeu înțelepțite.

Slavă...

Luminându-ți viața ta cu lumina bunătăților, cu Darul minunilor, ca cu o podoabă de mult preț, te-ai înfrumusețat prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmașilor te punem înainte, pre tine întărire și nădejde mântuirei noastre, dumnezeească Mireasă te-am câștigat.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, „săvârșind acest praznic „dumnezeesc, și cu totul cinstit „al Maicei lui Dumnezeu, veniți

„să plesnim cu mâinile, slăvind „pre Hristos cel ce s'a născut „dintr'însa".

Primind Darul minunilor, tămădueşti boalele sufletelor, şi vindeci neputinţele celor ce cu credinţă aleargă supt acoperemântul tău, mucenice Evtihie.

Făcându-te plin de dumnezeeasca credinţă şi de dar, ai propoveduit cuvântul mântuirii împreună cu apostolii, risipind întunerecul cel prea adânc al credinţei celei rele, mărite Evtihie.

Cu cuvioşie propoveduind pre Cuvântul cel fără de început, în piele ai fost băgat ca într'un sicriu, şi te-ai aruncat întru adâncul mărei Evtihie, nevoindu-te să ajungi către limanul mântuirii.

A Născătoarei:

Fii-mi liman Preacurată, îndreptându-mă către limanul mântuirii, mie, celuia ce mă viforesc acum în valurile vieţii, şi mă mântueşte de cursele vrăjmaşului.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Lumina cea strălucitoare a Treimii a strălucit pre Nichita împreună cu Ignatie, sfinţita frăţime şi strălucind arătat, dau tămăduiri credincioşilor.

Fiind rudenie dupre trup unul cu altul înţelepţilor, v'aţi învrednicit prin Duhul rudeniei celei adevărate, petrecând cu un obicei şi cu plăcere lui Dumnezeu.

Slavă...

Scăpând de taina cea pierzătoare a eresurilor, prin închinăciunea icoanei lui Hristos, ai mântuit pre cel dupre chip, plăcutule al lui Dumnezeu, arhiereule Nichito.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti uşă, prin care a trecut singur cel de sus, deschide-mi uşa pocăinţei şi intrările mântuirii, păzindu-mă de toată stricăciunea Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

Strălucind cu lumina faptelor tale, te-ai făcut moştenitor scaunului celui apostolesc, prea cuvioase Nichito, şi ca un soare ai luminat turma ta, Pă-

rinte, umplând pre toți de dumnezeeștile învățături. Pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te înfrumusețarea Halchidonului.

Intru această lună în 28 de zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Evtihie cel din Milet.

Stih: Prea cu bună norocire te-ai norocit tu de trei ori fericite,
Câștigând Evtihie dumnezeeasca moștenire Părinte.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Nichita Mărturis torul, episcopul Halchidonului.

Stih: Pentru dumnezeeștile icoane sufere scârbindu-se,
Se bucură însă Ierarhul Nichita, îngerește veselindu-se.

Acest prea cuvios Nichita din pruncie iubind pre Hristos, s'a lepădat de lume, și de toate cele ce sunt în lume și făceà plăcere lui Dumnezeu prin viețuirea cea îmbunătățită cu fapte, și a fost ridicat în scaunul arhieriei Halchidonului, pre carele stând ca o făclie în sfeșnic, străluceà lumii, și înfrumuseța Biserica lui Hristos. Și foarte erà milostiv către săraci, hrănind pre cei flămânzi, îmbrăcând pre cei goli, și pre cei streini primindu-i, și erà tată sărmanilor și apărător văduvelor, și mântuitor scârbiților. Și fiind eresul luptării icoanelor întru împărăția lui Leon Armeanul, s'a arătat mărturisitor al lui Hristos, pentru că mult s'a luptat împotriva păgânității, mustrând și lepădând cele neortodoxe, învățând și îndemnând cu bună cinste a se închinà icoanei lui Hristos, și a prea curatei dumnezeeștei Maicii sale și a tuturor Sfinților. Și multe a pătimit dela răul credincios împărat, și dela cei de un cuget cu dânsul: izgoniri, batjocori și chinuire, pentru dreapta credință; și după mulți ani și după multe trudiri mucenicești, după ce cu săvârșită plăcere dumnezeească s'a mutat din ceste de aicea, l'a preamărit pre el Dumnezeu în ceruri, înaintea îngerilor săi, și pre pământ înaintea oamenilor. Pentru ca prin cinstitele lui moaște, se făceau minuni, dând tămăduiri tuturor boalelor, pentru ca să fie Dumnezeu prea slăvit întru dânsul, carele este prea mărit întru sfinții săi.

Intru această zi, sfânta mucenița Eliconida.

Stih: Eliconida prin a capului tăier,
Nu în Elicon ci în Edem are desfătare.

Acesta erà pre vremea împăraților Gordian și Filip, din cetatea Vitaliei; deci fu prinsă și adusă la Paremie ducele Corintului, și neplecându-se a jertfi idolilor, ci mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, mai întâiu a fost legată de picioare de o pereche de boi de care au fost și călcată, apoi fiind băgată întru un vas ce aveà plumb topit și pucioasă și smoală a ieșit dintru acela nevătămată, și așà i s'a tuns capul, și i s'a turnat jeratec peste tot trupul, din care scăpând merse la capiștea idolilor, și prin rugăciune a surpat la pământ idolul zeiței Atina și a lui Die și a lui Asclipie, apoi după acestea i s'a tăiat țâțele și primind stăpânirea dela Perinie Iustin antipatul, și adusă fiind mucenița și la acesta, și neplecându-se a aduce jertfe idolilor, a fost aruncată în cuptor ars cu foc de care nici cum atingându-se văpaia, ci arzând șaptezeci de bărbați din ostași, Sfânta a fost întinsă pre un pat de aramă înfocat, și arătându-i-se ei arhanghelii Mihail și Gavriil, au însănătoșat părțile ei cele topite în munci, și iarăș păzindu-se nevătămată fu aruncată la fiare; din care nici una atingându-se de ea, ci mai vârtos omorând o sută douăzeci de bărbați din cei ce slujiau; mucenița primì hotărîrea cea de sabie, și așà purtătoare de cunună se suì în ceruri.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Criscent, Pavel și Dioscorid,

Stih: In cuptorul cu foc al lui Sedrah a intrat Dioscorid,
Intru al lui Misah Pavel, iar întru al lui Avdinagò Criscent.

Intru această zi, sfântul Andreiu cel nebun pentru Hristos cu pace s'a săvârșit.

Stih: Andreiu și mutându-se graiul lui Pavel aveà,
Căci noi nebuni pentru Hristos striga.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Dimitrie carele s'a nevoit la anii o mie șapte sute nouăzeci și patru.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetă„torii de Dumnezeu, fără „numai făcătorului, ci îngrozi„rea focului bărbătește călcân„du-o, se bucurau, cântând: „Prea lăudate Domnul părinți„lor și Dumnezeule, bine ești „cuvântat“.

Tare împotrivire arătând Mucenice Evtihie, bărbătește ai rușinat pre înțelepții Elinilor cu duhul cântând: Prea lăudate Doamne al părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Aflând pre ucenicii Cuvântului, cari te învățau cele mai pre sus de cuget, ți-ai plecat urechea, și acum izvorăști ape de tămăduiri, celor ce cu credință se apropie de tine Evtihie.

Primind cu adevărat în inima ta rîul cel viu al Duhului, ai uscat rîurile cele turbure ale înșelăciunei, și acum izvorăște ape de tămăduiri, celor ce cu credință se apropie de tine Evtihie.

A Născătoarei:

Fiul, cel ce șade în sînurile Tatălui netîlcuit, șade ca un prunc în sînurile tale celei preacurate, spre chemarea de iznoavă a noastră, căruia strigăm: Dumnezeul părinților și Domnul, bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor tinerii lui Avraam..

Ca unul ce cu adevărat stai împreună cu Ierarhii, fiind plin de strălucirea cea cugetătoare, înțelepte Părinte, luminează-ne și pre noi cei ce strigăm: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Ca un începător păstor, și ca un mijlocitor curat al lui Dumnezeu, acestuia luminat ai adus jertfe curate, cântând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Arătatu-te-ai ca un păstor, chemând cu fluerul cel cuvântător pre ucenicii cei adevărați către pășune, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Infrumusețându-ți viața cu mărturisire, ai primit de la Duhul, darul cel adevărat al tămăduirilor, cântând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să îndumnezeiască omenirea, din pântecele tău de bună voie luând trup Mântui-

torul, s'a arătat om; binecuvântată ești tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea „Născătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit; atuncea fiind închi- „puită, iar acum lucrată. Pre „toată lumea ridică să'ți cânte „ție: Pre Domnul lucrurile lău- „dați-l, și-l prea înălțați întru „toți vecii".

Grăind înșelătorii multe îndeșert împotriva ta, de Dumnezeu Fericite, s'au rușinat, puind vinovății asupra ta, cel ce ți-ai păzit sufletul tău nevinovat, mucenice Evtihie, și cântai: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Luminându-se cugetul tău cu lumina Duhului, mărite Evtihie, a rămas neîmpărtășit de negura înșelăciunei, înălțându-se către Dumnezeu prin plecările cele neîncetate, strigând: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Lăudăm prea fericite purtătorule de nevoință, ostenelele, râvna ta cea îndumnezeită și biruințele prin care ai surpat viclenirile vrăjmașului și ai primit cununa nestricăciunei, dela puitorul de nevoință și Impăratul tuturor, prea mare Evtihie.

A Născătoarei:

Impreunat-ai cu nașterea ta cele de demult departe, Fecioară de Dumnezeu dăruită. Pentru aceasta, ca pre o pricinuitoare a tuturor bunătăților, cu dreptatea cugetului te fericim pre tine, strigând: Pre Domnul lăudați-l toate lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Alt Canon Irmos:

Mâinile 'ntinzându-și...

Primind arătat răsplătirea ostenelelor celor mari, lumina cea negrăită, și viață fără de moarte, și cămara cea nestricăcioasă, bucurându-te cânți dătătorului de cunună, Hristosului tău: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Prin milostivire, căutând milă, ai îndestulat pre cei săraci, și ai hrănit pre cei lipsiți, pre cei goli ai îmbrăcat agonisindu-ți haina mărirei, și ai fost chip călugărilor, celor ce strigau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Prin curăția cugetului, făcându-te Biserică înfrumusețată a dumnezeescului Duh, gonești duhurile viclenirei, și curățești neputințele celor ce

se apropie către tine, și strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Biruind toate întru Hristos, și acum prea luminat împreunându-te cu Dumnezeu, fii mijlocitor pentru turma care o ai câștigat, prea cuvioase, și ceea ce săvârșește cu credință dumnezeiască adormirea ta, și strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Sălășluindu-se în pântecele tău Hristos Domnul tuturor, precum a voit, mai sfântă de cât îngerii te-a arătat pre tine Maică Fecioară, dăruindu-ne sfințenie și luminare nouă celor ce strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudă, bine să cuvântăm

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-au încuiat, și puterea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc să „sălteze cu Duhul fiind lu„minat, și să prăznuiască firea „minților celor fără de trup, „cinstind sfințită prăznuirea „Maicii lui Dumnezeu și să „strige: Bucură-te prea fericită, Născătoare de Dumnezeu „curată, pururea Fecioară".

Iată a sosit astăzi cinstita pomenire a pătimitorului lui Hristos; toți dar împreună să alergăm cu cuget de bună credință, ca cu credință să lăudăm minunile și sfințite luptele lui, carele s'a arătat cu adevărat înger pământesc și om ceresc.

Ca un prinos, Fericite, ți-ai dat sufletul tău lui Dumnezeu, primindu-ți dumnezeescul sfârșit în mijlocul apelor, și acum te sălășluești lângă pârâul desfătării, prin împărtășire îndumnezeindu-te foarte bine, și umplându-te de lumina cea veșnică.

Intărire și laudă ești credincioșilor, celor ce sărută dumnezeeștile tale moaște, cugetătorule de Dumnezeu Mucenice, și săvârșesc totdeauna dumnezeească pomenirea ta, cela ce ești pârga cea mare a purtătorilor de chinuri, părtașule al tuturor îngerilor, vrednicule de laudă.

Adunatu-s'a norodul ca să-ți laude astăzi vitejiile și isprăvile,

nevoințele și luptele. Pre carele prin rugăciunile tale, mare mucenice Evtihie, mântuește-l de toată încunjurarea robiei varvarilor celor fără de Dumnezeu.

A Născătoarei:

Luminează Preacurată ochii sufletului meu, încetează viforul, cel ce mă împresoară din supărarea dracilor, și îndreptează strâmtoarea cugetului meu spre calea voirilor lui Hristos, ca cu credință pururea să te fericim prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu sfințită cuviință urmând dumnezeescului celui cu un nume numit al tău, obiceiurilor acestuia te-ai învrednicit de Dumnezeu fericite părinte Nichito, și cu razele Duhului cele dătătoare de Dar te-ai îmbogățit, de Dumnezeu însuflate.

Prin Darul Treimii v'ați arătat bogați purtătorilor de Dumnezeu, primind dela dânsa lucrarea cea dumnezeească a tămăduirilor, și curat dupre plăcerea lui Dumnezeu ați petrecut, vrednicilor de minune.

Astăzi prăznuirea ta mai mult decât soarele strălucește cu lumina bunătăților, cu minunile lumea și pre credincioși luminând, prea cinstite tăinuitorule de cele sfinte.

Slavă...

Ca niște stele strălucitoare de dimineața, cu Ignatie cel lucrător de cele sfinte, te-ai arătat Nichito, că pre toți, ca niște buni credincioși și fericiți, ați luminat, pre cei ce pururea vă laudă pre voi.

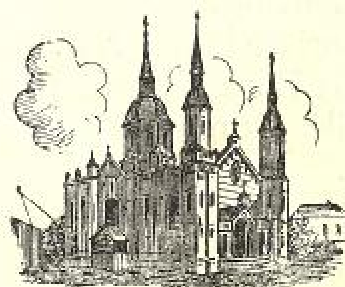
Și acum, a Născătoarei:

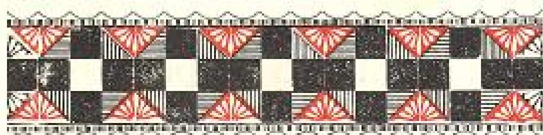
Arătatu-te-ai locaș luminii, a Cuvântului, celui ce a strălucit din Tatăl mai 'nainte de veci pruncă Fecioară, una cu Dar dăruită, și a luminat pre credincioși și pre cuvioși a încununat.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului; din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine, Născătoare de Dum„nezeu te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Sfânta muceniță Teodosia fecioara.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune..

Strălucind cu raza fecioriei cinstită Teodosìe prea înțeleaptă, și fiind îmbrăcată cu haină mohorîtă, văpsită foarte luminat cu sângele muceniei, și sălășluindu-te în cămara lui Hristos, cea mai pre sus de lume, dănțuești împreună cu cetele îngerești, dănțuire cu adevărat netrecătoare, mărită fecioară curată.

Muceniță fecioară prea lăudată Teodosìe, dorind tu cu totul de Hristos, ai suferit ranele muncilor foarte cu tărie chinuindu-te pentru cel dorit al tău, și șuvițându-ți-se și coastele de bătăi. O cât este de tare împrotivirea ta la nevoinți! Prin care cu adevărat ai surpat la pământ pre cel trufaș.

Fiind împodobită luminat cu frumusețea sufletului și a trupului, te-ai adus lui Hristos, ca să te încoronezi de dânsul cu cununa slavei, Teodosie muceniță prea mărită, și dupre vrednicie arătat ai primit diadema împărăției pre capul tău, cea cu adevărat de mult preț, arătându-te Mireasă curată și prea înțeleaptă.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Curată mântuește-mă pre mine de ispite și de nevoi, și de amestecările patimilor, și de dosădirile dracilor, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai adâncul milostivirei, și te-ai arătat, Stăpână, solitoare de mântuire, născând pre milostivul Dumnezeu, unul întru tot îndurat și mult milostiv.

A Crucii, a Născătoarei:

Stăpâne Iisuse, văzându-te pre tine Fecioara și Maica ta pironit pre Cruce, și patimi de bună voie primind, a strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum rabzi bătăi fără dreptate, Doftorul cel ce ai vindecat neputința omenească, și pre toți i-ai mântuit din stricăciune prin milostivirea ta.

✱ Tropar, glasul al 4-lea.

La fapta bună muceniță, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos, și locaș iubit al prea sfântului Duh. Pentru aceasta ai rușinat pre vrăjmașul, cel ce se luptă cu neamul omenesc bine pătimind, și arătat cu sabia credinței ai ucis pre cel cu nume de

fiară, Teodosie; şi bucurându-te te-ai mutat la Cer, cerând pururea, celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine, mare milă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.
Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, cântăm Canoanele Octoihului şi al Sfintei, pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt mărirea mucenitei Taodosiei.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu ur„me neudate, pedestru tre„cându-l Israil cel de mult cu „mâinile lui Moisi în chipul cru„cii, puterea lui Amalic în pus„tie a biruit".

Dumnezeu, cel ce de bună voie s'a suit pre Cruce, ţi s'a făcut ţie Teodosie cale de pătimire, căci surpând pre tiranul. l-a făcut să se batjocorească de mucenici, ca o vrabie.

Cu bună tărie ai surpat la pământ pre înşelătorul, prea cinstită Teodosie, şi ca o purtătoare de biruinţă, ai primit cununa biruinţei, muceniţă prea lăudată.

Slavă...,

Cel ce odinioară avea semeţie mare, acum s'a surpat, lovindu-se de răbdarea ta, Muceniţă; căci luând asupra ta puterea Crucii, ai ruşinat pre cel ce fără de măsură se trufeà.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu vicleşug înşelându-mă şarpele, m'a luat rob, puind întru mine poftă, a mă face Dumnezeu; iară prin tine, Preacurată, chemându-mă din nou, chiar cu adevărat m'am îndumnezeit.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Pofta cea dumnezeiască pre tine Tendosie te-a arătat mireasă lui Hristos, căci ai iubit Crucea lui, Muceniţă credincioasă.

Părăsind purtarea de grije a trupului cea făcătoare de stricăciune, cinstită Teodosìe vieţueşti întru Duh făcător de viaţă, prea lăudată.

Slavă...

Vindecă-mi cugetul cu cinstit Darul tău cel de Dumnezeu dăruit, şi sufletul meu carele este slăbănogit de patimi tămădueşte-l.

Şi acum, a Născătoarei:

Ridicat-ai, o Stăpână prea curată, chipul meu cel căzut, născând pre începătorul sculării noastre a tuturor.

Irmosul:

Veselește-se, de tine Biserica „ta, Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea, Doamne, și scă„parea și întărirea".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dare lui Dumnezeu ești dupre cuviință, Muceniță înțeleaptă, strălucind întru pătimire și întru luminată feciorie, cu razele luminând cugetele tuturor, celor ce pururea te cinstesc pre tine cu credință, Teodosìe și săvârșesc pre pământ praznicul tău cel prea luminat de Dumnezeu fericită.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea..

Cu curgerea sângiurilor tale toată puterea diavolului celui viclean, cu adevărat înnecând mărită, adâncul cel prea mare al muncilor fără vătămare ai trecut, și te-ai sălășluit în pământul cel sfânt dupre vrednicie primind plata ostenelelor, te-ai învrednicit intrărei în cămara cea cerească, prea lăudată Teodosìe, roagă pre Hristos Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului.

Iară de este în post, a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte prea sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, raiu cuvântător, izbăvirea Evei, și vistieria cea mare a toată lumea, că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, iertare greșelilor să dăruiască celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce fără dreptate ridicat, plângând cu amar strigà: Lumea se bucură luând izbăvire prin tine, iar pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de păcate. Căreia cu credință să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, și iertare de păcate dărueşte, celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptății, a stătut în„tru a sa rânduială, precum se „cuvine strigând: Slavă puterii „tale Doamne".

Mândrindu-se tiranul cel vi-

clean, socotià ca să spăimânteze cu muncile bună întărirea răbdării tale, iar tu prea lăudată strigai: Slavă lui Dumnezeu.

Cu cunoștință de mai 'nainte te-ai îmbogățit de dumnezeiasca numire cea de Dumnezeu dată, Muceniță purtătoare de chinuri, căci te-ai făcut dare lui Dumnnzeu, veselindu-ne pre noi, cari cu credință și cu dragoste te cinstim.

Slavă...

Fiind înfrumusețată, și îmbrăcată cu podoabă mucenicească, roșită cu sângele tău, cugetătoare de Dumnezeu Teodosìe, strigai Mirelui tău: Cu dragoste voiu alergà după tine.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, cu cuviință dumnezeiască ai născut pre Cuvântul întrupat, și ai rămas Fecioară; drept aceea cu glasuri netăcute, și cu credință neîndoită, strigăm ție: Stăpână bucură-te.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în-„tunerecul necunoștinții, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință".

Cu cuget dumnezeesc iubind fecioarele pre Hristos, au mers după dânsul, slăvindu-l cu cântări.

Schimbând viața cea vremelnică, pe viața cea veșnică, prin puținel sânge, a moștenit Mucenița împărăția cerurilor.

Slavă...

Moaștele mucenicilor ca niște izvoare curg tămăduiri celor bolnavi, și prin credință vindecă boalele sufletelor.

Și acum, a Născătoarei:

Cine poate să tâlcuiască taina ta Preacurată? Căci pre Ziditorul, care nu-l încap toate, l-ai încăput în pântecele tău.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție:

Pentru tine Hristoase cu sârguință a primit moarte mucenița Teodosìa, nespăimântându-se de îngrozirile tiranilor, urmând patimii tale celei de bună voie.

Slavă...

Intărindu-se femeile cu Crucea ta, fiind rănite de dorire și de dragostea ta cea dumnezeească, prea lesne au călcat capetele balaurilor, precum ai zis, Mântuitorule.

Și acum, a Născătoarei:

Mirele cel înțelegător, aflându-te pre tine porumbiță cu totul desăvârșită și prea curată, și crin foarte luminos și floare

din văi, s'a sălășluit întru tine, o Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa- „sta ta".

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sau al Muçeniței, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cu ostenelele ai câștigat viața cea fără osteneală, și în sângiurile tale ai înnecat pre leul vrăjmașul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prea lăudată, și te bucuri cu oștile cele de sus, acoperind pre cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Intru această lună în 29 de zile, pomenirea sânției mucenițe Teodosia fecioara, cea din Chesaria.

Stih: Inneacă pe Teodosia apa mării,
O hrănește însă Hristos la apa odihnei.
Intru a douăzeci și noua zi,
Marea pre Teodosia înnecă.

Această sfântă fecioară a fost tiriană de neam, și fiind de vârstă de optsprezece ani, într'al cincilea an de goana credincioșilor, s'a nevoit în Chesaria, și s'a mărturisit legată lui Dumnezeu, când erà să o muncească. Că atuncea șezând judecătorii la judecată, a fost adusă înaintea guvernatorului Urban, și el îi porunci să facă jertfă la idoli. Deci, nevrând să se supune, i-a dat munci grele la coaste și la țâțe, cât și până la oase și la ficați acel fără de milă și fără de omenie se pornise. Deci, văzând că se muncește fecioara cu răbdare, și primia muncile cu tăcere, încă suflet fiind, o întrebà, silindu-o ca să jertfească. Iară ea deschizând gura și căutând cu ochii la dânsul, cu fața veselă îi zise: O omule! pentru ce te amăgești? Au nu știi că m'am învrednicit a fi părtașă muceniei Dumnezeului meu; deci el dacă cunoscu că'și râdeà fecioara de dânsul, i-a dat munci mai mari de cât cele dintâiu; deci o aruncà în valurile mării, întru care își primi fericitul sfârșit.

Intru această zi, sfânta prea cuvioasa muceniță Teodosia Țarigrădeanca.

Stih: Cornul berbecului, care pre tine Teodosie morței te-a dat.
Nou corn al cereștei capre ție ți s'a arătat.

Aceasta erà pre vremile lui Teodosie împăratul Atramiteanul, fiică de părinți drept măritori, din Constantinopol, și fiind ea de șapte ani, răposă tatăl său, iar maică sa luând copila, o tunse în oarecare mânăstire din Vizantia, apoi se săvârși și maică sa lăsând fericitei toată avuția ei, iară ea din aurul și argintul acela făcând trei icoane, una a lui Hristos, alta a Născătoarei de Dumnezeu, și a treia a sfintei mucenice Anastasia, și celalalt l-a împărțit l-a săraci. Iară după câtava vreme, luând împărăția Leon Isavrul rău credinciosul, ca pre ceea ce o lăsase prea ortodoxul Teodosie. Pentru că marele patriarh Ghermanò, nu se plecà la pângăritele lui dogme, prin silnicie a fost dat afară din patriarhie cu ciomege și cu săbii, ci și pre sfânta icoana Hristosului meu, cea de asupra porților (care se zice cea de aramă) grăbeà cel cu nume de fiară numit, să o pogoare și să o deà focului. Și în vreme ce se săvârșeau acestea, și erà spătarul pre scară, vrând ca să pogoare sfânta icoană, îndată fericita Teodosia împreună cu alte credincioase femei și bărbați apucând scara și surpând la pământ pre spătarul, l-a dat morții, și ducându-se la patriarhie, împroșcà cu pietre pre rău credinciosul patriarh Anastasie. Deci îndată celorlalte femei, împreună și bărbaților li s'au tăiat capetele, a cărora pomenire se săvârșește la nouă ale lunei lui August. Iară pre sfânta Teodosia un gealat oarecarele crud și neomenos trăgându-o către bou, așà numindu-se partea aceea a orașului, luând

un corn de berbece, și nebunește lovindu-o preste grumazi, i-a pricinuit ei cununa muceniei. Iară din minunile ce pururea se lucrează prin ea, este cu putință la toți cine va voi ca să afle cât de mare îndrăzneală a câștigat către Dumnezeu; și se săvârșește soborul ei în mânăstirea zisă Dexiocratus, unde se află și sfintele ei moaște.

Intru această zi, cuviosul mucenic Olvian episcopul cetății Aneu.

Stih: Nădăjduind Olvian mi cur'acestorăgur Pentru dragostea ta Cuvinte s'a făcut de tot ardere.

Acesta erà pre vremea împărăției lui Maximian, în domnia, lui Alexandru și Maxim și fu adus la Iulie și Elian, de cari fiind întrebat, și neplecându-se a jertfi, fu dezbrăcat de haine, și pătruns și ars pre coapse cu frigări de fier înfocate; apoi a fost pus la închisoare și spre a doua cercetare fiind adus, și neplecându-se fu dezbrăcat, și i se struji trupul cumplit; apoi fiind aprins un foc mare a căruia văpaie se ridică spre multă înălțime, a fost aruncat întru acela, și așa și-a dat duhul lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Alexandru Papa Alexandriei.

Stih: Cinstesc cinstit sfârșitul lui Alexandru, Pre carele îl știu cinstit papă cetății lui Alexandru,

Intru această zi, sfinții mucenici bărbatul și soția sa, de toiege zdrobindu-li-se oasele s'au săvârșit.

Stih: Impreună cu oasele bărbatului femee ai fost zdrobită.
Zicând către bărbat, și eu din coasta ta sunt zidită.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nan sau Ioan Tesaloniceanul, carele în Smirna a mărturisit la anul o mie opt sute doi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Și Nan s'a arătat cu nume de Dar dăruit,
Tânăr mucenic Domnului o cât de mult s'a mărit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos.

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre- „dințe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinși, au „strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale, Doamne".

Văzându-te noi pre tine Muceniță împodobită cu frumuseți de Dumnezeu date, cu credință și cu cântări, curat strigăm Mirelui tău: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Impreună cu fecioarele purtând făclie, ai intrat acum muceniță bucurându-te în cămara Mirelui cea cerească, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce șade pre scaunul cel înălțat, aflându-te pre tine pre pământ scaun de cuviință dumnezeească, Fecioară, s'a odihnit pre tine. Bine ești cuvântată tu între femei preacurată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Dezlegându-te de legăturile trupului, cinstită Teodosie, cu bucurie ai zburat către cămara Mirelui cea luminoasă dănțuind ca o mireasă și strălucind cu sânge roșu muceni-

cesc și strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Invrednicitu-te-ai luminat a lacui în cămara Mirelui cea cerească, cinstită Teodosie, aflând mărire veșnică pururea pomenită, și cu adevărat te-ai îmbogățit cu roada vitejiei tale, strigând: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătatu-te-ai cu adevărat purtătoare de nume, cinstită Teodosie, căci dare de Dumnezeu prea aleasă te-ai dat nouă, prea înțeleaptă izvorând rîuri de daruri, mai pre sus de cuget, celor ce cu credință cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu, cu adevărat te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu prea curată, purtând adevărată numire a Dumnezeirii, asemenea cu nașterea. Pentru aceea noi credincioșii cu cuget dumnezeesc te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, prea curată Stăpână.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi- „tori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu rugăciunile tale de Dumnezeu cugetătoare muceniță Teodosie prea lăudată, dezleagă lanțurile greșelilor celor ce cu bună credință te laudă pre tine, ca una ce stai înaintea lui Dumnezeu atotțiitorului prea cinstită.

Indumnezeindu-te cu plecarea către Dumnezeu, cu iscusire ai câștigat pofta strămoașei Evei, făcându-te Dumnezeu prin împărtășire dumnezeească; pentru aceasta prea fericită Teodosie, pre tine te fericim.

Slavă...

Cu totul este dulceață Mirele tău, purtătoare de chinuri, muceniță Teodosie, cu totul este veselia sufletească Hristos, de carele acum îndestulându-te, adu-ți aminte de noi cu rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei:

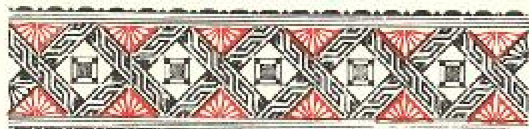
Cuvântul cel ce a împodobit toate vrând să se întrupeze, s'a sălășluit întru tine, pre tine singură aflându-te mai sfântă

de cât toate, și te-a arătat cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Isaachie, egumenul monastirei Dalmatiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu săgețile înfrânării ai rănit pre vrăjmașul, și taberile lui le-ai prădat. Pentru aceea ai primit darurile cele de biruință, Fericite, dela însuși Hristos, carele te-a împuternicit, cu tărie; pre carele roagă-l, să se mântuiască de stricăciune și de primejdii cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Suindu-te la privirea cea mai bună prea fericite, încă fiind în trup, ai trecut cu vederea toate cele de pre pământ și vremelnice, și ți-ai agonisit viețuire fără materie pre pământ, pururea pomenite. Și prin dumnezeescul Duh, povățuindu-te Părinte, te-ai făcut povățuitor și pildă prea mărită sihastrilor întru credință.

Luminându-te cu dumnezeeștile străluciri ale Darului Duhului, de Dumnezeu însuflate, Isaachie, te-ai arătat luminător marginilor pământului, prin rugăciunile tale izgonind durerile chinurilor, și întunerecul patimilor, și mântuind de tot felul de boale și de nevoi, pre cei ce săvârșesc, cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă, Și acum, al Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

In patul lenevirii zac Preacurată, și cu trândăvire îmi petrec viața, și de vremea reposării mele mă tem, nu cumva prea cumplitul șarpe, ca un leu fără milă, va rupe umilitul meu suflet, Născătoare de Dumneneu. Pentru aceasta mai 'nainte de sfârșit către bunătatea ta ajungând, ridică-mă către pocăință.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurată Stăpână văzând

omorît pre Hristos, și ca un Stăpân omorând pre vicleanul, plângând laudă pre cel ce a ieșit dintru cele din lăuntru ale ei, și de îndelungă răbdarea lui minunându-se, strigà: Fiul meu prea iubite, nu uità pre roaba ta, nu zăbovì doritul meu, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdie...

Slavă, Și acum, a Praznicului:

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al prasnicului cu Irmosul pe 8.
Iar de va fi în post, cântăm Canoanele Octoihului, și al Cuviosului pe 4.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povățuit pre poporul „său prin marea Roșie, cântare de biruință, că s'a prea „slăvit".

Fiind eu omorît de patimi, înviază-mă cu rugăciunile tale, Părinte, ca unul ce stai acum cu multă îndrăzneală înaintea vieții celor vii.

Slavă...

Inlăuntrul inimii tale primind strălucirea cea fără materie, te-ai luminat, și toată negura patimilor ai pierdut, părinte Isaachie.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă pre mine, cel ce mă viforăsc întru amăgeala prea urâtelor patimi, ca una ce ai născut pre Mântuitorul, liniștea a toată lumea, Preacurată.

Peasna 3, Irmos

Tu ești întărirea...

Cu tărie ai supus trupul cugetului, iară sufletul l-ai arătat slobod de robia patimilor, cuvioase Isaachie.

Slavă...

Cu ostenelele tale, cuvioase înțelepte, bine lucrând arătura sufletului, ai odrăslit spicul nepătimirii și al minunilor.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine Preacurătă, care ești loc de sfințenie și masă înțelegătoare, ca pre una ce ai primit pe Hristos pâinea și vieața tuturor.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă duhul „meu".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi..

Cu strălucirea prea sfântului Duh luminându-te, ai gonit negura eresurilor, făcătorule de minune Isaachie; pentru aceasta toți cu un glas te cinstim.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea...

Ca un nor sufletesc purtător de ploaie te-ai arătat celor de pre pământ prea cuvioase, adăpând ca o brazdă inimile credincioșilor, încunjurând marginile cu cuvintele tale cele dumnezeești, și ai izvorît ploaia învățăturilor prea înțelepte. Pentru aceasta ca niște pâraie, bună mireasmă a Duhului, cu cea de Dumnezeu cugetare, o ai odrăslit în inimile tuturor, de Dumnezeu purtătorule Isaachie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertarea de greșeli să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Gândesc la judecată, și mă tem, de întrebarea cea înfricoșată mă cutremur, spăimântezu-mă de răspunsul Judecătorului, și mă îngrozesc de muncă și de durerea focului, de întunerecul tartarului, de scârșnirea dinților, de viermele cel neadormit. Vai mie ce voi face când se vor pune scaunele, și cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădì? Atuncea, Stăpână, ajutătoare mie să-mi fii, și folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am, Doamne, taina „iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Cu ploile Darului ai izvorît rîuri de minuni, care curăță spurcăciunea, celor ce cu credință năzuesc la tine Părinte.

Slavă...

Cu rugăciunile tale cele de toată noaptea, și cu stările cele de toată ziua, curățindu-ți mai 'nainte sufletul, ți l-ai arătat casă Treimii, cuvioase Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Munte netăiat te-a văzut odinioară Avacum pre tine Preacurată, din care s'a arătat Dumnezeu, și ne-a înoit pre noi, cei ce eram stricați.

Peasna, 5, Irmos:

Mânecând strigăm ție „Doamne. Mântuește-ne „pre noi, că tu ești Dumnezeul „nostru, afară de tine pre altul „nu știm".

Făcându-te lăcaș Dumnezeirii celei în trei Sori, ai împuținat chipurile patimilor de la sufletul tău.

Slavă...

Făcutu-te-ai izgonitor duhurilor celor necurate, căci ai fost lăcaș curat prea sfântului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut pre Soarele vieţii, Născătoare de Dumnezeu, luminează-mă pre mine, cel ce sunt cu totul întunecat de patimi.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Având înfrânare, rugăciune, dragoste neturburată, umilinţă întărită şi iubire adevărată, de toată pierzarea chitului celui înţelegător ai scăpat, câştigând pre Hristos, părinte Isaachie.

Slavă...

Dumnezeu ţi-a îndreptat paşii cei către dânsul, ca un puternic, şi arătat te-a făcut pre tine puternic, ca să calci pre capetele şerpilor şi ale scorpiilor, Isaachie prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie odorul cel curat al fecioriei, curăţeşte-mi mintea de negura patimilor, şi umple inima mea de Dar şi de dreptate, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân- „cul răutăţilor, rogu-mă. Căci „către tine am strigat, şi mă „auzi Dumnezeul mântuirii mele“.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Ca un credincios plăcut al lui Dumnezeu, aprinzându-te cu râvnă pentru Biserica lui Hristos, zăbalele lui Valent ai ţinut, şi pentru închiderea Bisericii, moartea lui cea pierzătoare prooroceşte mai 'nainte ai spus prea cuvioase. Pentru aceasta roagă-te pururea pentru noi, cei ce te cinstim prea fericite Isaachie.

Intru această lună în 30 de zile, prea cuviosul părintele nostru Isaachie mărturisitorul, Egumenul monastirei Dalmaţilor.

Stih: Din dumnezeească poruncă spre dumnezeesc lăcaş s'a ridicat,
Şi locuinţa pământului Isaachie a lăsat.
Intru a treizecea zi,
Dumnezeescul Isaachie din viaţă se săvârşi.

Acesta a fost dela răsărit, şi venind în Constantinopol în zilele lui Valent Arianul carele se ridicase cu războiu, de mergeà asupra Goţilor, îl întîmpină acest fericit, sfătuindu-l şi rugându-l, să deschidă Biserica ortodoxilor, şi împăratul neascultându-l, el iarăş îi ieşi înainte de-l dojeni asemenea, zicându-i să deschidă şi să deà bisericile ortodoxilor, de va vreà să nu piară fugind de către faţa vrăjmaşilor la răsboiu. Şi el scârbindu-se de atâta îndrăznire a Sfântului, porunci de-l bătură, şi-l lepădară în mărăcini. Iară Sfântul ieşindu-i iarăş înainte la locul, ce se chimă Triton, îi apucă calul de frâu însemnându-i aeve pieirea lui, de nu va întoarce bisericile creştinilor. Deci mâniindu-se, l-a dat pre seama lui Satornin şi a lui Victor, poruncindu-le să-l pue la pază până ce se va întoarce cu pace. Atuncea zise Sfântul: De te vei întoarce cu pace, mie nu mi-a grăit Dumnezeu, că vei da dosul de vei fugi din 'naintea vrăjmaşilor tăi, şi vei fi prins, şi-ţi va fi sfârşitul vieţii tale de foc. Deci

după ce a dat împăratul războiu, fiind biruit, scăpă întru o şură de paie, împreună cu Prepozitul, carele având acest eres, întărită pururea pre împăratul asupra ortodoxilor, şi întru acea şură s'a ars de Goţi, iară Sfântul se mări pentru o proorocie ca aceasta şi pentru ortodoxa mărturisire, şi petrecându-şi rămăşiţa vieţii în Constantinopol, către Domnul s'a dus.

Intru această zi, sfântul mucenic Natalie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Pre Natalie îl mărturisesc cărţile,
Că s'a făcut din ceata mucenicilor prin sabie.

Intru această zi, cuviosul Varlaam cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Varlaam şi marginile pământului l-a cunoscut.
Că foarte a sihăstrit până ce a apus de pre pământ.

Intru această zi, sfinţii mucenici Romano şi Teletie de sabie s'au săvârşit.

Stih: Virtute suflând Romanò împreună cu Teletie,
Vine ca împreună cu el să se sfârşească de sabie.

Intru această zi, sfântul mucenic Evplu înfăşurat în piele de bou, şi pus în arsura soarelui, s'a săvârşit.

Stih: Ard pre Evplu înfăşurat în piele de bou şi pus la soare.
Cei ce nu văd lumina înţelegătorului soare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci".

Ridicatu-te-ai către înălţimea nepătimirii, Fericite, căci în trup fiind te-ai asemănat îngerilor, şi te-ai arătat părtaş desfătării celei veşnice, strigând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă...

Strălucind cu razele privirii Isaachie, ai risipit năpădirile dracilor, şi de răutatea lor ai mântuit pre mulţi cari strigau: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum a Născătoarei:

Iată că a luat în pântece pre Dumnezeu Fecioara, de care marele Isaia a zis cu duhul, şi l-a născut, căruia toţi cântăm: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul slavei..

Păzind făclia sufletului nedormită, cu untuldelemn al chinurilor tale, cu bucurie ai intrat în cămara de Mire cea nepieritoare, şi vieţueşti în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De haina cea grozavă a patimilor te-ai dezbrăcat, şi te-ai îmbrăcat cu haina cea frumoasă a dumnezeeştei nepătimiri, împărăţind împreună cu Hristos, fericite Isaachie.

Şi acum, a Născătoarei:

Să lăudăm noroadelor pre Maica lui Dumnezeu, ca pre una ce este scaun cinstit şi prea înalt al lui Dumnezeu, pre ceea ce a fost după naştere singură păzită Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Împăratul slavei cel fără „de început, de carele se în„fricoșază puterile cerești, și „se cutremură cetele îngerești; „preoți lăudați-l, noroade prea „înălțați-l întru toți vecii“.

Peana 9, Irmos:

Infricoșatu-s'a tot auzul...

Apus-ai ca o stea din lume, și ai răsărit către Hristos Soarele dreptății cel înțelegător, și ca o rază ai lăsat credincioșilor bunătățile tale cele cu chip luminos, care izgonesc negura sufletelor, prea fericite.

Slavă...

Cinstită s'a făcut moartea ta înaintea lui Dumnezeu, Isaachie, căci cu cuviință ai viețuit pre pământ, păzind nevătămate poruncile și dreptățile lui, înțelepte. Pentru aceasta ca unui drept ți-a răsărit ție lumina cea neînserată, cuvioase înțelepte.

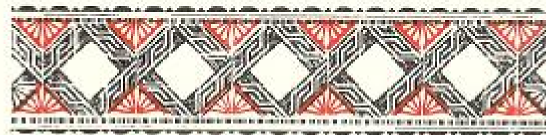
Și acum, a Născătoarei:

Numai tu dintre femei ai încetat blestemul celor întâiu zidiți, Mireasă a lui Dumnezeu, ca una ce ai născut pre cel necuprins, cuprinzându-se cu trupul. Innoit-ai legile firei, ceea ce ești nespurcată și cele depărtate mai dinainte le-ai împreunat prin mijlocirea ta cea minunată.

Irmosul:

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu po„gorâre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorât până și la „trup, din pântece feciorese „făcându-se om. Pentru aceea „pe prea curata Născătoare de „Dumnezeu, credincioșii o „slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE.

Stântul mucenic Ermie.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Darul cel nebiruit al celui ce te întăria pre tine întru neputințe, Mucenice, a arătat tuturor puterea firei tale. Pentru aceea și în trup muritor fiind tu, te-a întărit ca să biruești tare pre cei fără de trup, și să primești darurile cele de biruință.

Stingând focul nedumnezeirii cu picăturile sângiurilor, mare Mucenice, ai adăpat Biserica lui Hristos cu îndestulare, și ai luminat inimile credincioșilor, celor ce cu bună credință cinstesc pomenirea ta cea sfântă și cinstită.

Ca un turn nesurpat, nu te-ai mişcat nici cum de năpădirile vrăjmaşilor, iară inimile lor le-ai cutremurat Ermie, şi cu toiagul nevoinţelor tale celor viteješti ca un zid nerăsturnat, cugetele tuturor acelora ai sfărâmat.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Alunecându-mă cu năravul cel stricat, zac jos; ci alerg către limanul tău, Fecioară, tu mă mântueşte de viforul cel împrotivitor, şi de ispitele cele de multe chipuri, ca neîncetat să laud Darul tău, Născătoare de Dumnezeu Maică pururea Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Fiul şi Stăpânul tău oarecând dacă l-ai văzut pre Cruce întinzându-şi mâinile, şi cu suliţa coastele împungându-i-se, Maică prea curată tânguindu-te, ai strigat: Vai mie! Cum pătimeşti, patimile oamenilor luând, iubitorule de oameni?

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Ermie...

Slavă, şi acum, a Praznicului sau a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8.
Iară de se va întâmplà în post, cântăm Canoanele Octoihului, şi al Mucenicului pe 4.
Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu fierbinte dragoste cânt ostenelele tale Fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „şi din răutatea Eghipetu-„lui scăpând Israilteanul strigà: „Mântuitorului şi Dumnezeului „nostru să-i cântăm."

Arătatu-te-ai stea luminătoare, luminând muceniceşte cu dumnezeească lumină a adevărului pre toţi, cei ce cu credinţă curată te cinstesc pre tine Ermie.

Cu plecarea cea către Dumnezeu, nebăgând nici cum în seamă toate cele din viaţă, ai intrat întru privelişțile mucenicilor, şi surpând pre vrăjmaşul, l-ai biruit înţelepte Mucenice.

Cu chipul şi cu sufletul fiind frumos Ermie, te-ai făcut ostaş Impăratului celui ceresc, şi pre vrăjmaşii lui i-ai umilit desăvârşit Mucenice.

Slavă...

Nejertfind idolilor prea fericile, ţi-au scos dinţii tăi, cu

cari ai sfărâmat fălcile leilor celor gânditori, și te-ai încununat cu neveștejită cununa biruinței.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Hristos, slava mucenicilor, și bucuria îngerilor, împreună cu ei roagă-te Fiului tău, ca să se milostivească, și să mântuiască pre robii tăi.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Făcutu-te-ai cu Darul podoabă pătimitorilor de Dumnezeu luminată. Pentru aceea noi cei din lume cu bună credință te cinstim înțelepte.

Sfărâmându-ți-se fălcile înțelepte Mucenice, laudă cu mulțămită cântai Dumnezeului nostru, celui ce te întăreà.

Slavă...

Intărindu-te cu puterea dumnezeescului Duh prea înțelepte, cu bucurie ai umilit pre balaurul cel tare întru răutate.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gura și cu limba te mărturisesc pre tine lăcaș prea sfânt al lui Dumnezeu. Pentru aceea Preacurată, mântuește-ne de toată munca.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, și „pre tine te laudă Duhul meu".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-a pre tine Hristos ca pre o stea prea mare, ca să luminezi pre cei credincioși cu strălucirile luptelor tale, mucenice Ermie, părtașule al îngerilor.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat.

Surpând înălțările vrăjmașilor ca un ostaș puternic al Stăpânului, ai primit cununa biruinței. Pentru aceasta te lăudăm pre tine ca pre un viteaz pătimitor, săvârșind cu credință pomenirea prăznuirii tale, întru care roagă-te ca să ne mântuim noi, Ermie mult răbdătorule.

Și acum, a Praznicului:

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne milostivindu-te spre noi, sârguește că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea cu totul fără prihană și Fecioara, dacă a

văzut întins pre Cruce pre Fiul său, pre carele l-a născut, cu dureri de moarte la suflet s'a rănit, și a strigat cu amar: Unde este pomenirea darurilor și a minunilor tale, cu care s'a îndulcit adunarea cea nemulțămitoare, Fiule prea iubite! Insă ca să mântuești neamul omenesc, acestea le rabzi acum, laud milostivirea ta.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Izvoarele sângiuirilor tale, purtătorule de chinuri, au stins focul mulțimei dumnezeilor, iară credincioșilor s'au arătat rouă, Mucenice vrednicule de minuni.

Neîngrozit ai intrat în cuptorul cel prea ars, dar cu putere dumnezeească ai rămas nears mărite, asemenea ca tinerii.

Slavă...

Stând în mijlocul văpăiei în trei zile, rourându-te cu Darul Treimii, ai rămas nears, mucenice pururea pomenite Ermie.

Și acum, a Născătoarei:

Prea lăudată Stăpână, născut-ai mai pre sus de cuvânt pre cel ce se odihnește pre sfinți. Pentru aceasta cu laude te cinstim.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la „fața ta, cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit întu„nerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce și la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă".

Zzrobindu-ți-se trupul cu multe chinuri, Mucenice pururea pomenite, ai făcut prin Dar sfărâmarea pierzării idolilor. Pentru aceasta cu dumnezeescul Dar, tămăduești zdrobirile sufletelor tuturor bine credincioșilor.

Cu băuturi de otrăvi foarte amare, ai rămas nevătămat fericite, aducând pre dătătorul acelora la credința cea adevărată, carele s'a schimbat cu a ta luminată facere de minune către slava cea prea luminată a muceniei.

Slavă...

Nici cum nu te-ai depărtat dela starea cea mai bună a celui ce te-a întărit pre tine prea fericite, și ți-a îndreptat toate podvigurile cele către dânsul, văzându-ți mai 'nainte prostimea năravului.

Și acum, a Născătoarei:

Văzutu-te-a proorocul prin

Duhul odinioară pre tine pruncă, sfeşnic înţelegător, care aveai făclia pre Hristos Domnul, carele cu lumină nespusă ne luminează pre noi toţi, cei ce cu credinţă te cinstim pre tine Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule,..

Având către Dumnezeu toată dorirea de plin, cu bucurie răbdai durerile şi şuviţările dumnezeescului tău trup, ca şi cum ar pătimì altul prea fericite, văzând mai 'nainte cununile.

Răbdat-ai cu tărie scoaterea vinelor, Ermie mucenice al lui Hristos, dezvânând prin Dar pre vrăjmaşul cel cu multă măestrie, şi arătându-te pildă a toată bărbăţia.

Slavă...

Ascuţindu-te cu focul dragostei lui Hristos, cu adevărat te-ai făcut ca o sabie cu două ascuţituri, tăind de faţă taberile cele fără de Dumnezeu, ca un viteaz ostaş.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cuviinţă dumnezeească apleci pre cel ce hrăneşte pre toţi cu ameninţarea sa, în braţe porţi Stăpână pre cel ce ţine pre toţi. Pentru aceasta dupre datorie, cu credinţă te slăvim Preacurată.

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân„cul răutăţilor, rogu-mă. Căci „către tine am strigat, şi mă „auzi Dumnezeul mântuirii „mele."

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Iar de va fi în post:

CONDACUL Sfântului, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduială cea...

Chinuindu-te cu osârdie pentru Hristos, întru bătrâneţele cele viteješti, ţi-ai câştigat bărbăţie mucenice Ermie, călcând cegetul cel rău al celor fărădelege, ai rămas nevătămat de adăpările cele cu otravă, strigând: Dumnezeu este cu mine, şi nimenea împrotiva mea.

Intru această lună, în 31 de zile, pomenirea sfântului mucenic Ermie.

Stih: Te vâpseşti pre sineţi cu curgerea sângiurilor tale,
Ermie fiind tăiat, o! de văpseaua ce nu are spălare.
Intru a treizeci şi una zi,
Sabia viaţa lui Ermie răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului Antonin, din cetatea Comanilor, petrecând viaţă ostăşească; mare la stat fiind şi cărunt de bătrâneţe. Deci fiind prins pentru mărturisirea în Hristos, şi adus înaintea guvernatorului Sevastian, întâiu îi zdrobiră fălcile, şi-i despoiară obrazul, şi-i desrădăcinară dinţii. După aceea aprinzând un cuptor fu aruncat în mijloc, şi ieşind fără de nici o stricăciune, porunci să-l strice cu otrăvi de moarte. Care mâncându-le şi rămâind sănătos, trase la credinţă pre cela ce le ameste-

case, carele mărturisind pre Hristos Dumnezeu, i s'a tăiat capul. Iară Sfântului îi scoaseră vinele trupului, și fu aruncat într'o căldare fierbinte. Apoi îi împunseră ochii, și fu spânzurat trei zile cu capul în jos. Și așà tăindu-i-se capul, către Domnul s'a dus.

Intru acestă zi, vrăjitorul cel ce a dat otrava sfântului Ermie crezând în Hristos, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Prin gustarea înțelegătoarei tale doftorii Cuvinte,
Omoară sabia pre cel ce prin înșelăciune vărsà băuturi otrăvite.

Intru această zi, sfinții cinci mucenici cei din Ascalon, târîți pre pământ s'au săvârșit.

Stih: Haine de demult, iară acum cincimea de bărbați târîți,
In strein așternut, au fost Domnului așternuți.

Intru această zi, sfinții mucenici Evsevie și Haralambie de foc s'au săvârșit.

Stih: Invăpăiați de focul râvnei, doi nevoitori,
Nici cum s'au îngrozit de focul arzător.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din „Iudeia în Vavilon oarecând, cu credința Treimii, „văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat".

Cu dreptatea cugetului uitându-te la Dumnezeu, cel ce poate a mântuì, ai răbdat durerile trupului cu vitejie Ermie, cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cu stropirea sângelui ai stins focul nedumnezeirii, intrat-ai în văpaie, dar nici cum nu te-ai ars, cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Toată Biserica te fericește văzând vitejiile tale, și Darul minunilor, și dăruirile biruinții, care ți-a dat ție Domnul, Ermie mucenice înțelepte, ca unuia ce te-ai chinuit luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumsețatu-te-ai Fecioară născând pre Hristos cel frumos întru podoabă, carele s'a asemănat nouă, și a zidit din nou către viață pre cei ce erau sfărâmați. Pentru aceea cu credință pururea te lăudăm pre tine întru cântări.

Peasna 8-a Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Fiind întărit cu legea adevărului, pătimitorule Ermie, cu bucurie ai defăimat porunca celor fărădelege, și răbdând luptele cele mari, fericite ai câștigat lăcașurile cele dintru înălțime în veci.

De toată tăria durerilor ce mi se face, nu mă îngrozesc, nici voiu da cinste celor ce nu sunt dumnezei, strigai prea fericite. Numai pre unul cinstesc, pre Domnul Iisus, carele s'a răstignit, pre vremea lui Pilat.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre sfântul Duh Domnul.

Ales-ai a te jertfì ca au miel

fără prihană, pentru cel ce s'a jertfit pentru noi ca o oaie, și a ridicat de pre pământ toate jertfele cele spurcate. Pentru aceasta dupre vrednicie cu laude te mărim, mucenice Ermie.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile Fecioară, încăpând în pântecele tău pre Dumnezeu; pre carele roagă-l totdeauna să mă izbăvească de păcatul, carele mă strâmtorează, ca lățindu-mă cu faptele bunei credințe, să te fericesc pre tine cu bună credință.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și prea înățându-l pre dânsul...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului și văpăiei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au strigat: Binecuvântați toate lucru„rile Domnului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Dezlegându-te dela trup, purtătorule de chinuri prea lăudate, te-ai învrednicit a vedeà bunătățile, care mai 'nainte a gătit Dumnezeu ție, și celor ce au pătimit împreună cu tine, și au biruit pre vrăjmașul; cu cari împreună roagă pre Domnul, să ne mântuim noi, mucenice Ermie, vrednicule de minuni.

Fiindu-ți chipul frumos și mai'naintea pătimirii tale, mai frumos s'a arătat înțelepte după chinurile cele minunate, înfrumusețindu-se arătat cu lumina îngerească. Pentru aceea te-ai și suit către cămările Mirelui cele frumoase, împodobindu-te cu cununi de birnință, înțelepte Ermie.

Defăimând ostășia cea de pre pământ, te-ai făcut ostaș Împăratului celui ceresc, cu a căruia tare putere ai pierdut cu tărie toate taberile dracilor, și dupre lege ți-a împletit cununile biruinței, pururea rugându-te pentru noi, înțelepte Mucenice.

Slavă...

Sosit-a pomenirea ta cea luminată, luminând cugetele noastre cu razele luptelor tale celor tari, întru care te rugăm, având îndrăzneală către Hristos, roagă-te neîncetat, ca să aflăm noi milă la ziua judecății.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Pre mine, cel ce cu mintea mea cea rea am fost despoiat de dumnezeeasca podoabă, ca să mă îmbraci cu îmbrăcămintea nestricăciunei, îmbrăcându-se Dumnezeu cu mine,

s'a născut din tine, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești scăparea tuturor oamenilor, întărire și zid mucenicilor celor purtători de cununi și veselia îngerilor.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupește, și pântecile tău s'a făcut mai desfătat de cât cerurile. Pentru aceea pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngerești „și omenești te slăvim".

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului.

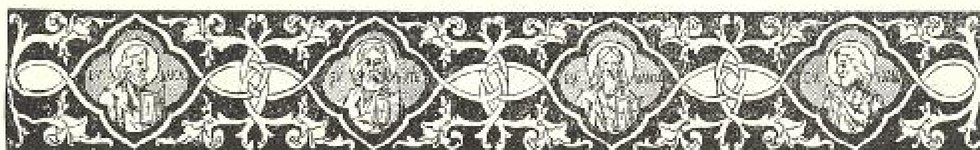
Sau ale Octoihului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

SFARȘITUL LUNEI LUI MAIU, ȘI LUI DUMNEZEU LAUDĂ.

BISERICA DOAMNA BĂLAȘA

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI MAIU

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul 1-iu:

Locuitor pustiului și înger în trup, și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru (N), cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă celui ce ți-a dat ție putere; slavă celui ce te-a încunuat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA MULȚI APOSTOLI

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinților Apostoli, rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 3-lea

Apostole sfinte (N) roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli, sufletelor noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne, întru nevoințele lor cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N),

întru nevoința sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA MULȚI ARHIEREI

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul Părinților noștri, carele faci pururea cu noi dupre blândețele tale, nu depărtă mila ta dela noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței și chip blândețelor, învățător înfrânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA O MUCENIȚĂ

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, și pre tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărățesc întru tine, și mor pentru tine, ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primește-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuește sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

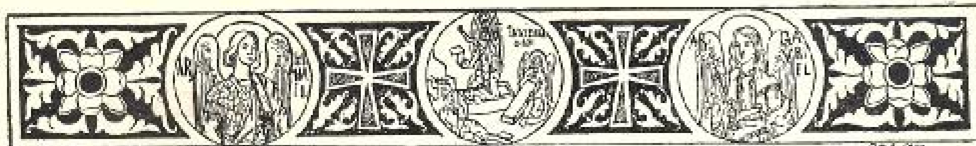
Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură Cuvioase (N), duhul tău.

TROPARELE
NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

LA VECERNIE, LA UTRENIE, DUPĂ DUMNEZEU ESTE DOMNUL ŞI LA SFÂRŞITUL UTRENIEI.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul 1

Minunea minunilor, ceea ce eşti plină de Dar, intru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zămislit mai presus de fire şi ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngereşti a-l vedea nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti binecuvântată în ceruri, şi pe pământ slăvită, bucură-te mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glas 1

Ceea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirii, şi ai născut mai presus de fire pre Domnul, izvorul vieţii; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te slăvesc pe tine.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înţeles şi de auz, pre pământ, fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Ața folosință agonisind... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Gavriil zicând ție Fecioară: Bucură-te împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine; slavă celui ce a ieșit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul, glas 1.

Ceea ce ești izvorul milei, indurărei, ne învrednicește pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul glas 2.

Firei cei Dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toți cu bună credință te fericim.

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei celei neapuse, care ai purtat în brațe pre însuș Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domuul, glas 2.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul și moartea s'a omorît și noi cei morți ne-am sculat, și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea de demult. Pentru aceasta mulțămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care mai pre sus de fire Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 2.

Firei cei dumnezeiești ne-am făcut părtași... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul glas 2.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 2.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită, și cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

Iară de se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas, se zice aceasta, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepților, cari bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Pomenește, Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în vieață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum...

Maică sfântă a luminii cei negrăite... Vezi mai sus.

DUMINICA SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

De frumusețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește...
Vezi mai sus.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărîtările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat, Mucenicii au mărturisit, şi noi am crezut, că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi slăvim naşterea ta cea negrăită.

La sfârşitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântueşte... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...glasul al 3-lea.

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... Vezi mai sus...

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat.... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, mai marele Voevod Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi; Bucură-te! Bucură-te cea bine cuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăuda după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluieşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul glasul al 4-lea.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisì a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a stră-

bătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul și Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu ești muntele din care negrăit s'a tăiat piatra și porțile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât toată făptura mai înaltă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim. Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, și de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, și Crucea de bună voie pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim Născătoare... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea

Cu îngerii cele cerești, cu oamenii cele pământești, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârșitul Utrenie, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Acoperemântul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată, liniștește-le și sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că știu Fecioară, știu că poți câte și voești.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuește ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor rușinoase și mândre,

ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARȚI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul..., glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s'a surpat, și tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, dupre datorie pururea te lăudăm și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA.

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut mai presus de fire și cu trup te-a arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne, slavă ție.

La sfârșitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Bucură-te ușa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul și acoperemântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforât și neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău și Dumnezeu; nu lipsi a te rugă, pentru cei ce laudă, și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA.

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Incepătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! și n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit ca Sarra în cort; ci așă a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat, și tron de Heruvimi te-ai arătat, și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare folosire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce ești una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine,

nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia Dar spre folosul cererei.

MARŢI SEARA.

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne druiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA.

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţii lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, şi David a deslușit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorât ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit mai presus de fire pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA.

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşeli mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică dumnezeeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu

Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Împacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA.

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA.

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă slăvindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba slăvindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 7-lea.

Pre Hristos cel ce s'a răstignit...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Ca ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pre cei ce se nădăjduesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor; că tu pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceea ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi dupre naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin înger bucurie lumii ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te uşa Împăratului slavei, prin

care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Intărirea credinţei cea neclătită şi cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii. Bucură-te ceea ce Piatra vieţii în pântecele tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi. Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA.

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu bună credinţă te slăvim.

MIERCURI SEARA.

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Uşa vieţii cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credinţă izbăveşte-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi... Vezi mai sus...

JOI SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat, Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni, Milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; care se roagă pentru noi; şi mântueşte, Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi... Vezi mai sus.

SFÂRŞITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU.

Comisia pentru cercetarea cărților de ritual:

Prea Sfințitul Arhiepiscop GURIE al CHIȘINĂULUI
Prea Sfințitul PLATON PLOEȘTEANUL
Prea Sfințitul ILARON BĂCĂOANUL

Director al Tipografiei.
PAVEL SURU

